

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

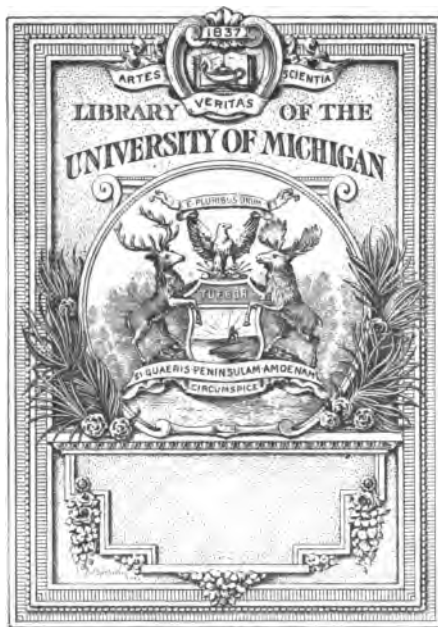
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 1,361,818

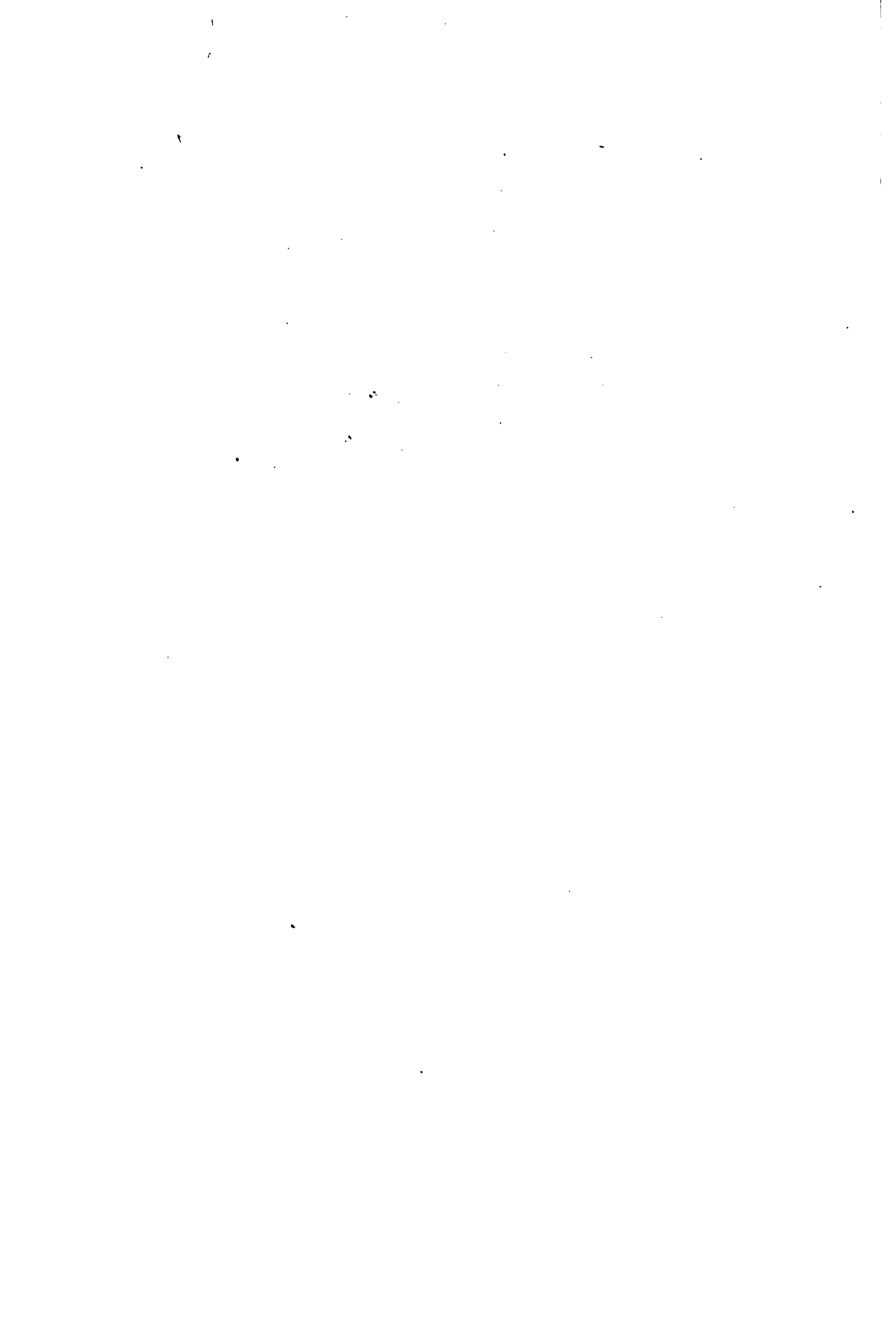
SYNTAX OF
CLASSICAL GREEK

BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE

PART TWO

880,5
G47

SYNTAX
OF
CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

SECOND PART

THE SYNTAX OF THE SIMPLE SENTENCE CONTINUED
EMBRACING
THE DOCTRINE OF THE ARTICLE

BY

BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE

WITH THE CO-OPERATION OF

CHARLES WILLIAM EMIL MILLER
OF THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY

THE DOCTRINE OF THE ARTICLE ELABORATED BY PROFESSOR MILLER

NEW YORK .:. CINCINNATI .:. CHICAGO
AMERICAN BOOK COMPANY

COPYRIGHT, 1911, BY
B. L. GILDERSLEEVE.

ENTERED AT STATIONERS' HALL, LONDON.

GREEK SYNTAX.

W. P. I

PREFACE

THE first part of this Greek Syntax is a fragment of a larger scheme of a Greek Series, which was abandoned for good and sufficient reasons, and it lay in print for some time unpublished. Finally, yielding to the representations of those who were interested in my grammatical work, I gave it to the scholarly world as a specimen of my method of treating a subject about which my studies had revolved for many years. That method demands repeated reading and repeated sifting, and the utmost bound of my hope was the continuation of the general plan by other hands and the acceptance by competent judges of the results already gained. The framework, as constituted in my Latin Grammar, which was built on the same lines, has been in use for a lifetime. The details of my special Greek studies are accessible in various publications, so that any one who finds aught worth adopting either in general plan or in individual formula can readily avail himself of what I have done for the furtherance of syntactical study.

This second part, like the first, is based on the manuscript of the original work and the text is with some slight exceptions my own; but whereas in the first part the contributions of Professor MILLER were merely supplementary, in the second part, and especially in the treatment of the article, the collection and the sorting of the examples have been carried out with his characteristic fulness and accuracy, so that I desire that all credit be given to him for the value of this segment of the work as a repository of facts. The disparateness of the two parts was inevitable under the circumstances, and the delay occasioned by the coöperation has been so great that it has seemed best at this point to dissolve the partnership, maintained

for so many years, as it would have been dissolved at any rate in the natural course of things. An outline of what remains is in progress, and though it is high time that I cut down long hope to match the brief space of human life, I do not hesitate to commit myself to a plan that involves little more than the shaping of material already in hand.

BASIL L. GILDERSLEEVE.

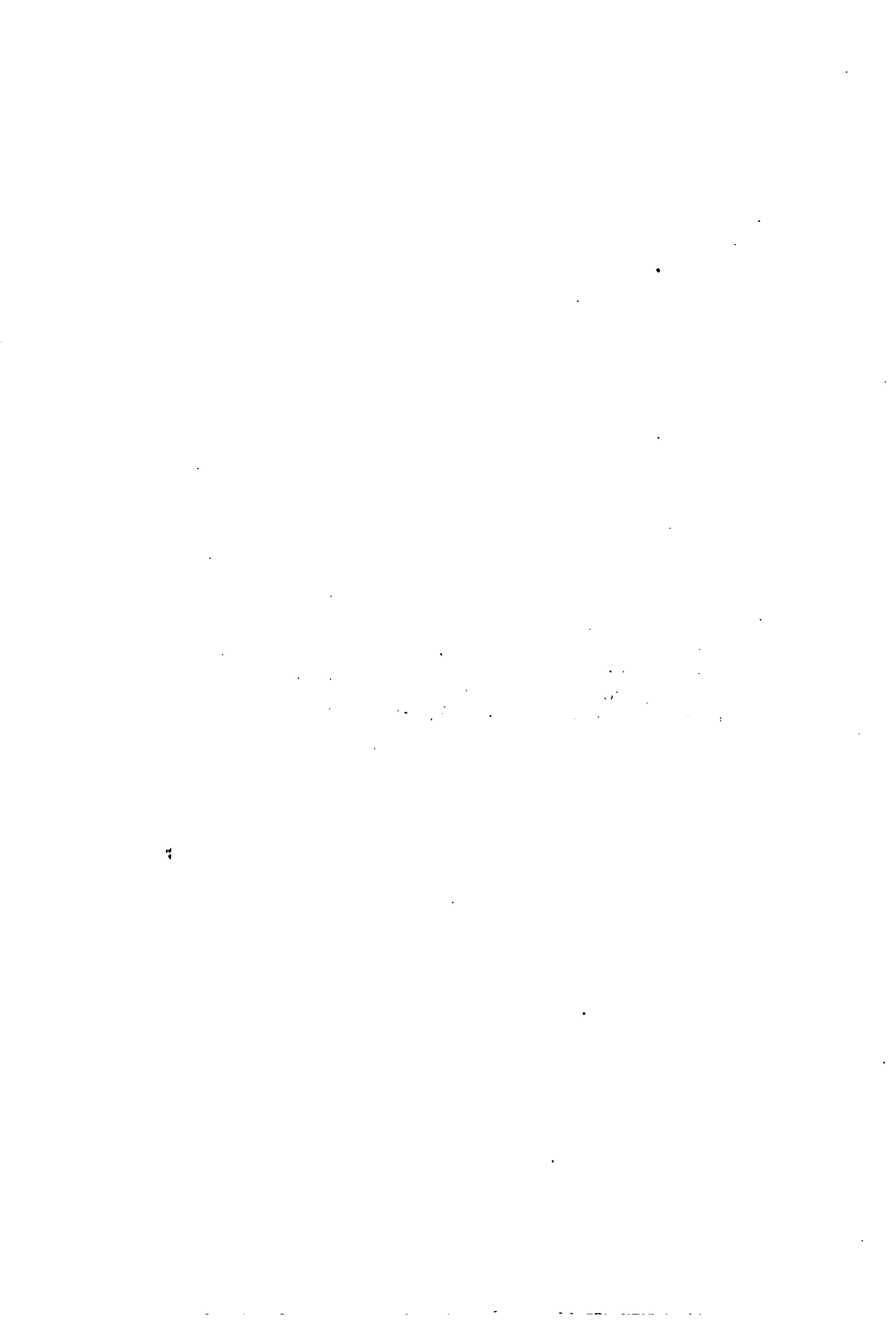
THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY,
BALTIMORE.

CONTENTS OF PART II

- Simple Sentence Expanded, 468 *sqq.*
Multiplication of Subject, 469 *sqq.*
Concord of Predicate with Combined Subjects, 469 *sqq.*
Concord in Number, 469 *sqq.* Verb and Adjective in Plural, 469. Singular Verb with Neuter Subjects, 470. Plural Verb with Neuter Subjects, 471. Predicate in Dual, 472. Singular Predicate agreeing with Nearest or Most Important Subject, 473. Subjects connected by Comparative η , 474. $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ with Genitive, 475. Attraction of Copula by Predicate, 476. Unity of Subjects, 477. $\Sigma\chi\eta\mu\alpha$ $\text{'}\Delta\lambda\kappa\mu\alpha\iota\kappa\acute{\omicron}\nu$, 478. Singular Subjects connected by Disjunctives, 479 *sq.*
Concord in Gender, 481.
Concord in Person, 482 *sq.*
Qualification of the Subject, 484 *sqq.* Chief Forms of Attribute, 485. Equivalents of the Adjective, 486. Substantives denoting Rank, Age, Trade, 487. Genitive Case, 488. Dative, 489. Prepositions with their Cases, 490. Adverbs, 491.
Concord of the Adjective Attribute, 492 *sqq.* Exceptions, 493 *sqq.* Plural Adjective with Dual Substantive, 494. $\delta\delta\omicron$ with a Plural Substantive, 495. Masculine Dual Forms for the Feminine, 496. Agreement according to Sense, 497. Variations in Participial Concord, 498. Deviation in Concord of Pronouns, 499. Agreement with a Synonym, 500. Neuter Pronouns referring to Masculine or Feminine Substantives, 501. Plural of Neuter Pronouns for the Singular, 502. Agreement of Common Adjective Attribute, 503.
Repetition of the Common Attribute, 504.
Position of the Adjective Attribute, 505 *sqq.* Separation of Attribute from Substantive, 506. Position of Adjectives used Partitively, 507. Position of Common Attribute, 508 *sqq.*
Peculiar Forms of the Adjective Attribute, 513 *sqq.*
The Article, 514 *sqq.*
Substantive Use of the Article, 515 *sqq.* $\delta \mu\acute{\epsilon}\nu \dots \delta \delta\acute{\epsilon}, \delta \mu\acute{\epsilon}\nu \dots \delta\acute{\epsilon}, \mu\acute{\epsilon}\nu \dots \delta \delta\acute{\epsilon}$, 515. Substantive Article preceded by $\mu\acute{\epsilon}\nu$ or $\delta\acute{\epsilon}$, 516. $\delta \delta\acute{\epsilon}$ without expressed $\delta \mu\acute{\epsilon}\nu$, 517. $\delta \delta\acute{\epsilon}$ without reference to $\delta \mu\acute{\epsilon}\nu$, 518 *sq.* $\delta \gamma\acute{\alpha}\rho$, 520. $\kappa\alpha\iota \tau\acute{\omicron}\nu$, $\kappa\alpha\iota \tau\acute{\eta}\nu$, 521. $\delta\varsigma, \eta, \delta$ used like the Substantive Article, 522. $\tau\acute{\omicron}\nu \kappa\alpha\iota \tau\acute{\omicron}\nu$, $\tau\acute{\omicron} \kappa\alpha\iota \tau\acute{\omicron}$, $\tau\acute{\alpha} \kappa\alpha\iota \tau\acute{\alpha}$, 523 *sq.* $\pi\rho\acute{\omicron} \tau\omicron\upsilon$, 525. $\tau\acute{\omega}$ = therefore, 526. $\delta \gamma\epsilon, \tau\acute{\omicron} \gamma\epsilon$, 527. Substantive Article unsupported by a Particle, 528. Article as Antecedent of the Relative, 529. Article as a Relative, 530.

- Adjective Use of the Article, 531 *sqg.*
- Individual or Specific Article, 532 *sqg.* Article with Objects Present to the Mind, 533. Possessive Article, 534. Article with Numbers, 535. Article with Proper Names, 536 *sqg.* Names of Persons, 537. National Appellatives, etc., 538. Appositive Proper Names, 539 *sq.* Names of Gods, 541 *sqg.* Names of Gods in Oaths, 542. Name of God and Epithet, 543 *sqg.* Names of Countries, 547 *sqg.* With *χώρα, γῆ, μοῖρα*, 548. *Ἄσσια, Εὐρώπη, Λιβύη*, 549 *sqg.* Chorographic Genitive and Partitive Genitive of Name of Country, 553. Prepositional Phrases, 554. Names of Towns, 555 *sqg.* With addition of *πόλις*, 556. *Πειραιεύς*, 557. Seas, 558. Rivers, 559. Mountains, 560. Islands, 561. Other Proper Names, 562.
- Generic Article, 563 *sqg.* Article of a Type or Class, 564. Abstract Nouns with Article, 565. Abstracts without Article, 566. Difference between Articular and Anarthrous Abstract Nouns, 567.
- Absence of Article, 568 *sqg.* Prepositional Phrases, 569. Other Formulae, Proverbs, and Enumerations, 570. Ordinals, 571. *βασιλεύς*, 572.
- Article with Substantivized Adjectives and Participles, 573. Attraction of Articular Participle or Adjective, 574. Article with Adverbs and Prepositional and Other Expressions used as Substantives, 575 *sqg.* Adverbs, 576. Prepositional Phrases, 577. *οἱ περὶ (ἀμφί)* with Accusative, 578. Article with Any Word or Phrase used as a Substantive, 579. Masculine or Feminine Article with Genitive Case, 580. Neuter Article with Genitive Case, 581. Articular Infinitive, 582.
- Article in Combination with Pronouns, 583 *sqg.* Personal and Reflexive Pronouns, 584. Interrogatives, 585. *τοιοῦτος* and the Like, 586. *ὁ ἕτερος*, 587 *sqg.* *ὁ ἕτερος* Specific, 588. *ὁ ἕτερος* Indefinite, 589. *ἕτερος* Indefinite, 590. *ἕτερος* Specific, 591. *ἕτερος ἕτερον*, 592. *ὁ ἕτερος* in Bad Sense, 593. *ἄλλος, ὁ ἄλλος*, 594 *sqg.* *ἄλλος*, 595. *ὁ ἄλλος*, 596. *ἄλλος = ὁ ἄλλος*, 597. *ἄλλος ἄλλον*, 598. *ἄλλος* and *ἕτερος* with Appositive Force, 599. *οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι*, etc., 600. *οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι* with Demonstrative Use of the Article, 601.
- Position of the Article, 602. Repetition and Non-repetition of the Article, 603 *sqg.* Repetition, 604. Common Article, 605. Article with Appositions of Personal Pronouns, 606. Omission, 607.
- Article in Combination of Article, Adjective, and Substantive, 608 *sqg.*
- Attributive Positions, 609 *sqg.* First Attributive Position, 610. Second, 611. Third, 612. Rare Attributive Position, 613. Attributive Adverb, 614. Difference between Attributive Adverb and Adjective, 615. Attributive Prepositional Phrases, 616 *sqg.* First Position, 617. Second, 618. Third, 619. Attributive Participle, 620 *sqg.* First Position, 621. Participle or Modifier outside of Attributive Complex, 622. Attributive Participle following its Substantive, 623. Modifier of Participle outside of Complex, 624. Second Attributive Position of Participle, 625. Third Position, 626.

- Predicative Position of Article, Substantive, and Adjective, 627 *sqq.*
 Limitations of Predicative Position, 628. Predicative Position in Phrases that have to do with the Person, 629. In Prepositional Phrases, 630.
 Predicative Positions, 631 *sqq.* First Position, 632. Second, 633. Participle in Predicative Position, 634. Seeming Attributive or Predicative Position of *καλούμενος*, *ὀνομαζόμενος*, *ὢν*, and the Like, 635. *μέσος*, *ἕκτος*, and the Like in Predicative Position, 636. *ἕλος* in Predicative Position, 637. In Attributive Position, 638. *ἕλος* with Anarthrous Substantive, 639 *sqq.* Indefinite, 640. Definite, 641. *πᾶς*, *ἅπας*, *σύμπας*, 642 *sqq.* Position of *πᾶς*, etc., 643 *sqq.* Predicative Position of *πᾶς*, etc., 644 *sqq.* *πᾶς*, 645. *ἅπας*, 646. *σύμπας*, 647. Predicative *πᾶς* (*ἅπας*) meaning "every," 648. Attributive *πᾶς*, etc., 649. *οἱ πάντες*, etc., with Numbers, 650. *πᾶς* with Anarthrous Substantives, 651. *πᾶς* with Substantives whose Article is Implicit, 652. Predicative Position of Pronominal Adjectives, 653 *sqq.* *αὐτός* in Predicative Position, 654. With Anarthrous Substantive, 655. *ἑμφω* in Predicative Position, 656. With Anarthrous Substantive, 657. *ἀμφοτέρως* in Predicative Position, 658. With Anarthrous Substantive, 659. *ἕκαστος*, 660 *sqq.* In Predicative Position, 661. With Anarthrous Substantive, 662. *ἑκάτερος*, 663. *πότερος*, *ὀπότερος*, *οὐδέτερος*, 664. *ὅδε*, *οὗτος*, *ἐκεῖνος* in Predicative Position, 665.
 Use and Omission of Article in Predicate, 666 *sqq.* Predicate without Article, 667. Predicate with Article, 668.
 Article with Several Attributes, 669 *sqq.* Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive, 670. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive, 671. Non-repetition of Article, All the Modifiers being in the Attributive Position, 672. Apparent Predicative Position of One of the Attributes, 673. Pseudo-Attributive Position of Predicative Adjectives, 674.

SIMPLE SENTENCE EXPANDED

468. The sentence may be expanded by the Multiplication or by the Qualification

A. of the Subject.

B. of the Predicate.

A. Multiplication of the Subject

Concord of the Predicate

469. NUMBER. — The common verbal or adjective predicate of two or more subjects is put in the plural. The substantive predicate follows the rules given 93 and 96.

Βρασιδας και τὸ στράτευμα ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης, THUC. 4, 73, 1; *Brasidas and his army moved nearer to the sea.* ὀλίγον καταγέλαστοι ἐγενόμεθα . . . ἐγὼ τε καὶ σύ, ὦ παῖ 'Αξιόχου, PLATO, Euthyd. 279 D. χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος . . . ἐστὶν ἐπιφθονὸν κτήμα, Legg. 955 E.

LYS. 3, 12: Σίμων δὲ οὕτως καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἶλκον τὸ μειράκιον. 12, 6: Θεόγγυς γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετσίκων.

PLATO, Euthyd. 276 A: ὁ καθαριστῆς καὶ ὁ γραμματιστῆς διδάσκαλοι δῆπου ἦσαν σοῦ καὶ τῶν ἄλλων παιδῶν. 279 D (see above).

THUC. 3, 69, 2: καὶ παρεσκευάζοντο ὃ τε Βρασιδας καὶ ὁ 'Αλκιδας πρὸς ταῦτα. 4, 46, 1: Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς . . . ἀφικόμενοι ἐς Κέρκυραν ἐστράτευσαν . . . ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει . . . καθυδρυσμένους. 73, 1 (see above).

AR. Vesp. 592-3: εἶτ' Εὐαθλος χῶ μέγας σῆτος κολακίωνμος ἀσπιδαποβλῆς | οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασιν.

AESCHYL. Ag. 650-2: ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἐχθιστοὶ τὸ πρῖν, | πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην | φθείροντε τὸν δύστηνον 'Αργείων στρατόν.

PIND. N. 3, 50: τὸν ἐθάμβεον 'Αρτεμῖς τε καὶ θρασεῖ' 'Αθήνα. 7, 19-20: ἀφνεὸς πενιχρὸς τε θανάτου πέρας | ἅμα νέονται.

SAPPHO, 31: Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραὶ.

HOM. Od. 11, 23-4: ἐνθ' ἱερῆμα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε | ἔσχον. 12, 195-6: αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε | πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πῖεζον.

II. 10, 536-7: αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης | ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχις ἵππους.

470. SINGULAR VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — When the combined subjects are neuter, the verb is in the singular, while the predicate adjective is in the plural.

τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδὲν μ' ἐθέλει διδάσκειν, PLATO, Phaedr. 230 D; *Landscapes and trees do not deign to teach me anything.*

PLATO, Euthyd. 289 B: τοιαύτης τινὸς ἄρα ἡμῖν ἐπιστήμης δεῖ, ὧ καλὲ παῖ, . . . ἐν ἣ συμπέπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τούτῳ, ὃ ἂν ποιῇ. Phaedr. 230 D (see above).

XEN. Mem. 4, 2, 32: τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθοῦ τινος αἰτία γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν εἴη, ὅταν δὲ κακοῦ, κακά.

471. PLURAL VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — Combined neuter subjects sometimes take a plural after the principles laid down 97 (remark on HOMER) and 102.

συλλαβὰς . . . συντιθέντες, ἕξ ἂν τὰ τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντιθένται, PLATO, Cratyl. 424 E-425 A; *Composing syllables of which nouns and verbs are composed.*

PLATO, Cratyl. 424 E-425 A (see above).

AESCHYL. Pers. 488-90: κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιῶδες πέδον | καὶ Θεσσαλῶν πόλισμα . . . ἐδέξαντ(ο).

472. PREDICATE IN DUAL. — The dual occurs after a pair, irrespective of the gender.

Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης ἡκέτην ἔγοντε τὸν Πρόδικον, PLATO, Protag. 317 E; *Critias and Alcibiades had brought Prodicus with them.* πῶς ἂν τις γένος καὶ μέρος ἐναργέστερον γνοίη, ὡς οὐ ταῦτόν ἐστων ἀλλ' ἕτερον ἀλλήλοιν; PLATO, Politic. 263 A.

ISOC. 9, 17: Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγενέσθην, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς.

LYS. fr. 4 (Sch.): Ἀξίωχος καὶ Ἀλκιβιάδης . . . ἔγημαν . . . Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυμφερίτην (115).

PLATO, Euthyd. 273 B: ἰδόντες δὲ αὐτὸν ὁ τε Διονυσόδωρος καὶ ὁ Εὐθύδημος πρῶτον μὲν ἐπιστάντε διελεγέσθην ἀλλήλοιν. 289 C: ἡ γὰρ λυροποικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ πολὺ διαφέρετον ἀλλήλοιν. Politic. 263 A (see above). Protag. 317 E (see above).

AR. Vesp. 236-7: ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνημμεν | φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ.

COM. Cratin. 2, 147: Στάσις δὲ καὶ πρεσβυγενῆς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε μέγιστον τίκτετον τύραννον.

SOPH. El. 795: οὐκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετεν τάδε;

HOM. II. 1, 6-7: διαστήτην ἐρίσαντε | Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 6, 119-20: Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδεὸς υἱὸς | ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.

473. SINGULAR PREDICATE AGREEING WITH NEAREST OR MOST IMPORTANT SUBJECT. — The common predicate may agree with a singular subject when that subject is the nearest or the most important. The mobility of the Greek often makes it hard to decide between 473 and 477.

αὐτὸς τε καὶ ἡ στρατιὰ περὶ . . . ἀφικνεῖται ἐς Καλχηδόνα, THUC. 4, 75, 2; *The general and the army arrive(s) by land at Chalcedon.* ἐξ ἰσχάτης δ' ὦν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ καὶ τὸ ἤλεκτρον, HDT. 3, 115. καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιοῦτῳ ξυμβαίνει, PLATO, Rpb. 329 D.

DEM. I, 27: καὶ πρόσσεσθ' ἢ ὕβρις καὶ ἔθ' ἢ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ. 19, 81: ἢ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ βοᾷ. [47], 19: ψηφισμάτων δὲ ὑμετέρων . . . καὶ νόμου ἐπιτάξαντος.

AESCHIN. 2, 143: ἀνάβηθι δεῦρο, Λίπαρε καὶ Πυθίων. 145: εὐδ' ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πλείστον διαφέρει φήμη καὶ συκοφαντία.

LYS. 12, 12: ἐξιούσι δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιος τε καὶ Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπίοντες, καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅπη βαδίζομεν (singular followed by plural). 13, 13: ὦν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσόδομος.

ANTIPHON, 5, 20: συνέπλει δὲ τὰ τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ οἱ Ἐρᾶκες οἱ λυσόμενοι.

PLATO, CONV. 181 A: οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρωσ οὐ πᾶς ἐστὶ καλός. 182 C: ὁ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρωσ καὶ ἡ Ἀρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. 221 A: ἀνεχώρει . . . οὐτός τε ἅμα καὶ Λάχης. Cratyl. 393 A: ὁ γὰρ ἄναξ καὶ ὁ ἔκτωρ σχεδόν τι ταῦτὸν σημαίνει. Rpb. 329 D (see above).

THUC. 3, 22, 5: οὐ γὰρ ἦδει ὁ τι ἦν τὸ δεινόν, σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὄντος. 112, 2: ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα ἀπὸ ἐσπέρας εὐθύς. 4, 69, 2: παρεγένετο δὲ σιδηρός τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ καὶ λιθουργοὶ καὶ τᾶλλα ἐπιτήδεια. 75, 2 (see above).

HDT. 2, 118: Ὅμηρος μὲν νῦν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαιρέτω. 3, 115 (see above). 5, 12: ἦν Πίγρης καὶ Μαντύης, ἄνδρες Παῖονες, οἱ . . . ἀπικνεύονται ἐς Σάρδις. 7, 133: σφέων ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις ἐδηλώθη.

AR. Vesp. 433: ὦ Μίδα καὶ Φρύξ βοήθει δεῦρο. Ran. 670-1: ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γινώσεται | χῆ Φερσέφατθ'.

AESCHYL. Ag. 435-6: τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Cho. 211. 244-5: μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ | πάντων μεγίστη Ζῆνι συγγένοιτό μοι. Pers. 318-9: καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμησ τε Βάκτριος, | . . . ἐκεῖ κατέφθιτο. 325.

SOPH. O. C. 7-8: στέργειν γὰρ αἰ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνὼν | μακρὸς διδάσκει.

PIND. O. 1, 98-9: ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται | ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύνοιο.
5, 15: αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνη τε μάρνεται. N. 1, 7: ἄρμα δ'
ὄτρυνει Χρομίον Νεμέα θ' ἔργασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεύξαι μέλος. 4,
33-4: τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς | ὄραί τ' ἐπειγόμεναι.

SIMON. C. 131: ἦ μέγ' Ἀθηναῖοισι φῶς γένεθ' ἠνίκ' Ἀριστο- | γείτων Ἴπ-
παρχον κτείνει καὶ Ἀρμόδιος.

THEOGN. 629: ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός. 885: εἰρήνη
καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν. 1267: παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον.

HOM. Od. 5, 184: ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν. 11, 10:
τῆν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. 61: ἀσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ
ἀθέσφατος οἴνος. 202-3: ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, |
σὴ τ' ἀγαφοροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. 13, 59-60: χαῖρέ μοι, ὦ βασιλεια,
διαμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας | ἔλθη καὶ θάνατος. 15, 307: κέκλυθι νῦν, Εὐμαίε
καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι. 22, 246: τοὺς δ' ἦδη ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ἰοί.

Il. 1, 177: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοι τε μάχαι τε. 255: ἦ κεν
γῆθήσῃ Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες. 2, 144-6: κύματα μακρὰ θαλάσσης |
. . . τὰ μὲν τ' εὐρὸς τε νότος τε | ὤρορ' ἐπαΐξας. 3, 54-5: οὐκ ἄν τοι χραιῖσμη
κίθαρις τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης, | ἦ τε κόμη τό τε εἶδος. 4, 164-5: ἔσεται ἦμαρ,
ὄτ' ἄν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἱρή | καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐμμελίω Πριάμοιο. 9,
[320]: κάτθαν' ὁμῶς ὄτ' ἀεργὸς ἀνήρ-ὃ τε πολλὰ ἑοργῶς. 10, 562-3: τόν ῥα
. . . | Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαοί. 12, 93: τῶν δ' ἐτέρων
Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ. 13, 14: φαίνεται δὲ Πριάμοιο πόλις
καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 14, 120: ὡς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 17, 251:
ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

474. SUBJECTS CONNECTED BY COMPARATIVE ἢ. — The common predi-
cate of two subjects that are compared by means of the particle ἢ agrees with
the last.

ἦ περ (sc. ἡ τύχη) αἰεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα, DEM.
4, 12; (*Fortune*) always (*takes*) better care of us than we take of ourselves.

DEM. 4, 12 (see above).

PLATO, Theaet. 209 A: ὦν (sc. τῶν κοινῶν) οὐδὲν σὺ μᾶλλον ἢ τις ἄλλος
ἔχει.

475. μετὰ WITH THE GENITIVE. — A singular subject combined with
another word by μετὰ (σύν) rarely takes the plural.

Ἀλκιβιάδης ἐκ Σάρδεων μετὰ Μαντιθέου τοῦ ἀλόγτος ἐν Καρίᾳ ἵππων
εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς Κλαζομένας, XEN. Hell. 1, 1, 10; *Alcibiades*
and Mantitheus . . . ran off to Clazomenae.

XEN. Hell. 1, 1, 10 (see above).

THUC. 3, 109, 2: κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατῆγων
Ἀκαρνανῶν σπένδονται Μαντινεῖσι.

476. ATTRACTION OF PREDICATE. — Observe the attraction of the copula by the predicate. Cf. 124.

χρυσός δὲ καὶ ἀργυρὸς . . . ἐστὶν ἐπιφθόνον κτήμα, PLATO, Legg. 955 E; *Gold and silver is an invidious possession.*

PLATO, Euthyd. 279 B: ἀλλὰ μὴν εὐγένειά τε καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ αὐτοῦ δῆλὰ ἐστὶν ἀγαθὰ ὄντα. Legg. 732 E (124). 955 E (see above).

AESCHYL. Ag. 650-1: ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἐχθιστοὶ . . . | πῦρ καὶ θάλασσα (personification).

477. UNITY OF SUBJECTS. — Close union often amounts to unity.

ὁ . . . χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία . . . ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους, ANTI-PHON, 5, 14; *Time and experience teach(es) men full well.* ἔνεμος καὶ χειμῶν διεκόλυσεν αὐτούς, XEN. Hell. 1, 6, 35; *Wind and storm prevented them.*

DEM. 2, 9: ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντ' ἀνεχαίτισεν καὶ διέλυσεν. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή . . . αὐτὴ . . . καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς καὶ πολλῶν κακῶν ἐστὶ μεστὴ. 18, 65: ἦν ἂν τις . . . μέμψις καὶ κατηγορία.

LYS. [20], 8: τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονηθῶτων ἀπέτρεπε πάντας.

ANTIPHON, 5, 14 (see above).

PLATO, Euthyd. 291 C: ἔδοξε γὰρ δὴ ἡμῖν ἡ πολιτικὴ (sc. τέχνη) καὶ ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτὴ εἶναι. Legg. 926 D: τῷ δὲ ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω, πολλῶν χρημάτων νοῦν κεκτημένης ζημία βαρύτερα. Rpb. 332 A-B: οὐ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδίδωσιν, ὅς ἂν τῷ χρυσίον ἀποδῶ παρακαταθεμένῃς, εἴανπερ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ λήψις (giving and taking practically the same act) βλαβερὰ γίγνηται, φίλοι δὲ ὦσιν ὁ τε ἀπολαμβάνων καὶ ὁ ἀποδιδούς (two separate persons).

XEN. Hell. 1, 1, 26: διὰ ταῦτα δὲ εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακοσίοις ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστὶ. 1, 6, 35 (see above).

THUC. 6, 17, 1: καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι ἐς τὴν Πελοποννησίων δύναμιν λόγοις τε πρέπουσιν ὠμίλησε καὶ ὀργῇ πίστιν παρασχομένη ἔπεισε.

HDT. 4, 115: ἡμᾶς ἔχει φόβος τε καὶ δέος. 7, 198: ἄμπωτίς τε καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. 8, 70: τοὺς δὲ Ἑλληνας εἶχε δέος τε καὶ ἄρρωδίη. 106: Πανιώνιον μὲν νυν οὕτω περιήλθε ἣ τε τίσις καὶ Ἑρμότημος.

AR. Vesp. 590-1: ἔτι δ' ἡ βουλὴ χῶ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμα ἀπορήσῃ, | ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι.

SOPH. Ph. 336: ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανὼν τε χῶ θανῶν.

PIND. O. 5, 15. 9, 15. P. 2, 9-10: ἐπὶ γὰρ ἰοχάουρα παρθένος χερσὶ διδύμη | (ὄτ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον. 4, 66: τῆ μὲν Ἀπόλλων ἄ τε Πυθῶ κῶδος ἐξ ἀμφικτιῶνων ἔπορευ. 10, 10. 11, 45.

THEOGN. 291-2: ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις | νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

ARCHIL. 16: πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περικλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

HOM. Od. 2, 338: νητὸς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ἔκειτο. 3, 299-300: τὰς πέντε νέας . . . | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.

Il. 3, 255: τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνῆ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο. 10, 523: Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὄρτο κυδοιμός.¹

478. Σχήμα Ἀλκμανικόν. — In poetry the plural or dual sometimes anticipates the plural or dual result and thrusts itself between the subjects.

ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωσαν καὶ Ἀθήνη, HOM. Od. 14, 216; *Courage to me (did) Arēs (give—may) they did give, for I count Athena too.*

AESCHYL. fr. 381: ὅπου γὰρ ἰσχυρὸς συζυγοῦσι καὶ δίκη, | ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα;

Cf. PIND. P. 4, 178-9: πέμπτε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἀτρύτον πόνον, | τὸν μὲν Ἑχίονα, κεχλάδοντα ἦβα, τὸν δ' Ἐρυτον (half-epic).²

ALCMAN, 9: Κάστωρ τε πῶλων ὠκέων δματῆρες, ἱππῶται σοφοί, | καὶ Πωλυδεύκης κυδρός (apposition).

HOM. Od. 10, 513-4: ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν | Κωκυτός θ'. 14, 216 (see above).

Il. 5, 774: ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. Cf. 20, 138-9: εἰ δέ κ' Ἄρης ἀρχωσι (so La Roche with most MSS. and Aristarchus; Cauier reads ἀρχοσι with several MSS. and Zenodotus) μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων, | ἢ Ἀχιλῆ' ἰσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι.

479. SINGULAR SUBJECTS CONNECTED BY DISJUNCTIVES. — When singular subjects are connected by disjunctives the singular is the rule, but the plural is sometimes found.

Singular:

οὔθ' ἢ Ἑλλὰς οὔθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλιονεξίαν χωρεῖ τάνθρώπου, DEM. 9, 27; (*No land*) *neither Greek nor non-Greek can hold the greed of this creature.*

DEM. 1, 6: οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις ὑμῖν . . . ὑπολείπεται. 9, 27 (see above).

PLATO, Phaedr. 245 D: ἀρχῆς γὰρ διὴ ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἔκ του οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται. Rpb. 342 B: οὔτε γὰρ πονηρία οὔτε ἀμαρτία οὔδεμῖα οὔδεμῖα τ. χην πάρεστιν.

THUC. 1, 93, 5: ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ οὔτε πηλὸς ἦν.

HDT. 2, 41: οὔτε ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνὴ ἄνδρα Ἑλλήνα φιλήσειε ἂν τῷ στόματι (438).

¹ For English, compare Fitzedward Hall, A. J. P. iii (1882), 424 f.

² See B. L. G. *ad loc.*

AR. Ach. 308: οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει.

SOPH. O. R. 1020: ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκείνος οὔτ' ἐγώ. fr. 511, 2:
οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν . . . ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν.

AESCHYL. Pers. 14-5: κούτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς | ἄστν τὸ Περ-
σῶν ἀφικνεῖται.

SIMON. C. 4, 4-5: ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρὼς | οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ
ἀμαυρώσει χρόνος.

HOM. Il. 8, 7-8: μήτε τις σὺν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσῃν | πειράτῳ
διακέρσαι ἐμὸν ἔπος.

480. Plural: .

εἰ . . . περὶ τούτων ἔμελλον ἀπολογήσεσθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιο-
γένης, ἥρκει ἂν μοι τὰ εἰρημένα, ISAE. 5, 5; *If it were on these lines only that
Leochares or Dicaeogenes was expected to make the defence, I should consider
what has been said sufficient.*

ISAE. 5, 5 (see above).

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ τῶν γένωνται καλοί.

EUR. Alc. 360-2: καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων | οὔθ' οὔπὶ κώπη ψυχοπομ-
πὸς ἂν Χάρων | ἔσχον.

BACCHYL. 36 (Bgg.): θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι | οὔτ' ὄλβος οὔτ'
ἄκαμπος Ἄρης οὔτε πάμφθερσι στάσις.

PIND. P. 6, 10-3: τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος . . . οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς
ἄλὸς ἄξιοισι.

481. ADJECTIVE PREDICATE WITH COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT GENDERS. — When the genders of combined subjects are different, the adjective predicate takes either the strongest gender or the nearest. In things with life the masculine gender is the strongest, in things without life the neuter. In poetry personification has a wide range.

ἡ μὲν Τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι, AESCHIN. 2, 118; *Fortune and Philip had the control of the issues in their hands, were responsible for the actual results.* τιμωμένου δὴ πλοῦτου ἐν πόλει καὶ τῶν πλουσίων ἀτιμωτέρα ἀρετὴ τε καὶ οἱ ἀγαθοί, PLATO, Rpb. 550 E-551 A; *When in any state wealth and the wealthy are valued, virtue and the virtuous are undervalued.* αἰδῶ δὲ καὶ φόβον . . . οὐχ ὄρησ ἔμφυτα . . . ἀνθρώποις ὄντα; XEN. Mem. 3, 7, 5; *Do you not see that reverence and fear are things inborn in mankind?*

LYCURG. 30: ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην . . . ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ
θεραπαίνας βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι.

DEM. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας μενόντων οὐκ ἐν
τῶν αἰσχρῶν αὐτῶ τούτων ἀπαλλαγῇ.

AESCHIN. 2, 118 (see above).

PLATO, Conv. 179 C: ὄντων αὐτῷ πατρός τε καὶ μητρός. Legg. 835 D: εἶδον νέους τε καὶ νέας ὀμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις. 892 B: δόξα δὴ καὶ ἐπιμέλεια καὶ νοῦς καὶ τέχνη καὶ νόμος σκληρῶν καὶ μαλακῶν . . . πρότερα ἂν εἴη. Rpb. 329 D: καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιοῦτῳ ξυμβαίνει (473). 550 E-551 A (see above).

XEN. An. 1, 4, 8: καίτοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα (women being treated as chattels). Mem. 3, 7, 5 (see above).

THUC. 8, 63, 1: πυθόμενος . . . τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα (masc.).

HDT. 3, 57: τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήιον Παρίῳ λίθῳ ἡσκημένα.

AR. Pl. 160-1: τέχνηι δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα | ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐσθ' εὐρημένα.

AESCHYL. Ag. 527: βωμοὶ δ' αἰστοὶ (sc. εἰσὶν) καὶ θεῶν ἰδρύματα.

HOM. Od. 4, 79: ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

Il. 1, 177: αἰεὶ γὰρ τοὶ ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 18, 567-8: παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες | . . . φέρον μελιγδέα καρπόν.

482. COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS. — When the persons of combined subjects are different, the first person is preferred to the second, the second to the third, or else the person is determined by the nearest subject.

αἰεὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ σὸς πατήρ . . . φίλω ἤμεν, PLATO, Lach. 180 E; *Your father and I were always good friends.* ἐγὼ οὖν καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὁ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, Phaedr. 237 C; *Let you and me not get into the predicament which we find so much fault with in others.*

ISAE. 7, 45: ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ.

PLATO, Euthyd. 279 D: ὀλίγου καταγέλαστοι ἐγενόμεθα ὑπὸ τῶν ξένων ἐγὼ τε καὶ σὺ (469). 286 A: τί οὖν δὴ τοῦτο; . . . ἤττόν τι ἀντιλέγομεν ἐγὼ τε καὶ σὺ; Gorg. 515 E: ἀλλὰ οἶδα σαφῶς καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ὅτι κτέ. Lach. 180 E (see above). Legg. 770 C: Μέγιστος μὲν γὰρ καὶ ἐγὼ καὶ Κλεινίας εἰρήκαμέν τε αὐτὰ ἀλλήλοις οὐκ ὀλιγάκις ὁμολογοῦμέν τε λέγεσθαι καλῶς. Lys. 223 B (60). Phaedr. 237 C (see above). Theaet. 154 D-E: εἰ . . . δεινοὶ καὶ σοφοὶ ἐγὼ τε καὶ σὺ ἤμεν . . . ἦδη ἂν . . . ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἐκρούομεν. *Ibid.* 163 A: ἀλλ' οὐ δίκαιον . . . οὔτε σὺ οὔτε ἂν ἡμεῖς φαῖμεν.

XEN. An. 2, 1, 16: σὺ τε γὰρ Ἑλλήν εἰ καὶ ἡμεῖς. An. 7, 7, 16: ἀλλ' ἐγὼ μὲν λέγω, ἔφη, καὶ Σεύθης ταῦτά. Cyr. 7, 4, 5: τοῦτοις Κῦρός τε καὶ ἡμεῖς πολέμοι ἐσόμεθα. Mem. 4, 4, 7: οὔτε σὺ οὔτ' ἂν ἄλλος οὐδεὶς δύναιτ' ἀντειπεῖν.

AR. Av. 131: ὅπως παρέση μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία. Pl. 620-1: ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν | ἐγκατακλινοῦντ' ἀγῶμεν εἰς Ἀσκληπιού.

SOPH. El. 622-3: ἦ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη | καὶ τᾶργα τᾶμὰ πόλλ' ἄγαν λέ-

γειν ποιεῖ. 795: οὐκ οὐκ Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε; O. R. 401-2: κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε | ἀγλατήσιν. 1020: ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὐτ' ἐκεῖνος οὐτ' ἐγώ.

AESCHYL. Suppl. 938-9: ἐν χρόνῳ μαθῶν | εἴση σὺ τ' αὐτὸς χοῖ ξυνέμ-ποροι σέθεν.

483. In AESCHIN. 2, 184: τὸ δὲ σῶμα ἤδη τουτὶ παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος, the speaker has in mind the familiar formula οὐκ ἔγωγε ἀλλ' ὁ νόμος, ANAXIM. Rhet. Gr. I, p. 236 (Spengel). Cf. LYS. I, 26: οὐκ ἐγὼ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, and AR. Eccl. 1055-6: ἀλλ' οὐκ ἐγώ, | ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ(ε).

B. Qualification of the Subject

484. The subject may be qualified by giving it an attribute. An attribute is that which serves to give a specific character.

Chief Forms of the Attribute

485. The chief forms of the attribute are:

I. The adjective (including the participle) and its equivalents.

II. Apposition.

EQUIVALENTS OF THE ADJECTIVE

486. Equivalents of the adjective are:

1. The Pronouns including the Article.
2. Substantives denoting Rank, Age, Trade.
3. The Genitive Case.
4. The Dative Case.
5. Prepositions with their cases.
6. Adverbs.
7. Relative Clauses.

I. For the Article and the Pronouns, see the sections treating of these.

487. 2. *Substantives denoting Rank, Age, Trade:*

ὧ ἄνδρες βουλευταί, XEN. Hell. 2, 3, 24; *Gentlemen of the Senate.*

Poets are very free in this regard, and the substantives thus used have a wider range. Especially common is the use of ἀνὴρ in every sphere,¹ with more weight in prose than in poetry. ἄνθρωπος is as disrespectful as ἀνὴρ is respectful.

¹ *Men and brethren* is a portentous mistranslation of Acts xxiii, 1.

DEM. 9, 31: οὐχ Ἕλληνας ὄντος . . . ἀλλ' ὀλέθρου Μακεδόνοσ. 18, 127: ὀλεθρος γραμματεῦσ. 19, 4: ὧ ἄνδρες δικασταί, and the same phrase very often elsewhere. 19, 22: ὧ ἄνδρες πρέσβεισ. 172: ἀνθρώπουσ πολίτασ.

AESCHIN. 2, 87: κατ' ἀνδρὸσ πολίτου. 3, 152: τοῖσ δραπέταισ ποσί. 233: ἀνὴρ . . . ιδιώτησ. 253: ἀνὴρ ρήτωρ.

LYS. Cf. 1, 15: πρεσβῦτισ ἀνθρωποσ. Cf. 4, 19: δούλην ἀνθρωπον. 12, 1 and elsewhere: ὧ ἄνδρες δικασταί. 26, 21: ὧ ἄνδρες βουλευταί.

ANTIPHON, 3 a 1: ὧ ἄνδρες πολίτα. β 2: ὧ ἄνδρες δικασταί. 4 a 6: ἀνδρα πρεσβύτην.

PLATO, Critias, 118 E: ἀνδρα ἡγεμόνα. Ion, 540 D: ἀνδρὶ . . . στρατηγῶ. Phaedr. 260 B: λόγον ἔπαινον. Protag. 312 C: ἀνδρὶ . . . σοφιστῆ. Rpb. 620 B: ἀθλητοῦ ἀνδρόσ. Theaet. 195 B: ἀνὴρ ἀδολεσχησ.

XEN. An. 3, 2, 2: ὧ ἄνδρες στρατιῶτα . . . ἀνδρῶν στρατηγῶν. 4, 1, 6: σὺν τοῖσ ὀπισθοφύλαξιν ὀπλίτασ. 28: τῶν γυμνήτων ταξιάρχων. 7, 8: τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν. 6, 5, 9: ὧ ἄνδρες στρατηγοί. Cyr. 5, 3, 31: ἀνδρὶ εὐεργέτη. 5, 11: ἀνδρα ἄρχοντα. Hell. 2, 3, 24 (see above). 4, 13: ἄνδρεσ πολίτα.

THUC. 1, 74, 1: ἀνδρα στρατηγόν. 6, 85, 1: ἀνδρὶ . . . τυράννη. 8, 98, 3: ἀνδρὶ στρατηγῶ.

HDT. 3, 52: ἀλίτην βίον. 6, 83: ἔπειτα δὲ ἐσ τοῖσ δούλουσ ἤλθε ἀνὴρ μάντισ Κλέανδροσ.

AR. Ach. 328: ἄνδρεσ δημότα. Eq. 242: ἄνδρεσ ἱππηῦσ. Vesp. 360: ἄνδρεσ ὀπλίτα. 908: ἄνδρεσ δικασταί. Pax, 9: ἄνδρεσ κοπρολόγοι. Thesm. 345: γραῦσ γυνή. Ran. 858: ἀνδρασ ποιητάσ. 1008: ἀνδρα ποιητήν. 1041: ἀνδρα πολίτην.

EUR. Alc. 679: νεανίασ λόγουσ. Hec. 921: ναῖταν . . . ὄμιλον. Heracl. 699: ὀπλίτην κόσμον. 800: ὀπλίτην στρατόν. H. F. 26: γέρων δὲ δή τισ ἔστι Καδμείων λόγουσ. 190: ἀνὴρ ὀπλίτησ δούλοσ ἔστι τῶν ὀπλων. Hipp. 1006: παρθένον ψυχῆν. Ion, 1373: οἰκέτην βίον. Or. 529: δακρύοισ γέροντ' ὀφθαλμόν ἐκτήκω τάλασ. Phoen. 838: παρθένω χερὶ.

AESCHYL. Ag. 1627: ἀνδρὶ στρατηγῶ. Cf. Cho. 3, 14: τριγέρων μῦθοσ. Sept. 605: ξὺν πολίταισ ἀνδράσιν. 717: ἀνδρ' ὀπλίτην.

PIND. O. 10 (11), 49: μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. P. 11, 33: μάντιν τ' ὄλεσεσ κόραν. N. 2, 13: φῶτα μαχατάν.

HOM. Od. 3, 267: αἰοῖδοσ ἀνὴρ. 9, 391: ἀνὴρ χαλκεύσ. 508: μάντισ ἀνὴρ. 24, 2: ἀνδρῶν μνηστήρων. 253: βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικασ.

Il. 4, 216: χαλκῆεσ . . . ἄνδρεσ. 6, 315: τέκτονεσ ἄνδρεσ. 390: γυνή ταμίη. 9, 477: φύλακασ . . . ἄνδρασ. 11, 514: ἱητροῦσ . . . ἀνὴρ. 17, 65: ἄνδρεσ . . . νομίηεσ. 21, 574: ἀνδρὸσ θηρητήροσ.

488. 3. *The Genitive Case:*

δοκεῖ γέ μοι (sc. ἡ χλαῖνα) | εἰκέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι, AR. Vesp. 1141-2; *It looks most like a cloak of Morychus' to me.* (Compare ἐν τῇδε τῇ . . . οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ, PLATO, Phaedr. 227 B; *In this house of Morychus.*)

ὁ παῖς Κλεινίου, Alc. 1, 103 A; *Son of Clinias*. (Compare ὁ . . . Κλεινίου οὗτος, Gorg. 482 A; *This (son) of Clinias*.)

For further examples, see *Genitive Case*.

489. 4. *The Dative Case:*

βοήθεια ἑαυτῷ, PLATO, Gorg. 522 D; *Self-help*. τὴν ἐμὴν τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν, Apol. 30 A. τὸν δὲ ταύρω χαλκῶ καυτήρα . . . | ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντῆ φάτις, PIND. P. 1, 95-6.

For other examples, see *Dative Case*.

490. 5. *Prepositions with their Cases:*

τὰ ὑπὸ γῆς (= ὑπόγεια) δικαιωτήρια, PLATO, Phaedr. 249 A; *Underground reformatories*.

DEM. 2, 12: οἱ παρ' ἡμῶν πρόσβεις. 16: τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ. PLATO, Phaedr. 249 A (see above). Rpb. 426 E: τὰ ἐν τοῖς ξυμβολαίοις κακουργήματα. 506 C: τὰς ἀνευ ἐπιστήμης δόξας. Theaet. 148 D: τὴν περὶ τῶν δυνάμεων ἀπόκρισιν.

XEN. Cyr. 1, 6, 38: τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. 39: τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους πλεονεξίας.

THUC. 1, 100, 1: ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ . . . πελομαχία καὶ ναυμαχία. 2, 6, 2: τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα. 2, 7, 1: τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου.

AR. Ach. 202: τὰ κατ' ἀγροὺς . . . Διονύσια. Eq. 709: τὰν πρυτανείῳ σιτία. Nub. 218: φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;

SOPH. Ant. 95: τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν. O. R. 595: τὰ σὺν κέρδει καλά.

491. 6. *Adverbs* (chiefly preceded by the article and involving the participle of εἰμί):

ἐν . . . τῷ τέως χρόνῳ, LYS. 7, 12; *Up to date*.

DEM. 18, 26: τὸν μεταξὺ χρόνον. 29, 14: τὸν ὁμολογουμένως δούλον.

ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους.

LYS. 7, 12 (see above).

PLATO, Legg. 639 B: οὐδαμῶς ἀνδρῶν ἄρχοντα, ἀλλὰ τινων σφόδρα γυναικῶν. 731 E: διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν. 952 C: τῆς σφόδρα προθυμίας. Phaedo, 109 D: εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον. Politic. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Rpb. 328 E: τοῖς σφόδρα πρεσβύταις. 341 C: ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης. 450 C: ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 496 E: τὸν . . . ἐνθάδε βίον. 564 A: ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν . . . εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν.

XEN. Cyr. 1, 5, 9: τῶν παραυτικά ἡδονῶν. MEM. 3, 5, 1: Περικλεῖ . . . τῷ τοῦ πάνυ Περικλέους οἴῳ.

THUC. 2, 48, 2: καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρὶν.

95, 2: τὴν οὐ περιτείχισιν. 6, 80, 5: τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν. 8, 89, 2: τῶν πάνυ στρατηγῶν.

HDT. I, 96: τῆς ἀνω Ἀσίας. 142: τὰ ἀνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Ran. 421: κάσιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. Eccl. 115: ἡ μὴ μπειρία.

COM. Cratin. 2, 122: τοῦ λίαν πότου (445).

SOPH. El. 1134: τῇ τόθ' ἡμέρᾳ. Ph. 131: τῶν δεῖ λόγων.

AESCHYL. Ag. 73: τῆς τότ' ἀρωγῆς. P. V. 123: διὰ τὴν λίαν φιλόττηρα.

PIND. P. I, 20: Αἴτνα, πάνετες χίονος ὀξείας τιθήνα (see B. L. G. *ad loc.*). fr. 133: ἐς τὸν ὑπερθεν ἄλιον.

7. For Relative Clauses as equivalents of adjectives, see *Relative Clauses*.

For the substantive in apposition, see *Apposition*.

492. CONCORD OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute agrees with its substantive in gender, number, and case.

ἱερὸς λόχος, *Sacred Band*. ἱερὰ πόλις, *Sacred city*. ἱερὸν πτολιεθρον, *Sacred citadel*. ἱεροὶ δόμοι, *Sacred abodes*. ἱερὰ χρήματα, *Sacred money*. ταμίαις . . . τῶν . . . ἱερῶν χρημάτων, PLATO, Legg. 759 E. κλαῖδες (= κλειδες) . . . ἱερᾶν (= ἱερῶν) φιλοτάτων, PIND. P. 9, 39. τὸν ἄνδρα. τὴν γυναῖκα. τὸ παιδίον. οὗτος ὁ ἀνὴρ. αὕτη ἡ γυνή. τοῦτο τὸ παιδίον. ὁ παρὼν χρόνος. τὴν μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης γεγонуῖαν πίστιν, DEM. 19, 27. ἡ βουλή δ' ἢ μὴ κωλυθεῖσ' ἀκούσαι τάληθῆ παρ' ἐμοῦ, *Ibid.* 31. ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν ἀνδροῖν ἑκατέροι τὸν βασανισθέντοιν, ANTIPHON, 5, 49.

493. EXCEPTIONS. — Exceptions to the above rule are found in the matter of dual concord and in the employment of the *constructio ad sensum* instead of formal agreement.

494. PLURAL ADJECTIVE WITH DUAL SUBSTANTIVE. — Occasionally a plural adjective is used with a dual substantive, but not in prose.

HOM. Od. II, 211-2: ὄφρα . . . φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε | ἀμφοτέρω κρηροῖο τεταρπύμεσθα γόοιο. 12, 228-9: δύο δοῦρε | μακρ(ά).

II, 13, 434-5: τὸν . . . Ποσειδάων ἐδάμασεν | θέλξας ὅσσε φαεινά. Cf. 616-7: τὸν δὲ οἱ ὅσσε | παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον. 16, 139: εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε. 21, 115-6: ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας | ἀμφοτέρας.

495. ΔΥΟ WITH A PLURAL SUBSTANTIVE. — From HOMER on δύο (δύω) is found with plural substantives as well as with dual substantives, and the plural is the rule for δύο (nominative and accusative) in Attic Prose. Un-

common is the use of *δυοῖν* with a plural,¹ and the use of *δύο* (indeclinable) with a substantive in the genitive or the dative plural is rare in the ATTIC ORATORS and in PLATO.²

δύο μὲν νίαις, δύο δὲ θυγατέρες, ISAE. 2, 3. *δύο πλοῖα*, LYS. 13, 25. *δύο . . . τράπεζαι*, 37. *δύω νύκτας δύο τ' ἡμέρατα*, HOM. Od. 9, 74. *οἱ δὲ δύο σκόπελοι*, 12, 73. *δύο . . . γενεαί*, II. 1, 250. *δύω κήρυκας*, 3, 116.

προσελθόντων δ' ἀτῆ δυοῖν ἀνδρῶν, LYCURG. 86. *πλεονεκτημάτων δυοῖν*, DEM. 5, 23.

οὐσῶν δ' ἀτῆ δύο θυγατέρων, DEM. 41, 3. *τῶν δὲ δύο μερῶν*, PLATO, Legg. 848 A. *δύω ποταμῶν*, HOM. Od. 10, 515. *δύω κανόνεσσ(ι)*, II. 13, 407.

496. MASCULINE DUAL FORMS USED GENERICALLY FOR THE FEMININE. — The use of the forms *τώ, τοῖν, τούτω, τούτοιν, αὐτά, αὐτοῖν, τώδε*, and the like, with feminine substantives is no exception to the rule, as these forms are common to all the genders, though there are also special feminine forms, which are preferably used in the genitive and dative.³ In like manner, the masculine dual forms of descriptive adjectives and of participles are sometimes used generically for the feminine.⁴

ἰρίσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον | ἐμφύντε (sc. Antigone and Ismene) *τῆ φύσαντι*, SOPH. O. C. 1112-3. *ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴον προλιπόντ' ἀνθρώπων | Αἰδῶς καὶ Νέμεσις*, HES. O. et D. 199-200.

497. AGREEMENT ACCORDING TO SENSE. — There is no recorded exception in prose. In poetry there are occasional exceptions, the real gender, and not the grammatical, being regarded.

ὦ χαιρε, κολλιτικοφάγε Βοιωτίδιον, AR. Ach. 872.

AR. Ach. 872 (see above).

AESCHYL. Cho. 893: *τέθηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία*.

HOM. II. 22, 84: *φίλε τέκνον*.⁵

¹ See Keck, Ueber den Dual bei den griechischen Rednern, Würzburg, 1882, p. 47, and Roeper, De dualis usu Platonico, Gedani, 1878, p. 25 sq. For a list of examples, see Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 6.

² According to Keck, *l. c.*, p. 39, only twice in the ORATORS: DEM. 41, 3 and [42], 23; according to Roeper, *l. c.*, p. 20, only twice in PLATO: Legg. 848 A and 908 B (Tim. Locr. 96 A, 97 C, and Epin. 984 E are excluded as non-Platonic); according to Zander *apud* Keck, *l. c.*, the form *δύο* is found with the genitive plural 7 times in THUCYDIDES and 6 times in XENOPHON, with the dative plural 5 times in THUCYDIDES and once in XENOPHON.

³ See Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 19.

⁴ See Keck, p. 37 *infra* and p. 38 *supra*; also Hasse, *l. c.*, pp. 26, 36, and 37, where, however, no instance of a feminine simple adjective in *οἷν* or of a feminine participle in *οἷν* is cited.

⁵ For II, 244-5, see 503.

498. VARIATIONS IN PARTICIPIAL CONCORD.— For deviations in the concord of the participle, which in its ordinary use differs from the adjective in that it conveys the notion of predication, see 122-4 and other sections under *Agreement of the Predicate with the Subject*.

499. DEVIATIONS IN CONCORD OF PRONOUNS.— Pronouns that have different forms for different genders and numbers, agree in gender and number with the substantives they represent. But there are frequent variations according to sense, the name of a town, for example, suggesting the inhabitants, or a plural pronoun being used of a generic singular (sometimes the reverse).

ἴνα εἰδῶ εἰ ἐπίστασαι ἃ χρῆ ἐραστὴν περὶ παιδικῶν πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς ἄλλους λέγειν, PLATO, Lys. 205 A. ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστη πόλις Ὀλυνθος σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε. οὗτοι τῶν πόλεων προσηγάγοντο ἐφ' ᾧ τε . . . συμπολιτεύειν, XEN. Hell. 5, 2, 12. ἦν δὲ παρὰ ταῦτα ἀδικεῖν τις ἐπιχειρῆ, τούτοις Κῆρος τε καὶ ἡμεῖς πολέμοι ἐσόμεθα, Cyp. 7, 4, 5. ταῦτα προσιόντες συμβουλεύουσι καὶ παραινέουσι ἄσσα αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νόσον, HDT. I, 197.

DEM. 2, 18: εἰ μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἐφη.

ISOC. 2, 15: μελέτω σοι τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιῶν κεχαρισμένως αὐτοῖς ἄρχειν.

PLATO, Conv. 207 A-B: ἡ οὐκ αἰσθάνει ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία . . . περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου, καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων (sc. τῶν γενομένων) καὶ διαμάχεσθαι . . . καὶ ὑπεραποθνήσκειν. Lys. 204 E-205 A (see above). Phaedr. 233 A-B: καὶ μὲν δὴ βελτιονί σοι προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῃ ἢ ἐραστῇ· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα καὶ τὰ πραττόμενα ἐπαινοῦσι . . . ἐὰν δ' ἐμοὶ πείθῃ κτέ. Rpb. 599 E: σὲ δὲ τίς αἰτιάται πόλις νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι καὶ σφᾶς ὠφελῆκεναι;

XEN. An. I, 4, 8: οὐδ' ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ ἕως μὲν ἂν παρῆ τις χρώμαι, ἐπειδὰν δὲ ἀπέναι βούληται, συλλαβῶν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ καὶ τὰ χρήματα ἄποσυλῶ. Cyp. I, 2, 2: ἦν δέ τις τούτων τι παραβαίη, ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθεσαν. 7, 4, 5 (see above). Hell. 5, 2, 12 (see above). Hiero, 2, 13: ἂν τι πάθωσι κακὸν . . . , λυπῶνται ἐπὶ τούτοις. 3, 4: ὅταν γε ἀφροδισιασθῆ κατὰ συμφορὰν τινα γυνή, οὐδὲν ἦττον τούτου ἕνεκεν τιμῶσιν αὐτὰς οἱ ἄνδρες.

THUC. I, 136, 1: ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς . . . φεύγει . . . ἐς Κέρκυραν, ὧν αὐτῶν (sc. Κέρκυραίων) εὐεργέτης.

HDT. I, 197 (see above). 2, 90: ὅς δ' ἂν . . . ὑπὸ κροκοδείλου ἀρπασθεῖς . . . φαίνεται τεθνεῶς, κατ' ἦν ἂν πόλιν ἐξενειχθῆ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν . . . θάψαι ἐν ἱρῆσι θήκησι. 8, 121: τραπόμενοι ἐς Κάρυστον καὶ δηλώσαντες αὐτῶν τὴν χώραν, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σαλαμίνα.

EUR. Bacch. 961-2: κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίαις χθονός· | μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τούδε.

SOPH. Ant. 707-9: ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ, | ἢ γλώσσαν, ἦν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν, | οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί. O. C. 942: αὐτούς refers to πόλιν, v. 939.

500. AGREEMENT WITH A SYNONYM.—The tendency of the Greek language to sudden changes of subject without the mention by name of the new subject (compare 71), is largely responsible for the few instances that are cited of the agreement of a pronoun with the gender of some synonymous word, instead of with the natural or the grammatical gender of the word that the pronoun represents.

SOPH. Ph. 755-9: NE. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. | ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με. | NE. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μὴ με ταρβήσας προδῶς· | ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνους ἴσως | ὡς ἐξεπλήσθη. (Philoctetes does not take up the νόσημα idea, but returns with the word αὕτη to the νόσος of 734: τῆς παρεστῶσης νόσου. So 765: τῆς νόσου. The νόσος of our passage is personified as elsewhere in Sophocles.) Tr. 984-7: ποῖ γὰς ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν | κέμαι πεπονημένους ἀλλήκτους | ὀδύνας; οἴμοι ἐγὼ τλάμων. | ἦ δ' αὖ μαιρὰ (sc. νόσος. Cf. νόσον, 981) βρούκει.

HOM. Il. 11, 237-8: ἐτράπετ' αἰχμὴ· | καὶ τό γε (sc. ἔγχος. Cf. 233) χειρὶ λαβῶν. 21, 166-8: τῷ δ' ἐτέρῳ (sc. δουρί) μιν . . . βάλε . . . ἦ (sc. μελίη. Cf. 162 and 169) δ' ὑπὲρ αὐτοῦ | γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.

501. NEUTER PRONOUNS REFERRING TO MASCULINE OR FEMININE SUBSTANTIVES.—Not an exception to the rule of concord is the case of a neuter pronoun referring to a masculine or feminine substantive regarded as a thing. Cf. 126. In most of the instances cited, however, the reference is rather to some thought implied in the substantive than to the substantive itself.

ἐπειδὴ τοίνυν ἡ αὐτὴ ἀρετὴ πάντων ἐστὶ, πειρῶ . . . ἀναμνησθῆναι, τί αὐτό φησι Γοργίας εἶναι, PLATO, Meno, 73 C; *Since the same virtue belongs to all (resides in all), try to recall what Gorgias says it (the thing itself, the essence of it) is.* δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτ' ἐξήλωκε, DEM. 2, 15; *He is eager for glory, and has made that his passion.*

DEM. 2, 15 (see above). 18, 68: ὥστε (sc. Φίλιππον) τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι καὶ τοῦτ' (sc. τὸ τῶν Ἑλλήνων ἄρξαι) εἰς τὸν νουν ἐμβαλέσθαι. 20, 140: φύσει κακίας σημείον ἐστὶν ὁ φθόνος, καὶ οὐκ ἔχει πρόφασιν δι' ἣν ἂν τύχοι συγγνώμης ὁ τοῦτο (sc. τὸ φθονεῖν) πεπονηθῶς.

ISOC. 6, 15: οὐδὲ πρόποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' αἰεὶ νομίζων τοὺς περὶ τοῦτο (*this sort of thing*) διατρίβοντας ἀργότερους εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.

PLATO, Gorg. 484 C: φιλοσοφία γὰρ τοί ἐστιν, ὃ Σώκρατες, χαρίεν, ἂν τις αὐτοῦ μετρίως ἀψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ (the αὐτοῦ in view of the χαρίεν). Meno,

73 C (see above). Politic. 300 D: οὐκοῦν ἀνὴρ ὅστισιν εἰς ἡ πλῆθος ὁτιούν, οἷς ἂν νόμοι κείμενοι τυγχάνωσι, παρὰ ταῦτα ὅταν ἐπιχειρήσωσι ποιεῖν ὡς βέλτιον ἕτερον, ταῦτόν δρῶσι κτέ. Protag. 357 C: ὠμολογούμεν ἐπιστήμης μηδὲν εἶναι κρείττον, ἀλλὰ τοῦτο αἰεὶ κρατεῖν . . . καὶ ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Rpb. 381 A-B: πᾶν δὴ τὸ καλῶς ἔχον ἢ φύσει ἢ τέχνη ἢ ἀμφοτέροις ἐλαχίστην μεταβολὴν ὑπ' ἄλλου ἐνδέχεται. 583 E: ὁ μεταξὺ ἄρα νῦν δὴ ἀμφοτέρων ἔφαμεν εἶναι, τὴν ἡσυχίαν, τοῦτό ποτε ἀμφοτέρα ἔσται, λύπη τε καὶ ἡδονή. Theaet. 176 B: οὐχ ὧν ἕνεκα οἱ πολλοὶ φασὶ δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν, ἀρετὴν δὲ διώκειν, τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδεύειν, τὸ δ' οὐ.

XEN. Cyr. 3, 3, 50: οὐκ ἂν οὖν τοξότας γε (sc. ποιήσειεν ἂν ἀγαθοὺς καλὴ παραίνεσις), εἰ μὴ ἔμπροσθεν τοῦτο μεμεληγότες εἶεν (*had such practice*). Hiero, 9, 9: εἰ δὲ καὶ ἐμπορία ὠφελεῖ τι πόλιν, τιμώμενος ἂν ὁ πλείστα τοῦτο ποιῶν καὶ ἐμποροῦς ἂν πλείους ἀγείροι.

THUC. 1, 6, 5: ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν . . . πυγμαίης καὶ πάλης ἄλλα τίθεται, καὶ διεζωμένοι τοῦτο δρῶσι. 6, 10, 2: ἡσυχάζοντων μὲν ὑμῶν ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται—οὕτω γὰρ ἐνθένδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰ (*schemes*) καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων—σφαλέντων δέ που κτέ. 96, 1: διενουοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν (sc. τῶν Ἐπιπολῶν) φυλάσσειεν ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμοι.

HDT. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχου, πολλῶ τούτο προέχει λέγω· ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανεῖη (τοῦτο is natural because of the τριῶν which precedes and the οὐδὲν which follows).

AR. Pl. 522-4: οὐδ' ἔσται . . . οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστῆς | . . . τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει | . . . τοῦτο ποιήσει;

502. PLURAL OF NEUTER PRONOUNS FOR THE SINGULAR.
—Neuter pronouns are often used in the plural where we might expect the singular.¹

ἐφιέντων (sc. ἡμῶν) δυοῖν θάτερα, ἢ πείθειν ἡμᾶς ἢ ποιεῖν, τούτων οὐδέτερα ποιεῖ, PLATO, Crito, 52 A; *Although we leave it to him to do one of two things, either to persuade us or to do (our bidding), he does neither.*

DEM. 19, 72: ἐστὶ δὲ ταῦτα² γέλωσ, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή.

ISAE. 1, 22: καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιωτάτων θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἐξεῖν βεβαιοτέραν ἢ ἐκείνῃ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθήσεσθαι, τὴν ἀπέχθειαν εἰλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. 3, 58: οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἕτερα προσῆκε τῇ γυναικί, ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδίῳ ἀμφισβητῆσαι τῶν πατρῶων, ἢ ἐπειδὴ τετελευτηκῶς ἦν ὁ εἰσποίητος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιῆσθαι.

¹ For Neuter Plural of Adjectives instead of Singular, see 37.

² For the absence of attraction by the predicate in the above and similar examples, see 129.

LYS. 4, 7: νῦν δὲ ὁμολογούμεθα πρὸς παῖδας καὶ αἰλητριῖδας καὶ μετ' αἴνου ἐλθόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοια;

PLATO, Crito, 52 A (see above). Phaedo, 62 D: ἀλλ' ἀνόητος μὲν ἄνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα, φευκτέον εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου. Phileb. 43 D-E: ΣΩ. τίθει . . . τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον, τρίτον δὲ μηδέτερα τούτων. ΠΡΩ. κείται. ΣΩ. τὸ δὲ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα γένοιτ' ἂν, χρυσοῦς ἢ ἄργυρος;

XEN. AN. 1, 9, 24: τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα οὐδὲν θαυμαστόν . . . τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων καὶ τῷ προθυμείσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα ἐμογε μᾶλλον δοκεῖ ἀγαστὰ εἶναι (οὐδὲν θαυμαστόν singular and ταῦτα plural). CONV. 2, 19: ἐλθὼν οἴκαδε ὠρχοῦμένη μὲν οὖν, οὐ γὰρ πώποτε τοῦτ' ἔμαθον, ἐχειρονόμου δέ· ταῦτα γὰρ ἠπιστάμην (ταῦτα side by side with τοῦτο).

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ λόγων . . . κόμπος τὰδε (*the statements just made*) μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως . . . σημαίνει. Cf. 6, 77, 1: δάξει αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἴωνες τὰδε εἰσὶν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται . . . ἀλλὰ Δωριεῖς ἐλεύθεροι.

HD1. 7, 14: ἦν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατῆς, τὰδε τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχῆσει· “ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσειαι.”

COM. Eriph. 3, 559: τὰδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαίης, ὦ Σύρε.

AR. Nub. 1299: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; AV. 445-6: ὄμνυμ' ἐπὶ τοῦτοῖς πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Ran. 21: εἰτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;

EUR. Andr. 168-9: οὐ γὰρ ἐστ' Ἐκτωρ τὰδε, | οὐ Πριάμος οὐδὲ χρυσοῦς, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις. Cycl. 63: οὐ τὰδε Βρόμιος, οὐ τὰδε χοροί. Hipp. 474-5: οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις | τὰδ' ἐστὶ κρείσσω δαυμόνων εἶναι θέλειν. Tro. 99-100: οὐκέτι Τροία | τὰδε.

SOPH. O. C. 883: ἄρ' οὐχ ὕβρις τὰδ(ε); 1729: θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστὶ;

HOM. Od. 1, 226: οὐκ ἔρανος τὰδε γ' ἐστίν.

II. 8, 362-3: οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῖδον | τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.

For καὶ ταῦτα, see under οὗτος.

For Attraction of the Demonstrative by the Predicate, see 127.

For Attraction of the Article, see 574, 635.

503. AGREEMENT OF COMMON ADJECTIVE ATTRIBUTE.—

The common adjective attribute of two or more substantives agrees with the nearest. Exceptions are explicable.

οὗτος πολλὰ καὶ πρόβατα, XEN. AN. 2, 4, 27; *Much bread-stuff and small cattle (sheep)*. πολλὰ κριθὰ καὶ πυροί, *Ibid.* 7, 1, 13; *Much barley and wheat*.

DEM. 18, 271: δεινὰ πεπόνθασι . . . καὶ πόλεις ὄλαι καὶ ἔθνη. 1, 19:

μηδεμίαν μήτε χάριν μήτ' ἄνδρα. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (481).

LYS. [6], 47: ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιμποιήσατε. 13, 95: μηδαμῶς . . . μήτε τέχνη μήτε μηχανῆ μηδεμιᾶ.

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ (= ἀδελφοί) τῷ γένωνται καλοί (480). Rpb. 459 C: συχνῶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ.

XEN. An. I, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιβόλιον Ἀττικῆς (concord due to ἐπτὰ). 2, 4, 27 (see above). 7, 1, 13 (see above).

THUC. I, 102, 4: καὶ πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέροις οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία κατέστη. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. 6, 49, 4: οὔτε πλοῦν πολὺν οὔτε ὀδόν.

HDT. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δῆμον τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχου.

AR. Lys. 1134: Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλυτε. Ran. 470-2: τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγῆς | φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες, κτέ.

AESCHYL. Eum. 437-8: λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς | τὰς σάς. Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φῖτιν.

THEOGN. 87: μή μ' ἔπεισον μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας. 860: πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότῃτας ἔχω.

HOM. Od. 2, 123: βίσιόν τε τὸν καὶ κτήματ' ἔδονται. 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (12).

Il. 2, 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα. 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. 9, 466: πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλκας βοῦς. But II, 244-5: πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη, | αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο, χίλι(α) agrees with μῆλα understood, which becomes more evident by comparing Od. 9, 183-4: ἔνθα δὲ πολλὰ | μῆλ', οἷές τε καὶ αἶγες, ἰαύεσκον. 13, 287: οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο (78). 14, 73: ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

504. REPETITION OF THE COMMON ATTRIBUTE. — The common attribute may be repeated for emphasis or rhetorical balance. So with καὶ . . . καί, μὲν . . . δέ.

ᾤετο κτήσασθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην, XEN. An. 2, 6, 17; *He thought that he should acquire from this a great name and great power.* ἐξωπλιζέτο (sc. ὁ στρατός) πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν, Cyt. 6, 4, 1; *The army accoutred itself with many fine tunics, many fine corselets and helmets.*

DEM. 18, 27: πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας. 19, 226: τοσαύτην κοφώτητα καὶ τοσοῦτο σκοτός. 227: ἐν . . . σώμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν. Cf. 22, 66 (= 24, 173): πολλῶν μὲν στρατηγῶν ἡδικηκότων τὴν πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων.

PLATO, Cratyl. 436 D: δει δὴ περὶ τῆς ἀρχῆς παντὸς πράγματος παντὶ ἀνδρὶ τὸν πολὺν λόγον εἶναι καὶ τὴν πολλὴν σκέψιν.

XEN. An. 2, 6, 17 (see above). CONN. 4, 47: πᾶσαι . . . αἱ πόλεις καὶ πάντα τὰ ἔθνη. Cyg. 1, 5, 9: πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν. 6, 4, 1 (see above).

THUC. 6, 20, 4: πολλοὶ μὲν γὰρ ὀπλίται ἔνεισι καὶ τοξόται καὶ ἀκοντισταί, πολλαὶ δὲ τριήρεις καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς.

HDT. 5, 30: ἔχων στρατιὴν τε πολλὴν καὶ πολλὰς νέας. 47: συνέσπετο οἰκηίῃ τε τριήρει καὶ οἰκηίῃ ἀνδρῶν δαπάνῃ.

SOPH. El. 87-90: ὡς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ψῆδας, | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου | στέρνων πληγὰς.

AESCHYL. Suppl. 1006-7: πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος, | πολὺς δὲ πόντος οὐνεκ' ἠρόθη δορί.

THEOGN. 1051-2: μὴ ποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς χρέος, ἀλλὰ βαθείῃ | σὴ φρενὶ βούλευσαι σὺ ἀγαθῶ τε νόῳ.

HOM. Od. 11, 202-3: ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μῆδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεύ, σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιχρῆ θυμὸν ἀπήυρα (473).

505. POSITION OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute precedes the substantive. This, which is the original position, so often yields to rhythmical and rhetorical considerations that a sharp difference between the order, attribute and substantive, and the order, substantive and attribute, cannot be formulated.

μικρὰς ζημίας ἀξίους. LYS. 1, 3; *Deserving [only] a SLIGHT penalty.* οἰκονόμος δεινῆ, *Ibid.* 7; *A clever HOUSEKEEPER.* ἐν . . . σώμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν, DEM. 19, 227; *Having (but) ONE body and ONE soul (504, chiasm).* ἐπέων ματαίων, HDT. 7, 11, but μάταια ἔπεα, 15. λόγον οὐδένα ἐποιέετο, HDT. 7, 13, but ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιήσεται, 16. εἰς ἀνὴρ οὐδέεις ἀνὴρ, PROV.

DEM. 8, 28: μικρὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον ταῦτα πάντ' ἐπισχεῖν δύναϊτ' ἄν. 15, 23: βάρβαρον ἄνθρωπον (31). 18, 20: πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν . . . οὔτε χρήμασιν οὔτε σώμασιν . . . συνελάμβανον (plural) ὑμῖν. 22: μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων. 30: τρεῖς ὅλους μῆνας . . . ἡμερῶν δέκα, ἴσως δὲ τριῶν ἢ τεττάρων. 34: λόγον οὐδέν (α). 44: δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας. 19, 196: Ὀλυμπθίαν γυναικᾶ (31). 19, 227 (see above). 23, 75: δύο προσθήκαι (111). 31, 7: ὀγδοήκοντα μυαῖ (124).

ISOC. 7, 46: δύο τρόποι (111).

ISAE. 8, 7: ἐξ ἧς αὐτῶ ἐγγινέσθην υἱεῖς δύο (110).

LYS. 1, 3 (see above). *Ibid.* 7: οἰκίδιον . . . διπλοῦν. 10: πολὺν χρόνον. 22: ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε. 12, 11: τετρακοσίου κυζικηνοῦς (32). 13, 37: δύο δὲ τράπεζαι. 32, 6: τριάκοντα στατήρας Κυζικηνοῦς (32).

ANTIPHON, 1, 14: ἀνὴρ καλὸς τε καὶ ἀγαθός (31). 2, 8, 5: θερμὸν καὶ

ἀνδρεῖον ἀνθρωπων (31). 5, 91: ἐν . . . ἀκεστῷ πράγματι (78). 6, 42: δύο μῆνες (111).

PLATO, Gorg. 470 C: φίλον ἄνδρα (31). Legg. 846 D: ἀνδρὸς ἐπιχωρίου (31). Menex. 247 D: θνητῷ ἀνδρὶ (31). Phaedr. 227 A: ὦ φίλε Φαίδρε (17). *Ibid.* D: ὦ βέλτιστε Σώκρατες (17). Protag. 316 B: οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος. *Ibid.* C: ξένον ἄνδρα (31). Rpb. 331 C: φίλου ἀνδρὸς (31). 334 A: οὗ τις ἄρα δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φῶρ δεινός (Chiasm. Cf. *ibid.*: εἰ ἄρα ὁ δίκαιος ἀργύριον δεινὸς φυλάττειν, καὶ κλέπτειν δεινός). 343 D: δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκου πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει. 353 E: ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν. Soph. 230 C: ὦ παῖ φίλε (17).

XEN. An. 1, 7, 10: ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἀσπίς μυρία καὶ τετρακοσία (56). 2, 2, 12: δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν. 17: κραυγὴν πολλήν. 2, 3, 14: ἐνῆν δὲ σίτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων. 6, 4, 23: εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους (27). Cyr. 1, 5, 9: πολλὴν μὲν ἄλβον, πολλήν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμὰς. Oec. 21, 8: μεγάλη χειρὶ (56).

THUC. 3, 20, 2: ἐς δὲ ἀνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι (27). 3, 82, 4: τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη (65). 96, 3: πολλῇ χειρὶ (56). 4, 16, 1: δύο χοίνικας (47). 6, 22: πεφρυγμένας κριθάς (47).

HDT. 1, 80: πολλῇ χειρὶ (56). 195: ἐσθῆτι δὲ τοιῇ δε χρέωνται, κιβῶνι ποδηνεκεί λινέφ (after), καὶ ἐπὶ τούτῳ ἄλλον εἰρίνεον (before) κιβῶνα ἐπενδύει (78). 3, 53: χρήμα σφαλερόν (40). 5, 30: πυνθάνομαι γὰρ ὀκτακισχιλίην ἀσπίδα (56) Ναξίοισι εἶναι καὶ πλοῖα μακρὰ πολλά. *Ibid.*: ἔχων στρατιήν τε πολλήν καὶ πολλὰς νέας (504). 64: ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἀνδρας (27). 96: πᾶν χρήμα (40). 7, 8, γ: δούλιον ζυγόν. 11 (see above). 13: λόγον οὐδένα . . . οὐδένα χρόνον. 15 (see above). 16, γ (see above). 41: χίλιοι μὲν . . . ροῖὰς εἶχον χρυσέας . . . οἱ δὲ εἰνακισχίλιοι . . . ἀργυρέας ροῖὰς εἶχον.

AR. Ach. 74-5: ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσιδῶν | ἄκρατον οἶνον ἠδύν. 80: ἔτι τετάρτῳ 82: ὀκτῶ μῆνας . . . χρυσῶν ὀρών. 197: σιτί᾽ ἡμερῶν τριῶν. Av. 626: πυροὺς ὀλίγους (47). Lys. 511: μέγα πρᾶγμα (40). 1099: ταχεῖ πεδίλῳ.

EUR. Heracl. 275-6: πολλήν . . . αἰχμὴν (56). 337: πολλῇ . . . χειρὶ (56). Hipp. 11: Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιπθέως παιδείματα (52). Ion, 192: χρυσέαις ἄρπαις (52). I. A. 78: ὄρκους παλαιούς. 315: ἐκ χειρῶν ἐμῶν. I. T. 365: νυμφεύματ' αἰσχροῖα. Or. 70: ἄπορον χρήμα (40). Phoen. 78: πολλήν . . . ἀσπίδ(α) (56). fr. 243: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ (56).

SOPH. Ai. 231: κελαινοῖς ξίφεσιν (52). Ant. 650: ψυχρὸν παραγκάλισμα (41). Tr. 491-2: κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα | θεοῖσι δυσμαχοῦντες (55).

AESCHYL. Ag. 1041: δουλίας μάλης. 1257: Λύκειε Ἄπολλον (24). Cho. 1028: πατροκτόνον μίασμα. P. V. 88-90: ὦ δῖος αἰθῆρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί, | ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων | ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ (12). 210: πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. 329: γλώσση ματαίῃ ζημία προστρίβεται.

PIND. O. 7, 19: Ἀργεῖα σὺν αἰχμᾷ (56). P. 1, 19: στέρνα λαχνάεντα (50). 4, 1: παρ' ἀνδρὶ φίλῳ (31). 9, 6: ἐνεκί τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ.

ARCHIL. 4, 3: ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. 9, 3: πολυφλοῖσβοιο θαλάσσης. 5: ἀνηκέστοισι κακοῖσιν. 6: κρατερὴν τλημοσύνην. 8: αἱματόεν δ' ἔλκος. 10: γυναικεῖον πένθος. 11, 1: πολιῆς ἀλός. 2: γλυκερὸν νόστον. 12, 1: χαρίεντα μέλα, etc. 21, 2: ὕλης ἀγρίης.

HOM. Od. 11, 61: ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἶνος (473). 323: Ἀθηναίων ἱεράων (49). 12, 341: δειλοῖσι βροτοῖσι (45). 24, 249: ἀγαθὴ κομῆ. 286: ξενίη ἀγαθῆ.

II. 1, 418: κακῆ αἴσθ. 2, 235: κάκ' ἐλέγχε(α) (41). 3, 17: καμπύλα τόξα (52). 108: ὀπλοτέρων ἀνδρῶν (31). 14, 238: καλὸν θρόνον (52). 16, 3: δάκρυα θερμὰ χέων ὡς τε κρήνη μελάνυδρος. For details of Homeric usage, see La Roche, W. St., xix (1897), pp. 161-88.

506. SEPARATION OF ATTRIBUTE FROM SUBSTANTIVE.—

The attribute may be separated from its substantive by one or more words.

Removal often increases the emphasis, the mind being thus forced to recall or await the substantive. So numerals are often put at a distance as if for the convenience of adding. The interval is seldom excessive in prose. In poetry, on the other hand, it is sometimes very considerable, and sometimes the conception seems rather predicative than attributive, but the rhythm aids in bridging the chasm. The beginnings of verses are really near. So PIND. O. 6, 1-2, cited below. But compare P. 9, 5-6, O. 11, 19-21 (both cited below), and especially O. 12, 5-6, and see the editor's notes on those passages.

πλεονέκτημ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι μέγ' ὑπήρξεν Φιλίππῳ, DEM. 18, 60; *An advantage, a great advantage did Philip have to start with.* Ἰδοσαν πολεμίουσ ὄραν ἱππέας, XEN. An. 2, 2, 14.

DEM. 1, 1: ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ κτέ. 18, 60 (see above).

LYS. 1, 22: μεγάλοις ὑμῶν τεκμηρίοις ἐπιδείξω.

PLATO, Gorg. 448 E: ἐρομένου Χαυρεφώντος τίνος Γοργίας ἐπιστήμων τέχνης. 449 C-D: ῥητορικῆς γὰρ φῆς ἐπιστήμων τέχνης εἶναι. 453 D: καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι. Ion, 534 B: κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητῆς ἐστί (40).

XEN. An. 2, 1, 19: μηδεμίᾳ σωτηρίας ἐστὶν ἐλπίς. 2, 2, 12: ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων στόλον οὐ δυνήσεται ταχέως πορεύεσθαι. 2, 2, 14 (see above). Mem. 1, 2, 11: ἀλλὰ μὴν καὶ συμμάχων ὃ μὲν βιάζεσθαι τολμῶν δέουτ' ἂν οὐκ ὀλίγων.

THUC. 6, 20, 2: ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῆ ἀισθάνομαι, μέλλομεν ἰέναι μεγάλας. 25, 2: ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμμασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων πεντακισχιλίων μὲν οὐκ ἐλάσσοσιν, ἦν δέ τι δύνωνται, καὶ πλείοσι.

HDT. 7, 2: τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη. 5: παρενθήκην ποιεέσκετο τήνδε, ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλῆς εἶη χώρα. 13: ὥστε ἀεικέστερα ἀπορρῖναι ἔπεια. 14: ἐν οὐδενὶ ποιησάμενος λόγῳ.

AR. Ach. 109: σὺ μὲν ἀλαζῶν εἰ μέγας. 137: εἰ μισθὸν γε μὴ φeres πολύν.

EUR. I. A. 313: μακροὺς δὲ δούλους ὦν λέγεις λόγους. I. T. 340-1: ὅστις ποτὲ Ἴελληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον. 372-3: ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων | ἔχουσα(α). Phoen. 441-2: μυρίαν ἄγων | λόγῃην (56).

SOPH. El. 87-90: ὡς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ψιδάς, | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθου | στέρνων πληγὰς (504).

AESCHYL. Cho. 61-2: ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας | ταχεῖα. 89-90: πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν | γυναικὸς ἀνδρί. 185-6: ἐξ ὀμμάτων δὲ δῖψιοι πίπτουσι μοι | σταγόνες. 299: πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίνουσιν ἴμεροι.

PIND. O. 6, 1-2: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου | κίονας. 11, 19-21: τὸ γὰρ | ἐμφυῆς οὐτ' αἴθων ἀλώπηξ | οὐτ' ἐρίβρομοι λόντες διαλλάξαντο φῆθος. P. 9, 5-6: τὰν δ' χαιτάεις ἀνεμοσφαιράγων ἐκ Παλίον κόλπων ποτὲ Λατοῖδας | ἄρπασ(ε). 12, 16: εὐπαράου κράτα συλάσας Μεδοῖσας. 24: εὐκλεᾶ λαοσσώων μναστῆρ' ἀγώνων. 26: παρὰ καλλιχορον ναῖουσι πόλιν. N. 8, 2: παρθενῆτοισι παίδων τ' ἐφίξουσα γλεφάροις.

THEOGN. 43: οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες. 64-5: χρήμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ' ὀτιῶν | σπουδαῖον. 811: χρήμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον.

ARCHIL. 4, 1-2: ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς | φοῖτα καὶ κοίλων πώματ' ἀφελκε κάδων. 9, 1: κήδεα μὲν στονόεντα. 25, 3: μεγάλη δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος.

HES. O. et D. 178: χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

HOM. Od. 3, 161: ἔριν ὤρσε κακῆν. 9, 12-3: σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα | εἴρεσθ(αι). 9, 116-9: νῆσος ἔπειτ' ἐλαχεῖα παρέκ λιμένος τετάνυσται | γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὐτ' ἀπο τηλοῦ, | ὑλήεσ' (rather felt predicatively than attributively) · ἐν δ' αἴγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν | ἄγριαι. 9, 132-3: ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας | ὑδρηλοὶ μαλακοί.

Il. 7, 251: δὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος. 264-5: ἀλλ' ἀναχασάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ | κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε μέγα τε (the three adjectives are predicative rather than attributive). 299: δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω.

507. POSITION OF ADJECTIVES USED PARTITIVELY. — Adjectives used partitively regularly precede.

περὶ μέσας νύκτας, XEN. AN. I, 7, 1; *About midnight.*

AESCHIN. 2, 75: διὰ μέσης Πελοποννήσου πολεμίας οὐσης ἀδεῶς διεξήει.

PLATO, Lach. 183 B: τὴν μὲν Λακκαδαίμονα . . . οἰδὲ ἄκρω ποδὶ ἐπιβαίνοντας. Rpb. 621 B: μέσας νύκτας γενέσθαι (47).

XEN. An. 1, 7, 1 (= 7, 8, 12) (see above). 2, 2, 8 (= 7, 3, 40): ἀμφὶ μέσας νύκτας.

THUC. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503). 8, 101, 3: πρῶτερον μέσων νυκτῶν.

HDT. 1, 24: ἐς μέσην νέα. 2, 17: ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος . . . ῥέει μέσην Αἴγυπτον σχίζων ἐς θάλασσαν. 33: μέσην τάμνων Λιβύην. 7, 58: διὰ μέσης δὲ πορευόμενος πόλιος. 72: ἐς μέσην κνήμην. 8, 12: μέσον θέρος.

AR. Vesp. 218: ἀπὸ μέσων νυκτῶν. Thesm. 1099: διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος. But fr. 2, 1171: χεμῶνος μέσου.

COM. Eubul. 3, 259: πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

EUR. El. 840: ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς (adjective follows). I. T. 49: βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν. 266: ἄκροισι δακτύλοισι. 283: ὠλένας τρέμων ἄκρας (adjective follows). 297: μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας (adjective follows).

SOPH. Ai. 238: γλώσσαν ἄκραν (adjective follows). 285: ἄκρας νυκτός. Ant. 415-6: ἐν αἰθέρι | μέσῳ (adjective follows). El. 748: εἰς μέσον δρόμον. 1476: ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις. O. R. 808-9: μέσον | κᾶρα. 812: μέσης ἀπήνης . . . ἐκκυλίνδεται. Ph. 748: πάταξον εἰς ἄκρον πόδα. 824: ἄκρον . . . ποδός. Tr. 564: ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ. 781-2: μέσου | κρατός. 803: ἐν μέσῳ σκάφει.

AESCHYL. Ag. 1594: χερῶν ἄκρους κτένας. Eum. 112: ἐκ μέσων ἀρκυστάτων. Pers. 196: ζυγὸν θραύειν μέσον (in the middle). Sept. 389: ἐν μέσῳ σάκει. fr. 169: ἄκρον κᾶρα.

THEOGN. 265: μέσην περὶ παῖδα. 447: κεφαλῆς . . . ἀπ' ἄκρης.

MIMNER. 12, 7: ἄκρον ἐφ' ὕδωρ.

HOM. Il. 7, 246: ἀκρότατον κατὰ χαλκόν. 258: μέσον σάκος οὔτασε δουρί. But 7, 266-7: τῷ βάλεν Αἰαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον | μέσσον ἐπομφάλιον.

508. POSITION OF COMMON ATTRIBUTE.—When the attribute belongs to two or more words, it is generally put before them all, sometimes after them all, sometimes after the first, occasionally after one of the intermediate substantives.

πολλὰ ἰ κριθαὶ καὶ πυροί, XEN. An. 7, 1, 13; *Much barley and wheat* (503). χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται, THUC. 6, 34, 2. τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας, THUC. 6, 22. βόες δὲ καὶ ἄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα, XEN. An. 4, 7, 14.

509. a. Before all:

DEM. 2, 2: τῶν . . . παρασκευασθέντων συμμάχων καὶ τόπων. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή. 18, 18: ἀλλὰ τις ἦν ἄκριτος . . . ἔρις καὶ

παραχῆ. 34: πάσαις . . . αἰτίαις καὶ βλασφημίαις. 68: ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 112: τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας. 19, 1: μηδεμίαν μῆτε χάριν μῆτ' ἀνδρα (503). 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (503).

LYS. [6], 47: ἐξ ὧν κακῶν καὶ πολέμου (503).

PLATO, Rpb. 329 C: πολλὴ εἰρήνη γίγνεται καὶ ἐλευθερία. 459 C: συχνῶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ (503). 543 D: καλλίω . . . πόλιν τε καὶ ἄνδρα.

XEN. An. 6, 6, 38: μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. 7, 1, 13 (508). Cyr. 6, 4, 1: πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν (504).

THUC. 1, 102, 4: οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία (503). 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503).

AR. Lys. 1134: Ἕλληνας ἀνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε (503). Ran. 470-2: τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκόπελος . . . | φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περὶδρομοὶ κύνες (503).

SOPH. O. C. 350: πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίου τε καύμασιν.

HOM. Il. 2, 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα (503). 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος (*ibid.*). 9, 466 (*ibid.*). 13, 287 (*ibid.*).

510. b. *After all:*

LYS. 13, 95: μηδαμῶς . . . μῆτε τέχνη μῆτε μηχανῆ μηδεμιᾶ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσθητε (503).

ANDOC. 1, 6: ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγέτης τὴν ἀπολογίαν ποιῶμαι.

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ τῷ γένωνται καλοῖ (480).

XEN. An. 1, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικῶς (503).

THUC. 6, 34, 2: χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλείστον κέκτηται (508).

AESCHYL. Eum. 437-8: λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς | τὰς σάς (503). Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν (503).

THEOGN. 87: μή μ' ἔπεισιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας (503).

511. *After the first:*

DEM. 18, 271: δευὰ πεπόνθασι . . . καὶ πόλεις ὄλαι καὶ ἔθνη (503).

XEN. An. 2, 4, 27: ἐνὴν δὲ σῖτος πολὺς καὶ πρόβατα καὶ ἄλλα χρήματα (503).

THUC. 6, 22: τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας. 49, 4: οὔτε πλοῦν πολὺν οὔτε ὀδόν (503).

HDT. 3, 82: δῆμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου (503). 5, 31: χρήματα δὲ ἐνὶ πολλὰ καὶ ἀνδράποδα.

HOM. Od. 2, 123: βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδοντα (503). 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (503).

512. *After one of the intermediate substantives :*

XEN. AN. 4, 7, 14: ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν πάνυ ὀλίγοι ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. MEM. 1, 1, 14: τοὺς δὲ καὶ λίθους καὶ ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβασθαι.

PECULIAR FORMS OF THE ADJECTIVE
ATTRIBUTE

513. The demonstrative and other adjective pronouns present important peculiarities. Of these pronouns the most common is the article.

The Article

514. The function of the article, which was originally a demonstrative, and always has more or less demonstrative force, is to fix a floating adjective or substantive. In the earlier stages of the language ἵππος means 'the horse' (literally 'the swift one')¹ as well as 'a horse,' and we have an implicit article as well as an explicit article (ὁ, ἡ, τό). This implicit article served at first as particular or generic. Afterwards the particular use required the reinforcement of the explicit article, but in the generic use the employment of the explicit article was optional. Particular: (ἄνθρωπος), ὁ ἄνθρωπος, *the man*; generic: ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος, *man*.

Proper names being in their nature particular do not require the explicit article, and when the article is used with them, it retains much of its original demonstrative force.

It is impossible to draw a sharp line of demarcation between the uses of the attributive article at different stages. The Homeric demonstrative use passes over into the articular use, and the Attic articular use approaches the Homeric demonstrative use. In the one case we have the germ of a new life; in the other, the survival of the old. To the Attic the Homeric ὁ γέρον could hardly have been distinguishable from the everyday ὁ γέρον of prose. Much depends on the position in the verse. Sometimes there may be apposition, sometimes the article may be used for contrast. When Pindar said ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσός, the verse brings out the pause, the feeling of antithesis. We say that there is no articular infinitive in Homer, because in the only apparent example, Od. 20, 52: ἀνὴ καὶ τὸ φυλάσσειν, the appositional explanation brings the passage in line with the use elsewhere (Od. 1, 370; 11, 358-9) and with the later use of τοῦτο, which is the demonstrative article 'writ large' (PLATO, Gorg. 449 C).

In the older language and in the higher poetry that follows the older norm the article proper is not so much used as in Attic prose and as in comic poetry, which approaches the language of everyday life. Homer gives the norm, which

¹ But cf. A. J. P. xxiii (1902), 22. Oertel, Study of Language, p. 306.

is followed closely by Pindar. The lyric parts of tragedy are more anarthrous than the dialogue. The dialogue of comedy differs decidedly from that of tragedy in this respect. Old phrases, especially prepositional phrases, retain in the heyday of Attic their anarthrous forms. Dialects vary, and the Doric is said to have affected the hearty homely article. See the Lacedaemonian chorus in the *Lysistrata*. Authors vary, and whereas some eschew the article with proper names or use it gingerly, others, like Plato, are exceedingly free with it. On the other hand, the familiar use of the article has led to exactness and finesse, and the subtle variations in the employment of it add a special charm to Attic prose.¹

The substantive use of the article is in Attic prose a survival, and is found chiefly in fixed phrases and certain old-fashioned turns of expression.

Substantive Use

515. *ὁ μὲν . . . ὁ δέ, ὁ μὲν . . . δέ, μὲν . . . ὁ δέ.* — Very common is *ὁ μὲν . . . ὁ δέ*, now used with definite reference to persons or things mentioned, *the one . . . the other, the former . . . the latter, the latter . . . the former*, now used indefinitely simply in contrast to each other. One or the other (more commonly the latter) of the two articles may also be replaced by a substantive or a pronoun.

Here belong also the adverbial uses of the article *τὸ (τὰ) μὲν . . . τὸ (τὰ) δέ, τῆ μὲν . . . τῆ δέ.*

μη γὰρ οἴεσθ(ε) . . . τοῖς αὐτοῖς Φιλίππον τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ὁ μὲν (the former) δόξης ἐπιθυμεῖ . . . τοῖς δὲ (the latter) τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι, DEM. 2, 15-6. φημι τοῖνυν ἐγὼ . . . κάλλιον Κόωνα τὰ τεῖχη στήσαι Θεμιστοκλέους· ὁ μὲν (the latter) γὰρ λαθὼν, ὁ δὲ (the former) νικήσας τοὺς κωλύοντας αὐτ' ἐποίησεν, DEM. 20, 74. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις πόλεσι . . . ἀρκεῖ καὶ μία ἐκάστῃ τέχνῃ εἰς τὸ τρέφεσθαι· πολλάκις δὲ οὐδ' ἄλλ' μία· ἀλλ' ὑποδήματα ποιεῖ ὁ μὲν ἀνδρεία, ὁ δὲ γυναικεία, XEN. Cyr. 8, 2, 5 (indefinite use). ταῦτα συνθέμενοι οἱ μὲν ἐπορεύοντο . . . Ξενοφῶν δὲ . . . ἤγειτο πρὸς τὴν φανεράν ἐκβασιν, XEN. An. 4, 2, 2. μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἤγειτο, οἱ δ' εἶποντο, Ibid. 7, 3, 7. ὑμεῖς μὲν . . . πάσας ἐφέλυσατε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μάλιστ' ἐπραγματεύετο, DEM. 18, 26.

DEM. 1, 13: *τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων ἡσθήνησε.* 2, 3: *ὁ μὲν γὰρ . . . θαυμαστότερος παρὰ πᾶσιν νομίζεται· ὑμεῖς δ(ε) . . . πλείον' αἰσχύνῃν ὠφλήκατε.* 15-6 (see above). 9, 61. 64. 18, 26 (see above). 20, 74 (see above).

PLATO, *Conv.* 211 A: *τῆ μὲν καλόν, τῆ δ' αἰσχρόν.* *Rpb.* 338 D: *τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται, αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται.*

¹ Cf. A. J. P. xxiii (1902), 121.

369 D: γεωργὸς μὲν εἷς, ὃ δὲ οἰκοδόμος, ἄλλος δέ τις ὑφάντης. Theaet. 152 B: ἄρ' οὐκ ἐνίστε πνέοντος ἀνέμου τοῦ αὐτοῦ ὃ μὲν ἡμῶν ῥίγοι, ὃ δ' οὐ; καὶ ὃ μὲν ἡρέμα, ὃ δὲ σφοδρα;

XEN. AN. 4, 1, 14: τὰ μὲν τι μαχόμενοι, τὰ δέ τι ἀναπανόμενοι. 4, 2, 2 (see above). 5: καὶ τοὺς μὲν κατακανόντες τοὺς δὲ καταδιώξαντες αὐτοὶ ἐνταῦθ' ἔμενον. 4, 6, 23: Χειρίσοφος μὲν . . . ἤγε κατὰ τὴν ὁδόν, οἱ δὲ . . . κατὰ τὰ ἄκρα ἐπῆσαν. 4, 8, 10: τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὐοδον εὐρήσομεν τὸ ὄρος. 5, 6, 24: τὰ μὲν (*partly*) διὰ τὸ ἐκείθεν εἶναι, τὰ δὲ (*partly*) διὰ τὸ συνεστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ. 6, 3, 7: οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες . . . οἱ δὲ. 7, 3, 7 (see above). Cyr. 8, 2, 5 (see above). Hell. 1, 1, 5: καὶ τὰ μὲν νικῶντων, τὰ δὲ νικωμένων (sc. τῶν Ἀθηναίων), Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ δυοῖν δευσοῖσι εἴκοσι ναυσίν.

THUC. 3, 37, 3-4: οἱ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνητωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἀμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν (*the latter*) γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι . . . οἱ δ(ὲ) (*the former*) . . . ἀμαθέστεροι . . . τῶν νόμων ἀξιούσιν εἶναι. 4, 76, 5: τῶν Ἀθηναίων μὲν προσιόντων τοῖς ἀφεστηκόσι, τοῖς δὲ (sc. τοῖς Βοιωτοῖς) οὐκ οὔσης ἀθρόας τῆς δυνάμεως. 4, 106, 3: καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιοῦτῃ τρόπῳ παρέδοσαν, ὃ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψὲ κατέπλεον ἐς τὴν Ἡίονα. 107, 1-2: μετὰ δὲ τοῦτο ὃ μὲν (sc. Θουκυδίδης) τὰ ἐν τῇ Ἡίονι καθίστατο . . . ὃ δὲ (sc. Βρασίδης) . . . τὰ . . . περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. 8, 47, 2: τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους . . . τὸ δὲ πλεον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν.

HDT. 1, 173: νόμοισι δὲ τὰ μὲν Κρητικοῖσι, τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. 6, 69: ὃ μὲν δὴ τοιαῦτα ἔλεγε, ἢ δὲ ἀμείβετο τοισίδε. *Ibid.*: καὶ τὸ μὲν (sc. φάσμα) οἰχώκεε, ἦκε δὲ μετὰ ταῦτα Ἀριστων. 70: ἢ μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγε, ὃ δὲ . . . ἐπορευέτο ἐς Ἥλιον.

AR. Vesp. 564-7: οἱ μὲν γ' ἀποκλάνονται πενίαν αὐτῶν . . . οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιοι. | οἱ δὲ σκώπτουσι. Lys. 17-9: ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἀνδρ' ἐκύπτασεν, | ἢ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἢ δὲ παιδίον | κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμωσεν.

EUR. El. 799-801: δμῶδες πρὸς ἔργον πάντες ἴσαν χέρας. | οἱ μὲν σφαιγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἥρον κανᾶ, | ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνήπτον. 830: χῶ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ. Or. 356-7: ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἠδέως προσδέρκομαι | . . . τῇ δ' ἰδὼν καταστένω.

SOPH. Ai. 762-6: κείνος δ' . . . ἄνους καλῶς λέγοντος ἠῦρέθη πατρός. | ὃ μὲν (*the latter*) γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, κτέ. ὃ δ' (*the former*) ὑψικόμπως κάφρόνως ἡμεύφατο. Ant. 21-2: οὐ γὰρ τάφου νῶν τῶ κασιγνήτῳ Κρέων | τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

AESCHYL. Ag. 326-32: οἱ μὲν γὰρ . . . τοὺς δ(έ). Sept. 295-8: τοὶ μὲν . . . τοὶ δ(έ). 481-2: τῷ μὲν . . . τοῖσι δέ.

PIND. O. 13, 56-60: πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν | ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος, | τοὶ μὲν γένοι φίλῳ σὺν Ἀτρείῳ | Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν | εἰργοντες. P. 12, 32: τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔτω.

THUC. I. 95-2: ἔστιν ὁ μὲν χάρις. ὁ δ' ἀμείνων ἔργων ὄπισθεν· οὐδὲν δ' ἀνθρώπων ἀπὸς ἅπαντα σοφία.

EUCL. 3. 1-3: τετόρην ἀπὸ τῶνδε γίνετο φέλα γυναικῶν· ἢ μὲν κνήα, ἢ δὲ μελίσση, ἢ δὲ σπύς βλαστρή, ἢ δ' ἔπει χαστήριον.

SOCR. 13. 29: ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτασεν. ὁ δ' ὕστερον.

SEMON. AMORG. 1. 11-8: φθάσει δὲ τὸν μὲν γῆρας εἴησαν λαβῶν. . . . τοὺς δὲ ὀσπτηροὺς νόσοι φθάροσσι θνητῶν· τοὺς δ' . . . οἱ δ' (έ) . . . οἱ δ' (έ) κτέ.

CALLIS. 1. 16-7: ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐμπης δῆμος φίλος οὐδὲ τοβειός. | τὸν δ' ἑλπίος στενάχει καὶ μύγισ. ἦν τι πάθῃ. Genetici.

HER. O. et D. 161-7: καὶ τοῖς μὲν . . . τοῖς μὲν . . . τοῖς δὲ . . . τοῖς μὲν . . . τοῖς δὲ (some — partly — partly — some. I say — the others). Theog. 276 7: Σθηνύω τ' Εὐρυάλη τε Μίδουσα τε λιγρὰ παυοῦσα. | ἢ μὲν ἐν θνητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω.

HER. Od. 2, 6-8: αἴψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγουσι κέλευσεν | κηρύσσων ἀγορήσσει κάρη κομόωντας Ἀχαιοῖς. | οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοῖ δ' ἠγείροντο μάλ' ἴηκε. 6, 27-8: σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν. ἵνα χρῆ καλὰ μὲν αὐτῆν | ἐννεύθῃ, τὰ δὲ τοῖσι παρῖσχεῖν, οἱ κέ σ' ἀγωνταί. 12, 73-101: οἱ δὲ δύο σκίπελα ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει | . . . τὸν δ' ἕτερον σκότελον χαμμιλιότερον ἴψει, Ὀδυσσεύ.

II. 1. 312-3: οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ἕγρὰ κέλευθα, | λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμάνεσθαι ἄνωγεν. 5, 27-8: ἴδον υἱὲ Δάρητος | τὸν μὲν ἠλενόμενον τὸν δὲ κτάμενον. 11, 472: ὡς εἶπὸν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσθμῶσι φίος. 16, 317-22: Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὐτασ' Ἀτμνιον δξεί δουρὶ | Ἀντίλοχος . . . Μάρης (brother of Atymnius) δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ | Ἀντίλοχῳ ἐπήρυσσε . . . τοῦ δ' ἀντίθιος Θρασυμήδης (son of Nestor) ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσῃ. 18, 593-7: ἦῖθεοι καὶ παρθένοι . . . ὠρχεύντ(ο) . . . τῶν δ' αἱ μὲν . . . οἱ δὲ . . . καὶ β' αἱ μὲν . . . οἱ δὲ κτέ. 23, 1: ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ κτέ. 3-4: οἱ μὲν . . . Μυρμιδόνες δ(έ).

516. SUBSTANTIVE ARTICLE PRECEDED BY μὲν OR δέ. — Prepositions generally attract μὲν and δέ and change the order. The same thing occurs in other contrasted groups.

ἐν μὲν ἕρα τοῖς συμφωνομένῃ, ἐν δὲ τοῖς οὐ, PLATO, Phaedr. 263 B; *In some things we are in accord, in others not.* οὐδὲ τὰλλα δύο ἢ τρία μίξ πόλει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆ τὸ δὲ τῆ, XEN. [R.A.] 2, 12; *And so of everything else, two or three are not found together in one city, but one in one, another in another.*

DIEM. 15, 10: ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν . . . μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολέμοιεν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως.

I.YS. [2], 9: ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι . . . ἐξεβρίωκωιν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἑτέρων, ἵνα μὴ κτέ.

PLATO, Phaedr. 263 B (see above). Rpb. 453 A: εἰς τὰ μὲν (exception)

οἶα τε, εἰς δὲ τὰ οὖ. 467 D: εἰς μὲν ἄρα τὰς ἄξουσιν, εἰς δὲ τὰς εὐλαβήσονται. Rpb. 546 C: τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν τῆ, προμήκη δέ.

XEN. [R.A.] 2, 8: ἔπειτα φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες ἐξελέξαντο τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τοῦτο δὲ ἐκ τῆς. 11: παρὰ μὲν τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ. 12 (see above).

THUC. 3, 61, 1: νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι. 82, 7: καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. 6, 66, 1: τῆ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαι εἴργον . . ., παρὰ δὲ τὸ κρημνοί.

HDT. 1, 87: ἐν μὲν γὰρ τῆ (sc. εἰρήνῃ) οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ (sc. πολέμῳ) οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. 2, 138: ἡ μὲν τῆ περιφρέουσα, ἡ δὲ τῆ.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ πασιῶν. Suppl. 207-8: πρὸς δὲ τοῖσι χεῖματος | προβλήματ(α).

SOPH. Ant. 557: καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ ὄδοκον φρονεῖν. O. C. 742: ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ.

AESCHYL. Eum. 1-2: πρῶτον μὲν . . . πρεσβεύω . . . | τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν. 693: ἐν δὲ τῷ. 784 (= 814): ἐκ δὲ τοῦ.

PIND. N. 7, 55: ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι.

517. ὁ δὲ WITHOUT AN EXPRESSED ὁ μὲν. — ὁ δὲ without expressed ὁ μὲν is sometimes used in the sense of *the other, another, plural the others, others*, just as though a ὁ μὲν preceded.

δύο δὴ λέγω τοῦτω εἴδη κινήσεως, ἄλλοιῶσιν, τὴν δὲ περιφορὰν, PLATO, Theat. 181 D; *There are two kinds of motion then that I mean, alteration (the one), the other rotation.*

DEM. 9, 64: εἰσφέρειν ἐκέλευον, οἱ δ' οὐδὲν δεῖν ἔφασαν· πολεμεῖν καὶ μὴ πιστεύειν, οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην, ἕως ἐγκατελήφθησαν. 54, 9: ἦδε . . . οἱ δέ.

PLATO, Cratyl. 385 B: καλεῖς τι ἀληθῆ λέγειν καὶ ψευδῆ; Ἔγωγε. Οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθῆς, ὁ δὲ ψευδῆς. Politic. 291 E: μοναρχίαν μὲν προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἶδη δυοῖν ὀνόμασι, τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῆ. Theat. 181 D (see above).

AR. Eq. 599-600: εἰς τὰς ἱππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς, | πριάμενοι κῶθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδι καὶ κρόμμυνα. Av. 490-492: ἀναπρῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον . . . | οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. 529-30: εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἄθροῦς· | οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

EUR. H. F. 568-72: Καδμείων δ' ὄσους | κικοὺς ἐφεύρον . . . χειρώσομαι· | τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι | νεκρῶν ἅπαντ' Ἴσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου. 635-6: χρήμασιν δὲ διάφοροι· | ἔχουσιν, οἱ δ' οὖ.

SOPH. Ant. 201-2: ἠθέλησε δ' αἵματος | κοινου πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν. Cf. O. R. 1227-9: οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν | νύμαι καθαριμῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα | κεῖθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεί κακά, where also see commentators.

PIND. O. 9, 67-8: ἀφ' ἰκοντο δέ μοι ξένοι | ἐκ τ' Ἄργεος ἐκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται. 86-7: ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ'

ἔπειτα χάρμαι, | ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστω κατὰ κόλπον. P. 3, 91-2: ὑπόθ' Ἀρμονίαν γάμεν (sc. ὁ μὲν) βωῶπιν, | ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν. I. 5, 60-1: ἄρα νίκα ἀπὸ παγκρατίου | τρεῖς, ἀπ' Ἴσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας.

HOM. Od. 9, 466-7: ἀσπίσοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν, | αἶ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.

II. 22, 157: τῇ ῥα παραδραμέτην φεύγων, ὁ δ' ὀπίσθε διώκων.

518. δ δὲ WITHOUT REFERENCE TO δ μὲν. — δ δὲ may be used by itself without reference to an expressed or an implied δ μὲν, rarely, however, in Attic of the subject of the preceding sentence. Especially common in Plato is τὸ δέ, which is often unnecessarily treated as if it were an adverbial phrase, *as for that matter, whereas*. (C. W. E. M., *JAPA.*, xxxix, 121 ff.)

δ δὲ not same as subject of preceding sentence:

καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπίναί ἐκλενον . . . ἢ δὲ . . . οὐκ ἤθελεν, LYS. 1, 12; *And I bade my wife go away but she would not (refused).*

DEM. 18, 140: ἐν δ' ἐπεξεργάσατ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι . . . περὶ οὗ τοὺς πολλοὺς ἀνήλωσεν λόγους, . . . ὡς διαστρέψων τάληθές. τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι.

ISAE. 1, 14: προσέταξε Ποσειδίππῳ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων . . . ἀπέπεμψεν.

LYS. 1, 12 (see above). 12, 8-9: ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἡρώτων . . . ὁ δ' ἔφασκεν . . . εἶπον οὖν . . . ὁ δ' ὠμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. 11: ἐδεόμην αὐτοῦ . . . ὁ δ' . . . ἔφασκεν. 12. 14.

PLATO, Apol. 23 A: τὸ δέ. 37 A: ἴσως οὖν ὑμῖν . . . δοκῶ λέγειν . . . ἀπαιθαδιζόμενος· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν, ὡς Ἀθηναῖοι, τοιοῦτον, ἀλλὰ τοιόνδε μᾶλλον. 39 C. Conv. 183 D. 198 D. Legg. 630 D, elsew. Meno, 97 C. Phaedr. 228 B: ὁ δὲ ἐπείθετο προθύμως. 247 C: αὐτὰς . . . αἶ δέ. Protag. 315 C: ἐφαίνοντο δὲ περὶ φύσεως . . . διερωτᾶν τὸν Ἰππιάν, ὁ δ' (ἐ) . . . διεξήγει τὰ ἐρωτώμενα. 344 E: τὸ δ' (ἐ). Rpb. 340 D, elsew. Soph. 244 A. Theaet. 157 A.

XEN. An. 1, 3, 21: ἀκούσαντες δὲ ταῦτα . . . ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία . . . ἦν. Cyr. 1, 3, 13: ἐδεῖτο αὐτῆς ὁ Ἀστυάγης καταλιπεῖν τὸν Κῦρον, ἣ δὲ ἀπεκρίνατο κτέ. 15.

THUC. 1, 37, 2: φασὶ δὲ ξυμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δέξασθαι· τὸ δ' ἐπὶ κακουργία καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν. 81, 1-2: τάχ' ἂν τις θαρσοίη ὅτι τοῖς ὄπλοις αὐτῶν . . . ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δηροῦν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς δὲ ἄλλῃ γῆ ἐστι πολλή κτέ. 102, 2: μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο ὅτι τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι, τοῖς δὲ πολιιοκίας μακρᾶς καθεστηκυίας τοῦτον ἐνδεᾶ ἐφαίνετο. 104, 2: οἱ δέ. 2, 4, 1. Elsew.

HDT. 2, 30: διδοῦσι σφείας αὐτοὺς τῷ Αἰθίοπων βασιλεῖ· ὁ δὲ σφείας τῷδε ἀντιδωρέεται. 169: αἶ δέ. 6, 69: ἐγὼ δὲ . . . ὁ δέ. Often.

AR. Eq. 626. 651: οἱ (δ:). 652. 663-4: ἐκαπαδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ βουλή πάλιν. | ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας . . . ἐφληνάφα. 666: οἱ δ(έ). 667. 670: οἱ δ(έ). 680: οἱ δ(έ). Vesp. 116-30 (*sexies*). 568-70: τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει . . . ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι· τὰ δὲ . . . ἀμβληχᾶται. Pax, 623: οἱ δ(έ).

COM. Cratin. 2, 183: καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἣ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἔν.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ παισὶν (516). Heracl. 290-1: μάλα δ' ὄξυς Ἄρης ὁ Μυκηναίων, | ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν. I. T. 296. 333-5: πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς | κομίζομιν νῦν. ὁ δ' . . . ὅσον τάχος | . . . ἐπεμπέ σοι. Or. 877: ὁ δ(έ). Suppl. 207-8 (516).

SOPH. O. C. 741-2: πᾶς σε Καδμείων λείως | καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ. 1607-11: ἐς δὲ γούνατα | πατρός πεσοῦσαι κλᾶον . . . ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον . . . εἶπεν.

PIND. O. I, 74-6: ἄπνεν βαρύκτυπον | Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ | παρ ποδὶ σχεδὸν φάνη. 6, 52: τοὶ δ(έ). 13, 92: τὸν δ(έ). P. 4, 41: τῶν δ(έ). 133: οἱ δ(έ).

HOM. Od. 9, 399-401: αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπνεν . . . | οἱ δὲ . . . ἐφοίταον ἄλλοθεν ἄλλος. 9, 407-9: τοὺς δ(έ) . . . προσέφη . . . Πολύφημος . . . οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευον. 471: οἱ δ(έ). 480: ὁ δ(έ).

II. I, 43: ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἐκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 313-4: λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν. | οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο. 446-7: ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων | παῖδα φίλην. 22, 141: ἦ δέ.

519. ὁ δὲ same as subject of preceding sentence:

ἐνταῦθ' ἔμνον ὡς τὸ ἕκρον κατέχοντες. οἱ δ' οὐ κατέχον, ἀλλὰ μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, XEN. AN. 4, 2, 5-6; *There they remained fancying that they were in possession of the summit. Not they, but there was a knoll above them.*

XEN. 4, 2, 5-6 (see above).

THUC. I, 87, 1-2: τοιαῦτα δὲ λέξας ἐπειρήφιζεν αὐτὸς ἔφορος ὦν. ὁ δὲ, κρινουσι γὰρ βοῆ καὶ οὐ ψήφω, οὐκ ἔφη διαγινώσκειν τὴν βοὴν ὅποτερα μείζων.

HDT. I, 17. 66. 107. 171. 196. 3, 126. 5, 35. 120. 6, 3. 9: εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, τάδε ἦδη σφί λέγετε. 133. 7, 13. 125. 163: Γέλων δὲ . . . ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν ἡμέλησε, ὁ δὲ ἄλλης εἶχετο. 218. 8, 40. 9, 52. 108.

SOPH. El. 711-3: χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἄμα | ἵππους ὁμοκλήσαντες ἠνίας χερσὶν | ἔσεισαν.

HOM. Od. 9, 398-9: τὸν μὲν (sc. μοχλόν) ἔπειτ' ἔρριπεν ἀπὸ ἔο . . . | αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπνεν. 13, 219: τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν.

II. I, 189-91: διάνδιχα μερμήριζεν, | ἦ ὁ γε . . . | τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι. 4, 491. 5, 148: τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο. 8, 119. 126. 302. 11, 80. 148. 426. 13, 518. 15, 127: ἦ δ(έ). 136. 16, 467. 20, 322. 21, 115. 171.

520. ὁ γάρ. — ὁ γάρ as a substantive is not found in Attic prose.¹

ὁ γάρ ἦλθε θεός ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, HOM. II. 12.

HDT. I, 172: τοῖσι γάρ. 2, 124: τῆς . . . γάρ. 148: ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνώδεκα μὲν εἰσι αὐλαὶ κτέ.

SOPH. El. 45-6: ὁ γάρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων. O. R. 1082: τῆς γάρ. 1102: τῷ γάρ. Ph. 154: τὸ γάρ.

AESCHYL. Ag. 1478-9: ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς | . . . τρέφεται. Sept. 17: ἡ γάρ. Suppl. 358: τῶν γάρ. 970: τοῦ γάρ.

THEOGN. 392: ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμμηχανίην.

HOM. Od. I, 359: τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

Il. I, 9-10: ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθεῖς | νοῦσον . . . ὤρσε κακίην. 12 (see above). 55: τῷ γάρ. 404: ὁ γάρ.

521. καὶ τόν, καὶ τήν. — In Attic prose καὶ τόν, καὶ τήν are used in *oratio obliqua* where καὶ ὅς, καὶ ἣ (see 522) would be used in *oratio recta*. In poetry and in HERODOTUS, the use is not limited to *oratio obliqua*.

ἔφη γὰρ . . . ἐρίσθαι αὐτὸν ὅποι τοι . . . καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ δεῖπνον, PLATO, Conv. 174 A; *He said that he asked him whither he was going and he made answer, To a banquet.*

PLATO, Conv. 174 A (see above).

XEN. An. No example. (See Joost, Sprachgebr. Xenophons in der Anabasis, p. 61.) Cyr. I, 3, 9: καὶ τὸν κελεύσαι δοῦναι. 4, 2, 13: καὶ τὸν ἀποκρίνασθαι λέγεταί.

HDT. I, 24: καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν . . . ἡδονήν. 86: καὶ τοὺς . . . ἐπειρωτᾶν. 2, 162: καὶ τῷ . . . ἐγένετο. 4, 5: καὶ τῶν . . . καὶ τόν. 9: καὶ τὸν . . . ἐθέλειν. 6, 61: καὶ τήν φράσαι. 8, 88: καὶ τόν . . . καὶ τοὺς.

SOPH. O. C. 1699: ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.

AESCHYL. Eum. 174: καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.

PIND. I. 7(8), 15: ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σὺν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τά.

522. ὅς, ἣ, ὅ USED LIKE THE SUBSTANTIVE ARTICLE. — The use of ὅς, ἣ, ὅ as a demonstrative is almost confined in Attic prose to the combinations καὶ ὅς, καὶ ἣ, καὶ οἷ, and the phrases ἣ δ' ὅς, ἣ δ' ἣ. In poetry the use is more free.

καὶ ὅς ἦγειτο, XEN. An. 6, 5, 22; *And he was in the van.* ἣ δ' ὅς, PLATO, Rpb. 437 B; *Quoth he.*

DEM. 18, 71: Φίλιππος πόλις Ἑλληνίδας ἄς μὲν ἀναίρων, εἰς ἄς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων ἔλυε τὴν εἰρήνην.

ANTIPHON, I, 16: ἡρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσοι διακονησαί οἱ, καὶ ἣ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα.

¹ It is claimed by Classen for THUC. I, 69, 2: οἱ γὰρ δρώντες βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἤδη καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται, and 6, 36, 2: οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τι βούλονται τὴν πόλιν ἐς ἐκπληξιν καθιστάναί.

PLATO, Conv. 201 E: καὶ ἦ, οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη. 205 C (= 206 A. B. C): ἦ δ' ἦ. 208 C: καὶ ἦ. Rpb. 437 B (see above). 437 D and often: ἦ δ' ὅς.

XEN. An. I, 8, 16 (= 3, 4, 48. 6, 5, 22. Conv. I, 15. 2, 3. 16. Often): καὶ ὅς. Cyr. 4, 2, 13: καὶ οἷ.

THUC. 4, 33, 2: τοὺς δὲ ψιλοὺς . . . ἔτρεπον, καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἡμύνοντο.

HDT. 4, 68: τὰς βασιλείας ἰστίας ἐπιώρηκε ὅς καὶ ὅς. 7, 18: καὶ ὅς. 8, 56: καὶ οἷ. 87: καὶ ἦ.

EUR. I. T. 419-20: γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει.

THEOGN. 169: ὄν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὄν καὶ μωμειμένος αἰνεῖ. 800: ἀλλ' ὅς λώϊος, ὅς μὴ πλεόνησσι μέλη.

PHOCYL. I: Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὐ.

HOM. Od. I, 286: ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν. 17, 172: ὅς γάρ. 24, 190: ὅ (= τό) γὰρ γέρας ἐστὶ θινόντων.

II. 6, 59: μηδ' ὅς φύγοι. 12, 357-8: ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων | εἶη. 21, 198: ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοῖκε. 22, 201: οὐδ' ὅς. 23, 9 (= Od. 24, 190 cited above).

523. τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά.— τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά occur chiefly in familiar discourse.

ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν καὶ τόν, LYS. I, 23; *I go to this man('s house) and that man('s)*. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος [οὔτοις], οὐκ ἂν ἀπέθανεν, DEM. 18, 243; *If the poor fellow had done this and that (thus and so), he would not have died.*

DEM. 9, 68: ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 18, 243 (see above). 19, 74: διὰ τὸ καὶ τό. 21, 141: τὰ καὶ τά. 45, 45. 54, 26. Cf. Prooem. 50, 3: ὅπως μὴ τὰ ἢ τὰ γενήσεται, ἀλλ' ὅπως τά.

LYS. I, 23 (see above). 19, 59: καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

PLATO, Legg. Cf. 701 E: οὐ συνήνεγκεν οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς. 784 C-D: ὁμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν τὸν καὶ τὸν βελτίω ποιεῖν. 874 A (= 948 A): τὸν καὶ τόν.

XEN. Not found in the Anabasis (Joost, Sprachgebr. p. 62).

HDT. 2, 138: τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα οὐρανομήκεα πέφυκε. Cf. 4, 68: ὅς καὶ ὅς (522).

AESCHYL. Cf. Suppl. 439-40: ἦ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἶρεσθαι μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη.

PIND. O. 2, 59: τῶν τε καὶ τῶν. P. 7, 22: τὰ καὶ τά. N. I, 30: τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες. I. 4, 52: Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει.

THEOGN. 398: τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρηὶ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

HES. Sc. [209-10]: πολλοὶ γε . . . | δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνειον ἰχθυάοντες.

524. Compare the similar adjective use.

PLATO, Legg. 721 B: ζημιούσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ, χρήμασι μὲν τόσοις καὶ τόσοις, τῇ καὶ τῇ δὲ ἀτιμίᾳ.

525. πρὸ τοῦ. — πρὸ τοῦ, *formerly*, sometimes written *προτοῦ*, is equivalent to πρὸ τούτου (DEM. 21, 117. 36, 16).

διὰ ταῦτ(α) . . . μικρά, ἃ πρὸ τοῦ μεγάλ' ἦν, φαίνεται, DEM. 23, 203.

DEM. 1, 27. 20, 130. 160. 23, 203. 36, 33.

ISAE. 8, 34: οὐκ οἶδ' εἴ τιμι πρὸ τοῦ . . . τοιοῦτος ἀγὼν συμβέβηκεν.

ISOC. 4, 112: πρὸ τοῦ . . . ἐπαυσάμεθ' ἀλλήλους ἐλεούντες.

LYS. 12, 2: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

PLATO, Conv. 172 D. Phaedo, 96 C. Phaedr. 252 A. Protag. 315 D.

THUC. 1, 32, 4. 103, 2. 2, 73, 3: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

HDT. 1, 103. 122. 5, 83.

AR. Nub. 5: ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. Thesm. 418.

AESCHYL. Ag. 1204. Eum. 462: τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.

For ἐν τοῖς with the superlative see the *Superlative*.

526. τῷ = *therefore*.

τῷ τοι, ὦ φίλε Θεόδωρε, μᾶλλον σκεπτέον, PLATO, Theaet. 179 D.

PLATO, Soph. 230 B: τῷ τοι ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλω τρόπῳ στέλλονται. Theaet. 179 D (see above).

SOPH. O. R. 510-1: τῷ ἀπ' ἐμᾶς | φρενὸς οὐποτ' ὀφλήσει κακίαν.

AESCHYL. P. V. 237: τῷ τοι τοιαῖσδε: πημοναῖσι κάμποτομαι.

HOM. Od. 2, 281: τῷ¹ νῦν μνηστήρων μὲν ἕα βουλήν τε νόον τε. 8, 548-9: τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε . . . | ὅττι κέ σ' εἴρωμαι. Often.

Il. 2, 250: τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορευοίς. 354. Often.

527. ὃ γε, τό γε.

πάσσοφοι ἀτεχνῶς τῷ γε, PLATO, Euthyd. 271 C; *All wise, absolutely so, this couple*.

PLATO, Euthyd. 271 C (see above). 291 A: ἀλλὰ μὴν τό γε εὖ οἶδα, ὅτι κτέ.

HDT. 2, 173: λάθοι ἂν ἦτοι μανεῖς ἢ ὃ γε ἀπόπληκτος γενόμενος.

HOM. Od. 1, 4: πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν. 26. 31. 331: ἄμα τῇ γε. 370: τό γε. 443. Often.

Il. 1, 65: ὃ γ(ε). 68. 97. 101. 190. 261: οἷ γ(ε). 320. 330: τό γε. 401: τόν γ(ε). Often.

528. SUBSTANTIVE ARTICLE UNSUPPORTED BY A PARTICLE. — HOMER uses the article as a substantive demonstrative with more freedom than the Attic.

¹ In Homer some write τῷ. τό is also found.

ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν εἰς ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, HOM. II. 1, 125.

HDT. 1, 51: καὶ τὰδε ἄλλα (sc. ἀπέπεμπε) ἅμα τοῖσι. 5, 97: καὶ πρὸς τοῖσι. 7, 8, β): δεύτερα δὲ ἡμέας οἶα ἔρξαν . . . τὰ¹ ἐπίστασθέκου πάντες.

COM. Epigr. 3, 370, 4 f.: ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;

SOPH. The *τόν* of O. C. 1574 (Hermann) and of O. R. 200 is regarded as demonstrative by Ellendt, *Lexicon Sophocleum*, but as relative by Jebb.

AESCHYL. Eum. 137-8: σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ | ἔπον. 338: τοῖς ὀμαρτεῖν. Sept. 197: ἀνὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον. Suppl. 1047: ὁ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.

PIND. O. 6, 74-6 (see 529). P. 3, 88-91: λέγονται μὰν βροτῶν | ὄλβον ὑπέρατον οἱ σχείν, οἶτε . . . | αἶον.

HOM. Od. 1, 55: τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει. 74: ἐκ τοῦ δῆ. 212: ἐκ τοῦ, *from that time*. 215: μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι. 220: τοῦ. 11, 144: εἶπέ, ἀναξ, πῶς κίν με ἀναγνοή τὸν ὄντα; Elsewhere.

II. 1, 73: ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο. 125 (see above). 301: τῶν οὐκ ἄν τι φέροις. 348: ἅμα τοῖσι. 407: τῶν. 9, 93: τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μήτιν. 22, 165: τῶ.

529. ARTICLE AS ANTECEDENT OF THE RELATIVE.—Wherever the article is used as a full demonstrative, it may be used as the antecedent of the relative, but the regular antecedent of the relative is οὗτος. In Attic prose the few examples cited are mainly in the neuter gender, and may be explained and have been explained on the same principle as the ordinary article with any word or group of words.

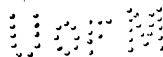
οὗ τις | τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν, HOM. II. 1, 271-2. But in Attic: τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὄσα πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστηκε, PLATO, Rpb. 510 A (ὄσα . . . ξυνέστηκε parallel with ὕδασι). τὸν τε Εὐθύκριτον . . . καὶ τὸν δε ἔφη δεσπότης τοῦτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι, LYS. 23, 8 (δε ἔφη . . . εἶναι parallel with Εὐθύκριτον).

DEM. 22, 64: καὶ μισεῖν τοὺς οἰόσπερ οὗτος. 25, 30: εἴ τις . . . εἴποι τοῖς βιαζομένοις ἐξείναι λέγειν ἢ τοῖς ἐκ τοῦ δεσποτηρίου ἢ τοῖς ὦν ἀπέκτεινεν ὁ δῆμος τοὺς πατέρας. *Ibid.*: πρόσεστι τοῖς οἷος οὗτός ἐστι τὴν φύσιν.

LYS. 23, 8 (see above).

PLATO, Lach. 185 D: περὶ τοῦ ὁ. Legg. 758 C: τῶν ὦν προσήκει. 761 E: περὶ τοὺς ὦν. 871 E: κατεγγνάτω τὸν ὦν ἐπισκῆπτηται. 873 D: τῶν ὄσα. Parmen. 130 C: τῶν οἷοι. Phaedo, 75 B: πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐκείνου . . . ὀρέγεται τοῦ ὁ ἔστιν ἴσον. 92 D: τοῦ ὁ. Phaedr. 247 E: ἐν τῷ ὁ. Prot. 320 D: τῶν ὄσα. Rpb. 469 B: τῶν ὄσοι. 510 A (see above). *Ibid.*: οὕτω τὸ ὀμοιωθὲν πρὸς τὸ ὦ ὀμοιωθῆ. Soph. 241 E: περὶ τεχνῶν τῶν ὄσαι περὶ ταῦτά εἰσι. Theaet. 204 D: ἐν γε τοῖς ὄσα.

¹ So Stein, who, however, states in the critical note that τὰ is omitted by Dionysius, and rightly so. Krüger and Abicht both omit the τὰ.

THEOGN. 901-2: ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον· | οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

PHOCCYL. 3, 1-3: τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνοντο | φύλα γυναικείων· ἢ μὲν κυνός, ἢ δὲ μελίσης, | ἢ δὲ σὺδὸς βλοσυρῆς, ἢ δ' ἵππου χαιτησίσης.

SOLON, 13, 29: ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὕστερον.

SEMON. AMORG. I, 11-8: φθάνει δὲ τὸν μὲν γήρας ἄζηλον λαβόν, | . . . τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι | φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' . . . οἱ δ(έ) . . . οἱ δ(έ) κτέ.

CALLIN. I, 16-7: ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός, | τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ (Generic).

HES. O. ET D. 161-7: καὶ τοὺς μὲν . . . τοὺς μὲν . . . τοὺς δὲ . . . τοὺς μὲν . . . τοὺς δὲ (*some — partly — partly — some, I say — the others*). Theog. 276-7: Σθεινῷ τ' Εὐρυνάλῃ τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα. | ἢ μὲν ἔην θνητή, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω.

HOM. Od. 2, 6-8: αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγουσι κέλευσεν | κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομώνοντας Ἀχαιοῦς. | οἱ μὲν ἐκίρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα. 6, 27-8: σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρή καλὰ μὲν αὐτήν | ἐννυσθῃ, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἱ κέ σ' ἄγωνται. 12, 73-101: οἱ δὲ δῶω σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εἰρὸν ἰκάνει | . . . τὸν δ' ἔτερον σκόπελον χθαμαλότερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ.

II. I, 312-3: οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα, | λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν. 5, 27-8: ἴδον νῆε Δάρητος | τὸν μὲν ἀλεινόμενον τὸν δὲ κτάμενον. 11, 472: ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς. 16, 317-22: Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξεί δουρὶ | Ἀντίλοχος . . . Μάρης (brother of Atymnius) δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ | Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε . . . τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης (son of Nestor) ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι. 18, 593-7: ἠῖθεοι καὶ παρθῆνοι . . . ὠρχεύντ(ο) . . . τῶν δ' αἱ μὲν . . ., οἱ δὲ . . . καὶ ῥ' αἱ μὲν . . ., οἱ δὲ κτέ. 23, 1: ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ κτέ. 3-4: οἱ μὲν . . . Μυρμιδόνας δ(έ).

516. SUBSTANTIVE ARTICLE PRECEDED BY μὲν OR δέ. — Prepositions generally attract μὲν and δέ and change the order. The same thing occurs in other contrasted groups.

ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὐ, PLATO, Phaedr. 263 B; *In some things we are in accord, in others not.* οὐδὲ τὰλλα δύο ἢ τρία μὲν πόλαι, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆ τοῦ δὲ τῆ, XEN. [R.A.] 2, 12; *And so of everything else, two or three are not found together in one city, but one in one, another in another.*

DEM. 15, 10: ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν . . . μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως.

LYS. [2], 9: ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι . . . ἐξυβρίσωσιν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἐτέρων, ἵνα μὴ κτέ.

PLATO, Phaedr. 263 B (see above). Rpb. 453 A: εἰς τὰ μὲν (exception)

οἶα τε, εἰς δὲ τὰ οὖ. 467 D: εἰς μὲν ἄρα τὰς ἄξουσιν, εἰς δὲ τὰς εὐλαβήσονται. Rpb. 546 C: τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν τῆ, προμήκη δέ.

XEN. [R.A.] 2, 8: ἔπειτα φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες ἐξελέξαντο τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τοῦτο δὲ ἐκ τῆς. 11: παρὰ μὲν τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ. 12 (see above).

THUC. 3, 61, 1: νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι. 82, 7: καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. 6, 66, 1: τῆ μὲν γὰρ τευχία τε καὶ οἰκίαί εἰργον . . ., παρὰ δὲ τὸ κρημνοί.

HDT. 1, 87: ἐν μὲν γὰρ τῆ (sc. εἰρήνῃ) οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτονσι, ἐν δὲ τῷ (sc. πολέμῳ) οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. 2, 138: ἡ μὲν τῆ περιφρέουσα, ἡ δὲ τῆ.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ παισίν. Suppl. 207-8: πρὸς δὲ τοῖσι χεῖματος | προβλήματ(α).

SOPH. Ant. 557: καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν. O. C. 742: ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ.

AESCHYL. Eum. 1-2: πρῶτον μὲν . . . πρεσβεύω . . . | τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν. 693: ἐν δὲ τῷ. 784 (= 814): ἐκ δὲ τοῦ.

PIND. N. 7, 55: ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι.

517. **ὁ δέ** WITHOUT AN EXPRESSED **ὁ μὲν**. — **ὁ δέ** without expressed **ὁ μὲν** is sometimes used in the sense of *the other, another, plural the others, others*, just as though a **ὁ μὲν** preceded.

ἄλλο δὲ λέγω τούτω εἴδη κινήσεως, ἀλλοίωσιν, τὴν δὲ περιφορὰν, PLATO, Theaet. 181 D; *There are two kinds of motion then that I mean, alteration (the one), the other rotation.*

DEM. 9, 64: εἰσφέρειν ἐκέλευον, οἱ δ' οὐδὲν δεῖν ἔφασαν· πολεμεῖν καὶ μὴ πιστεύειν, οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην, ἕως ἐγκατελήφθησαν. 54, 9: ἦδε . . . οἱ δέ.

PLATO, Cratyl. 385 B: καλεῖς τι ἀληθῆ λέγειν καὶ ψευδῆ; Ἐγώ γε. Οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθῆς, ὃ δὲ ψευδῆς. Politic. 291 E: μοναρχίαν μὲν προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἶδη δυοῖν ὀνόμασι, τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῆ. Theaet. 181 D (see above).

AR. Eq. 599-600: εἰς τὰς ἵππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς, | πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδι καὶ κρόμμνα. Av. 490-492: ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον . . . | οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. 529-30: εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους· | οἱ δ' ἄνουσται βλιμάζοντες.

EUR. H. F. 568-72: Καδμείων δ' ὄσους | κακοὺς ἐφεύρον . . . χειρώσομαι· | τοὺς δὲ περωτοῖς διαφορῶν τοξείμασι | νεκρῶν ἅπαντ' Ἴσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου. 635-6: χρήμασιν δὲ διάφοροι· | ἔχουσιν, οἱ δ' οὖ.

SOPH. Ant. 201-2: ἠθέλησε δ' αἵματος δ' κοινῷ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν. Cf. O. R. 1227-9: οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φάσιν ἂν | νύβαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα | κεῖθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακά, where also see commentators.

PIND. O. 9, 67-8: ἀφ' ἰκόντο δέ μοι ξένοι | ἐκ τ' Ἄργεος ἕκ τε Θεβῶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισῶται. 86-7: ἄλλαι δὲ δὴ ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ'

ἔπειτα χάρμαι, | τὰ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον. P. 3, 91-2: ὀπίθ' Ἀρμονίαν γάμεν (sc. ὁ μὲν) βοῶπι, | ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν. I. 5, 60-1: ἄρα τὸ γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου | τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας.

Hom. Od. 9, 466-7: ἀσπασιοὶ δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν, | αἶψα φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γωῶντες.

Il. 22, 157: τῆ ῥα παραδραμέτην φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων.

518. **δὲ** WITHOUT REFERENCE TO **ὁ μὲν**. — **ὁ δέ** may be used by itself without reference to an expressed or an implied **ὁ μὲν**, rarely, however, in Attic of the subject of the preceding sentence. Especially common in Plato is τὸ δέ, which is often unnecessarily treated as if it were an adverbial phrase, *as for that matter, whereas*. (C. W. E. M., *JAPA.*, xxxix, 121 ff.)

ὁ δὲ not same as subject of preceding sentence:

καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπίναί ἐκλενον . . . ἢ δὲ . . . οὐκ ἤθελεν, LYS. I, 12; *And I bade my wife go away but she would not (refused)*.

DEM. 18, 140: ἐν δ' ἐπεξεργάσατ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι . . . περὶ οὐ τοὺς πολλοὺς ἀνήλωσεν λόγους, . . . ὡς διαστρέψων τὰ ληθές. τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι.

ISAE. I, 14: προσέταξε Ποσειδίππῳ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσῆγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων . . . ἀπέπεμψεν.

LYS. I, 12 (see above). 12, 8-9: ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων . . . ὁ δ' ἔφασκεν . . . εἶπον οὖν . . . ὁ δ' ὠμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. 11: ἐδεόμεν αὐτοῦ . . . ὁ δ' . . . ἔφασκεν. 12. 14.

PLATO, Apol. 23 A: τὸ δέ. 37 A: ἴσως οὖν ὑμῖν . . . δοκῶ λέγειν . . . ἀπαυθαδιζόμενος· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν, ὡς Ἀθηναῖοι, τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖονδε μᾶλλον. 39 C. Conv. 183 D. 198 D. Legg. 630 D, elsew. Meno, 97 C. Phaedr. 228 B: ὁ δὲ ἐπέθετο προθύμως. 247 C: αὐτὰς . . . αἱ δέ. Protag. 315 C: ἐφαίνοντο δὲ περὶ φύσεως . . . διερωτῶν τὸν Ἰππίαν, ὁ δ' (ἐ) . . . διεξήει τὰ ἐρωτώμενα. 344 E: τὸ δ' (ἐ). Rpb. 340 D, elsew. Soph. 244 A. Theaet. 157 A.

XEN. An. I, 3, 21: ἀκούσαντες δὲ ταῦτα . . . ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑπόψια . . . ἦν. Cyr. I, 3, 13: ἐδεῖτο αὐτῆς ὁ Ἀστυάγης καταλιπεῖν τὸν Κύρον, ἦ δὲ ἀπεκρίνατο κτέ. 15.

THUC. I, 37, 2: φασὶ δὲ ξυμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δεῖσθαι· τὸ δ' ἐπὶ κακουργίᾳ καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν. 81, 1-2: τάχ' ἂν τις θαρσοῖη ὅτι τοῖς ὄπλοις αὐτῶν . . . ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δηρὸν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς δὲ ἄλλη γῆ ἐστὶ πολλή κτέ. 102, 2: μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο ὅτι τευχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι, τοῖς δὲ πολιορκίας μακρὰς καθεστηκυίας τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο. 104, 2: οἱ δέ. 2, 4, 1. Elsew.

HDT. 2, 30: διδοῦσι σφέας αὐτοὺς τῷ Αἰθιοπίων βασιλεῖ· ὁ δὲ σφεας τῷδε ἀντιδωρέεται. 169: αἱ δέ. 6, 69: ἐγὼ δὲ . . . ὁ δέ. Often.

AR. Eq. 626. 651: οἱ (δ:). 652. 663-4: ἐκαρδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ βουλή πάλιν. | ὁ δὲ ταυτ' ἀκούσας . . . ἐφληνάφα. 666: οἱ δ(έ). 667. 670: οἱ δ(έ). 680: οἱ δ(έ). Vesp. 116-30 (*sexies*). 568-70: τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει . . . ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι· τὰ δὲ . . . ἀμβληχᾶται. Pax, 623: οἱ δ(έ).

COM. Cratin. 2, 183: καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἣ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἔν.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ παισίν (516). Heracl. 290-1: μάλα δ' ὄξυς Ἄρης ὁ Μυκηναίων, | ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν. I. T. 296. 333-5: πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς | κομιζομένιν. ὁ δ' . . . ὄσον τάχος | . . . ἐπεμπέ σοι. Or. 877: ὁ δ(έ). Suppl. 207-8 (516).

SOPH. O. C. 741-2: πᾶς σε Καδμείων λεῶς | καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ. 1607-11: ἐς δὲ γούνατα | πατρὸς πεσοῦσαι κλάων . . . ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον . . . εἶπεν.

PIND. O. I, 74-6: ἄπυεν βαρύκτυπον | Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ | παρ ποδὶ σχεδὸν φάνη. 6, 52: τοὶ δ(έ). 13, 92: τὸν δ(έ). P. 4, 41: τῶν δ(έ). 133: οἱ δ(έ).

HOM. Od. 9, 399-401: αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν . . . | οἱ δὲ . . . ἐφοίταον ἄλλοθεν ἄλλος. 9, 407-9: τοὺς δ(έ) . . . προσέφη . . . Πολύφημος . . . οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευον. 471: οἱ δ(έ). 480: ὁ δ(έ).

II. 1, 43: ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 313-4: λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν. | οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο. 446-7: ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων | παῖδα φίλην. 22, 141: ἦ δέ.

519. ὁ δὲ same as subject of preceding sentence :

ἐνταῦθ' ἔμενον ὡς τὸ ἄκρον κατέχοντες. οἱ δ' οὐ κατείχον, ἀλλὰ μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, XEN. AN. 4, 2, 5-6; *There they remained fancying that they were in possession of the summit. Not they, but there was a knoll above them.*

XEN. 4, 2, 5-6 (see above).

THUC. I, 87, 1-2: τοιαῦτα δὲ λέξας ἐπειρήφιζεν αὐτὸς ἔφορος ὢν. ὁ δὲ κρίνουσι γὰρ βοῆ καὶ οὐ ψήφω, οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοῆν ὀποτέρα μείζων.

HDT. I, 17. 66. 107. 171. 196. 3, 126. 5, 35. 120. 6, 3. 9: εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, τάδε ἤδη σφί λέγετε. 133. 7, 13. 125. 163: Γέλων δὲ . . . ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν ἡμέλεισε, ὁ δὲ ἄλλης εἶχετο. 218. 8, 40. 9, 52. 108.

SOPH. El. 711-3: χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἄμα | ἵπποις ὀμοκλήσαντες ἠγίας χερσὶν | ἔσεισαν.

HOM. Od. 9, 398-9: τὸν μὲν (sc. μοχλόν) ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο . . . | αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν. 13, 219: τῶν μὲν ἄρ' οὐ τί πῦθει· ὁ δ' ἀδύρετο πατρίδα γαῖαν.

II. 1, 189-91: διάνδιχα μερμήριζεν, | ἦ ὁ γε . . . | τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι. 4, 491. 5, 148: τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετᾶχετο. 8, 119. 126. 302. 11, 80. 148. 426. 13, 518. 15, 127: ἦ δ(έ). 136. 16, 467. 20, 322. 21, 115. 171.

520. ὁ γάρ. — ὁ γάρ as a substantive is not found in Attic prose.¹

ὁ γάρ ἦλθε θεός ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, HOM. II. 12.

HDT. I, 172: τοῖσι γάρ. 2, 124: τῆς . . . γάρ. 148: ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνώδεκα μὲν εἰσι αὐλαὶ κτέ.

SOPH. EL. 45-6: ὁ γάρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων. O. R. 1082: τῆς γάρ. 1102: τῷ γάρ. Ph. 154: τὸ γάρ.

AESCHYL. Ag. 1478-9: ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ ἀιματολοιχὸς | . . . τρέφεται. Sept. 17: ἡ γάρ. Suppl. 358: τῶν γάρ. 970: τοῦ γάρ.

THEOGN. 392: ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκει ἀμηχανίην.

HOM. Od. I, 359: τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

II. I, 9-10: ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθεῖς | νοῦσον . . . ὤρσε κακίην. 12 (see above). 55: τῷ γάρ. 404: ὁ γάρ.

521. καὶ τόν, καὶ τήν. — In Attic prose καὶ τόν, καὶ τήν are used in *oratio obliqua* where καὶ ὅς, καὶ ἣ (see 522) would be used in *oratio recta*. In poetry and in HERODOTUS, the use is not limited to *oratio obliqua*.

ἔφη γάρ . . . ἐρῆσθαι αὐτὸν ὑποίλοι . . . καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ δεῖπνον, PLATO, Conv. 174 A; *He said that he asked him whither he was going and he made answer, To a banquet.*

PLATO, Conv. 174 A (see above).

XEN. An. No example. (See Joost, Sprachgebr. Xenophons in der Anabasis, p. 61.) Cyr. I, 3, 9: καὶ τὸν κελεύσαι δοῦναι. 4, 2, 13: καὶ τὸν ἀποκρίνασθαι λέγεται.

HDT. I, 24: καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν . . . ἡδονήν. 86: καὶ τοὺς . . . ἐπειρωτᾶν. 2, 162: καὶ τῷ . . . ἐγένετο. 4, 5: καὶ τῶν . . . καὶ τόν. 9: καὶ τὸν . . . ἐθέλειν. 6, 61: καὶ τήν φράσαι. 8, 88: καὶ τόν . . . καὶ τοὺς.

SOPH. O. C. 1699: ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χερσὶν κατεῖχον.

AESCHYL. Eum. 174: καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.

PIND. I. 7(8), 15: ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σὺν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τά.

522. ὅς, ἣ, ὅ USED LIKE THE SUBSTANTIVE ARTICLE. — The use of ὅς, ἣ, ὅ as a demonstrative is almost confined in Attic prose to the combinations καὶ ὅς, καὶ ἣ, καὶ οἷ, and the phrases ἣ δ' ὅς, ἣ δ' ἣ. In poetry the use is more free.

καὶ ὅς ἦγειτο, XEN. An. 6, 5, 22; *And he was in the van.* ἣ δ' ὅς, PLATO, Rpb. 437 B; *Quoth he.*

DEM. 18, 71: Φίλιππος πόλεις Ἑλληνίδας ἃς μὲν ἀναίρων, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων ἔλκε τὴν εἰρήνην.

ANTIPHON, I, 16: ἡρώτα σὺν αὐτῇν εἰ ἐθελήσοι διακονῆσαί οἱ, καὶ ἣ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα.

¹ It is claimed by Classen for THUC. I, 69, 2: οἱ γὰρ δρώντες βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότες ἤδη καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται, and 6, 36, 2: οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τι βούλονται τὴν πόλιν ἐς ἐκπληξιν καθιστάναι.

PLATO, Conv. 201 E: καὶ ἦ, οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη. 205 C (= 206 A. B. C): ἦ δ' ἦ. 208 C: καὶ ἦ. Rpb. 437 B (see above). 437 D and often: ἦ δ' ὅς.

XEN. An. 1, 8, 16 (= 3, 4, 48. 6, 5, 22. Conv. 1, 15. 2, 3. 16. Often): καὶ ὅς. Cyr. 4, 2, 13: καὶ οἷ.

THUC. 4, 33, 2: τοὺς δὲ ψιλοὺς . . . ἔτρεπον, καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἡμύνοντο.

HDT. 4, 68: τὰς βασιλείας ἰστίαις ἐπιώρηκε ὅς καὶ ὅς. 7, 18: καὶ ὅς. 8, 56: καὶ οἷ. 87: καὶ ἦ.

EUR. I. T. 419-20: γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει.

THEOGN. 169: ὄν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὄν καὶ μωμύμενος αἰνεῖ. 800: ἀλλ' ὅς λώϊος, ὅς μὴ πλεόεσσι μέλη.

PHOCYL. 1: Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὔ.

HOM. Od. 1, 286: ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν. 17, 172: ὅς γάρ. 24, 190: ὁ (= τό) γὰρ γέρας ἐστὶ θινόντων.

Il. 6, 59: μηδ' ὅς φύγοι. 12, 357-8: ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων | εἶη. 21, 198: ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοῖκε. 22, 201: οὐδ' ὅς. 23, 9 (= Od. 24, 190 cited above).

523. τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά.— τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά occur chiefly in familiar discourse.

ἀφικνούμαι ὡς τὸν καὶ τόν, LYS. 1, 23; *I go to this man('s house) and that man('s)*. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος [οὕτως], οὐκ ἂν ἀπέθανεν, DEM. 18, 243; *If the poor fellow had done this and that (thus and so), he would not have died.*

DEM. 9, 68: ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 18, 243 (see above). 19, 74: διὰ τὸ καὶ τό. 21, 141: τὰ καὶ τά. 45, 45. 54, 26. Cf. Prooem. 50, 3: ὅπως μὴ τὰ ἦ τὰ γενήσεται, ἀλλ' ὅπως τά.

LYS. 1, 23 (see above). 19, 59: καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

PLATO, Legg. Cf. 701 E: οὐ συνήνεγκεν οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς. 784 C-D: ὁμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν τὸν καὶ τὸν βελτίω ποιεῖν. 874 A (= 948 A): τὸν καὶ τόν.

XEN. Not found in the Anabasis (Joost, Sprachgebr. p. 62).

HDT. 2, 138: τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα οὐρανομήκεα πέφυκε. Cf. 4, 68: ὅς καὶ ὅς (522).

AESCHYL. Cf. Suppl. 439-40: ἦ τοῖσιν ἦ τοῖς πόλεμον αἰρεσθαι μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη.

PIND. O. 2, 59: τῶν τε καὶ τῶν. P. 7, 22: τὰ καὶ τά. N. 1, 30: τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες. I. 4, 52: Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει.

THEOGN. 398: τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρή τά τε καὶ τὰ φέρειν.

HES. Sc. [209-10]: πολλοὶ γε . . . | δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνειον ἰχθυῶντες.

524. Compare the similar adjective use.

PLATO, Legg. 721 B: ζημιούσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμία, χρήμασι μὲν τόσοις καὶ τόσοις, τῇ καὶ τῇ δὲ ἀτιμία.

525. πρὸ τοῦ. — πρὸ τοῦ, *formerly*, sometimes written προτοῦ, is equivalent to πρὸ τούτου (DEM. 21, 117. 36, 16).

διὰ ταῦτ(α) . . . μικρά, ἀ πρὸ τοῦ μεγάλ' ἦν, φαίνεται, DEM. 23, 203.

DEM. 1, 27. 20, 130. 160. 23, 203. 36, 33.

ISAE. 8, 34: οὐκ οἶδ' εἴ τιμι πρὸ τοῦ . . . τοιοῦτος ἀγὼν συμβέβηκεν.

ISOC. 4, 112: πρὸ τοῦ . . . ἐπανασάμεθ' ἀλλήλους ἐλεούντες.

LYS. 12, 2: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

PLATO, Conv. 172 D. Phaedo, 96 C. Phaedr. 252 A. Protag. 315 D.

THUC. 1, 32, 4. 103, 2. 2, 73, 3: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

HDT. 1, 103. 122. 5, 83.

AR. Nub. 5: ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. Thesm. 418.

AESCHYL. Ag. 1204. Eum. 462: τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.

For ἐν τοῖς with the superlative see the *Superlative*.

526. τῷ = *therefore*.

τῷ τοι, ὦ φίλε Θεόδωρε, μᾶλλον σκεπτέον, PLATO, Theaet. 179 D.

PLATO, Soph. 230 B: τῷ τοι ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλω τρόπῳ στέλλονται. Theaet. 179 D (see above).

SOPH. O. R. 510-1: τῷ ἀπ' ἐμᾶς | φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν.

AESCHYL. P. V. 237: τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι.

HOM. Od. 2, 281: τῷ¹ νῦν μνηστήρων μὲν ἕα βουλήν τε νόον τε. 8, 548-9:

τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεύθε . . . | ὅττι κέ σ' εἴρωμαι. Often.

Il. 2, 250: τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις. 354. Often.

527. ὁ γε, τό γε.

πάσοφοι ἀτεχνῶς τὸ γε, PLATO, Euthyd. 271 C; *All wise, absolutely so, this couple*.

PLATO, Euthyd. 271 C (see above). 291 A: ἀλλὰ μὴν τό γε εὖ οἶδα, ὅτι κτέ.

HDT. 2, 173: λάθοι ἂν ἦτοι μανείς ἢ ὁ γε ἀπόπληκτος γενόμενος.

HOM. Od. 1, 4: πολλὰ δ' ὁ γ' ἐν πόντῳ πάθεν. 26. 31. 331: ἄμα τῇ γε. 370: τό γε. 443. Often.

Il. 1, 65: ὁ γ(ε). 68. 97. 101. 190. 261: οἶ γ(ε). 320. 330: τῷ γε. 401: τὸν γ(ε). Often.

528. SUBSTANTIVE ARTICLE UNSUPPORTED BY A PARTICLE.

— HOMER uses the article as a substantive demonstrative with more freedom than the Attic.

¹ In Homer some write τῷ. τό is also found.

ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν εἰς ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, HOM. II. 1, 125.

HDT. I, 51: καὶ τὰδε ἄλλα (sc. ἀπέπεμπε) ἅμα τοῖσι. 5, 97: καὶ πρὸς τοῖσι. 7, 8, β): δεύτερα δὲ ἡμέας οἷα ἔρξαν . . . τὰ¹ ἐπίστασθέ κου πάντες.

COM. Epicr. 3, 370, 4 f.: ποία φροντίς, ποίος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;

SOPH. The τόν of O. C. 1574 (Hermann) and of O. R. 200 is regarded as demonstrative by Ellendt, Lexicon Sophocleum, but as relative by Jebb.

AESCHYL. Eum. 137-8: σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ | ἔπον. 338: τοῖς ὀμαρτεῖν. Sept. 197: ἀνὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμων. Suppl. 1047: ὃ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.

PIND. O. 6, 74-6 (see 529). P. 3, 88-91: λέγονται μὲν βροτῶν | ὄλβον ὑπέρτατον οἱ σχείν, οἶτε . . . | ἄιον.

HOM. Od. I, 55: τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει. 74: ἐκ τοῦ δή. 212: ἐκ τοῦ, from that time. 215: μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι. 220: τοῦ. II, 144: εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοῖη τὸν ἐόντα; Elsewhere.

II. 1, 73: ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο. 125 (see above). 301: τῶν οὐκ ἄν τι φέροις. 348: ἅμα τοῖσι. 407: τῶν. 9, 93: τοῖς ὃ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μήτιν. 22, 165: τῶ.

529. ARTICLE AS ANTECEDENT OF THE RELATIVE. — Wherever the article is used as a full demonstrative, it may be used as the antecedent of the relative, but the regular antecedent of the relative is οὗτος. In Attic prose the few examples cited are mainly in the neuter gender, and may be explained and have been explained on the same principle as the ordinary article with any word or group of words.

οἷ τις | τῶν οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν, HOM. II. 1, 271-2. But in Attic: τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὄσα πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστηκε; PLATO, Rpb. 510 A (ὄσα . . . ξυνέστηκε parallel with ὕδασι). τόν τε Εὐθύκριτον . . . καὶ τὸν ὃς ἐφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι, LYS. 23, 8 (ὃς ἐφη . . . εἶναι parallel with Εὐθύκριτον).

DEM. 22, 64: καὶ μισεῖν τοὺς οἰόσπερ οὗτος. 25, 30: εἴ τις . . . εἶποι τοῖς βιαζομένοις ἐξείναι λέγειν ἢ τοῖς ἐκ τοῦ δεσποτηρίου ἢ τοῖς ὧν ἀπέκτεινεν ὁ δῆμος τοὺς πατέρας. *Ibid.*: πρόσσειτι τοῖς οἷος οὗτός ἐστι τὴν φύσιν.

LYS. 23, 8 (see above).

PLATO, Lach. 185 D: περὶ τοῦ ὃ. Legg. 758 C: τῶν ὧν προσήκει. 761 E: περὶ τῶν ὧν. 871 E: κατεγγνάτω τὸν ὃ ἂν ἐπισκήπηται. 873 D: τῶν ὄσα. Parmen. 130 C: τῶν οἷοι. Phaedo, 75 B: πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐκείνου . . . ὀρέγεται τοῦ ὃ ἐστὶν ἴσον. 92 D: τοῦ ὃ. Phaedr. 247 E: ἐν τῷ ὃ. Prot. 320 D: τῶν ὄσα. Rpb. 469 B: τῶν ὄσοι. 510 A (see above). *Ibid.*: οὕτω τὸ ὀμοιωθὲν πρὸς τὸ ὃ ὀμοιώθη. Soph. 241 E: περὶ τεχνῶν τῶν ὄσαι περὶ ταῦτά εἰσι. Theaet. 204 D: ἐν γε τοῖς ὄσα.

¹ So Stein, who, however, states in the critical note that τὰ is omitted by Dionysius, and rightly so. Krüger and Abicht both omit the τὰ.

HDT. 3, 23: μήτε ξύλον μήτε τῶν ὄσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα. 131: ἔχων οὐδὲν τῶν ὄσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλῆμα. 133: οὐδενὸς τῶν ὄσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.

AESCHYL. Suppl. 1047: ὁ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν (528).

PIND. O. 6, 74-6: μῶμος . . . κρέματα . . . | τοῖς, οἷς ποτε πρώτους . . . | . . . ποιιστάξῃ χάρις εὐκλέα μορφάν. P. 3, 88-91 (528).

THEOGN. 33-4: καὶ μετὰ τοῖσιν πίνει καὶ ἔσθις, καὶ μετὰ τοῖσιν | ἕξει, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

HOM. Od. 1, 219-20: ὅς ἀποτμότατος γέμετο . . . | τοῦ μ' ἐκ φασι γενέσθαι. 2, 116: τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἃ οἱ περὶ δῶκεν Ἀθήνη. 6, 28: τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἳ κέ σ' ἄγονται. 7, 211-2: οὓς τινας . . . τοῖσιν. 17, 383: τῶν οἷ. 19, 7-8: τοῖσιν . . . | οἶα.

Il. 1, 271-2 (see above). 4, 232-3: οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι . . . | τοὺς μάλᾳ θαρσύνεσκε. 9, 74-5: τῷ πείσειαι ὅς κεν ἀρίστην | βουλὴν βουλευσῇ.

530. ARTICLE AS A RELATIVE. — Out of the demonstrative use grows the relative use, for which see *Relative Sentence*. The ancient grammarians called the demonstrative article ἄρθρον προτακτικόν, the relative ἄρθρον ὑποτακτικόν, and relative and article were blended in the consciousness of the people.

ADJECTIVE USE

531. The article is commonly treated under two heads, that of the individual or specific article and that of the generic article.

Individual or Specific Article

532. The use of the Individual or Specific Article is so much like the English that only divergencies need be noticed at length.

533. ARTICLE WITH OBJECTS PRESENT TO THE MIND. — Like the English the Attic article is used of objects that are present to the mind or senses, well-known, notorious, expected, recurring, customary, — the Anaphoric Article or Article of Reference.

οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν, ANDOC. 1, 25; *The witnesses have testified.* ὁ . . . ἄνθρωπος ἔνδον ἦν, Lys. 1, 11; *The fellow was within.* ὁ πόλεμος ἐπέτω, Ar. Lys. 129 and 130; *On with the war.* στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν . . . ἐγίνοντο, THUC. 1, 12, 2; *Factions kept breaking out in the (different) cities.* θάνατος . . . ἡ ζῆμια, DEM. 20, 167; *The (regular) penalty is death.* διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενόμενου σεισμοῦ, THUC. 1, 101, 2; *They were prevented by the occurrence of the well-known (great) earthquake.* Ἐέρξης δὲ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠττηθεὶς τῇ μάχῃ [after having been defeated in the (famous) battle] ἀπεχώρει, XEN. AN. 1, 2, 9.

534. POSSESSIVE ARTICLE. — The article is used very freely in prose, in orators, philosophers, historians alike, to intimate possession. So especially in family relations, parts of the body, personal belongings. In elevated poetry this possessive article is very little used. The language is content with the anarthrous substantive. But as possession is more freely emphasized in poetry than in prose, the possessive pronoun and possessive genitive are often employed where prose would be satisfied with the article. (See *Possessive Pronouns*.) Comedy admits the prose use without difficulty.

τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατέαγεν, AND. 1, 61; *My collar-bone was crushed and my head broken*. ἰβούλετο (sc. Δαρείος) τὸ παῖδε ἀμφοτέρω παρῆναι, XEN. AN. 1, 1, 1; *Darius wanted both his boys to be with him*.

DEM. 19, 314: τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε. *Ibid.*: διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται τοῖμάτιον καθεῖς ἄχρι τῶν σφυρῶν . . . τὰς γνάθους φυσῶν.

ANDOC. 1, 44: ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ᾤχοντο. 47: οὐτοσὶ ἀνεπιὸς τοῦ (my) πατρός. 61 (see above).

PLATO, Gorg. 519 C: κατηγοροῦσι τῶν μαθητῶν ὡς ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτοὺς τοὺς . . . μισθοὺς ἀποστεροῦντες, *They accuse their pupils of wronging them by withholding their fees*. Phaedo, 60 B: συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος καὶ ἐξέτριψε τῇ χειρὶ.

XEN. AN. 1, 1, 1 (see above). 3, 4, 47: χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων. 48: καταπηθήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου.

THUC. 2, 4, 7: ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα, *They agreed to surrender themselves and their arms to the Plataeans*. 2, 93, 2: ἔδοκει δὲ λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπηρίσιον καὶ τὸν τροπωτήρα πεζῆ ἵναι κτέ.

HDT. 1, 2: τὸν Κόλχων βασιλεῖα ἀπαιτεῖν (sc. φασί) τὴν θυγατέρα, *They say that the king of Colchis demanded the restoration of his daughter*.

AR. Ach. 5: τὸ κέαρ ἠψφράνθη (varying with 1: τὴν ἔμαντοῦ καρδίαν. 12: μου . . . τὴν καρδίαν). 18: τὰς ὀφρῦς. 83: τὸν πρωκτόν. 97: τὸν ὀφθαλμόν. Often.

EUR. El. 86-7: ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆ πανώλεθρος | μήτηρ. I. T. 765: τὸ σῶμα σώσας (339).

SOPH. El. 1027: ζῆλῶ σε τοῦ νοῦ τῆς δὲ δειλίας στυγῶ. O. R. 371: τυφλὸς τὰ τ' ὤτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ [almost vulgarly passionate—see A. J. P. x (1889), 87].

AESCHYL. Eum. 203: ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρός πέμψαι. 738: κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Suppl. 336: τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

HIPPONAX, 19, 3: τοὺς πόδας. 20, 4: τὰς φρένας γὰρ δειλαίως. 35, 4: κατέφαγε δὴ τὸν κληῖρον.

THEOGN. 97: τὸν ἐταῖρον. 277: τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι.

HOMER. The examples usually cited are not stringent. Cf. also Monro, *Hom. Gram.*,² p. 230 f.

Od. II, 492: ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαθοῦ μῦθον ἐνίσπες (Vogrinz, *Gr. des hom. Dial.*, p. 198, says that this is the only example of the possessive article in Homer).

Il. 23, 75: καί μοι δὸς τὴν (τήν) χεῖρ(α) ("quite anomalous," Monro, *l.c.*).

535. ARTICLE WITH NUMBERS. —The Greek language uses the article with numerals more freely than the English, as, for instance, of fractions, round numbers, accepted standards, and the like.

τὰ δύο μέρη, ANDOC. 3, 9; *Two parts* = $\frac{2}{3}$. ἀμφὶ τὰ εἴκοσι, XEN. An. 1, 7, 10; *About twenty*.

DEM. [40], 48: διὰ τὴν τούτων μητέρα τὰ δύο μέρη τῆς οὐσίας ἀφαιρεθείς.

ANDOC. 3, 9: Χερρόνησόν τε εἶχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλεόν ἢ τὰ δύο μέρη (see above).

PLATO, *Phileb.* 66 C: τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα. Rpb. 337 A: εἴ τινα ἔροιο ὁπόσα ἐστὶ τὰ δώδεκα. B: ὅπως μοι . . . μὴ ἐρεῖς, ὅτι ἐστὶ τὰ δώδεκα δις ἕξ. 460 E: ἀρ' οὖν σοι ξυνοκεῖ μέτριος χρόνος ἀκμῆς τὰ εἴκοσι ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ δὲ τὰ τριάκοντα;

XEN. An. 1, 7, 10 (see above). *Hell.* 7, 5, 10: ἀπήσαν . . . τῶν λόχων δώδεκι ὄντων οἱ τρεῖς. *Hell.* 4, 2, 19: τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν ἕξ φυλαὶ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐγίνοντο, αἱ δὲ τέτταρες κατὰ Τεγεάτας.

THUC. 1, 10, 2: τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας ($\frac{2}{5}$) νέμονται. 1, 116, 1: Ἀθηναῖοι δὲ . . . πλείουςαντες ναυσὶν ἐξήκοντα ἐπὶ Σάμου ταῖς μὲν ἑκκαίδεκα [τῶν νεῶν] οὐκ ἐχρόσαντο . . . , τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέτταρσι . . . ἔνανμάχσαν . . . Σαμίων ναυσὶν ἐβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες . . . καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. 3, 15, 1: τοῖς δύο μέρεσιν.

HDT. 1, 192: τοὺς τέσσερας μῆνας . . . τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν. 4, 28: τοὺς . . . ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρυμὸς.

AR. *Vesp.* 95: τοὺς τρεῖς . . . τῶν δακτύλων, *Three fingers (the three fingers usually employed)*. See Schol.

SOPH. fr. 822: λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν (*the three foretold*) ἐν οἴσομμι.

AESCHYL. *Eum.* 589: ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

HES. fr. 190 (Rz.): αἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρέων τέρπεται ἀνὴρ· | τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

HOM. *Od.* 6, 62-3: πέντε δέ τοι φίλοι υἱες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, | οἱ δὲ ὄπιοντες, τρεῖς δ' ἤβειοι θαλέθοντες.

II. 5, 271-2: τοὺς μὲν τέσσαράς αὐτὸς . . . ἀτίταλλ(ε) . . . | τὼ δὲ δὴ Ἀινείῃ δῶκεν.

536. THE ARTICLE WITH PROPER NAMES.— Proper Names for the most part do not require the article. The conditions under which the article is used are set forth in the following sections. In connection with these, see also Blass, *Rhein. Mus.* 44 (1889), pp. 6-17; Carolus Schmidt, *De articulo in nominibus propriis apud Atticos scriptores pedestres, Kiliae, 1890*; H. Kallenberg, *Philologus* 49 (1890), pp. 515-47; *id.*, *Studien über den gr. Artikel, Berlin, 1891, Pr.*; B. L. Gildersleeve, *A. J. P.* xi (1890), 483-7; Uckermann, *Über den Artikel bei Eigennamen in den Komödien des Aristophanes, Berlin, 1892, Pr.*; Zucker, *Beobachtungen über den Gebrauch des Artikels bei Personennamen in Xenophons Anabasis, Nürnberg, 1899; A. J. P.* xxiv (1903), 482; Völker, *Syntax der griechischen Papyri: I. Der Artikel, Münster, 1903, Pr.*

537. ARTICLE WITH NAMES OF PERSONS.— The Article with the Names of Persons belongs to popular diction, and may be considered a norm of familiar style. It is not found in epic poetry, the examples usually cited being demonstrative rather than articular. It is rare in the higher lyric, more common in comedy than in tragedy. In prose some authors use it steadily for anaphora or for contrast. Plato uses it freely. The orators vary. With them the rule is not to use the article with the name of the opponent, who, as is natural, is often mentioned.

DIN. Names of opponents anarthrous (Schmidt, *l. c.*). 1, 58: Πολύεγκτον δὲ . . . τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσαι τὴν βουλήν . . . ἀπέφηνεν ἡ βουλή . . . ἀπελύσαθ' ἡμεῖς, ὁμολογούντος τοῦ Πολυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρον(α).

DEM. In the first three orations Φίλιππος and its forms occur 29 times without the article; with the article they are found 1, 9: ταπεινότερῳ γὰρ ἂν ἐχρώμεθα τῷ (your high and mighty) Φιλίππῳ. 2, 5. 6. 22. 3, 5. 7. 21: τὸν Ἀριστείδην ἐκείνον, τὸν Νικίαν, τὸν ὁμώνυμον τὸν ἐμαντοῦ, τὸν Περικλέα. 9, 59: Εὐφραϊος δὲ τις ἄνθρωπος, but afterwards articular 60. 61. 62 (bis). 66. See also *A. J. P.* xi (1890), 486, note.

AESCHIN. In the genuine portion of the first oration (Blass' text), the name Τίμαρχος occurs 67 times. Only one of these instances is articular (§ 60), 2 instances are vocatives, and once ποῖος is the modifier.

ANTIPHON, 1: Φιλόνεως is anarthrous when first mentioned § 14, thereafter articular.

PLATO. The articular form is used with the utmost freedom.

XEN. In the Agesilaus (Dindorf's text) Ἀγησίλαος occurs 51 times without the article, 18 times with the article. According to Joost, *Sprachgebrauch Xenophons in der Anabasis, Berlin, 1892*, Κῦρος occurs 196 times in the *Anabasis*, ὁ Κῦρος 28 times. Cf. also Zucker, *l. c.*

THUC. I, 128-38: Πανσανίας and ὁ Πανσανίας, Θεμιστοκλῆς and ὁ Θεμιστοκλῆς vary. See Herbst in A. J. P. ii (1881), 541, and Schmidt, A. J. P. xi (1890), 485.

HDT. 3, 39-46 and 120-5 (Stein): Πολυκράτης 23 times, ὁ Πολυκράτης 15 times.

AR. The article is exceptional and chiefly deictic. Σωκράτης without article occurs Nub. 144. 147. 154. 174, but 182: καὶ δείξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτην, *And show me without delay (your great hero) Socrates.* For other exx. see Fuller, de articuli in antiquis Graecis comoediis usu, Leipzig diss., 1888.

PIND. P. 10, 57: τὸν Ἴπποκλέαν (see commentators).

ANACR. 21: ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

HOM. II. I, 11: τὸν Χρῦσην ἠτίμησ' (ἠτίμασεν v. l.) ἀρητήρα.

538. NATIONAL APPELLATIVES, ETC. — Names of nations, inhabitants of cities, etc., as such do not require the article. Ἕλληνες, however, in the course of time came to be viewed as an adjective, in contrast with βάρβαροι, and regularly took the article, but in Herodotus it is treated like any other national appellative.

ἽΟλυνθίους ἀπῆλυνόν τινες ἐνθίνδε, DEM. 2, 6. Φωκεῖς ἀπολώλασι, 19, 125. τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν, 3, 24. οὗτοι δὲ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλέονται Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν, HDT. 7, 63 (Ἑλλήνων without article in spite of contrast with τῶν βαρβάρων).

DEM. 2, 6 (see above). 7: τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν . . . Θετταλοὺς δὲ κτέ. 3, 24: ἐκείνοι τοίνυν . . . τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν . . . ὑπήκουεν . . . αὐτοῖς βασιλεύς, ὥσπερ ἐστὶ προσήκον βάρβαρον (a barbarian) Ἑλλησι (to Greeks). 6, 2: Φίλιππον . . . πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιβουλεύοντα.

LYS. 13, 8: ἔλεγον ἐφ' οἷς ἔτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι Λακεδαιμόνιοι. 19, 48: Καλλιᾶς τοίνυν ὁ Ἴππονίκου . . . πλείστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι.

PLATO, Legg. 698 B: ὅτε ἡ Περσῶν ἐπίθεσις τοῖς Ἑλλησιν . . . ἐγίγνετο. Menex. 240 C: οὐτ' Ἐρετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς οὔτε Ἀθηναίοις πλὴν Λακεδαιμονίων. E: οἱ Ἕλληνες. 241 A: τοῖς Ἑλλησιν. B: τῶν Ἑ. and so regularly. 242 C: πάντων τῶν Ἑλλήνων. Rpb. 471 B: πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους ὡς νῦν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἀλλήλους.

XEN. Cyr. I, 4, 27: καὶ γὰρ νῦν ἐτι τοῦτο ποιούσι Πέρσαι. Hell. I, 6, 14: οὐκ ἔφη ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος οὐδέν' ἂν Ἑλλήνων ἀνδραποδισθῆναι (οὐδεὶς Ἑλλήνων, no one that is a Greek, very different from οὐδεὶς τῶν Ἑ., none of the Greeks). 6, 1, 8: εὐπετῶς ἂν ἐγὼ ταγὸς Θετταλῶν ἀπάντων κατασταίην. 10: Βοιωτοὶ γε . . . Λακεδαιμονίοις . . . καὶ Ἀθηναῖοι. 5, 34: ἀναμνησκότες δὲ ὡς Ἀθηναῖοί τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἠρέθησαν ἡγεμόνες τοῦ ναυτικοῦ . . . αὐτοὶ τε κατὰ γῆν ὁμολογουμένως ὑφ' ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες προκριθεῖσαν.

THUC. According to Schmidt, *l.c.* p. 21, Ἕλληνες is used with the article 90 times (15 of the 90 with a modifier), and seven times without the article where the article might have been expected. 1, 25, 4: τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις. [So 1, 31, 2: ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔσπονδοι. 41, 1: κατὰ τοὺς Ἑλλήνων (v. l. with art.) νόμους. 69, 4: ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων. 89, 2: Μῆδοι . . . νικηθέντες . . . ὑπὸ Ἑλλήνων. 137, 4: κακὰ . . . πλείστα Ἑλλήνων (v. l. w. art.) εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον. 138, 2: οὐδεὶς πω Ἑλλήνων (v. l. w. art.)]. 1, 54, 2: ἑκάτεροι . . . Κορίνθιοι . . . Κερκυραῖοι . . . καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἤλθον. 6, 69, 3: Συρακόσιοι μὲν . . . τῶν δὲ ἐναντίων Ἀθηναῖοι μὲν . . . Ἀργεῖοι δὲ κτέ.

HDT. 1, 1: τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι. 2: λέγουσι Πέρσαι οὐκ ὡς Ἕλληνες . . . Ἑλλήνων τινάς. 3: τοῖσι Ἕλλησι. 4: Ἕλληνας δὴ . . . Ἕλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν γυναικὸς στόλον μέγαν συναγείρει. 5: ἐς τοὺς Ἕλληνας (*bis*). 6: τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων . . . τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο . . . πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι. 7: Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι. (In the more than 30 occurrences of Ἕλληνες in book 1, the article is omitted three times as often as it is used. In the seventh, in which Ἕλληνας is used more than 100 times, there is a slight preponderance of the articular form due to its frequent use in referring to the Greek army or navy as opposed to the Persian invaders.) 1, 82: βοηθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένη . . . ὑπελείποντο . . . Ἀργείων μὲν Ἀλκίγνωρ τε καὶ Χρόμιος, Λακεδαιμονίων δὲ Ὀθρυάδης. 7, 63 (see above).

AR. Ach. 177: δὲ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνεάς. Nub. 413: ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι. Ran. 724: ἐν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάρουσι πανταχοῦ. So Ἕ. regularly with article except with πάντες, Ach. 529: Ἕλλησι πᾶσιν, *elsew.*, and the rare exception Pax, 203-4: ἐξῆσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα; | Ἕλλησιν ὄργισθέντες. (See Uckermann, *l.c.*, pp. 5 ff.)

For the Articular National Appellative in the singular used collectively, or used of the king, ruler, or general, see §§ 57 and 58.

539. ARTICLE WITH APPOSITIVE PROPER NAMES. — In combination with appositive proper names, the article is used to identify by demonstration (*resumption*).

Σοφαίνετος ὁ Ἀρκάς, XEN. An. 1, 2, 9; *Sophaenetus the Arcadian* as distinguished from Σοφαίνετος . . . ὁ Στυμφάλιος, *Ibid.* 3; *Sophaenetus the Stymphalian*.

DEM. 23, 124: Μενέστρατος . . . ὁ Ἐρετριεὺς . . . Φαῦλλος ὁ Φωκεὺς. 24, 134: Θερασύβουλον τὸν Κολλυτεά . . . Φιλέψιον τὸν Λαμπτρέα . . . Ἀγύρριον τὸν Κολλυτεά. 138: Εὐδήμον τὸν Κυδαθηναῖα.

PLATO, Rpb. 328 B: Θερασύμαχον τὸν Χαλκηδόνιον καὶ Χαρμαντίδην τὸν Παιανία.

XEN. An. 1, 2, 3: Σωκράτης . . . ὁ Ἀχαιοὺς and see above. 9 (see above). 10: Ξενίας ὁ Ἀρκάς. 3, 1, 5: Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ. Often.

THUC. 1, 103, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀζαλῶν. 108, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀπουνητίων. 8, 35, 1: Ἴπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος. 92, 8: Θεουκιδίδου τοῦ Φαρσαλίου.

HDT. 1, 23: Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. 25: Ἀλυάττης . . . ὁ Λυδός . . . Γλαύκου τοῦ Χίου. 27: Βίαντα . . . τὸν Πριηνέα . . . Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον.

AR. Nub. 156: Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος. 830: Σωκράτης ὁ Μήλιος. Vesp. 234: Χάβης ὁ Φλυεύς. Pax, 835. 919. Av. 1072. 1077. Lys. 1138-9. Thesm. 161.

540. APPOSITIVE PROPER NAME WITHOUT ARTICLE. — The omission of the article is the regular thing in formal and official style. Outside of this sphere, ἀνὴρ with a proper adjective is a frequent substitute for the anarthrous proper adjective used substantively.

Ἀγησανδρίδας Ἀγησάνδρου Σπαρτιατίας, THUC. 8, 91, 2. Ἰνάφως δὲ ὁ Ψαμμίτχου, Δίβυς, 1, 104, 1. Μεγάβυζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην, 1, 109, 3.

DEM. 21, 200: Μειδίας Ἀναγυράσιος. 39, 10: Μαντίθεος Μαντίου Θεορίκιος. [44], 9: Λεωστράτῳ Ἐλευσινίῳ. 10: Ἀριστοτέλει Παλληνεῖ.

XEN. An. 1, 6, 1: Ὀρόντας δὲ Πέρσης ἀνὴρ. 8, 1: Πατηγγίας ἀνὴρ Πέρσης. 8, 15: Ξενοφῶν Ἀθηναῖος. 10, 7: Ἐπισθένης δὲ Ἀμφιπολίτης.

THUC. 1, 1, 1: Θεουκιδίδης Ἀθηναῖος. 104, 1 (see above). 109, 3 (see above). 126, 3: ἐγεγαμῆκει δὲ θυγατέρα Θεαγίονος Μεγαρέως ἀνδρός. 3, 8: ἦν δὲ Ὀλυμπίας ἡ Δωριεύς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνέκα. 5, 49, 1: Ἀνδροσθένης Ἀρκάς. 8, 91, 2 (see above).

HDT. 1, 1: Ἡροδότου Ἀλικαρνησσοῦς. 29: Σόλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος. 30: Τέλλον Ἀθηναῖον.

AR. Vesp. 894-5: ἐγράψατο | κύων Κυδαθηναῖος Λάβητ' Αἰξωνέα. Pax, 190: Τρυγαῖος Ἀθμονεύς but 919: Τρυγαῖος ἀθμονεύς (see preceding section).

541. ARTICLE WITH NAMES OF GODS. — Names of gods as such do not require the article, but the articular form is very common, especially in familiar language. When the name of a god in the genitive depends upon an articular substantive it is generally accompanied by the article, but if the governing substantive is without the article, the name of the god is anarthrous too.

ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, XEN. An. 1, 2, 8. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔβρασεν, AR. Plut. 87. ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ, PLATO, Criti. 119 D. ἐν ἱερῷ Ποσειδῶνος, *Ibid.* 119 C.

DEM. 19, 299: ὁ Ζεὺς, ἡ Διώνη, πάντες οἱ θεοί. 23, 66: λαβεῖν μὲν (sc. δίκας) Ποσειδῶν' . . . παρ' Ἄρεως, δικάσαι δ' Εὐμενίσιν καὶ Ὀρίστη τοὺς δώδεκα θεοὺς. 25, 11: παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον. 57, 64: τὰ ὄπλα . . . ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα τῇ Ἀθηνᾷ.

AESCHIN. 2, 147: ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος . . . ἰέρεια. 3, 156: ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρα.

ISOC. 4, 179: ὡςπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἄγλαμα τοῦ σωτήρος. 10, 20: βουλευθέντος αὐτοῦ μνηστεύσαι Κόρην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος. 41-42: διδούσης Ἥρας μὲν . . . Ἀθηνᾶς δὲ . . . Ἀφροδίτης δὲ κτέ. 43: ἐπεθύμησε Διὸς γενέσθαι κηδεστής. 53: περὶ τῆς Διὸς θυγατρὸς. 11, 13: τῶν γὰρ ὄμβρων . . . ὁ Ζεὺς ταμίης ἐστίν.

PLATO, CONV. 180 B: ἔγωγέ φημι Ἐρωτα θεῶν . . . τιμώτατον . . . εἶναι. 195 B: Ἐρως Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν. Critias, 113 C: τὴν νῆσον Ποσειδῶν τὴν Ἀτλαντίδα λαχὼν. 117 B: ἐπὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἄλσος. 119 C (see above). D (*ibid.*). Legg. 624 A: παρὰ μὲν ἡμῶν Ζεὺς, παρὰ δὲ Λακεδαιμονίους . . . οἶμαι φάσαι τούτους Ἀπόλλωνας. 625 A: νιῆ . . . Διός. B: εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον. 766 B: εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν. 833 B: πρὸς ἱερόν Ἀρεῶς τι. Phaedo, 58 B: τῷ οὖν Ἀπόλλωνι ἠΐξαντο . . . θεωρίαν ἀπάξιν εἰς Δῆλον. C: ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. Politic. 269 A: τὴν γε βασιλείαν ἣν ἤρξε Κρόνος πολλῶν ἀκρόαμεν. Rpb. 390 B-C: Δία . . . ἐκπλαγέτα ἰδόντα τὴν Ἥραν . . . Ἀρεῶς τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμῶν.

XEN. "Multo saepius articulus additus est, quam deest." Schulze, Quaestiones grammaticae ad Xenophontem pertinentes, p. 16. An. 1, 2, 8 (see above). 6, 7: ἔλθων ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμόν. 3, 4, 12: Ζεὺς δὲ βροντῇ κατέπληξε τοὺς ἐνοικοῦντας. Hell. 1, 1, 4: θύων τῇ Ἀθηνᾷ (so always in Hell.). 3, 2, 19: ἐνθα ἦν Ἀρτέμιδος . . . ἱερόν. 4, 7, 2: ἐπήρετο αὐτὸν Ἀπόλλω.

THUC. 1, 29, 3: τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος. 4, 116, 2: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Ληκύθῃ Ἀθηναίας ἱερόν. 133, 2: ὁ νέως τῆς Ἥρας. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν . . . ἰδρῶσαντο.

HDT. 1, 89: λεγόντων . . . ὡς σφρα ἀναγκαίως ἔχει δεκατευθῆναι τῷ Διί. 131: οἱ δὲ νομίζουσι Διί . . . θυσίας ἔρδειν . . . καλέονσι δὲ Ἀσσύριοι τὴν Ἀφροδίτην Μύλιτα. 207: ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκε τοι. 2, 13: ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μόνον. 51: τοῦ δὲ Ἑρμῆω τὰ ἀγάλματα . . . τὰγάλματα τοῦ Ἑρμῆω. 136: προέχω γὰρ αὐτέων τοσοῦτο ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν. 138: φέρει δὲ ἐς Ἑρμῆω ἱρόν. 145: Ἡρακλῆς τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν . . . Πάν μὲν . . . Ἡρακλῆς δὲ . . . Διόνυσος δὲ . . . ὁ Πάν. 146: Διόνυσον . . . ἐς τὸν μῆρον ἐνεργάσατο Ζεὺς. 147: μετὰ τὸν ἱεῖα τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα . . . ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου. 6, 67: ἔθυε τῷ Διί βούν. 9, 122: ἐπεὶ Ζεὺς Πίρσησι ἡγεμονίην δίδοι.

AR. The articular form is the rule except in poetic and parodic passages. For νῆ Δία, μὰ Δία see the following section. Av. 1246: ἄρ' οἴσθ' ὅτι Ζεὺς εἶ με λυπήσει πέρα. Pl. 87: ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν. 119: ὁ Ζεὺς. 124: τὴν Διὸς τυραννίδα. 128: τοῦ Διός. 130: ὁ Ζ. 141-2: τοῦ Διὸς | τὴν δύναμιν. 213: ὁ Φοῖβος αὐτός. 515: καρπὸν Δηοῦς. 579: τὸν Δία. 582 (= 592): ὁ Ζεὺς. 594: παρὰ τῆς Ἐκάτης. 661: μέλανος Ἡφαίστου φλογί. 772: σεμνῆς Περσίδος κλεινὸν πέδον.

542. NAMES OF GODS IN OATHS. — In oaths the article is required except with the name of Zeus. With the name of Zeus familiarity has brought about the fading of the oath, and the article is usually omitted.

νή τὴν Δήμητρο(α), DEM. 19, 262; *By Demeter*. νή τὸν Δία καὶ πάντας θεούς, 8, 49; *By Zeus and all the gods*. νή Δί(α), 19, 46. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε, 1, 19; *By Zeus, not I*. πρὸς Διός, 18, 201; *Before Zeus*.

DEM. 1, 19: μὰ Δί(α). So elsewhere, but οὐ μὰ Δία is much more frequent. 3, 32: μὰ τὴν Δήμητρο(α). 4, 10: νή Δί(α). So about a hundred times, but νή τὸν Δία rare in comparison. 4, 11: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 8, 49: νή τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (see note on 4, 10). 9, 15 (= 14, 12): ὃ πρὸς τοῦ Διός, but regularly πρὸς Διός. 9, 54: μὰ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. μὰ τὸν Δία is generally followed by an additional accusative, as here, and is more common than μὰ Δία, but less frequent than οὐ μὰ Δία. οὐ μὰ τὸν Δία is less common than the other three formulae. 18, 199: πρὸς Διὸς καὶ θεῶν (see note on 9, 15). 201 (see above). 18, 307: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 19, 46 (see above). 262 (see above). 21, 198: νή τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. 24, 199: μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. [50] 13: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. [52] 9: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.

AESCHIN. 1, 28: νή Δία (so 98. 3, 172. 217). 1, 52: μὰ τὸν Διόνυσον. 1, 55 (= 76. 3, 255): μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. 1, 61 (= 69): μὰ Δία. 70: πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. 73: νή τὸν Ποσειδῶ. 79: φέρε δὴ πρὸς τοῦ Διός. 81 (= 88. 108): νή τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. 87 (= 3, 156): πρὸς τοῦ Διὸς καὶ θεῶν. 88 (= 3, 212): μὰ τὸν Ἡρακλῆα.

PLATO. νή Δία: νή τὸν Δία :: 2.5 : 1 (Schanz, *Nov. Comm.* p. 18). μὰ Δία is the rule, μὰ τὸν Δία rare (*l.c.* p. 23). ναὶ μὰ Δία: ναὶ μὰ τὸν Δία :: 11 : 1, and οὐ μὰ Δία: οὐ μὰ τὸν Δία :: 53 : 100 (*l.c.* p. 21). Conv. 214 D: μὰ τὸν Ποσειδῶ. Euthyd. 295 C: οὐ τοῖνον μὰ Δία ἀποκρινούμαι . . . πρότερον πρὶν ἂν πύθωμαι. 307 B: ναὶ μὰ τὸν Δία. Euthyph. 5 C: νῦν οὖν πρὸς Διὸς λέγε μοι. (So πρὸς Διός often.) Gorg. 449 D: νή τὴν Ἡραν (elsew.). 463 D: μὰ τὸν Δία. Cf. 466 E: μὰ τὸν οὐ σύ γε. 503 B: ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἔχω ἔγωγέ σοι εἰπεῖν. 519 E: εἰπέ πρὸς Φιλίου. Legg. 662 C: ὃ πρὸς Διός τε καὶ Ἀπόλλωνος. 715 D: ναὶ μὰ Δί' ὃ ξένη. Phaedo, 94 E: νή Δία, ὃ Σώκρατες ἔμοιγε δοκῶ. Rpb. 374 E: μὰ Δία . . . οὐκ ἄρα φαῦλον πράγμα ἠράμεθα. Theaet. 142 D: οὐ μὰ τὸν Δία. 152 C: πρὸς Χαρίτων (exceptional). 170 E: νή τὸν Δία, ὃ Σώκρατες.

XEN. Cyr. 1, 4, 19: νή τὸν Δία. (So 2, 2, 28. 30. Mem. 4, 2, 8.) 1, 6, 9: μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero, 1, 32. Mem. 3, 13, 3.) 1, 6, 19: ἀλλὰ ναὶ μὰ τὸν Δί(α). 2, 2, 14: ναὶ μὰ Δί(α). (So 15. 2, 3, 10. 5, 4, 38. Hell. 3, 4, 9. 4, 1, 14. 5, 1, 4.) 2, 2, 19: μὰ Δί(α). (So 22. Hell. 5, 4, 32. Mem. 2, 6, 1.) 5, 5, 18: οὐ μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero, 1, 21. Mem. 1, 4, 7.) 7, 5, 53: μὰ τὸν Μίθρην. 8, 4, 12: νή τὴν Ἡραν. (So Mem. 1, 5, 5. 3, 10, 9. 3, 11, 5. 4, 2, 9.) Hell. 1, 7, 21: νή

Δία. (So 4, 1, 6. 6, 1, 7. 7, 1, 37. 3, 10.) 3, 1, 24: οὐ μὰ Δί', ἔφη.
Oec. 4, 24: ὄμνυμί σοι τὸν Μίθρην.

AR. Ach. 59: μὰ τὸν Ἀπόλλω (101. Eq. 14. 870. 1041, etc.). Eq. 941: εὖ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα. Nub. 372: νῆ τὸν Ἀπόλλω (Av. 470, elsew.). Cf. Ran. 1374-6: μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις | ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, | ἐπιθόμην. Pl. 64 (= 364): οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα. 101: μὰ Δί(α). (So 111. 359. 400. 410, elsew.) 106: μὰ τὸν Δί(α). 187: ναὶ μὰ Δία. 134: νῆ Δία (144. 165. 356, elsew.). 202: νῆ τὸν Δία. 395: πρὸς τῆς Ἑστίας. 396: νῆ τὸν Ποσειδῶ. 764: νῆ τὴν Ἑκάτην.

543. USE OF ARTICLE IN COMPLEX OF NAME OF GOD AND EPITHET.
—When an epithet is added to the name of a god, both take the article or neither (fixity of religious phrases the world over).¹

τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, THUC. 2, 15, 4. Διὶ Ἐλευθερίῳ, 2, 71, 2.

544. *Article with both Name of God and Epithet:*

LYCURG. 17: τὸ ἱερόν τοῦ Διὸς τοῦ σωτήρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς σωτείρας.

DEM. 18, 141: τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον. 253: τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον. 21, 115: τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ. 24, 121: νῆ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ISOC. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σωτήρος.

LYS. 26, 6: ἐν δὲ ταύτῃ (sc. τῇ ἡμέρᾳ) τῷ Διὶ τῷ σωτήρι θυσία γίγνεται.

PLATO, Phaedr. 275 B: ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου ἱερῷ. Rpb. 565 D: τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερόν.

XEN. An. 4, 8, 25: τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. 7, 8, 4: ὁ Ζεὺς ὁ μελίχιος.

THUC. 1, 13, 6: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. 103, 2: τοῦ Διὸς τοῦ Ἴθωμήτα. 2, 15, 4 (543). 5, 31, 2: τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ. 50, 1: τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

HDT. 1, 92: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἴσμηρίῳ. 2, 7: ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

AR. Nub. 817: μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. Av. 130: πρὸς τοῦ Διὸς τοῦ λυμπίου. Thesm. 858: νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον. Eccl. 1045 (= 1103): νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα. Pl. 1189: ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ.

545. *Article omitted with both Name of God and Epithet:*

DEM. 25, 34: Προνοίας Ἀθηνᾶς (sc. νεώς).

ANTIPHON, 1, 16 (= 18): Διὶ Κτησίῳ. 6, 45: Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερόν.

PLATO, Euthyd. 302 B: Ζεὺς πατρώος. Legg. 842 E: Διὸς ὀρίου. 881

¹ For the usage of the ISS, see Meisterhans², § 86, 3 and 4.

D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρώου. 921 C: Δία . . . πολιοῦχον. 953 E: ξίνιον Δία. Phaedr. 234 E: πρὸς Διὸς φίλιον.

XEN. AN. 1, 8, 16: Ζεὺς σωτήρ καὶ νίκη. 3, 2, 4: οὐδὲ Δία ξίνιον ἠδ' ὄσθη. 6, 5, 25: Ζεὺς σωτήρ, Ἡρακλῆς ἡγεμών. Cyr. 2, 4, 19: προσεκύνησε Δία βασιλέα (sim. 3, 3, 21. 7, 5, 57). 3, 3, 22: Διὶ πατρώφ ἔθνε (sim. 8, 7, 3). 3, 3, 58: Ζεὺς σύμμαχος καὶ ἡγεμών. R. L. 13, 2: θύει . . . Διὶ ἀγήτορι.

THUC. 1, 126, 6: Διὸς . . . μειλιχίου. 2, 71, 2 (543). 3, 3, 3: Ἀπόλλωνος Μαλόεντος . . . ἑορτή. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν.

HDT. 1, 44: Δία καθάρσιον. 62: ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρόν. 3, 142: Διὸς ἐλευθερίου βωμόν ἰδρύσατο. 5, 46: ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. 66: θύουσι . . . Διὶ Καρίφ. 5, 119: Διὶ στρατίφ θυσίας ἀνάγουσι. 9, 7, a: Δία τε Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες.

AR. Pax, 42: Διὸς καταιβάτου. Thesm. 977: Ἐρμῆν τε Νόμιον ἀντομαι. fr. 2, 1048: μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χύτρας.

546. Article with God or Epithet alone:

Under circumstances of special temptation the formula is occasionally neglected.

PLATO, Euthyd. 302 C: εἶτα τοῖς ἄλλοις, ἔφη, Ἀθηναίους οὐκ ἔστι Ζεὺς ὁ πατρώος; Rpb. 583 B: τὸ δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ σωτήρι τε καὶ τῷ Ὀλυμπίφ Διί.

XEN. AN. 6, 2, 15: θυομένου δὲ αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ. Hell. 4, 1, 41: περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱρόν.

THUC. 3, 14, 1: αἰσχυνθέντες οὖν τὰς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπιδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἰκέται ἐσμέν.

HDT. 1, 52: ἐν τῷ νηφ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος. 66: περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης. 6, 68: καὶ τοῦ ἐρκείου Διὸς τοῦδε (sc. καταπτόμενος). 7, 197: τὰ περὶ τὸ ἱρόν τοῦ Λαφυστίου Διός.

AR. Ach. 989: ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ἐντροφε Διαλλαγῇ.

547. ARTICLE WITH NAMES OF COUNTRIES. — Adjectival names of countries and of urban territories require the article, but names of countries in -ία that are identical with the feminines of related adjectives fluctuate.

The general exceptions hold good as to the predicate (666), enumerations (568), and the common article (603).

οὐθ' ἢ Ἑλλάς οὐθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεὶ τἀνθρώπου, DEM. 9, 27. ἐς Πάνορμον τῆς Μηλιασίας, THUC. 8, 24, 1. (Urban territory). νῦν μὲν ἢ Βοιωτία προπολεμεῖ τῆς ὑμέτερας χώρας, ISOC. 14, 33. (Βοιωτία always takes the article.) εἰς τὴν Κιλικίαν, XEN. AN. 1, 2, 21, but in the same section ἐν Κιλικίᾳ and εἰς Κιλικίαν. (Κιλικία does not require the article, though in the classical period Κιλικίος is the only adjective.) ἀλλὰ Θεσσαλία πῶς

ἔχει; DEM. 9, 26. (Θ. is not adjectival, and therefore does not require the article.) ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ, HDT. 1, 1; *In the country that is now called Greece.* (Omission in predicate.) ἐπέμπε σατραπίας εἰς Ἀραβίαν μὲν Μεγάβουον, εἰς Καππαδοκίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . εἰς Δυδίαν δὲ . . . εἰς Κάριαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . καὶ Αἰολίδα Φαρνούχον, XEN. Cyr. 8, 6, 7. (Omission in enumeration.) μετὰ δὲ καὶ Θύαμις ποταμὸς ὄρῳ τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην, THUC. 1, 46, 4. (Common article.)

Ἀβυδηνή: Xen. (Ἀβυδηνοῖς *v. l.*). Ἀγραίς: Thuc. Αἰγιναίη: Hdt. Αἰολίς: Isoc. Xen. Thuc. Hdt. Ἀμφιλοχία: Thuc. Ἀμφιλοχική: Thuc. Ἀπολλωνίη: Hdt. Ἀραβία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀργεΐα: Xen. Thuc. Ἀρμενία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀσσυρία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀρτική: Din. Lycurg. Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Plat. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Βαρκαίη: Hdt. Βοιωτία: Lycurg. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Xen. Thuc. Hdt. Βοττική: Thuc.

Δρισπίς: Hdt. Δωρίς: Hdt.

Ἐλαιᾶτις: Thuc. Ἑλλάς: Din. Lycurg. (exc. 104 where, however, the article has been properly supplied), Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Andoc. Plat. Xen. (exc. Hell. 3, 5, 1 where the article has some Ms. warrant and Schneider correctly retains it), Thuc. (exc. 6, 17, 5 where several Mss. accidentally omit it), Hdt. Ar. (exc. in parody). Ἐπιδυρία: Thuc. Ἐρετρική: Plato, Hdt. Ἐρυθραία: Thuc. Ἐφεσία: Xen. Hdt.

Ἡλεία: Xen. Thuc. Ἡρακλεῶτις: Xen. Thuc.

Θεσπρωτίς: Thuc. Θηβαίς: Hdt. Θυρεάτις: Thuc.

Ἰλιάς: Hdt. Ἰμεραία: Thuc. Ἰνδική: Hdt. Ἰστιαῖωτις: Hdt.

Καλχηδονία: Xen. Hdt. Καμαρναία: Thuc. Καυλωνιάτις: Thuc. Κεστρίνη (see above). Κιλικία (fluctuates): Lycurg. Aeschin. Isoc. Xen. Hdt. Κιρραία: Dem. Κνιδία: Thuc. Hdt. Κολχίς: Xen. Thuc. Hdt. Κρηστωνική: Hdt. Κροτωνιάτις: Thuc. Κυθηρία: Xen. Κυμαία: Thuc.

Λάκαινα: Xen. Λακωνική: Isoc. Andoc. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Λεοντίνη: Thuc. Λευκαδία: Thuc. (exc. 4, 42, 3 where K. would read Λευκάδι). Λοκρίς: Xen. Thuc. Ar. Λυδία (unsteady): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Λυκίη: Hdt. (without article except 1, 182 where the chorographic genitive requires the article).

Μαγνησία (article rare): Dem. Aeschin. Hdt. Μαλεᾶτις: Xen. Μαντινική: Xen. Thuc. Μεγαρική: [Lys.], Xen. Μεγαρίς: Thuc. Μηδική: Xen. Hdt. Μηθυμναία: Antiphon. Μηλῖς: Hdt. Μιλησία: Thuc. Hdt. Μυγδονίη: Hdt. Μυσία: Xen. Hdt.

Ναυπακτία: Thuc.

Ὀλυθία: Xen. Ὀρεσθίς: Thuc.

Παιονική: Hdt. Πακτυκή: Hdt. (once without article in enumeration).

Παλαιστίνη: Hdt. Περραιική: Thuc. Παφλαγονική: Xen. Περσική: Hdt. Περσίς: Plato, Xen. Πλαταις: Hdt. Πτερίη: Hdt.

Ῥηγίνη: Thuc. Ῥοδία: [Aeschin.], Thuc. Ῥυπική: Thuc.

Σαλαμνίνη: Hdt. Σαμίη: Hdt. Σικωνία: Thuc. Σινδική: Hdt. 4, 86

ἐκ τῆς Σινδικῆς (so Wesseling for Ἰνδικῆς). Σκιρῆτις: Xen. Thuc. Σκυθική: Plato, Hdt. Συρακοσία: Thuc. Συρία (does not require the article): Isoc. Plato, Xen.

Ταναγραία: Thuc. Ταυρική: Hdt. Τεγεαῖτις: Thuc. Τραχινία: Thuc. 3, 92, 1 Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχινίᾳ ("CG; Τραχινίαις ABEFM suprascr. GI"—Hude); Hdt. Τρῳάς: Xen. Hdt.

Ἰγλαίη: Hdt.

Φανοτίς: Thuc. 4, 76, 3 τῇ Φανότηδι (so the Mss., Poppo and Krüger; but most editors Φανοτίδι). Φθιώτις: Thuc. Φλειασία: Thuc. Φρυγία (fluctuates): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Φωκαῖς: Thuc. Φωκίς: [Dem.], Aeschin. Isoc. Xen. Thuc. Hdt.

Χαλκιδική: Dem. Thuc.

ἸΩρωπία: Plato, Thuc.

548. ADDITION OF χώρα, γῆ, μοῖρα. — χώρα, γῆ, and μοῖρα sometimes accompany proper names, especially in Herodotus. Such proper names are frankly adjectival and γῆ and χώρα often retain the full sense of "soil."

τῆς Ἀραβίης χώρας, HDT. 2, 11. τῆς χώρας τῆς Ἀραβίης, HDT. 3, 113. τῆς Ἀργολίδος μοίρας, HDT. 1, 82. ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο, THUC. 2, 57, 2; *They were on Attic soil about forty days.* (Cf. § 1: ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀθηναίων, which differs from 56, 6: ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας)

DEM. Ἀττικὴν 18, 141 (religious formula). Ἰνδικὴν [Ep] 4, 7. Κιρραία 18, 149 (χώρα is necessary in this passage).

AESCHIN. [Ep.] 10, 3: ἐν τῇ Τρῳάδι γῆ.

HYPERID. ἡ χώρα . . . ἡ Μολοσσία 3, 25, but the reading is doubtful and Blass has the following note: "ἡ Μολοσσία (sic enim A) ut manifestum emblema eicit Cb. . . .; at JBL. monuit formam tantum suspectam esse. Kallenberg Philol. 49, 516 in ἡ χ. ἡ Μ. haeret, sed v. Eur. Andr. 1244 (LL)."

XEN. Ἀνδρίας (Cobet del. χώρας) Hell. 1, 4, 22. Ἀρμενίας Cyr. 3, 2, 18. Ἀττικὴν (γῆν not otiose) [R.A.] 2, 16. Κολχίδι An. 5, 3, 2. Λακωνικὴν Hell. 6, 2, 9. Μηδίας Cyr. 3, 3, 22; Μηδίαν 2, 1, 1. Μυσία An. 1, 2, 10. Περσίδα Cyr. 8, 5, 25; Περσίδα 2, 1, 1. Τεγεαίτιδι Hell. 6, 5, 15.

THUC. Ἀλιάδι 2, 56, 5; 4, 45, 2. Ἀττικῇ 2, 57, 2 (only instance in Th. in which Ἀττικῇ has γῆ). Βοιωτίας 1, 108, 3. Ἐπιδαυρίαν 4, 45, 2. Ἐρμιονίδα 2, 56, 5. Θεσπικῆς 4, 76, 3. Θεσπρωτίδος 1, 46, 3. Θουριάδος (Θουρίδος H, Θουριδάτιδος B) 7, 35, 1. Θυρεαῖτις 2, 27, 2. Πλαταιίδα 2, 71, 4; 74, 3; 3, 58, 5. Τροίξηνιαν 4, 45, 2. Τροίξηνίδι 2, 56, 5. Φωκίδος 1, 108, 3.

HDT. Names in ἦτις, ἴτις, and ὠτις are used only as adjectives. ἐκ δὲ τῆς Ἰστυαῖωτιδος 1, 56 is a solitary exception, but adjectival Ἰστυαῖωτιν immediately precedes. Αἰολίδι 7, 176. Αἰτωλίδος 6, 127. Ἀπολλωνίης [χώρας] 9, 93. Ἀραβίης 2, 11; 3, 113. Ἀργολίδος 1, 82; Ἀργολίδα 6, 92. Ἀσσυρίῃ [om. Rdz] 1, 192. Ἀταρνείτιδος 6, 29. Ἀττικῇ etc. 4, 99; 5, 64; 6, 73; 7, 10 β; 7, 143; 8, 65; 9, 4; 9, 13 (bis). Βαβυλωνίῃ etc. 1, 106; 1, 192; 1, 193 (bis); 4, 198. Βακτρίης . . . Βακτρίῃ 4, 204. Βοιωτίῃ 9, 87;

Βοιωτής 8, 44. Βοττιαίδα 7, 123; 127. Δωρίδος . . . Δωρίδα 8, 31. Ἑλλάδος 1, 152. Ἑρετρικῆς 6, 101. Ἑρुकίνης 5, 45. Ἑλείη 4, 30. Θηβαῖδα 9, 65. Ἰδριάδος 5, 118. Ἰλιάδος 5, 94; Ἰλιάδα 7, 42. Ἰνδικῆς 3, 98. Ἰσταιώτιδος 7, 175 (γῆς om. Rsv); 8, 23. Καρυστίης 9, 105. Κιλικίην 3, 90. Κιμμερίην 4, 11. Κισσίη etc. 5, 49; 52; 6, 119. Κνιδίη 1, 174. Κρηστωνικῆς 8, 116. Κροτωνήτιδι 5, 45. Κυθηρή 1, 82: ἧ τε ἐν τῇ ἠπέρφ χώρῃ καὶ ἡ Κυθηρή [νήσος]. (νήσος must be omitted and χώρῃ is undoubtedly understood with K.) Κυρηναίη 4, 199. Λάκαιναν 7, 235. Λυδίη 1, 93. Μαγνησίης 7, 183. 188. Μακεδονίδα (om. B) 7, 127. Ματινήν 5, 52. Μεγαρίδα 9, 14. Μηδικῆ etc. 1, 73; 103; 110 (*bis*); 4, 12 (*bis*, but in one of exx. γῆν is bracketed); 7, 20. Μηλίδος 8, 31; Μηλίδα 7, 198. Μιλησίης 1, 19; 6, 20 (but ABC Μιλησίων). Μιλυάδα 1, 173. Μυγδονίης 7, 124; Μυγδονίην 7, 123 (*bis*). Μυσίης 1, 160; Μυσίην 7, 42; 8, 106. Ναυπλίην 6, 76. Νευρίδος 4, 125; Νευρίδα 4, 51. Οἰνωτρίης 1, 167. Πακτυϊκῆς 4, 44; Πακτυϊκῆ 3, 102. Περσίς etc. 3, 97; 7, 8 γ; 29; 53. Πλαταιίδα 9, 15; 25. Πτερίη 1, 76. Σαλαμινίης 8, 95. Σαυρομάτιδος 4, 123. Σκυθικῆ etc. 1, 105; 2, 22; 4, 48; 51; 61; 99 (*bis*); 123; 129 (*bis*). Ταναγρακίην 5, 57. Τευκρίδα 2, 118. Τυρυνθίην 6, 76. Τρηχινίην 7, 199. Τρωάδι 5, 26. Φθιώτιν 1, 56. Φρυγίη is never used with γῆ, χώρῃ, or μοῖρα. Φωκίδος 8, 31; Φωκίδα 8, 32. Χίης 6, 26.

AR. Thesm. 109-10: ὅς (sc. Φοῖβος) ἰδρύσατο χώρας | γιάλα Σιμουν-τίδι γῆ (lyric).

Examples like ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ, HDT. 1, 1, have been excluded from the above exhibit because in such instances the proper name is predicative.

549. Ἄσῖα, Εὐρώπη, Λιβύη. — Of the grand divisions of the earth, Ἄσῖα, which is never adjectival in prose, and Εὐρώπη, which is everywhere a substantive, require the article, whilst Λιβύη varies. The rule is subject to the same exceptions as in 547.

ἦλθεν ἐκ τῆς Ἄσῖας, THUC. 1, 9, 2; *He came from Asia*. ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, *Ibid.* 1, 89, 2; *They retreated from Europe*. ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης, *Ibid.* 7, 50, 1; *Having arrived from Libya*, but immediately thereafter, *Ibid.* 2: ἀπενεχθέντες γὰρ ἐς Λιβύην, *Carried out of their course to Libya*. ἐν τῷ μεταξύ Ἄσῖης τε καὶ Λιβύης, HDT. 2, 16; *In the space between Asia and Libya* (enumeration). ἡ Ἄσῖη ἢ Εὐρώπη, *Ibid.* 4, 198; *To either Asia or Europe*. τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης . . . δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἄσῖας, τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης, ISOC. 4, 179; *The whole earth being divided into two parts, the one called Asia, the other Europe* (article omitted because Ἄσῖας and Εὐρώπης are predicates).

550. Ἄσῖα:

ORATORES ATTICI. The rule is always observed, e.g. ISOC. 4, 82: πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Ἄσῖας. 83. 133. 135. 137. Elsew. But ISOC. 4, 186: τοὺς ὅλης τῆς Ἄσῖας κρατήσαντας, there is a *v. l.* ὅλης Ἄσῖας.

PLATO, Crit. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω (enumeration). 112 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration). Gorg. 523 E: δύο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας . . . ἓνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης. 524 A: καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Ῥαδάμανθους κρινεῖ, τοὺς δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Αἰακός. E: οἱ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας. Menex. 239 D: ἡγουμένους τῆς Ἀσίας καὶ δουλουμένους τὴν Εὐρώπην . . . πᾶσι μὲν ἢ Ἀσία . . . *Ibid.* E: καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας. Tim. 24 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration) . . . ἢ δὲ ἡῶς ἅμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων (enumeration).

XEN. According to Kallenberg, the rule is always observed. In the Hellenica alone Ἀσία, according to Keller's index, occurs 26 times. The article is used each time.

THUCYDIDES always uses the article. 1, 9, 2. 109, 3. 2, 67, 1. 97, 6. 4, 75, 2. 5. 1. 8, 39, 3 (chorographic genitive in postposition). 58, 2 (partitive gen. in predication).

HDT. The article may be omitted only when three or at least two grand divisions are named together [Kallenberg, Philol. 46 (1887), 729 = 49 (1890), 525]. 2, 16: οἱ φασι τρία μῦρια εἶναι γῆν πᾶσαν Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην (predication) . . . ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης (enumeration), but in the same section εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίης μήτε τῆς Λιβύης· οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 17: οὐρισμα δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἶδαμεν οὐδέν (enumeration). 4, 37: Πέρσαι οἰκέουσι κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτίην θάλασσαν (Schweighaeuser, followed by Stein, wrongly reads Ἀσίην Πέρσαι κτέ. 42: θωμάζων ὦν τῶν διουρισάντων καὶ διελόντων Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην (enumeration), but *ibid.* πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει. 108: δοκίει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἢ Λιβύῃ σπουδαίῃ ὥστε ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι (enumeration). 6, 24: ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην (τὴν om. AB'Cd).

551. Εὐρώπη:

ORATORES ATTICI. The rule is always followed as, e.g. ISOC. 4, 68: καθ' ὄν (sc. χρόνον) ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπήρχον. 117. 187. Elsew.

PLATO, Alc. II, 141 B: πάσης Εὐρώπης (exceptional). Criti. 112 E (enumeration, see 550). Gorg. 523 E (see 550). 524 A (see 550). Menex. 239 D (see 550). Tim. 24 E (enumeration, see 550). 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἤρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης μέχρι Τυρρησίας.

XEN. The only exception to the rule is An. 7, 8, [25]: τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρακῶν (Kallenberg, *l. c.*, p. 525), and this passage is spurious. Εὐρώπη is not nearly so common as Ἀσία, occurring only four times (see Keller's index) in the Hellenica, viz., 3, 2, 9. 4, 2, 6. 3, 15. 8, 5.

THUC. 1, 89, 2: ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης. 2, 97, 5. 6. All three exx. follow the rule.

HDT. In 2, 26 and 2, 33, all Mss., and in 4, 49 ABC, omit the article in the phrase διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης. In 3, 115: τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώ-

πης, only R has the article. In all the passages the article should be read unless, as is likely, διὰ πάσης Εὐρώπης in 2, 33 is to be bracketed. For the omission of the article in 2, 16. 4, 42. 198, see 4, 45: ἐς τὴν γῆν ταύτην ἦτις νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων Εὐρώπη (predicate) καλείται. Elsewhere with the article: 1, 4 (*bis*). 103. 209 (*bis*). 2, 26 (part. gen.). 33 (*bis*). 103. 3, 96. 115. 116. 4, 36. 42. 45 (*bis*). 49 (*bis*). 89. 143. 5, 1. 12. 6, 33. 7, 5. 8 (*bis*). 9. 10. 20. 33. 50. 56. 126. 148. 174. 185. 8, 51. 97. 108 (*ter*). 109. 9, 14 (part. gen.).

552. Λιβύη:

ORATORES ATTICI. Apparently the only passage is DEM. [52], 3: οὗτος ἐπειδὴ ἐκπλεῖν ἐμελλεν εἰς τὴν Λιβύην.

PLATO, Criti. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω. Menex. 239 E: ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης (sc. ἤρξεν). Tim. 24 E: ἡ δὲ νῆσος ἅμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων. 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἤρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης (article) μέχρι Τυρρηνίας.

XEN. Mem. 2, 1, 10: ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Καρχηδόνιοι μὲν ἄρχουσι, Λίβυες δὲ ἄρχονται (apparently the only occurrence in XEN.).

THUC. 1, 110, 1: πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης. 2, 48, 1: ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον . . . ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη. (This passage seems to show that by THUCYDIDES Λιβύη was regarded as a country rather than a grand division.) 4, 53, 3: τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὀλκάδων. 6, 2, 3: ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν. 7, 50, 1: ἀπὸ τῆς Λ. 2: ἐς Λ. 58, 2: τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον. There are two cases of the use of the article against five of the omission.

HDT. The word occurs about 59 times, 34 times without the article, 25 with it. Of the latter number a few instances may be charged to the partitive gen. The following examples are illustrative. 2, 16: ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης, but in the same section εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίας μήτε τῆς Λιβύης, and 3, 96: ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης. 4, 41: τοιαύτη μὲν . . . ἡ Ἀσίη ἐστὶ, ἡ δὲ Λιβύη (with art.) ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστὶ. ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λιβύη (without art.) ἤδη ἐκδέκεται. 42: Λιβύη μὲν γὰρ δηλοῖ (without art., though in the same sentence τὴν Ἀσίην is found and in the preceding sentence ἡ Εὐρώπη occurs) . . . ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης (part. gen.) πλείοντες γυνοῖατο . . . περιπλέοντες τὴν Λιβύην (with art.). 43: οὐ περιέπλωσε Λιβύην (without art.) . . . Λιβύην γὰρ οἱ ἀνάγκη ἐσεσθαι περιπλεῖν . . . τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης (part. gen.) . . . τοῦ δὲ μὴ περιπλῶσαι Λιβύην. 44: ἀπίστευτε περιπλεῖν Λιβύην (without art.) . . . τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοια παρεχομένη τῇ Λιβύῃ (with art.).

AR. Av. 710: σπέρειν μὲν ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ ("nach dem als Winterheimat der Kraniche bekannten Libyen," says Uckermann, *l.c.*, p. 20), but 1136-7: ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦγον ὡς τρισμῦριαί | γέρανοι.

553. ARTICLE WITH CHOROGRAPHIC GENITIVE AND PARTITIVE GENITIVE OF NAME OF COUNTRY.—The Chorographic Genitive (cf. "Bethlehem of Judaea") generally takes the article and so does the Postpositive Partitive Genitive of the name of a country.

ἐν Μηθύμῃ τῆς Λέσβου, XEN. Hell. 1, 2, 12. τῆς Λέσβου ἐπὶ Μήθυμαν, XEN. Hell. 1, 6, 12. οὐδαμοὶ τῆς Θράκης, DEM. 23, 166. Αἰγύπτου τὰ πλεῖα, THUC. 1, 104, 1. But Φοινίκης ἐς Σιδώνα πόλιν, HDT. 3, 136, and very exceptional: μέρος τέταρτον Εὐβοίας, DEM. 23, 213.

ORATORES ATTICI: The Orators follow the rule, but names that would take the article at any rate do not count. Exception: DEM. 23, 213 (see above).

DEM. 9, 35: Χερρονήσου τὴν μεγίστην ἔχει πόλιν Καρδίαν. 23, 166: οὐκ ἐπὶ τῆς Θράκης τόπον οὐδὲν οὐδὲ χωρίον . . . οὐδαμοὶ τῆς Θράκης. But different *ibid.* ἡ Χερρονήσου μὲν ἐστὶ καὶ ἦν ἡμετέρα. Cf. 23, 182: ὡσπερ Χαλκὶς τῷ τόπῳ τῆς Εὐβοίας πρὸς τῆς Βοιωτίας κείται, οὕτω Χερρονήσου κείται πρὸς τῆς Θράκης ἢ Καρδιανῶν πόλις (on the Boeotian side of Euboea—on the Thracian side of the Chersonesus). 23, 213 (exception; see above). [50], 46: ἐκ Μεθώνης τῆς Μακεδονίας.

AESCHIN. [Ep.] 1, 1: εἰς Κορησσὸν τὴν Κείων (*v. l.* Κέω; τῆς Κέω, Taylor).

ISAE. 5, 42: τῆς Ὀλυσσίας ἐν Σπαρτώλῳ. (Example doubtful. Ὀλυσία not known; "Ὀλυθίας Palmer, cf. Thuc. 2, 79." If Ὀλυθίας be the correct reading, the ex. does not belong here, as Ὀλ. of itself would require the article.)

ISOC. 8, 24: καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς Θράκης ἡμῖν ἐξέσται τοσαύτην ἀποτεμέσθαι χώραν. (Doubtful. Θράκης might be gen. of separation.) 9, 27: σωθεῖς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας.

AND. 3, 9: Εὐβοίας πλέον ἢ τὰ δύο μέρη.

XEN. Hell. 1, 2, 12 (see above). 1, 4, 1: τῆς Φρυγίας ἐν Γορδίῳ. 8: ἐπλεσε τῆς Καρίας ἐς τὸν Κεραμικὸν κόλπον. 1, 6, 12 (see above). 16: εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου. 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρῳ. 2, 1, 13: ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδίας. 15: ἀνήχθη τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεράμειον κόλπον. 20: τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιούντι. 3, 2, 19: εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας. 4, 4, 16: πολλαχόσε καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες. 5, 2, 38: τὴν μείζω δύναμιν Μακεδονίας is not partitive. 6, 1, 5: ἔχω μὲν Θετταλίας τὰς πλείστας καὶ μεγίστας πόλεις συμμάχους. 7, 1, 28: στρατευσάμενος εἰς Παρρασίους τῆς Ἀρκαδίας. 7, 4, 21: ἐδῆου καὶ τῆς Ἀρκαδίας ὅσα ἐδύνατο.

THUCYDIDES follows the rule strictly. [Cf. Kallenberg, Philol. 49 (1890), 534.] 1, 2, 3: Πελοποννήσου . . . τὰ πολλά. 1, 10, 2: Π. τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας. 1, 12, 4. 1, 104, 1 (see above). 1, 111, 1: ἐστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. 3: τῆς Ἀκαρνανίας εἰς Οἰνάδας ἐστρά-

τευσαν. 2, 56, 4: ἐς Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου. 6, 62, 2: ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς Σικελίας. 7, 34, 1: κατὰ Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαΐας. 51, 1: ἀλλοσεῖ ποι τῆς Σικελίας. Elsew.

HDT. The usage is still unsettled. 2, 15: τὰ δὲ ἄλλα . . . τῆς Αἰγύπτου. 16: Αἰγύπτου τὸ Δέλτα. 18: Αἰγύπτου τὰ πρόσοιρα Λιβύη. 2, 26: τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. 32: περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης . . . τὰ ἔρημα τῆς Λιβύης. 43: οὐδαμῇ Αἰγύπτου (exception). 97: τὰ . . . ἄλλα τῆς Αἰγύπτου. 113: ἐς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτου (no article) ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλούμενον στόμα τοῦ Νεῖλου. 149: αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν. 157: Ἄζωτον τῆς Συρίας μεγάλην πόλιν. 3, 3: Αἰγύπτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω. 17: οἰκημένους δὲ Λιβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσσει. 3, 136 (see above). 4, 151: ἐς Ἀ. καὶ Λιβύης (no article) ἐς Πλατεάν νήσον. 4, 154: ἔστι τῆς Κρήτης Ὀαζὸς πόλις. 156: Κυρήνην τῆς Λιβύης. 157: ἔκτισαν αὐτῆς τῆς Λιβύης χώρον. 5, 123: Ἴωνίης (no article) μὲν νῦν Κλαζομενὰς αἰρούσι. 6, 47: τῆς Θάσου μεταξύ Αἰνύρων τε χώρου καλεομένου καὶ Κοινύρων. 7, 30: πόλιν μεγάλην Φρυγίης (exception). Elsew.

AR. In Av. 152: τῆς Λοκρίδος and 1704: τῆς Ἀττικῆς the proper names of themselves require the article.

554. OMISSION OF ARTICLE WITH PROPER NAMES IN PREPOSITIONAL PHRASES.—As with common nouns, so with proper nouns, Prepositional Phrases sometimes show a tendency to resist the article.

τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν, DEM. 8, 44. τὰ πρὶ Θράκης, *Ibid.* 64. But κύριος τῆς Θράκης, DEM. 18, 27 (not a prepositional phrase).

DEM. 8, 44 (see above). 64 (*ibid.*). 18, 87: παρελθὼν ἐπὶ Θράκης. 19, 161: τὰν Θράκῃ. 219: τὰ πρὶ Θράκης.

AESCHIN. 2, 9: τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον. 98: περὶ . . . τῆς ἐπὶ Θράκης ὁδοῦ.

ISOC. 7, 9: ἀπάσας . . . τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θράκης. 15, 108: τῶν ἐπὶ Θράκης. 113: ἀπὸ . . . τῶν συντάξεων τῶν ἀπὸ Θράκης. 16, 29: ὅτε Φορμίων ἐξήγαγεν ἐπὶ Θράκης χιλίους Ἀθηναίων.

THUC. 1, 56, 2: τοὺς τε ἄλλους ἐπὶ Θράκης . . . ξυμμάχους. 57, 5: τοῖς ἐπὶ Θ. Χαλκιδεῦσι. 60, 3: ἀφικνοῦνται . . . ἐπὶ Θράκης. 2, 95, 1: ἐπὶ Χαλκιδίας τοὺς ἐπὶ Θ. 4, 102, 1: τοὺς ἐπὶ Θ. ξυμμάχους. 122, 2. 5, 26, 2. 5, 30. 2: τοὺς ἐπὶ Θ. 5, 35, 3. etc.

HDT. 2, 28: ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν . . . ἐπ' Αἰθιοπίας. 73: κομίζεν . . . ἐπ' Αἰγύπτου. 75: πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου. 6, 33: τὰ τεῖχρα τὰ ἐπὶ Ὀρητικῆς.

555. ARTICLE WITH NAMES OF TOWNS.—Names of Towns do not require the article, and even the anaphoric use is sometimes due merely to the desire for the avoidance of hiatus.

εἶχετ' ἄν Ἀμφίπολιν, DEM. 1, 8 and similarly very often; but τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, *Ibid.* 2, 6 (article used to avoid hiatus).

Εὔβοιαν δὲ καὶ τὸν Ἄρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλειος ἡμῖν ἀποδώσει, *Ibid.* 6, 30 (art. with Ἄ. to avoid hiatus).

LYCURG. 21: εἰς τὴν Ῥόδον . . . ἐκ τῆς Ῥόδου. 62: τὴν Τροίαν τις οὐκ ἀκήκοεν; 84: τὰς Ἀθήνας . . . ἐπὶ τὰς Ἀθήνας.

DEM. With Ἄρωπός the article is used only to avoid an objectionable hiatus; Ἀμφίπολις has the article in but one of nearly 30 occurrences in the genuine speeches, and in this example hiatus is avoided by the use of the article; Ὀλυνθος never causes objectionable hiatus and is always anarthrous; cities beginning with a consonant are rarely articular. 2, 6: τῷ τὴν Ἀμφιπολιν φάσκειν παραδώσειν (but thereafter 7: τῷ Ποτειδαίαν . . . ἐξελεῖν and τῷ Μαγνησίαν παραδώσειν ὑποσχέσθαι). 4, 17: εἰς Πύλας καὶ . . . καὶ Ὀλυνθον (after καί in an enumeration; permissible hiatus). 5, 10: καὶ τὸν Ἄρωπὸν ἡμῖν ὑπάρξειν. 16: δι' Ἄρωπὸν. 24: ἔχειν Ἄ. 30: καὶ τὸν Ἄ. 9, 26: ῥίδιον δεῖξαι Ὀλυνθον μὲν δὴ κτέ. (after full pause; hiatus permissible). 16, 11: κομίσασθαι τὸν Ἄ. . . . τὸ μὲν κομίσασθαι Ἄρωπὸν (where τὸν should be added with Benseler). 13: ἐπ' Ἄ. 16: καὶ τὸν Ἄ. 18: Ἀρκάδων, Ἄ. . . . ἐσόμεθ' Ἄ. . . . ἡγοῦμαι τὸν Ἄ. 18, 302: τὴν Προκόννησον, τὴν Χερρόνησον, τὴν Τίνδον . . . τὸ Βυζάντιον (only example of article with B. in genuine speeches over against 13 instances of anarthrous use), τὴν Ἀβυδον, τὴν Εὔβοιαν. 19, 22: παρεδήλου τὸν Ἄ. 220: Εὔβοιαν, Ἄρωπὸν. 253: περὶ Ἀμφιπόλειος (permissible hiatus, but Blass reads περὶ δ'). 336: ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ἄ. ἀποδοθῆναι. 21, 64: τὴν περὶ Ἄρωποῦ κρίσιν (permissible hiatus).

AESCHIN. 1, 143: εἰς τὴν Τροίαν (the destination). 180: τὴν Σπάρτην (their city Sparta). 2, 133: τὰ τῆς Σπάρτης δεινά. 3, 138: πολλὰς . . . πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας . . . ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθείς. 140: ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς παρέδωκε . . . ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας . . . Ἐλλάτειαν καταλαβὼν . . . εἰς τὰς Θήβας.

ISAE. 9, 1: μετὰ τῶν εἰς Μυτιλήνην στρατιωτῶν. 6: εἰς Μ. 14: εἰς Μ. ἐξέπλει . . . ἢ δὲ εἰς τὴν Μυτιλήνην στρατεία.

ANTIPHON, 5, 20: ἐκ τῆς Μυτιλήνης. 23: εἰς . . . τὴν Μ. 24: ἐν τῇ Μ. 29: εἰς τὴν Μ.

HDT. 1, 1: τῇ τε ἄλλῃ ἐσαπικνέεσθαι καὶ δὴ καὶ ἐς Ἄργος· τὸ δὲ Ἄργος κτέ. 82: ἔθειον ἐς τὸ Ἄργος (to Argos, their native city). 153: ἢ . . . Βαβυλῶν (mentally present). 185: ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστεα . . . ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίνον (mentally present). 2, 117: ἐς τὸ Ἴλιον. 118: τὰ περὶ Ἴλιον (attributive prepositional phrase) . . . πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους. 3, 19: ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα (17: ἐπὶ . . . Καρχηδονίους). 3, 139: ἐν τῇ Μέμφι (well known). 151: ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα (150: Βαβυλῶνιαι ἀπ' ἴστησαν). 4, 165: ἐν τῇ Βάρκῃ (first mention, but inhabitants have been spoken of). 6, 23: τὴν δὲ Ζάγκλην (see previous remark). 7, 196: ὁ μὲν δὴ νυκτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατὸς . . . ἀπίκοντο ἐς Ἀφειτάς is resumed in 8, 6: ἐπεὶ δὴ ἐς τὰς Ἀφειτάς . . . ἀπύκατο οἱ βάρβαροι. 8, 120: ἀπικόμενος ἐς Ἀβδηρα . . . τὰ δὲ Ἀβδηρα ἰδρυταί. 9, 14: ἐς Μέγαρα . . . ἐπὶ τὰ Μέγαρα.

556. ADDITION OF πόλις IN HERODOTUS.—The word πόλις may be added by way of explanation. It is omitted with well-known cities, with names preceded by the article, in attributive prepositional phrases, and sometimes when the same name is repeated in close proximity. When πόλις has been used with the first of two or more coördinate names, it need not be repeated with the succeeding ones.

ἐς Βουτοῦν πόλιν, HDT. 2, 67. ἐς μὲν γε Μίμφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι, *Ibid.* 97 (well-known cities). ἐν τῇ Βουτοῖ ταύτῃ, *Ibid.* 155. τὸ ἐν Βουτοῖ Ἴρόν, *Ibid.* 156. μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος . . . ἀπὸ Ἑ. π. . . . τὰ ἀπὸ Ἑ. ἄνω . . . ἐξ Ἑ. . . . ἐν τε Ἑ. π. . . . ἐν Ἑ. . . . ἐξ Ἑ., *Ibid.* 29-31. μεταξὺ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἐλεφαντίνης, *Ibid.* 28.

HDT. 2, 18: οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρέης τε πόλιος καὶ Ἄπιος οἰκόντες . . . τὰ πρόσουρα Λιβύῃ. (Use of πόλιος with M. renders its insertion after Ἄπιος unnecessary.) 28: μεταξὺ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἐλεφαντίνης (see note on previous passage). 29-31 (see above). 59: ἐς Βούβστιν πόλιν . . . ἐς Βούσιριν πόλιν . . . ἐς Σάιν πόλιν . . . ἐς Βουτοῦν πόλιν . . . ἐς Πάμπρημιν πόλιν. 60: ἐς μὲν νυν Βούβαστιν πόλιν . . . ἐς τὴν Βούβαστιν. 61: ἐν δὲ Βουσίρι πόλι. 62: ἐς Σάιν δὲ πόλιν . . . οὐκ ἐν Σάι μόνῃ. 63: ἐς δὲ Ἥλιον τε πόλιν καὶ Βουτοῦν . . . ἐν δὲ Παμπρήμιν. 67: ἐν Βουβάστι πόλι . . . ἐς Βουτοῦν πόλιν. 97: ἐς μὲν γε Μίμφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι . . . παρὰ τὸ ὄξυ τοῦ Δέλτα καὶ παρὰ Κερκασωρον πόλιν ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου . . . πλίων ἤξεις κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν καὶ τὴν Ἀρχάνδρου καλεωμένην. 98: τούτων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα. 155 (see above). 156 (see above). 3, 19: μετεπέμπετο ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους. 20: ἐπεῖτε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἐλεφαντίνης ἀπικοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι.

557. Πειραιεύς.—Πειραιεύς regularly takes the article, but the article may be omitted in prepositional phrases, and in the Attic Orators this omission is the rule for articular phrases with ἐν and ἐξ. (Cf. Kallenberg, *l. c.* 543.)

ὁ δὲ Πειραιεύς ἦν κατελημμένος, ISOC. 18, 17. οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ . . . περιείλον, LYS. 12, 40. ἦλθετε εἰς τὸν Π., *Ibid.* 97; but κἀγὼ μὲν φχόμεν εἰς Π., LYS. 3, 11. τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος, 13, 14. οἱ ἐν Πειραιεῖ, LYS. 13, 90. οἱ ἐκ Πειραιῶς, XEN. Hell. 1, 7, 35.

DIN. 1, 36: τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν. 69: ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ. 3, 1: εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεῦσαι.

LYCURG. 18: ἀπήγγειλεν ὡς . . . καταλίποι τὸν . . . Πειραιέα πολιορκούμενον. 37: καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ φυλακῆς τοῦ Πειραιέως.

HYPER. 1, 17, 23-4: οὐκ οἰκέις ἐν Πειραιεῖ.

DEM. 8, 7: ἂν ἀπέχῃται . . . τοῦ Π. 74: οὐ . . . πορεύσεσθ' εἰς τὸν Πειραιᾶ; (*sim.* [17] 26. [50] 11. [56] 20. 22. 37. 38. 39. 41. 42). 9, 10: ἐπὶ . . . τὸν Π. 18, 132: κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ (*sim.* 19, 60. 125.

209. 20, 36. [44] 4). 18, 300: τὸν κύκλον τοῦ Π. 301: ἄχρι τοῦ Π. 19, 277: ἐκ Πειραιῶς (*sim.* [53] 17). 19, 280: τὸν ἐκ Πειραιῶς, Ἐπικράτην. 291: εἰς Πειραιᾶ (*sim.* [47] 62. [48] 27. [52] 8). 20, 11: ἐπὶ τοὺς ἐμ Πειραιεῖ (*sim.* 149). 20, 68: τὴν . . . κάθοδον τὴν ἐκ Π. (*sim.* 25, 38. [33] 18). 23, 207: Πειραιεύς without article in an enumeration. 24, 134: τῶν ἐκ Π. . . ἦν. 32, 10: ἐν τῷ Π. (*sim.* [34] 6. 37. [47] 20. [49] 6. [50] 6. [58] 55). [49] 22: εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐν Π. (*sim.* 26. 33. 34. 61).

AESCHIN. 1, 40: ἐκάθητο ἐν Π. 2, 173: ἐτειχίσσαμεν . . . τὸν Πειραιᾶ. 3, 209: οὐκ οἰκέις . . . ἐν Π.

ISAE. 6, 19: ἐν Πειραιεῖ. fr. 10: μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς.

ISOC. 4, 42: τὸν Πειραιᾶ (*sim.* 7, 68. 16, 13. 18, 45). 7, 67: εἰς . . . τὸν Π. (*sim.* 18, 59. 61). 15, 307: τὴν φύσιν τὴν τοῦ Π. 16, 46: τῶν ἐκ Π. (*sim.* 18, 50). 18, 2: ἐκ Π. (*sim.* 7. 38). 18, 5: τῶν ἐν Π. 17: ὁ . . . Πειραιεύς (see above). 49: ἐν τῷ Π.

LYS. [2] 61: εἰς τὸν Π. (*sim.* 12, 53. 97. 13, 23. 16, 4. 31, 8 *bis.* 9. 15). [2] 66: διὰ τοὺς ἐν Π. κινδύνους. 3, 11: εἰς Π. 3, 12: ἐκ Π. (*sim.* 12, 95). [6] 38: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 39. 12, 53. 92. 94. 13, 80 (by emend.)). 25, 2. 9. 28 *bis.* 12, 40: τὸν Π. (*sim.* 26, 17. 31, 13). 12, 54: τοὺς ἐν Π. (*sim.* 12, 55. 56. 59. 13, 88 (MSS. ἐν τῷ Π.)). 89. 90 *bis.* (one of these an emend.). 19, 19 (also *v. l.*). 26, 19. f. 31). 12, 70: τοῦ τε Π. τὰ τεῖχη. 13, 5: ἐπὶ τὸν Π. 13, 14: τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος. 82: ἐν Π. (*sim.* 90 *bis.* 32, 8). 25, 33: διὰ τοὺς ἐκ Π. κινδύνους. 29, 12: ἐκ τοῦ Π. 31, 14: ἐν τῷ Π. f. 1, 4: οἱ ἐν τῷ Π. (not 'the party at P.,' but 'the money-lenders at P.').

ANDOC. 1, 45: τοὺς δ' ἐν Π. (sc. οἰκούντας). 81: ἐκ Π. 2, 21: εἰς τὸν Π. 3, 5: τὸν Π.

ANTIPHON, 1, 16: ἐν Π. . . εἰς τὸν Π. 17: ἐν τῷ Π.

PLATO, Ep. 7, 324 C: ἐν Π. Menex. 243 E: ἔκ τε γὰρ τοῦ Πειραιεῶς καὶ τοῦ ἄσπεως. Rpb. 327 A: εἰς Π. 439 E: ἐκ Π.

XEN. Conv. 1, 2: εἰς τὴν ἐν Π. οἰκίαν. Hell. 1, 1, 35: εἰς Π. 2, 14: εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς. 3, 22: ἐν Π. (*sim.* 2, 4, 25. 38 (*v. l.* ἐν τῷ Π.)). 1, 4, 12: εἰς τὸν Π. (*sim.* 2, 2, 2. 23. 4, 1. 10 *bis.* 5, 1, 9. 4, 20). 1, 4, 13: ὁ . . . ἐκ τοῦ Π. . . ὄχλος (cf. 2, 4, 36). 1, 7, 35: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 2, 4, 26 (so Gilbert, but Dindorf ἐκ τοῦ Π.)). 33). 2, 2, 3: ἐκ τοῦ Π. 9: πρὸς τὸν Π. 11: ἔχοντες . . . τὸν Π. (*sim.* 20. 2, 4, 37. 5, 4, 20. 22. 34). 2, 3, 8: τὰς ἐκ Π. τριήρεις. 11: τὰ περὶ τὸν Π. (sc. τεῖχη) (*sim.* 4, 8, 9). 2, 4, 19: τῶν δ' ἐν Π. δέκα ἀρχόντων (*sim.* 5, 2, 33). 2, 4, 23: τοῖς ἐν Π. (*sim.* 27. 29. 31. 35. 37). 2, 4, 24: τῶν ἐκ τοῦ Π. (*sim.* 39). 28: τοὺς ἐν τῷ Π. (*sim.* 35). 2, 4, 30: πρὸς τῷ Π. 31: ὁ Π. 3, 5, 5: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 8). 3, 5, 16: ἀτειχίστου τοῦ Π. ὄντος (*sim.* 5, 1, 22). 3, 5, 25: ἐν τῷ Π. [R. A.]. 1, 17: ἡ ἑκατοστὴ . . . ἡ ἐν Π. De Vect. 3, 13: καὶ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν τῷ ἄσπει.

THUC. 1, 93, 3: τοῦ Π. τὰ λοιπά (*sim.* 2, 13, 7. 17, 3. 94, 2. 4. 8, 90, 4). 1, 93, 5: περὶ τὸν Π. 7: τὸν τε Π. (*sim.* 5, 26, 1. 8, 92, 7). 1, 107, 1: καὶ τὸ ἐς Π. (sc. τεῖχος). 2, 13, 7: πρὸς τὸν Π. 48, 2: ἐν τῷ Π. (*sim.* 8, 90, 5 (bracketed by St. but not by Hude). 92, 4). 2, 93, 1: ἀπο-

πειράσαι τοῦ Π. 2: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 4. 8, 1, 2. 82, 1. 2. 86, 4. 96, 3). 2, 94, 1: ἐς τὸν Π. (*sim.* 2. 6, 30, 1. 8, 90, 3. 92, 6. 9. 94, 3). 2, 94, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. (*sim.* 8, 92, 7). 8, 76, 5: τοῦ ἐς τὸν Π. Ἰσπλου. 8, 92, 10: πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Π. ἀνθρώπων. 8, 93, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. ὀπλῖται.

HDT. 8, 85: οὗτοι δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα (only occurrence of Π.).

AR. Eq. 815: τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν. 885: ὁ Πειραιεύς. Ραχ, 145 (= 165): ἐν Πειραιῇ.

558. SEAS. — Πόντος always has the article even when it designates the country along the Black Sea. When Εὐξείνος is expressed, the forms are ὁ Εὐξείνος πόντος and ὁ πόντος ὁ Εὐξείνος. Μαιώτις and Προποντίς always take the article, the former being accompanied by the word *λίμνη*. For the Aegaeen, the Greeks said τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὁ Αἰγαῖος πόντος, and τὸ Αἰγαῖον. ὁ Ἀδρίας and ἡ Σύρτις are the rule. Other names of seas are adjectival; hence regularly ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα, ἡ Κασπία θάλασσα (HDT.), etc. Ἐλλήσποντος prefers the article, which, however, is frequently omitted in prepositional phrases. Ὀκεανός and Βόσπορος seem to require the article, but Βόσπορος = Panticapaeum follows the usage of towns.

DEM. 8, 3: περὶ Ἐλλήσποντον ὦν. (So without article 8, 9 attrib. ἐν. 9, 27 ἐπί acc. 19, 150 ἐπί gen. 162 ἐν. 23, 5 εἰς. 179 ἐν. [50], 12 εἰς. 14. 52.) But 8, 18: οἴονται δεῖν τὸν Ἐλλήσποντον . . . παραδοῦναι Φιλίππῳ. (So with the article 8, 28 εἰς. 9, 18 acc. 18, 30 εἰς. 71 acc. 88. 93. 230. 241 gen. 19, 180. 23, 142 acc. 179. [50], 24 ἐκ.) [17], 20: τὰ ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα. (So always with the article: 20, 31. [34], 6. [35], 3. 7. 18. 24. 25 *bis.* 32. 35 *ter.* 36 *bis.* 37. 50. 52. 53 *ter.* 37, 6. 25. [50], 6. 19.) 20, 29: Λεύκωνα τὸν ἀρχοντα Βοσπόρου (= Panticapaeum. Hence regularly without the article: 20, 36. [34], 5. 11. 22. 23. 25. 27 *bis.* 28. 31. 34. 36. 41. 38, 11. But with the article: 20, 33. [34], 8 *bis.* 10 *bis.* 33. 36. 40).

AESCHIN. 1, 55: καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἐλλησπόντου (so 56 εἰς. 3, 51 attrib. εἰς. But 3, 132: ὁ τὸν Ἐ. ζεύξας). 3, 172: ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον (= Panticapaeum).

ISOC. 4, 89: τὸν . . . Ἐλλησποντον ζεύξας, but 119: ἐν Ἐλλησπόντῳ (so without article 5, 62 attrib. περί acc. 7, 64. 8, 86 ἐν. 12, 99. 15, 108 attrib. ἐν. 18, 59). 5, 21: πλὴν τῶν παρὰ τὸν Ἀδρίαν οἰκούντων. 15, 224: ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόντου. (So always with the article: 17, 3 εἰς. 5 ἐκ. 19 εἰς. 20. 21. 23. 35 εἰς, ἐν. 40 ἐκ. 45 εἰς. 56 ἐν.)

LYS. [2], 28: κατὰ τὸ στενότατον τοῦ Ἐλλησπόντου. 29 acc. {Without the article: [2], 58 ἐν. [6], 6 acc., enumeration. 47 ἐν. 12, 42 ἐξ. 16, 4 attrib. ἐν. 19, 16 attrib.(?) ἐν. [20], 29 ἐν. f. 4 εἰς.} 32, 25: ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα (so fr. 1, 4).

ANDOC. 1, 76: ἀναπλεῦσαι εἰς Ἐλλησποντον. 3, 21: ἐν Ἐ.

PLATO, Gorg. 511 D: ἐκ τοῦ Πόντου. (So Legg. 804 E: γυναικῶν . . . τῶν περὶ τὸν Π.) Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθῳ τε διορτυτόμενον καὶ Ἐλλησποντον ζευγνύμενον (enumeration). Menex. 243 A: ἐν ταῖς ναυ-

μαχίαις ταῖς καθ' Ἐ. Rpb. 404 C: ἐν Ἐ. (but the words are rejected by some critics).

XEN. Ages. 2, 1: διαβὰς δὲ τὸν Ἑλλησπόντον. (So with article: Hell. 1, 1, 8 ἔξω. 22 εἰς. 36 ἐν. 3, 8 εἰς. 17 ἐν. 6, 22 ἐπί gen. 2, 1, 17 πρὸς. 21 nom. 2, 2, 5 ἔκ. 3, 2, 9 acc. 4, 2, 8. 8, 26 εἰς. 28 ἔξω. 34 ἐν.) An. 1, 1, 9: τοῖς Θραξῖ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλησπόντον οἰκοῦσι. (So without article Hell. 1, 1, 2 εἰς. 9. 2, 11 ἐπί gen. 5, 11 ἔξω. 6, 20 ἐπί gen. 7, 2 ἐξ. 3, 4, 10 ἐπί gen. 4, 3, 3. 8, 6 attrib. κατὰ w. acc. 32 attrib. ἐν. 5, 1, 1 attrib. περί acc.) An. 4, 8, 22: πόλιν . . . οἰκουμένην ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. (So with article Cyr. 8, 6, 21 nom. [8], 1 dat., but Oec. 20, 27 (see below) omission of article is justified by enumeration.) An. 5, 1, 15: ἀποδρὰς ὄχρετο ἔξω τοῦ Πόντου. 5, 6, 15: ἐν τῷ Π. 16: τοὺς περιουκούντας τὸν Π. (So always with article 5, 7, 7 ἔξω. 6, 2, 4 ἔκ. 6, 4, 1 gen., εἰς. 5, 20 nom. Hell. 1, 1, 22 attrib. ἔκ. 2, 2, 1 εἰς. 4, 8, 27 ἔκ. 31 attrib. ἔκ. 5, 1, 28. [R. A.] 2, 7 ἐν.) Cyr. 8, 6, 20: μέχρι Ἐρυθρᾶς θαλάττης (exceptional). 21: ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα. [8], 1: τῇ Ἐρυθρᾷ θ. Oec. 20, 27: καὶ Αἰγαῖον καὶ Εὐξείνον καὶ Σικελικὸν πόντον περὶωντες (omission of article justified by enumeration), but [R. A.] 2, 7: ἐν Σικελία . . . ἢ ἐν Ἰταλία ἢ ἐν Κύπρῳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Λυδία ἢ ἐν τῷ Πόντῳ ἢ ἐν Πελοποννήσῳ ἢ ἄλλοθι ποῦ, article is used with Πόντῳ despite the enumeration).

THUC. 1, 89, 2: οἱ ἀπὸ . . . Ἑλλησπόντου ξύμμαχοι . . . ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου. (So without the article: 1, 128, 3 attrib. ἐν, ἐς. 2, 9, 4 nom. in enumeration. 4, 75, 1 περί acc. 8, 61, 1 ἐπί gen. 86, 4 acc., enumeration.) But 2, 67, 1: πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου (so with article 3 acc. 96, 1 [ἐς . . . τὸν Ἐ.]. 8, 6, 1 ἐς. 2 8, 2. 22, 1 ἐπί acc. 23, 5. 39, 2 ἐς. 62, 1 ἐν. 3 gen. 79, 3 ἔκ. 5 attrib. ἀπὸ. 80, 3 ἐς bis. 4. 99 ἐπί acc. 100, 1 ἐς. 5 ἔκ. 101, 3 chorogr. gen. 103, 2 ἐς. 106, 1 nom. 108, 3 ἐς. 4 ἐν. 109, 1 ἐπί gen.). 1, 98, 2: Σκύρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον. 2, 96, 1: [ἐς τὸν Εὐξεινὸν τε πόντον] . . . πρὸς θάλασσαν . . . τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου (so with article 97, 1 ἐς. 5 μεταξὺ τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου). 3, 2, 2: ἐκ τοῦ Πόντου (so 4, 75, 1 ἐς. 2 ἐς, gen.). 4, 109, 2: ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

HDT. 1, 57: ἐν Ἑλλησπόντῳ. (So without article 4, 76 διά gen. 137 attrib. ἐν. 5, 33 ἐπί gen. 91 attrib. ἐν. 117. 6, 26 περί. 140 attrib. ἐν (v.l. ἐπί). 7, 33 attrib. ἐν. 78. 137. 8, 87 περί acc. 109 ἐπί gen. 110 attrib. ἐν. 9, 98 ἐπί gen. 107. 114. But with the article 4, 38 παρά acc. 85 ἐς, nom. 86 nom. 95 acc. 5, 11. 13 gen. 14 ἐπί acc. 23. 103 ἐς, acc. 117 ἔκ. 122 acc., ἐπί acc. 6, 33 gen. bis. 43 ἐπί acc., ἐς, acc. 95 ἰθύ. 7, 6 acc. 8 β. 10 β acc., ἐς. 33 acc. 35 acc. bis, gen. 36 gen. 45 acc. 54 ἐς, acc. 56 acc. 58 acc. 106 gen., attrib. ἔκ. 147 acc. 163. 8, 51 gen. 97 ἐς. 107. 108 ἐπί acc. 109 ἐς bis. 111. 115. 117 acc. 118 ἐς. 120 πρὸς gen. 9, 66 ἐπί acc. 101 nom. 114 ἐς. 115.) 1, 72: ἐς τὸν Εὐξείνον πόντον. (So with article 2, 33 gen. 34 attrib. ἐν. 4, 90. 6, 33 ἐς. 7, 36 attrib. πρὸς gen., and in the form ὁ πόντος ὁ Εὐξείνος: 1, 110 πρὸς gen. 3, 93 μέχρι. 4,

46 nom. But without the article only 1, 76: κατὰ Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ, where, however, Kallenberg would supply the article.) 1, 104: ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος. (So 4, 20 ἐπί gen. 100 gen. 101 ἐπί acc. 110 gen. 116 ἀπό; and in the form ἡ Μαιήτις λίμνη: 4, 3 ἐς. 21 gen. 120 παρά acc.) 1, 163: τὸν τε Ἀδρίην (so 4, 33 ἐπί acc. 5, 9: ἀγχοῦ Ἐνετῶν τῶν ἐν τῷ Ἀ.). 1, 180: ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν (so 189. 202 καὶ ἡ Ἐρυθρὴ (sc. θάλασσα). 2, 158 ἐς bis. 159 ἐπί dat. 3, 30 ἐς. 93 attrib. ἐν. 4, 39 ἐς. 40 nom. 41 ἐς. 42 ἐκ. 7, 80 ἐκ. 89 ἐπί dat.). 1, 202: ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν (so *ibid.* nom. 203: ἡ δὲ Κασπίη (sc. θ.). 4, 40 nom.). 2, 21: ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ (so *ibid.* acc. 23 περί gen. 4, 8 attrib. ἐπί dat., acc. But of course without article: 2, 23. 4, 36). 2, 32: νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῶ χώρην τῆς Σύρτιος (so 150 ἐς. 4, 169 gen. 173 ἐντός). 2, 97: τῆσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ (κόλπῳ, Pz) νήσοισι. (113: ἐν τῷ Αἰγαίῳ. 7, 36: πρὸς . . . τοῦ Αἰ. 55 attrib. πρὸς τὸ Αἰ.) 4, 8: οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες . . . ζῶ τοῦ Π. (so with article 10 acc. 38 παρά acc. 46 attrib. ἐντός. 81 gen. 85 acc. 86 gen. bis, nom. bis, gen. 87 acc. 89 ἐς. 95 acc. (omitted in some Mss.). 6, 5 ἐκ. 26. 7, 36 gen., attrib. πρὸς gen., ἐς, ἐκ. 55 attrib. πρὸς gen. 95 ἐκ. 147. Hence 4, 99 for τὸ ἐς Πόντον Kallenberg suggested τὸ ἐς πόντον). 4, 83: ζεῖγνυσθαι (v.l. ζευγνύναι) τὸν Ὀρητικὸν Βόσπορον. 85: ἐπὶ τὸν Βόσπορον . . . ὁ Β. (so 86 nom. 87 acc., gen. 88 gen. 89 acc. 118 gen. But 7, 10 γ: ζεῖξας Βόσπορον τὸν Ὀρητικὸν and 20: κατὰ Β. (κατὰ τὸν Β. B²d)). 4, 85: τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος· ἡ δὲ Προποντις κτέ. (so 5, 122 ἐς τὴν Π. and τὴν Π.).

AR. Nub. 271: Ὠκεανοῦ πατὴρ ἐν κήποις (name of divinity; *simp.* 277: πατὴρ ἀπ' Ὠκεανοῦ). 273: Μαιῶτιν λίμνην ἔχετε (poetic). Vesp. 700: πόλεων ἀρχῶν πλείστον ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδούς. Ran. 664-5: Πόσειδον . . . | ὅς Αἰγαίου πρῶνας . . . μέδεις (poetic).

559. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND ποταμός WITH NAMES OF RIVERS.—I. As a general rule when the name of a river is mentioned for the first time, the type ὁ Νεῖλος is used of well-known rivers, the type ὁ Στρυμῶν ποταμός of fairly well-known rivers, and the type Βρόγγος ποταμός or ποταμός Βρόγγος of obscure rivers.

τοῦ Νεῖλου, HDT. 2, 10. οἱ δὲ . . . ἔφραζον ὡς . . . εἴη . . . ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη, 5, 13. ἐξ Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων . . . Ἄγγρος ποταμός ἐσβάλλει . . . ἐς ποταμὸν Βρόγγον, 4, 49.

II. When a river that has once been mentioned is referred to again by name in the same context, the article is used with the second name, but to this in the case of obscure rivers the word ποταμός is generally attached.

κατὰ τὸν Νεῖλον, HDT. 2, 10 follows τοῦ Νεῖλου mentioned a few lines preceding. ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ . . . ὁ δὲ Στρυμῶν, HDT. 5, 13. ἐς ποταμὸν Βρόγγον, ὁ δὲ Βρόγγος, HDT. 4, 49. κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ ὄνομα κέεται Παντικῆς, HDT. 4, 18; but διαβάντι τὸν Παντικῆν ποταμόν, *Ibid.* 19.

III. All rivers are anarthrous and are sometimes accompanied by the word ποταμός

1. In the predicate.

τὸν δὲ δὴ ποταμὸν τοῦτον . . . συνβάλλετο εἶναι Νεῖλον, HDT. 2, 33.

2. In enumerations.

ἄλλοι μεγάλοι . . . ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἄτλας καὶ Αὔρας καὶ Τίβρισις. διὰ δὲ Θρηκίης . . . μέντες Ἄθρου καὶ Νόης καὶ Ἀρτάνης ἐκιδούσι ἐς τὸν Ἰστρον, HDT. 4, 49.

3. In dependence upon the word πεδίων.

ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ, HDT. 1, 18.

4. In attributive prepositional phrases; with improper prepositions; in the phrase ἀπὸ . . . ἐς, ἐπί, μέχρι; and in double designations of locality.

τῇ ἐπὶ Θερμώδοντι μάχῃ, HDT. 4, 110. μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ, HDT. 4, 89. ἀπὸ γὰρ Ἰστρου ἐπὶ Βορυσθένα, HDT. 4, 101. αὐτοῦ περὶ Ἄξιον ποταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην, HDT. 7, 124 (Ἄξιος already mentioned in 123).

5. When the name is emphatically placed at the head of the sentence.

Νεῖλου μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω, HDT. 2, 35.

6. When an articular attributive expression is attached to the name.

Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμός . . . καὶ Φᾶσις ὁ Κόλχος, HDT. 4, 45. πλὴν Νεῖλου τοῦ Αἰγυπτίου, *Ibid.* 53.¹

DEM. [59], 99: ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἑρρῦη.

AESCHIN. 2, 124: εἰσπλεῖν μέ φησιν . . . κατὰ τὸν Λοιδίαν ποταμόν. 3, 183: ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους.

ISOC. 4, 144: τῆς ἐντὸς Ἄλυσος χώρας. 7, 80: ἐντὸς Ἄλυσος ποταμοῦ. 11, 12: τῷ Νείλῳ. 31: τὸν . . . Νεῖλον περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε. 12, 59: ἐντὸς Ἄλυσος.

PLATO, Phaedr. 229 A: δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν. 257 E: τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον. But Politic. 264 C: ταῖς ἐν τῷ Νείλῳ τιθασειαῖς τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις. Tim. 21 E: τὸ τοῦ Νεῖλου βεῦμα.

XEN. In the Anabasis ποταμός is regularly added to the articular name, and even the most obscure rivers often take the article, but the following rule is observed: In introducing a comparatively unknown river, Xenophon uses the article when narrating the march of his own army, but omits it in merely geographical descriptions. 1, 2, 11: εἰς Καῦστρου πεδίων. 1, 4, 1: ἐξελαύνει . . . ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμόν. 2, 5, 1: ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζαπάταν ποταμόν. 5, 3, 8: ἔτυχε δὲ διαρρέων . . . ποταμὸς Σελινοῦς. καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ . . . Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ. 5, 6, 36: πλεῖν εἰς Φᾶσιν and so regularly because the name of the city is included. 7, 8, 8: εἰς Καΐκου πεδίων.

¹ For further details, see Hermann Kallenberg, Studien über den griechischen Artikel, Berlin, 1891.

In the Hellenica the articular name without ποταμός is more commonly used, the rivers of the Hellenica being for the most part well known. So the Alpheus, Eurotas, Attic and Boeotian Cephissus, and the Maeander. In the case of the Eurymedon, the Pactolus, and the Cladaus, the articular name is followed by ποταμός. See Kallenberg, *l.c.*, p. 11.

THUCYDIDES in general follows the same rules as Herodotus, but for obvious reasons the anarthrous name with ποταμός is much less common than in Herodotus. The names of insignificant rivers of Sicily and Lower Italy, which had become familiar to the Athenians as a result of the Sicilian expedition, follow the type ὁ Ἀχελῷος ποταμός. 1, 46, 4: διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων . . . ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμός. 98, 1: Ἡίονα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι. 100, 1: ἡ ἐπ' Εὐρυνμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχία. 100, 3: ἐπὶ δὲ Στρυμόνα (omission of the article exceptional) πέμφαντες . . . οἰκήτορας. 2, 5, 2: ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμός. 96, 3: μέχρι . . . τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ (but 2, 97, 2. 4, 102, 4. 108, 1. 6. 5, 7, 4. 7, 9, with the article alone). 2, 96, 4: μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. (The Oscius had become so familiar to Thucydides that he unwittingly presupposes general acquaintance with the river on the part of the Athenians.) 97, 1: μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ . . . ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἰστρον. 99, 4: πέραν Ἀξίου μέχρι Στρυμόνος. 102, 2: ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμός (but *ibid.* 3. 3, 7, 4. 106, 1 without ποταμός). 3, 19, 2: διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου. 6, 4, 1: ὑπὲρ Παντακίου . . . ποταμοῦ. 7, 80, 5: ὅπως ἐπειδὴ γένοιτο ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας (τῷ ποταμῷ gloss?). 7, 82, 3: ἀφικνούνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεόν (τὸν ποταμὸν gloss?). 8, 58, 1: ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.

HDT. For Herodotus, see the boldface examples above and Kallenberg, *l.c.*

560. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND ὄρος WITH NAMES OF MOUNTAINS. — The use of the names of mountains follows in general the same rules as prevail in the case of names of rivers. But between the article and the word ὄρος, the name of a mountain is found only when it is distinctly adjectival, and ordinary apposition, which occurs rarely, if at all, in classic authors in the case of rivers, cannot be questioned with names of mountains.

ἐς Δίον . . . ὁ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ . . . κεῖται, THUC. 4, 78, 6 (well-known mountain). ἀπ' Ὀλύμπου δὲ ὄρεος (Mysian mountain) καλέονται Ὀλυμπηνοί, HDT. 7, 74. τὸ Αἰγάλεων (adjective) ὄρος, THUC. 2, 19, 2. τὸ Κρόνιον (adjective used subst.), XEN. Hell. 7, 4, 14. ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Γεραναίᾳ, THUC. 4, 70, 1. ὑπὸ τῷ ὄρει . . . τὸ καλεῖται Αἰγάλεως (predicate), HDT. 8, 90. Διῆς . . . οἱ ἐν Ἄθῳ (attrib. prepositional phrase), THUC. 5, 82, 1. μέχρι Καυκάσιος ὄρεος (improper preposition), HDT. 3, 97 (but τὰ δὲ πρὸς βορρῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος, *Ibid.*, and ὁ Καύκασος, 1. 203. 204). τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς (double locality), THUC. 3, 24, 1.

LYCURG. 95: λέγεται . . . ἐκ τῆς Αἴτνης ὄυακα πυρὸς γενέσθαι.

DEM. 19, 141 (= 148): τὸ Τιλφωσαῖον. 148: ἐπὶ τῷ Ἡδυλείῳ.

ÆSCHIN. 2, 90: Ἱερὸν ὄρος (city name). 3, 86: τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρος. 132: τὸν Ἄθω. 161: ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρώνος.

ISOC. 4, 89: τὸν . . . Ἄθω.

LYS. [2], 29: τὸν Ἄθω. 49: Γεράνειαν (locality).

ANDOC. 1, 38: ἐπὶ Λαυρίῳ. 39: ἐπὶ Λαύριον (mines referred to in both cases).

PLATO, Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθω τε διορυττόμενον καὶ Ἑλλάσποντον ζευγνύμενον (enumeration).

XEN. AN. 5, 3, 10: ἐκ τῆς Φολόης. 7, 8, 7: τὴν Ἰθην. CYN. 11, 1: περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος. HELL. 1, 2, 9: τοὺς ὀπλίτας τοὺς ἐν Κορησσῶ. 4, 3, 9: μεταξὺ Πραντῶς καὶ Ναρθακίου. 5, 2, 17: ἐν τῶ Παγγαίῳ. 6, 5, 51: τὸ Ὀνειον. 7, 4, 14 (see above). OEC. 19, 6: περὶ τὸν Δυκαβητῶν.

THUC. 1, 101, 2: ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν (both mountain and locality). 2, 19, 2 (see above). 23, 1: μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ ὄρους. 55, 1: μέχρι Λαυρείου. 75, 2: ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος. 96, 3: ἐκ τοῦ Σκομίον (some MSS.: Σκόμβρου) ὄρους. 99, 3: ὑπὸ τὸ Πάγγαιον . . . ὑπὸ τῶ Παγγαίῳ. 102, 2: ἐκ Πίνδου ὄρους. 3, 19, 2: μέχρι τοῦ Σανδίου λόφου. 24, 1 (see above). 85, 4: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην (Istone also name of region). 116, 1: ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῶ ὄρει (Kallenberg agrees with Herw. in cancelling τῶ ὄρει). 4, 44, 4: ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀνειου (adj.). 70, 1 (see above). 78, 6 (see above). 96, 7: πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος (Herw. would strike out τὸ ὄρος). 5, 16, 3: ἐς Λύκαιον (temple is meant). 82, 1 (see above). 8, 108, 4: διὰ τῆς Ἰδης τοῦ ὄρους (Gen. τῆς Ἰδης may depend on τοῦ ὄρους).

HDT. 1, 43: ἐς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος (Cobet would strike out τὸ ὄρος). 69: ἐν Θόρνακι (name includes temple and locality). 72: ἐξ Ἀρμενίου ὄρους, from a mountain of Armenia. 104: τὸ Καυκάσιον ὄρος. 2, 8: ἐκ τοῦ Ἀραβίου ὄρους. 3, 97 (see above). 4, 49: ἐκ δὲ Παιόνιον καὶ ὄρους Ῥοδόπης. 7, 42: Κάνης ὄρος (compare Μαϊάνδρου πεδίου). 74 (see above). 188: πρὸς Ἴπνους καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ. 8, 90 (see above). 116: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ῥοδόπην. 9, 93: ἐκ Λάκμονος ὄρους (obscure mountain). There are also numerous instances of the articular name without ὄρος. So Athos, Parnassus, Cithaeron, Haemus, Ida, Caucasus, etc.

561. NAMES OF ISLANDS.—In addition to the mere anarthrous and articular names of islands, occur also the following types: αἱ Κυκλάδες νῆσοι, αἱ νῆσοι αἱ Ἑχινάδες, ἡ Ψυττάλεια νῆσος, ἡ νησις ἡ Ψυττάλεια, Πάτμος ἡ νῆσος, ἡ νῆσος Δῆλος, νῆσος Σκιάθος, Πλατεία νῆσος.

ἀποπλεῖν εἰς Χίον, XEN. HELL. 1, 6, 37. ἐπανάχθησαν εἰς τὴν Χίον, *Ibid.* 38. τῶν Κυκλάδων νήσων, THUC. 1, 4. τῶν νήσων τῶν Ἑχινάδων, THUC. 2, 102, 3. ἐς τὴν Ψυττάλειαν νῆσον, HDT. 8, 95. ἐς τὴν νησίδα τὴν Ψυττάλειαν, *Ibid.* 76. μέχρι . . . Πάτμου τῆς νήσου, THUC. 3, 33, 3. τὴν νῆσον Δῆλον, HDT. 1, 64. μεταξὺ νήσου τε Σκιάθου καὶ ἡπίρου Μαγνησίης, HDT. 7, 176. ἐς Πλατεῖαν νῆσον, HDT. 4, 151.

DEM. 9, 27: αἱ . . . ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις. 15, 9: ἰδὼν . . . Σάμον . . . φρουρουμένην. 11: περιποίησι Ῥόδον.

PLATO, *Phaedo*, 59 E: ἐπυθόμεθα ὅτι τὸ πλοῖον ἐκ Δήλου ἀφιγμένον εἶη.

XEN. *Hell.* 1, 6, 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρα. 27: ἐν ταῖς Ἀργινοῦσαις (so 33: εἰς τὰς Ἀ. 38: ἐκ τῶν Ἀ.). 37 (see above). 38: ἐκείθεν δ' ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον, καὶ οὐδὲν διαπραξάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμου.

THUC. 1, 4 (see above). 98, 2: Σκύρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον. 2, 102, 3 (see above). 3, 33, 3 (see above). 4, 8, 6: ἡ . . . νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη. 13, 3: ἐς Πρωτὴν τὴν νῆσον. 5, 84, 1: ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον. 7, 33, 4: ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας. 8, 17, 3: ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένη νήσῳ ἐφώρμουν.

HDT. 1, 64 (see above). 165: τὰς νήσους τὰς Οἰνούσας καλομένας. 2, 10: τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισείας. 41: ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλομένης νήσου . . . ἐν ταύτῃ ὣν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ. 156: νῆσος ἡ Χέμμυς καλουμένη. 165: νῆσος ἡ Προσωπίτις καλομένη. 3, 57: ἀπέπλεον ἐς Σίφνον. 58: πρὸς τὴν Σίφνον. 120: βασιλίᾳ νῆσον Σάμον . . . οὐ προσεκτέσασα. 4, 8: τὴν Ἑλληνες λέγουσι Ἐρύθειαν νῆσον τὴν πρὸς Γαδείρουσι. 85: ἐπὶ τὰς Κνανίας καλουμένας. 89: Κνανίας διεκπλώσας. 150: Θήρης τῆς νήσου. 151: Λιβύης ἐς Πλατέαν νῆσον . . . ἐς τὴν νῆσον ταύτην δὴ τὴν Πλατέαν. 169: μέχρι Ἀφροδισιάδος νήσου . . . ἥ τε Πλατέα νήσος . . . ἀπὸ Πλατέης νήσου μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιος. 5, 30: τῶν γὰρ νήσων τουτέων τῶν Κυκλάδων. 31: Εὐβοίῃ, νήσῳ μεγάλῃ τε καὶ εὐδαίμονι. 49: ἦδε Κύπρος νήσος. 106 (= 6, 2): Σαρδῶν νῆσον τὴν μεγίστην. 125: ἐν Δέρῳ δὲ τῇ νήσῳ. 6, 7: ἐς Λάδην . . . ἡ δὲ Λάδη. 31: τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ ἠπείρῳ κειμένας, Χίον καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον. 7, 153: ἦν ἐκ νήσου Τήλου τῆς ἐπὶ Τροσίῳ κειμένης. 8, 76 (see above). 95 (see above).

562. ARTICLE WITH OTHER PROPER NAMES.—SHRINES and SACRED INCLOSURES, being substantivized adjectives, have the article, but the FESTIVALS of the gods fluctuate as do also the names of the MONTHS whether accompanied by μήν or not. The names of the TRIBES vary. The Greek says of SHIPS ἡ Ἀργώ, ἡ Σαλαμινία, ἡ Πάραλος, just as we say "The Etruria," "The Umbria"; and the article is used with STATUES as in English.

ἀπηντήσαμεν εἰς τὸ Ἡφαιστεῖον, ISOC. 17, 15. τοῖς Διονυσίοις, 8, 82; *At the Dionysia*, but Διονυσίοις 12, 168. τριηραρχῶν τῆς Παράλου, ISAE. 5, 42. ἐν τῇ ἀγορᾷ . . . ἀνάκειται ὁ Σόλων, AESCHIN. 1, 25. εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' . . . ἐξῆν σοι φοιτᾶν, DEM. 39, 24. ἀνθ' Ἰπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονός, *Ibid.* 25. τῇ Πανδιονίδι φυλῇ, DEM. 21, 13. Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα, 19, 57. τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Σκίροφοριῶνος μηνός . . . τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα . . . τοῦ Σκίροφοριῶνος, *Ibid.* 58. Σκίροφοριῶνος μηνός, *Ibid.* 30, 15; *In the month of Scirophorion*. ἐν μηνί Ἀνθεστηριῶνι, THUC. 2, 15, 4.

DEM. 18, 129: παρ' Ἐλπίᾳ τῷ πρὸς τῷ Θησείῳ διδάσκοντι γράμματα. 19, 57: ἡ μὲν τοίνυν εἰρήνη Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα ἐγένετο. 58: ἤκομεν δὲ δεῦρ' . . . τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Σκίροφοριῶνος μηνός . . .

ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα . . . τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα ἐγένετο τοῦ Σκιροφοριῶνος. 158: ἐν τῷ πανδοκίῳ τῷ πρὸ τοῦ Διοσκορείου. 272: παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν. 21, 13: τῇ Πανδιονίδι φυλῇ. 35: τοὺς τοῖς Διονυσίοις τι ποιῦντας. 60: ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης Οἰνηδὸς φυλῆς. 68: τῆς Πανδιονίδος χορηγὸς ὑπέστην . . . τῆς Ἐρεχθίδος . . . τῆς αὐτοῦ φυλῆς. 86: τὴν τελευταίαν ἡμέραν . . . τὴν τοῦ [Θαργηλιῶνος ἢ τοῦ] Σκιροφοριῶνος. 24, 26: ἐνδεκάτῃ τοῦ Ἐκατομβαιῶνος μηνός. 29: τῶν Παναθηναίων. 121: τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης. 30, 15: ἐγγήματο μὲν γὰρ ἐπὶ Πολυζήλου ἄρχοντος Σκιροφοριῶνος μηνός, ἡ δ' ἀπόλευψις ἐγράφη Ποσιδεῶνος μηνός ἐπὶ Τιμοκράτους. 33, 23: αἱ δὲ λήξεις . . . ἔμμηνοί εἰσιν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνιχιῶνος. 37, 6: πραχθέντων δὲ τούτων Ἐλαφροβολιῶνος μηνός ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος. 39, 23: εἰς Ἴπποθωντίδ' ἐφοῖτα φυλῆν. 24: εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' ὁμοίως ἐξῆν σοι φοιτᾶν. 25: ἀνθ' Ἴπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονός. 30: πόθεν νῦν Ἀκαμαντίδος φυλῆς γέγονας; [42], 1: τῇ γ' ἕκτῃ . . . τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 5: τοῦ γὰρ Μεταγειτνιῶνος μηνός . . . τῇ δευτέρῃ ἰσταμένου. 11: τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 12: τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. [49], 6: ἐπὶ Σωκρατίδου γὰρ ἄρχοντος Μουνιχιῶνος μηνός (but 44: τοῦ Μουνιχιῶνος μηνός . . . ἐπὶ Σωκρατίδου ἄρχοντος). 22: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ τῷ ἐπ' Ἀστείου ἄρχοντος. 28: οἱτοι οἱ χρόνοι ἦσαν περὶ Θαργηλιῶνα μῆνα ἐπ' Ἀστείου ἄρχοντος. 60: ἐν μὲν τῷ Θαργηλιῶνι μηνὶ ἐπ' Ἀστείου ἄρχοντος. 62: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνί. [59], 76: τῇ δωδεκάτῃ τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός.

AESCHIN. 1, 25 (see above). 3, 69: ἐπειδὴ . . . παρεληλύθει τὰ Διονύσια, and so Δ. regularly with the article.

ISAE. 5, 6: τριῆραρχος . . . τῆς Παράλου. 42 (see above).

ISOC. 8, 82: ἐψηφίσαντο τὸ . . . ἀργύριον . . . τοῖς Διονυσίοις εἰσφέρειν. 12, 168: τίς οὐκ ἀήκοε . . . Διονυσίοις τὰς Ἀδράστω γενομένας ἐν Θήβαις συμφοράς; 17, 15 (see above).

ANDOC. 1, 62: ὁ Ἐρμῆς . . . ὃν ἡ Αἰγὴς ἀνέθηκεν, οὐ περιέκοπη.

ANTIPHON, 6, 11: εἰς Θαργήλια . . . Κεκροπίδα φυλῆν . . . Διονυσίοις. 13: τὸν μὲν Ἐρεχθίδος . . . τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος.

PLATO, Apol. 32 B: ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχίς πρυτανεύουσα. Epp. 361 A: τὸν μὲν Ἀπόλλω ἐποιησάμην. Gorg. 472 A: ἐν τῷ Διονυσίῳ. Hipp. mai. 290 B: ὅτι . . . τῆς Ἀθηνᾶς τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ χρυσοῦς ἐποίησεν. Legg. 637 B: οὐδ' ἂν Διονύσια πρόφισιν ἔχοντ' αὐτὸν λύσαιτο . . . περὶ τὰ Διονύσια. Rpb. 354 A: ἐν τοῖς Βενδιδείοις. 475 D: περιβίουσι τοῖς Διονυσίοις.

XEN. An. 1, 2, 10: τὰ Λύκαϊα ἔθυσε. 6, 2, 1: ἔθια ἡ Ἀργὼ λέγεται ὀρμίσασθαι. Hell. 1, 7, 8: ἐγένετο Ἀπατούρια. 2, 1, 28: καὶ ἡ Πάραλος. 2, 3: τῆς Παράλου ἀφικομένης. 4, 27: Καλλίστρατον φυλῆς Λεοντίδος. 4, 5, 5: εἰς δὲ τὸ Ἡραῖον κατέφυγον . . . οἱ δ' ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφευγότες ἐξῆσαν. 6: ἐκ τοῦ Ἡραίου. 4, 5, 11: ἀπέρχονται εἰς τὰ Ἰακίνθια. 5, 4, 58: ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἀφροδισίου. 6, 2, 14:

προέλαβε δὲ . . . καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμινίαν. 6, 4, 29: ἐπιόντων δὲ Πυθίων. 7, 4, 28: ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια . . . ὁ . . . μὴν . . . ἐν ᾧ τὰ Ὀλύμπια γίνεσθαι. Hipparch. 3, 2: ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν . . . ἐν τοῖς Διονυσίοις . . . ἐπειδὴν δὲ πάλιν πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς γίνονται . . . μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου.

THUC. 2, 15, 4: ᾧ (sc. Διονύσῳ) τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. 2, 17, 1: πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου. 3, 33, 1: ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου. 2: ἦ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία. 4, 118, 11: Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνευε. 12: τῆνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφβολιῶνος μηνός. 5, 19, 1: ἀρχεῖ δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας, Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτη φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ἀρχῶν Ἀλκαῖος Ἐλαφβολιῶνος μηνὸς ἕκτη φθίνοντος. 23, 4: ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, . . . ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. 41, 3: ἦκειν εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 47, 10: τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων . . . δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. 75, 5: ἕως . . . Κάρνεια ἦγον. 76, 1: ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἦγον. 6, 28, 2: ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπή (sim. 27, 1. 28, 1. 53, 1. 2. 60, 4. 61, 1). 61, 6: ἀπέπλεον μετὰ τῆς Σαλαμινίας. 7: οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμινίας (but 53, 1 and 61, 4: τὴν Σ. ναῦν). 7, 29, 3: πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ἠύλισατο. 8, 74, 1: τὴν δὲ Πάραλον ναῦν.

HDT. 1, 59: Ἴπποκράτει γὰρ . . . θεωροῦντι τὰ Ὀλύμπια. 4, 145: παῖδες . . . τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεόντων ἠρώων. 179: ἐπεῖτε οἱ ἐξεργάσθη . . . ἡ Ἀργώ. 6, 81: ἦε ἐς τὸ Ἡραϊον θύσων. 7, 193: ἐκ τῆς Ἀργούσ ἐπ' ὕδωρ πεμφθέντα. 206: Κάρνεια γὰρ σφι ἦν ἐμποδῶν. 8, 72: Ὀλύμπια δὲ καὶ Κάρνεια παροικῶκε ἦδη.

AR. Ach. 146: ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων. Eq. 1312: εἰς τὸ Θεσεῖον. Pax, 879-80: εἰς Ἴσθμια | σκηπὴν . . . καταλαμβάνω. Av. 146-7: ἵν' ἀνακύνεται | κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία. 1046: καλοῦμαι Πεισέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνιχιῶνα μῆνα. Thesm. 277-8: τὸ τῆς ἐκκλησίας | σημείον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται. 558: τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς δίδουσαι.

563. GENERIC ARTICLE. — The principle of the generic article is the selection of a representative or normal individual. So in English to a certain extent: "He played *the* villain," "acted *the* simpleton," "was not *the* gentleman"; "*the* horse," "*the* cow," "*the* ox," and the animals generally. The plural is foreign to our idiom.

Of this article little use is made in the highest range of Greek poetry, and almost all the examples have been, or can be, explained on other principles, sometimes on the principle of resumption (*anaphora*), sometimes on the principle of contrast.

οὐ μόνον ἄρ' . . . ὁ γέρον δὲ παῖς γίγνοιτ' ἄν. ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυθεῖς, PLATO, Legg. 646 A; *It would appear, then, that not only the old man becomes a*

child the second time, but also the drunken man. δις παῖδες οἱ γέροντες, AR. Nub. 1417; *Old men are twice children.* πονηρὸν . . . πονηρὸν ὁ συκοφάντης, DEM. 18, 242; *A mischievous thing, a mischievous thing, is the informer.*

564. Article of a Type or Class :¹

For the sake of convenience there are here included names of material, and kindred words like θάλαττα, γῆ, πῦρ, ὕδωρ, χρόνος, ἡμέρα, νύξ, θῆρος, χειμῶν, etc., and even ἥλιος and σελήνη, which also mean *sunshine* and *moon-light*, and οὐρανός by contrast with γῆ.

ὁ μὲν γε ἀνὴρ . . . ἡ δὲ γυνή, XEN. Mem. 2, 2, 5; *The man . . . the woman, the husband . . . the wife* (of a typical pair).

DEM. (7), 14: τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ κακουροῦντας . . . εἰς τὴν θάλατταν . . . τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν. 8, 26: πόθεν γὰρ οἶεσθ' ἄλλοθεν . . . στρατιώτας τρέφειν (sc. ἐκεῖνον); ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; 9, 69: ἕως ἂν σφῆξται τὸ σκάφος . . . τότε χρῆ . . . προθύμους εἶναι . . . ἐπειδὴν δ' ἡ θάλαττα ὑπέρσχη, μάταιος ἡ σπουδή. 18, 242: πονηρὸν, ἀνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης. 259-60: τὴν μὲν νύκτα νεβρίζων . . . ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς . . . θιάσους ἄγων. 19, 123: τριήρων οὐσῶν ὑμετέρων ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης κρατουσῶν. 175: τὴν νύκτα(a), but *ibid.* νύκτα καὶ ἡμέραν (phrase). 267: οὔτε τὸν ἥλιον ἤσχύνονθ' οἱ ταῦτα ποιούντες οὔτε τὴν γῆν πατριδ' οὔσαν. 20, 115: τέτταρας τῆς ἡμέρας δραχμάς. 22, 13: ὦν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται. 25, 75: ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δ' ἄστρα κάτω γίνηται; 97: ὦν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνικεν. 45, 80: μεθ' ἡμέραν εἰ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτ' ἐφ' οἷς θάνατος [ἡ] ζημία, ταῦτα ποιεῖς.

ISOC. [I], 32: ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπ' οἴνου διαφθαρή, ταῦτα πάσχει τοῖς ἄρμασι τοῖς τοὺς ἠνιόχους ἀποβαλοῦσιν.

LYS. 24, 17: οἱ . . . πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους.

ANDOC. 1, 38: ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην τὰ πρόσωπα.

PLATO, Apol. 26 D: ἐπεὶ τὸν μὲν ἥλιον λίθον φησὶν εἶναι, τὴν δὲ σελήνην γῆν. Conv. 220 A: πρὸς . . . τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις. D: τὴν νύκτα . . . τῶν ἡλίω. Crat. 399 C: ὁ ἀνθρωπος ἀνθρωπος ὀνομάσθη, ἀναθρῶν ἂ ὄπωπεν. 418 D: καίτοι τινὲς οἴονται ὡς δὴ ἡ ἡμέρα ἡμέρα ποιεῖ διὰ ταῦτα ὀνομάσθαι αὐτὴν οὕτως. Euthyd. 304 B: τὸ δὲ ὕδωρ εὐωνότατον. Gorg. 486 D: ἡ βασανίζουσι τὸν χρυσόν. Legg. 646 A: οὐ μόνον . . . ὁ γέρον δις παῖς γίγνοιτ' ἂν (but COM. Cratin. 5, 16, 13: δις παῖς γέρον). 808 D: ὁ . . . παῖς (135). 902 E: οὐδὲ γὰρ ἄνευ σμικρῶν τοὺς μεγάλους φισὶν οἱ λιθολόγοι λίθους εὖ κείσθαι. Phaedo, 99 D: οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες. Politic. 303 D: τοῖς τὸν χρυσὸν καθίρουσι. Rpb. 372 A: τοῦ δὲ χειμῶνος.

¹ Prov. ap. AR. Vesp. 1291: εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἀμπελον, shows how the particular article and the particular aorist become generic (gnomic). Compare 'The poor cat i' the adage.'

XEN. AN. I, 3, 21: ἀντί δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ. CYN. 8, 1: ἰχνεύσθαι δὲ τὸν λαγῶ ὅταν νίφῃ ὁ θεός. HELL. 5, 1, 9: ναυμαχίας δὲ πρὸς τὴν σελήνην (*by the light of the moon*) γενομένης. MEM. 1, 6, 3: οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς μμητὰς ἑαυτῶν ἀποδεικνύουσι. 2, 1, 5: οἱ μοιχοὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς εἰρκτάς. 2, 5 (see above). 3, 8, 9: τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἥλιος... τοῦ δὲ θέρους. 4, 3, 4: ὁ μὲν ἥλιος... τῆς ἡμέρας... ἡ δὲ νύξ... τῆς νυκτὸς... ἡ γὰρ σελήνη... τῆς νυκτὸς... τοῦ μηνός. 7: τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ πορίσαι ἡμῖν. 7, 7: τὸ μὲν πῦρ οἱ ἄνθρωποι ῥαδίως καθορώσιν, εἰς δὲ τὸν ἥλιον οὐ δύνανται ἀντιβλέπειν... ἐκ τῆς γῆς... ὑπὸ δὲ τοῦ πυρὸς... τὸν ἥλιον... ὁ δὲ ἥλιος. OEC. 13, 8: τὰ κυνῖδια (97).

THUC. I, 20, 1: οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων... ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. 3, 20, 4: ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

HDT. I, 215: σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρέωνται οὐδὲν· οὐδὲ γὰρ οὐδέ σφι ἔστι ἐν τῇ χώρῃ, ὁ δὲ χρυσοῦς καὶ ὁ χαλκὸς ἀπλετοί. 2, 70: ἐπακούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἵεται κατὰ τὴν φωνήν. 4, 180: ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ κράνος φημι ἀφίχθαι ἐς τοὺς Ἕλληνας.

COM. THEOP. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες. PHILEM. 4, 40: ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις.

AR. NUB. 1417: δις παῖδες οἱ γέροντες (563). Ran. 949-50: ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἦττον, | χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραυῖς ἄν.

PIND. O. I, 1-2: ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσοῦς... μεγάνορος ἔξοχα πλούτου (article variously explained. See 514 and the commentators). P. 2, 24: τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.

PHOCYL. 6: χρή τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρῳ | φροντίζειν ἄσσο' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

HOM. II. 3, 109-10: οἷς δ' ὁ γέρον μετέησεν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω | λείσσει.

565. *Abstract Nouns with the Article :*

Under this head the influence of the original personification is to be considered, and the article with the abstract is almost on a line with the articular names of the gods (A. J. P. xi, 53), the ἡ ἀρετή of EURIPIDES (Suppl. 596) with the ἡ Ἀδράστεια of AESCHYLUS (P. V. 936). In fact it is often doubtful whether we have a personification or an abstract noun, especially in the nominative.

ἡ . . . ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως . . . πλείστα βλάπτουσι, THUC. 3, 45, 5; *Hope and Desire do no end of harm*. οὐ δίκαιον . . . τῆς βλάβης κατηγορεῖν, ISOC. 3, 4; *It is not fair to bring charges against strength*.

DEM. 25, 75: ὅταν ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορρίπτηται, ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἠττᾶται τοῦ φθόνου, τότε ἄνω κάτω πάντα χρῆ νομίζειν ἐστράφθαι.

ISOC. 2, 12: τὴν ἐπιμέλειαν . . . τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας. 3, 4: τὴν ἀνδρίαν (also see above).

LYS. 4, 16: παρὰ τὴν ἀλήθειαν (different from τάληθές) ἐμοῦ κατεψεύσαντο.

ANDOC. 1, 55: νῦν γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) δίδόναι . . . μετὰ τῆς ἀληθείας.

ANTIPHON, 2 γ 1: ἡ . . . ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

PLATO, Rpb. 431 E: ἁρμονία τινὴ ἢ σωφροσύνη ὁμοίωται. So ἡ ἀρετῆ, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀδικία, ἡ ἀκολασία, and numberless others.

THUC. 3, 45, 4: ἡ μὲν πενία . . . ἡ δ' ἐξουσία. 5 (see above). 6: ἡ τύχη.

HDT. 3, 82: ἡ μοναρχίη (monarchy) κράτιστον . . . κόθην ἡμῖν ἡ ἐλενθερίη ἐγένετο;

AR. Eq. 191-2: ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ | ἔτ' ἐστὶν ἀνδρός. Vesp. 834: τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. Av. 376: ἡ γὰρ εὐλάβεια σφίξει πάντα.

EUR. Phoen. 469: ἀπλοῦς δὲ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφθ.

SOPH. Ai. 157: πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.

AESCHYL. Ag. 1669: μαιῖνων τὴν δίκην. fr. 176: ἀπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

PIND. P. 3, 114-5: ἀ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς | χρονία τελέθει.

THEOGN. 526: ἡ πενίη δὲ κακῶ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

TYRTAE. 3: ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

HES. O. et D. 287-9: τὴν μὲν τοι κακότητα . . . ἐστὶν ἐλέσθαι | ῥηιδίως . . . | τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν. (Both contrast and personification.)

566. Abstracts without the Article:

Everywhere, as in English, from HOMER to DEMOSTHENES, and even in the subtle language of philosophy differences that have been set up by grammarians are often imaginary.

βία γὰρ Ἔρωτος οὐχ ἄπτεται, PLATO, Conv. 196 C; *Violence gets no hold of Love*. δόξα . . . χρημάτων οὐκ ὠνητή, ISOC. 2, 32; *Reputation is not to be purchased by money*.

ISOC. [1], 6: πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν. 2, 32 (see above).

PLATO, Conv. 196 C (see above). Rpb. 444 E: κακία δὲ νόσος τε καὶ αἴσχος καὶ ἀσθένεια.

HDT. 8, 3: στάσις γὰρ ἔμφυλος πολέμου ὁμοφρονέοντος τοσοῦτω κακίον ἐστὶ ὄσῳ πόλεμος εἰρήνης.

AR. Pl. 573-4: ὅτι ζῆτεῖς τοῦτ' ἀναπέθειν ἡμᾶς, ὡς ἐστὶν ἀμείνων | πενία πλούτου (elsewhere personified).

AESCHYL. Ag. 817: ἐλπὶς προσῆει, *Hope drew nigh*. 904: φθόνος δ' ἀπίστω, *Let envy be gone*.

PIND O. 4, 16: *διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.*

THEOGN. 571: *δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον, Opinion is a mighty ill to men, trial a mighty boon.*

HOM. Od. 22, 374: *κακοεργίης εὐεργεσίῃ μὲγ' ἀμείνων.*

567. DIFFERENCE BETWEEN ARTICULAR AND ANARTHROUS ABSTRACT NOUNS. — That no vital difference was felt is shown by the easy passage from the articular to the non-articular (anarthrous) form, and by the occasional combination of the anarthrous abstract noun with the articular infinitive, the article simply serving to give the infinitive a case-prefix.

ἡ ἀρετή, PLATO, Meno, 99 A; ἀρετή, *Ibid.* E; ἡ ἀρετή . . . ἀρετή, 100 B. οὐσίαν λέγεις καὶ τὸ μὴ εἶναι καὶ ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, Theaet. 185 C; *Being, you mean, and not-being, and likeness and unlikeness.* τὰς μεθ' ὑγείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν (sc. ἡδονάς), Phileb. 63 E; *The pleasures attendant upon health and temperance.*

568. ABSENCE OF THE ARTICLE. — Prepositional phrases and other formulae may dispense with the article as in the earlier language. So also proverbs, enumerations, the ordinal in expressions of time, and βασιλεύς of the Persian king. Compare *wife and child, out of sight, out of mind, out of window, in harbor, to town; sun, moon, stars.* But anaphora or contrast may bring back the article at any time and there is no pedantical uniformity.

To prove the variations in detail would be impossible here and unprofitable. Nor is it necessary to cite examples from poetry, which fall under the rule already given.

εἰς ἄστυ, LYS. 12, 16; *To town* (but εἰς τὸ ἄστυ, *Ibid.* 54). παῖδας καὶ γυναῖκας (usual Greek order), LYS. 12, 69; *Wives and children* (usual English order). ἡλίου ἔδυτο, XEN. An. 1, 10, 15; *The sun was setting.* ἕκτη . . . ἡμέρῃ, DEM. [47], 67; *On the sixth day* (but regularly: μετὰ . . . τὴν δευτέραν ἰσβολήν, THUC. 2, 59, 1; *After the second invasion*). βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες, DEM. 9, 16; *The (Persian) king and all the Greeks.*

569. *Prepositional Phrases:*

DEM. 19, 330 (= [26], 23): ἐν ἀγορᾷ, but 27, 58: ἐν τῇ ἀγορᾷ. 19, 330 (= 23, 130): ἐν πρυτανείῳ.

AESCHIN. 1, 43: ἐν ἄστει. 2, 125: μεθ' ἡμέραν. 3, 143: κατὰ θάλατταν . . . κατὰ γῆν.

LYS. 12, 16 (568). 13, 24: εἰς ἄστυ, but 81: εἰς τὸ ἄστυ. 31, 8: ἐν ἀγορᾷ, but *ibid.*: οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν.

ANDOC. 1, 8: ἐξ ἀρχῆς. 45: ἐν ᾧσται . . . εἰς τὴν ἀγοράν . . . εἰς ἀκρόπολιν . . . εἰς τὸ πρυτανεῖον.

PLATO, Crat. 440 E: εἰς ἀγρόν. Gorg. 447 B: ἐν ἀγορᾷ. Legg. 844 C: ἐν ᾧσται . . . ἐν ἀγρῷ. Menex. 234 A: ἐξ ἀγορᾶς (*bis*). Phaedr. 227 B: ἐν ᾧσται, *in town*, but Rpb. 327 B: ἀπῆμιν πρὸς τὸ ᾧστυ, *towards the city*. Theaet. 142 A: ἐξ ἀγροῦ . . . κατ' ἀγοράν . . . κατὰ πόλιν . . . εἰς λιμένα.

XEN. ἅμα ἡμέρα (κνέφα, δειλη, μετοπώρω, μεσημβρία), μέχρι δειλῆς, πρὸς ἡμέραν, πρὸ ἡμέρας, ἄμ' ἡλίω ἀνέχοντι, ἅμα ἡλίω ἀνατέλλοντι (δύνοντι), ἀμφὶ (περὶ) ἡλίον δυσμάς, ἀφ' ἑσπέρας, διὰ νυκτός, περὶ (ἀμφὶ) μέσας νύκτας, ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, ἐν μέσῳ, κατὰ μέσον, ἀμφὶ (περὶ) ἀγορὰν πλήθουσαν, ἀμφὶ δορυπρωτόν (δειλην, κνέφας), ἅμα ὀρθρῶ, κατὰ γῆν, κατὰ θάλατταν, ἐπὶ γῆς, εἰς γῆν, παρὰ γῆν, ἀπὸ θαλάττης, ἐν (ἐπὶ, παρὰ) θαλάττῃ, ἐπὶ (παρὰ) θάλατταν, ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀριστερᾶς, ἐπὶ δόρυ, παρ' ἀσπίδα, ἀπὸ ἵππου, ἐκ χώρας, κατὰ χώραν, ἐκ χειρός, ἐξω βελῶν, πρὸ θεῶν, σὺν θεοῖς, ἐν νῷ (μάχη, πολέμῳ, ῥυθμῷ, ὄρμη), ἐπὶ θανάτῳ (γάμῳ, πολέμῳ), ἐπὶ θάνατον (πόλεμον, μάχην, δέπνον, ξένια, σταθμόν), εἰς μάχην (πόλεμον, ἀγοράν, κρίσιν), παρὰ πτότον, πρὸς αὐτόν, are some of the prepositional phrases used in Xenophon according to Joost, Sprachgebrauch Xenophons, pp. 66-8, which see for particulars.

THUC. 4, 109, 1: κατέσκαψαν . . . ἐς ἔδαφος. 6, 2, 2: τὰ πρὸς ἑστέραν 5: τὰ πρὸς βορρᾶν. 6: κατὰ θάλασσαν. 6, 6, 2: καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 7, 2: ὑπὸ . . . νύκτα. 8, 1: ἅμα ἦρι.

AR. Ach. 21: ἐν ἀγορᾷ, and so often, but Ach. 728: ἐν τὰγορᾷ, and so elsewhere. Eq. 267: ἐν πόλει (= ἀκροπόλει). Nub. 69: πρὸς πόλιν (= ἀκρόπολιν). For statistics of local expressions, see Starkie on Vesp. 492.

570. Other Formulae, Proverbs, and Enumerations:

PROV. ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχεις. ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζει. σποδὸν φεύγων εἰς πῦρ ἐμπίπτωκας.

LYCURG. 2: ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος καὶ ἱερῶν βουλευομένους.

DEM. 18, 215 (= 19, 86. 125): παῖδεις καὶ γυναῖκας.

LYS. 1, 22: ἡλίῳ δευκότος. 12, 69: ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παιδᾶς καὶ γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

PLATO, Conv. 220 D: ὁ δὲ εἰσθήκει μέχρι ἕως ἐγένετο καὶ ἡλιος ἀνέσχευ, but in the same breath: ἔπειτα ᾧχ·τ' ἀπὼν προσευξάμενος τῷ ἡλίῳ (564). Crat. 397 D: ἡλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ᾧστρα καὶ οὐρανόν. Gorg. 325 C: καὶ τροφὸς καὶ μήτηρ καὶ παιδαγωγὸς καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ.

XEN. An. 1, 10, 15 (568). 3, 2, 1: ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέφαινε. 4, 2, 7: ἐπεὶ δ' ἡμέρα ὑπέφαινε. 7, 3, 34: ὡς δ' ἦν ἡλιος ἐπὶ δυσμαῖς. Cyr. 3, 1, 7: ὡς δ' εἶδε πατέρα τε καὶ μητέρα καὶ ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα (article because of the ἑαυτοῦ) αἰχμαλώτους γεγενημένους, ἐδάκρυσεν. 3, 44: νῦν γὰρ . . . ἀγῶν . . . ὑπὲρ γυναικῶν τε καὶ τέκνων κτέ.

THUC. 2, 72, 3: ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε. 3, 3, 3: Μυτιληναῖοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελείν.

571. *Ordinal Numbers :*

In expressions of time, the ordinal commonly lacks the article.¹

LYCURG. 45 : ὦν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριῶν ἤσχύνθη, ὀγδόῃ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.

DEM. 27, 69 : ἔτει δεκάτῃ. [33], 24 : τρίτῃ ἔτει ὕστερον. 38, 18 (= 27) : εἰκοστῷ . . . ἔτει. [42], 2 (= 26. 28) : δευτέρῃ μηνί. 10 : τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς ἀντιδόσεις. 11 : τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ βοηδρομιῶνος μηνός. [46], 13 : δεκάτῃ ἔτει ὕστερον ἢ ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπέθανεν. [47], 67 : ἕκτῃ τοίνυν ἡμέρᾳ ὕστερον ἢ οὗτοι εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.

PLATO, Hipp. mai. 286 B : εἰς τρίτην ἡμέραν. Legg. 760 D : τῷ δευτέρῃ ἔτει. E : ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσιν ἔτος . . . τῷ τρίτῃ δέ. Phaedr. 249 A : τρισχιλιοστῷ ἔτει. 276 B : ἐν ὀγδόῃ μηνί. Rpb. 461 D : μετ' ἐκείνην δεκάτῃ μηνί καὶ ἑβδόμῃ.

XEN. An. 3, 4, 31 : τετάρτῃ δ' ἡμέρᾳ. Hell. 1, 2, 7 : ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰσβολήν.

THUC. 1, 18, 2 : δεκάτῃ . . . ἔτει μετ' αὐτήν (sc. τὴν μάχην). 2, 2, 1 : μηνί ἕκτῃ. 47, 1 : πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἑτελεύτα. 3, 116, 2 : πεντηκοστῷ ἔτει . . . μετὰ τὸ πρότερον ρεῦμα. 3 : ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἑτελεύτα τῷδε. 4, 90, 3 : ἡμέρᾳ τρίτῃ.

HDT. 5, 42 (= 6, 40) : τρίτῃ ἔτει. 6, 46 : δευτέρῃ . . . ἔτει τούτων. 7, 1 : τετάρτῃ . . . ἔτει. 7 : δευτέρῃ μὲν ἔτει μετὰ τὸν θάνατον. 191 : τετάρτῃ ἡμέρῃ. 192 : τετάρτῃ ἡμέρῃ . . . δευτέρῃ ἡμέρῃ.

AR. Ach. 80 : ἔτει τετάρτῃ. 266 (= 890) : ἕκτῃ . . . ἔτει. Lys. 612 : ἐς τρίτην γούν ἡμέραν. 881 : ἄλουτον δὲν κᾶθλον ἕκτῃ ἡμέραν.

572. *Use of βασιλεύς :*

βασιλεύς for King of Persia is the official name of the great King. So always in ISS., but authors vary as in the case of proper names, with which βασιλεύς is to be classed. The orators have βασιλεύς, but also βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ μέγας βασιλεύς, ὁ Περσῶν βασιλεύς.

DIN. 1, 18 : παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως. 32 : πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα.

LYCURG. 24 : Μενέλαος ὁ πρεσβύστας πρὸς βασιλέα.

DEM. [7], 29 : βασιλεὺς ὁ Περσῶν. 9, 16 : βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες. 14, 41 : βασιλέα. 15, 7 (= 8. 23) : βασιλεύς.

AESCHIN. 3, 132 : ὁ . . . τῶν Περσῶν βασιλεύς. 163 : ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

LYS. [2], 21 : ὁ . . . τῆς Ἀσίας βασιλεύς (so 27. 60). 45 : βασιλέως. 56 : ὁ μέγας βασιλεύς. 19, 25 : παρὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου. 33, 5 : τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίας, *The (great) King is the comptroller of the exchequer.*

ANDOC. 1, 107 : βασιλεύς. 3, 15 : οὔτε βασιλεὺς οὔτε οἱ σύμμαχοι. 29 : βασιλεὶ τῷ μεγάλῳ . . . τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν.

¹ Compare John Thompson, Cl. Rev. xx (1906), 304.

PLATO, Euthyd. 274 A: μέγαν βασιλέα. Also ὁ μέγας βασιλεύς and βασιλεύς.

XEN. An. βασιλεύς 158 times, to which may be added a few examples of μέγας βασιλεύς, βασιλεύς μέγας, ὁ Περσῶν βασιλεύς and βασιλεύς ὁ Περσῶν. See Joost, *l. c.*, p. 64.

THUC. 8, 37 (treaty): βασιλεύς (*quater*), βασιλέως (*sexies*), βασιλέως . . . Δαρείον (*semel*), βασιλεῖ (*bis*), βασιλέα (*semel*), βασιλέα Δαρείον (*semel*), Δαρείον βασιλέα (*semel*). The article is omitted or bracketed by Stahl in the few instances cited by Bétant, *Lex. Thuc.*, of the use of the article with βασιλεύς referring to the Persian King.

HDT. 3, 84: ἦν μὴ τυγχάνη εὐδῶν μετὰ γυναικὸς βασιλεύς but *ibid.*: γαμίειν δὲ μὴ ἐξείναι ἄλλοθεν τῷ (anaphoric) βασιλεῖ. 3, 117: τοῦ β. ὁ β. τοῦ β. ὁ β. 3, 118: τῷ βασιλεῖ . . . παρὰ βασιλέα . . . βασιλεύς . . . τὸν βασιλέα.

AR. Ach. 61: οἱ πρόσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. 94: ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. 98: βασιλεύς. 113 (= Av. 486): βασιλεύς ὁ μέγας. 124: τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Pl. 170: μέγας δὲ βασιλεύς.

573. THE ARTICLE WITH SUBSTANTIVIZED ADJECTIVES AND PARTICIPLES.—Adjectives and participles when used as substantives regularly take the article in prose. The omission of the article is governed by the same principles as in the case of substantives. For examples and other details, see 28, 29, 30, 31, 36, 39, and 40.

574. ATTRACTION OF ARTICULAR PARTICIPLE OR ADJECTIVE.—The articular participle or adjective is commonly attracted into the gender of its predicate.

οὔτε πλήθος ἐστίν οὔτε ἰσχύς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα, XEN. An. 3, 1, 42; *It is neither numbers nor strength that win victories in war.* νοῦς ἐστίν ὁ διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἷτιος, PLATO, Phaedo, 97 C; *Mind is the regulative principle and the cause of all things.*

DEM. [7], 36: ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐστίν ὁ κρίνων. 24, 165: ὁ δὲ τούτῳ αἷτιος Ἀνδρῶν εἶη.

LYS. 1, 15: ἐφύλαττεν ἕως ἐξηῦρεν ὃ τι εἶη τὸ αἷτιον.

PLATO, Cratyl. 400 A: καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀπάντων φύσιν οὐ πιστεύεις Ἀναξαγόρα νοῦν καὶ ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν καὶ ἔχουσαν; Phaedo, 96 B: ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. 97 C (see above).

XEN. An. 3, 1, 42 (see above). 7, 7, 36: οὐ γὰρ ἀριθμὸς ἐστίν ὁ ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον. Cyr. 8, 7, 13: οὐ τότε τὸ . . . σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασφῶζόν ἐστιν. Oec. 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστίν ἢ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ

ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς καὶ ὁ τὴν δύνῃμιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἀρχων τὰς ἀρχάς.

HDT. 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 171: αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι.

575. ARTICLE WITH ADVERBS AND PREPOSITIONAL AND OTHER EXPRESSIONS USED AS SUBSTANTIVES. — The article serves to make substantives of adverbs, prepositional phrases, and other expressions.

576. *Article with Adverbs:*

ὁ πλησίον, DEM. 54, 15; *One's neighbor, fellow-man.* οἱ τότε, PLATO, Politic. 272 C; *The men of that day.*

DEM. 20, 114: ἦσαν ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολλοὶ τῶν πρότερον σπουδαῖοι. 23, 196: οἱ πάλοι. 54, 15 (see above).

ISOC. 14, 61: πῶς ἂν διατεθείεν, εἴ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησίς ἐστι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, εἰ κτέ.;

PLATO, Menex. 241 D: ὑπὸ τῶν ὕστερον. Politic. 272 C: εὐκριτον ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρῖψ . . . διέφερον. *Ibid.* D: οἱ τότε. Rpb. 371 A: τὰ οἴκοι. 372 E: οἱ νῦν (26). 425 A: οἱ πρότερον. Tim. 20 A: οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ.

XEN. An. 2, 5, 32: οἱ τ' ἔνδον συναλαμβάνοντο καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Cyr. 6, 1, 42: περὶ τῶν οἴκοι. 7, 5, 28: οἱ ἔνδον. 34: προηγόρευεν ὡς πάντες οἱ ἔνδον ἀποθανοῖντο. Hell. 1, 4, 10: στρατηγὸς εἶλοντο Ἀλκιβιάδην μὲν φεύγοντα καὶ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν οἴκοθεν.

THUC. 1, 62, 4: τοὺς ἐκείθεν. 5, 10, 8: καὶ πεσόντα αὐτὸν . . . οἱ . . . πλησίον ἄραντες ἀπήνεγκαν. 8, 5, 4: στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω.

AR. Nub. 1015: οἱ νῦν. Eccl. 16: καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.

SOPH. Ai. 1151: τῶν πέλας. Ant. 74-5: ἐπεὶ πλείων χρόνος | ὃν δεῖ μ' ἀρέσκων τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. O. R. 916: τὰ καινὰ τοῖς πάλοι τεκμαίρεται. 1267: τάνθενδ(ε). Tr. 677: πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον. Elsewhere.

THEOGN. 221-3: ὅστις τοι δοκεῖ τὸν πλησίον ἰδεῖναι οὐδέν, | . . . | κείνός γ' ἄφρων ἐστί (cf. TYRT. 12, 19: τὸν πλησίον ἄνδρα).

For neuters like τὸ πρὶν, τὸ πρόσθεν, τὸ πρόσω, τὸ πέραν, etc., see the lexica.

577. *Article with Prepositional Phrases:*

οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, LYS. 31, 8; *The country people.* οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν, THUC. 7, 71, 5; *The men on shipboard* (= ὁ . . . ναυτικός στρατός, *ibid.* 6).

DEM. 1, 12: τὸ κατ' ἀρχάς. 18, 151: τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. 20, 128: μηδέν εἶναι προσέγραψ' ἀτελῆ πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρροδίου καὶ Ἀριστογείτονος.

LYS. 31, 8: οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν (see above).

PLATO, Phaedo, 112 B: ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὀρμήσῃ καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπὶ τὰδε. Theaet. 149 B: τὸ περὶ τὰς μαίας, *The midwives' business*.

XEN. AN. 5, 4, 10: ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. Cyr. 7, 5, 13: οἱ δ' ἐν τῷ τεύχει. 23: τοὺς ἀπὸ τῶν οἰκῶν. Hell. 1, 2, 8: οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως. 9: πρὸς τοὺς παρὰ τὸ ἔλος ἐτράποντο.

THUC. 1, 50, 1: ἤσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα. 3, 36, 5: τοὺς ἐν τέλει. 79, 1: τοὺς ἐκ τῆς νήσου (*bis*). 85, 2: τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. 4: τοὺς ἐν τῇ πόλει. 7, 10: οἱ παρὰ τοῦ Νικίου.

AR. Eq. 1201: νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. Nub. 188: ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

EUR. Alc. 950: τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ(ε). Andr. 430: τὰμφὶ σοῦ. Hec. 791: τοὺς γῆς νέρθεν. H. F. 189: τὰπ' ἐμοῦ. Or. 1278: τὰπὶ σοῦ.

SOPH. Ant. 65: τοὺς ὑπὸ χθονός. 780: τὰν Ἄιδου. El. 659: τοὺς ἐκ Διός. 1147: οἱ κατ' οἶκον. 1464: τὰπ' ἐμοῦ. O. R. 130: τὸ πρὸς ποσὶ. Ph. 385: τοὺς ἐν τέλει.

AESCHYL. Ag. 1618: τῶν ἐπὶ ζυγῷ. Choeph. 579: τὰν οἴκῳ. Eum. 930: τὰ κατ' ἀνθρώπους. 952: τοῖς . . . ὑπὸ γαίαν. Sept. 313-4: τοῖσι . . . ἔξω | πύργων. Suppl. 531: τὸ πρὸς γυναικῶν.

PIND. O. 13, 98: τὰ τ' ἐν Νεμέᾳ. 106: τὰ δ' ὑπ' ὀφρύ Παρνασίᾳ. P. 3, 60: τὸ παρ ποδός. 10, 63: τὰ δ' εἰς ἐνιαυτόν. 11, 52: τῶν γὰρ ἀμ πόλιν. N. 4, 69: Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον. 8, 42: τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις.

578. οἱ περὶ (ἀμφὶ) WITH ACCUSATIVE. — Especially to be noted are the phrases οἱ περὶ, οἱ ἀμφὶ (the latter seldom in Attic prose) with the accusative, which originally mean the suite of a person, then the person and his suite, and finally in later times¹ the person alone.

οἱ . . . περὶ τὸν Ἐπιτάδαν, THUC. 4, 33, 1; *Epitadas and his men*. οἱ . . . ἀμφὶ Πεισίστρατον, HDT. 1, 63; *Pisistratus and his followers*. τοῖς περὶ τὸν παῖδα, AESCHIN. 1, 18; *The boy's surroundings*. οἱ περὶ Ἡράκλειτον, PLATO, Crat. 440 C; *Heraclitus and his followers*.

DEM. 39, 18: ψευδομαρτυριῶν ἀλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν (*his friends*).

AESCHIN. 1, 18: τοῖς περὶ τὸν παῖδα (*excl.*), πατρί, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλῳ καὶ ὄλως τοῖς κυρίοις. 3, 91: Δημοσθένι . . . καὶ τοῖς περὶ τοῦτον (*excl.*). (Cf. 165: τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας.)

ISOC. 11, 15: τροφὴν ἱκανὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐξευρεῖν.

PLATO, Crat. 440 C (see above). Meno, 99 B: οἱ ἀμφὶ Θεμιστοκλέα (*incl.*). Phileb. 44 C: οἱ περὶ Φίληβον.

XEN. AN. 1, 8, 21: Κύρος . . . προσκυνούμενος ἤδη ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτόν (*excl.*). 2, 4, 2: οἱ περὶ Ἀραίων (*incl.*). Cyr. 7, 5, 26: οἱ δ' ἀμφὶ τὸν

¹ E.g. LUC. Conv. § 42: καὶ ἀνέλιοντο οἱ περὶ τὸν Ἀρισταίνετον καὶ Εὐκκριτον τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐκάτερος. 43: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἐρμῶνα καὶ Ζηνῶθεμιν ἀμα κατέκειντο . . . ὁ μὲν ὑπεράνω ὁ Ζηνῶθεμης, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν.

Γωβρύαν (incl.) συνεβόων αὐτοῖς. Hell. 3, 4, 20: οἱ μὲν περὶ Δύσανδρον (incl.) τριάκοντα οἴκαδε ἀπέπλεον, διάδοχοι δ' αὐτοῖς οἱ περὶ Ἑριππίδαν (incl.) παρήσαν.

THUC. 4, 33, 1 (see above). 8, 65, 1: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον.

HDT. 1, 63: οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισίστρατον (incl.) ἐσπεσόντες τοὺς Ἀθηναίους τράπουσι. 3, 76: οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην . . . οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον (incl.).

HOM. Od. 22, 281-2: τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα (incl.) . . . | μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξεία δούρα.

Il. 3, 146: οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον.

579. *Article with Any Word or Phrase used as a Substantive:*

τὸ δ' ὑμεῖς ἔταν εἶπω, τὴν πόλιν λέγω, DEM. 18, 88; *When I use the word "you," I mean the state.* τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, LYS. 13, 85; *The phrase "in the act."*

DEM. 3, 2: τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τιμωρήσεταιί τις καὶ ὃν τρόπον ἐξέσται σκοπεῖν. 18, 1: περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. 88 (see above). 19, 238: τὸ συγγνώμη ἀδελφῶ βοηθεῖν. 23, 148: αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν ἅπαντας. 37, 46: περὶ τοῦ τί χρῆ παθεῖν.

LYS. 10, 17: τοῦτο τὸ ἐπισηκῆσαντα ὁμόσαντά ἐστι, τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. 19: τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερώς, . . . τὸ δὲ οἰκῆος θεράποντος. 13, 85: εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγγέγραπτο (26).

PLATO, Charm. 164 E: τὸ γὰρ γνῶθι σαυτὸν καὶ τὸ σωφρόνει ἐστὶ . . . ταῦτόν. 165 A: τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύη, πέρα δ' ἄτη. *Ibid.*: τὸ γνῶθι σαυτὸν. Cratyl. 428 A: τὸ τοῦ Ἡσιόδου . . . τὸ εἰ καὶ τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῶ καταθείη. Legg. 880 D: διδασκῆς χάριν τοῦ τίνα τρόπον ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν. Phileb. 20 B: τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥηθὲν λύει πάντα φόβον. 48 C: τὸ γνῶθι σαυτὸν λέγεις, ὦ Σώκρατες; Protag. 343 B: τοῦτο τὸ ῥῆμα . . . τὸ χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. D: ἔπειτα ἐνέβαλε τὸ μὲν. Rpb. 327 E: ἐτι ἐλλείπεται τὸ ἦν πείσωμεν ὑμᾶς. 352 D: περὶ τοῦ ὄντινα τρόπον χρῆ ζῆν.

XEN. Cyr. 5, 1, 21: τὸ δ' ἐὰν μένητε παρ' ἐμοί, ἀποδώσω, εὖ ἴστε, ἔφη, αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν. Oec. 6, 14: τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλὸς τε κἀγαθός. 7, 3: γελάσας ἐπὶ τῷ τί ποιῶν καλὸς κἀγαθὸς κέκλησαι.

HDT. 8, 79: ἡμέας στασιάζειν χρεόν ἐστι . . . περὶ τοῦ ὀκότερος ἡμέων πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται.

COM. Men. 4, 361, 730: τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ ἔστι χρήσιμον.

Ar. Eq. 22-3: ἐξόπισθε νῦν | αὐτὸ φαθὶ τοῦ μὴ ὄλωμεν. Nub. 1173-4: καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον | ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ;

EUR. Hipp. 264-5: τὸ λίαν ἤσσον ἐπαίνῳ | τοῦ μηδὲν ἄγαν.

For the Article as the modifier of a Relative Sentence, see 529.

580. MASCULINE OR FEMININE ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE. — The masculine or feminine article with the genitive merely shows connexion. *ὁ* is commonly *son*, and *ἡ* commonly *daughter*, but the precise relation is to be determined from the context. The construction is not used in official documents except in the genitive case, in which the article is obligatory.

μητρὸς δὲ (ἦν) Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διός, ISOC. 11, 10; *His mother was Libya, who was the daughter of Ephaphus, who was the son of Zeus.* Λυδὸς ὁ Φερεκλέους, ANDOC. 1, 17; *Lydus, the Pherecles boy (slave) = Phereclipor.* τὸν τῆς στρατηγού, AR. Eccl. 727; *The she-captain-general's man (husband).* Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου, CIA. 1, 274, 8, but Καλλίας Ἰππονίκου, *Ibid.* 392 (cf. IV, 1, 392).

ISAE. 5, 4: Δικαιογίνης ὁμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὧν κατέλιπεν ὁ Μενεζένου τὰ δύο μέρη.

ISOC. 11, 10 (see above).

ANDOC. 1, 17: Λυδὸς ὁ Φερεκλέους (sc. δούλος) . . . ἐμήνυσε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότη τοῦ ἑαυτοῦ. 19: ὁ . . . ἀπογράφας αὐτὸν Λυδὸς ἦν ὁ Φερεκλέους (sc. δούλος). 40 (= 42): Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους. 112: Καλλίας ὁ Ἰππονίκου.

PLATO, Apol. 33 E: Νικόστρατος ὁ Θεοζοτίδου . . . Πάραλος ὄδε, ὁ Δημοδόκου. 34 A: Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος. Often.

XEN. An. 1, 2, 15: εἶχε . . . τὸ . . . εὐώνυμον Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου. 5, 13: ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Μίνωνος.

THUC. 1, 115, 4: Πισσοῦθνη τῷ Ὑστάσπου. 127, 1: Περικλέα τὸν Ξανθίππου, but 1, 24, 2: Φιλίος Ἐρατοκλείδου. 2, 67, 1: Σιτάλην . . . τὸν Τήρεω . . . Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου, but *ibid.* 2: Λέαρχος Καλλιμάχου καὶ Ἀμεινιάδης Φιλήμονος. 4, 104, 4: Θεουκιδίην τὸν Ὀλόρου. 5, 43, 2: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου.

HDT. 7, 2: ἐξ Ἀτόσσης τῆς Κύρου. 3: Δημάργτος ὁ Ἀρίστωνος. 10: Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος.

AR. Eq. 327: ὁ δ' Ἰπποδάμου λείβεται θεώμενος. Eccl. 727: τὸν τῆς στρατηγού (sc. ἄνδρα) τοῦτον οὐ θλυμάζετε;

EUR. El. 930-1: πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε: | ὁ τῆς γυναικὸς (sc. ἀνὴρ), οὐχὶ τάνδρὸς ἢ γυνή. Hel. 470: Ἐλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τούσδ' ἢ τοῦ Διός. Ion, 1286: κῖτ' ἔκτανες σὺν φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ; Tro. 398: Πάρις τ' ἔγημε τὴν Διός.

SOPH. Ant. 156: Κρῶν ὁ Μενουκίως. 892-3: πορεύομαι | πρὸς τοὺς ἑμαυτῆς. O. R. 489: τῷ Πολύβου. Ph. 402: τῷ Λαρτίου. 628: τὸν Λαερτίου.

PIND. O. 2, 50-2: πρέπει | τὸν Αἰνησιδάμου | ἐγκωμίων τε μελέων λυρῶν τε τυχανέμεν.

For the occasional ellipsis of such a noun as γῆ, e.g. Thuc. 5, 26, 5: φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ, see 33.

581. NEUTER ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE. — The neuter article, singular and plural, with the genitive has a varied translation. But the article often serves merely to give especial emphasis, often of dislike, like our English 'this thing of,' and may be left untranslated.

τὰ τοῦ πολέμου, DEM. 1, 4; *War and all that it involves*. τὰ τῶν Θεσσαλῶν, 21; *The Thessalian business*. τὸ τῆς τύχης, 4, 12; (*The will of*) *fortune*. τὸ δὲ τῶν χρημάτων, 28; *As for the (matter of) money*. τὸ τῶν πνευμάτων, 32; *The state of the wind*. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων (*property, possessions, of friends*), EUR. Or. 735. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν (= τὰ θεῖα), Phoen. 382; *One must bear what is sent by the gods, the dispensations of providence*.

DEM. 1, 4 (see above). 21 (see above). 22: τὰ τῆς τροφῆς. 25: τὰ τῶν Ὀλυνθίων. 4, 10: τὰ τῶν Ἑλλήνων. 12 (see above). 28 (see above). 32 (see above). 9, 45: τὰ τῶν Ἑλλήνων ἦν τῷ βαρβάρῳ φοβέρῳ, οὐχ ὁ βάρβαρος τοῖς Ἑλλῆσιν (τὰ τῶν Ἑλλήνων in chiasm with τοῖς Ἑλλῆσιν). 19, 90: τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων. 20, 118: τὸ . . . τῆς γνώμης. 120: τὸ τῆς εἰκόνας ἢ τῆς σιτήσεως ἢ τὸ τῆς ἀτελείας.

LYS. 19, 25: εἰς τὰ τῆς τριηραρχίας (so Sch., Frohb., Herw., and, according to Frohb., the only instance in LYS. The Ms. reading is τὰς τριηραρχίας with marks above seeming to indicate τὴν τριηραρχίαν).

PLATO, Legg. 657 D: τὸ . . . τῶν πρεσβυτέρων (= οἱ πρεσβύτεροι) (123). Phaedr. 230 C: πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας (= ἡ πόα). Phileb. 45 E (123). Rpb. 563 C (123).

XEN. An. 1, 3, 9: τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνον. 3, 1, 20: τὰ . . . τῶν στρατιωτῶν. Oec. 16, 7: τὸ τῶν ἀλιέων.

THUC. 2, 60, 1: τὰ τῆς ὀργῆς. 3, 59, 1: τὸ τῆς ξυμφορᾶς. 4, 18, 3: τὸ τῆς τύχης. 7, 48, 5: τὰ . . . Συρακοσίων. 61, 3: τὸ τῆς τύχης. 8, 89, 4: τὸ τῆς ὀλιγαρχίας.

AR. Eccl. 624: τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει; (opposed to τὸ . . . ὑμέτερον = τὸ τῶν γυναικῶν, *The men folk, the women folk*).

EUR. Hel. 276: τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλοι πάντα πλὴν ἐνός. Ion, 1551: τὰ δαιμόνων. Or. 735 (see above). Phoen. 382 (see above). Tro. 27: νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν. 616: τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν.

SOPH. O. C. 268: τὰ μητρὸς καὶ πατρός. O. R. 498: τὰ βροτῶν. Ph. 300: τὸ τῆς νήσου. 497: τὰ τῶν διακόνων (= οἱ διάκονοι) (123).

AESCHYL. Ag. 32: τὰ δεσποτῶν. Pers. 597 (= 1016): τὰ Περσῶν. Sept. 68 (= 193): τὰ τῶν θύραθεν. 375: τὰ τῶν ἐναντίων. 1047: τὰ τοῦδ(ε). Suppl. 600: τὰ τῶν ἐγχωρίων. 1062: τὰ θεῶν.

PIND. P. 2, 89: ὃς (sc. θεός) ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότε αὐθ' ἐτέρους ἔδωκεν μέγα κῆδος. N. 10, 4: τὰ Περσέος.

582. THE ARTICLE WITH THE INFINITIVE. — The article is used with the infinitive outside of epic poetry proper. This enables the infinitive to assume all the constructions of the substantive that are not inconsistent with its verbal nature.

Inconsistent with the character of the infinitive as a verb would be the sacrifice of its subject or object.

ἡ τιμὴ τῆς πόλεως becomes τὸ τιμᾶσθαι τὴν πόλιν, DEM. 18, 93. ἡ σωτηρία τῆς νῆσου becomes τὸ σώσαι τὴν νῆσον, DEM. 18, 100. ἡ τοῦ βελτίστου ἄγνοια καὶ τὸ ἀγνοεῖν τὸ βέλτιστον, PLATO, Alcib. II, 143 E.

For details of the use of the article with the infinitive, see *Articular Infinitive*.

583. ARTICLE IN COMBINATION WITH PRONOUNS. — The article is used with sundry pronouns, partly coinciding with our idiom, partly differing from it.

584. ARTICLE WITH PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS. — Noteworthy is the occasional use, in familiar language, of the article with the personal and the reflexive pronoun.

γέλωτα . . . τὸν ἐμὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀπέδειξε, PLATO, Theaet. 166 A; *He made a laughingstock of poor me in the debate.*

PLATO, Lys. 203 B: δεῦρο δὴ, ἧ δ' ὄς, εὐθὺ ἡμῶν . . . ποῖ, ἔφην ἐγώ, λέγεις, καὶ παρὰ τίνος τοὺς ὑμᾶς (*the you mentioned*); Phaedr. 258 A: ἔδοξέ πού φησι τῇ βουλῇ . . . , καὶ ὅς εἶπε, τὸν αὐτὸν δὴ λέγων μάλα σεμνῶς . . . ὁ συγγραφεύς. Phileb. 14 D: τοὺς ἐμέ. 20 B: τὸν ἐμέ. 59 B-C: τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμέ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον χρῆ συχνὰ χαίρειν εἶν. Soph. 239 B: τὸν μὲν τοίνυν ἐμέ γ' ἔτι τίς ἂν λέγοι; Theaet. 166 A (see above).

COM. Men. 4, 210: νῦν δὲ κατὰ πόλιν | εὔρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμέ τουτονί.

585. ARTICLE WITH INTERROGATIVES. — The article with substantive and adjective interrogatives is found chiefly in dramatic poetry and in dialogue. So we sometimes colloquially say "*the what?*"

ΣΩ. διομολογησάμεθα καὶ τόδε. ΠΡΩ. τὸ ποῖον; PLATO, Phileb. 11 D; *Let us agree with one another on this also. On what?*

DEM. 18, 64: ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἢ βούλετ' ἂν.

PLATO, Euthyph. 12 D: δεῖ . . . ἐξευρεῖν τὸ ποῖον μέρος ἂν εἴη τοῦ δικαίου τὸ ὄσιον. Lach. 193 E: τὸ ποῖον δὴ τοῦτο; Phaedo, 78 B: δεῖ . . .

ἐρέσθαι . . . τῷ ποίῳ τινί . . . καὶ ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς . . . καὶ τῷ ποίῳ τινὶ οὐ. Phaedr. 277 A: τὰ ποῖα; 279 A: τὸ ποῖον δῆ; Phileb. 11 D (see above). Rpb. 475 E: τὸ ποῖον; 550 C: τὴν ποῖαν κατάστασιν;

XEN. Oec. 10, 1: καὶ ἄλλα τοῖνυν, ἔφη . . . , θέλω σοι . . . μεγαλόφρονα αὐτῆς διηγῆσασθαι . . . τὰ ποῖα; ἔφην ἐγώ.

AR. Ach. 963: ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐγγελευν; Nub. 748: ΣΤΡ. εἰπέ δῆ νύν μοι. ΣΩ. τὸ τί; 775: τὸ τί; 1270: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; Pax, 693: τὰ τί; 696: τὸ τί; Ran. 40: τὸ τί;

SOPH. El. 671: τὸ ποῖον; O. C. 893: τὰ ποῖα ταῦτα; O. R. 120: τὸ ποῖον; 291: τὰ ποῖα ταῦτα;

AESCHYL. P. V. 249: τὸ ποῖον εὐρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

586. ARTICLE WITH *τοιούτος* AND THE LIKE. — *τοιούτος*, *τοιόσδε*, *τηλικούτος*, *τηλικόσδε*, *τοσοῦτος*, *τοσόσδε*, are treated like ordinary adjectives, and, like them, may be used substantively with the article, or adjectively in the attributive position, but *τοσοῦτος* and *τοσόσδε* in either use are rare.

βεβουλευμένος ὁ τοιοῦτος ὑβρίων ἐστὶν ἤδη φανερός, DEM. 21, 41; *It is plain on the face of it that a man like that is guilty of deliberate outrage.* πῶς ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθείροι τοὺς νέους; XEN. Mem. 1, 2, 8; *How could any man of that character debauch the youth?* οἱ τηλικούτοι (i.e. οἱ ἔφηβοι), Cyr. 1, 2, 11.

ORATORES ATTICI. — Instances of the article with *τοιούτος* are very numerous and references need not be given. The words *τηλικόσδε* and *τοσόσδε* seem not to occur and *τοιόσδε* is rare. *τοσοῦτος*, though exceedingly common, has furnished no satisfactory instance of the articular use treated in this section.

DEM 18, 305: Blass on the best textual authority reads *τούτων* (not *τῶν*) *τοσοῦτων* καὶ *τοιούτων* ἀγαθῶν ὑμῖν . . . ἔχοντες χάριν. 19, 222: ἐκ τῶν *ιδίῶν τοσοῦτων χρημάτων* is not a good example as *τοσοῦτων* is a predicate adjective occupying the attributive position (as e.g. *αὐται* in *αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὐται νῆες*, THUC. 8, 80, 3). 23, 135 (=145): τὰ *τηλικαῦτα* (a). 24, 17: *περὶ τῶν . . . νόμων, καθ' οὓς εἰσιν αἱ τοιαῖδε γραφαί.*

AESCHIN. 1, 76: τὰ *τηλικαῦτα ἐπιτάγματα*. 3, 77: οὗτος . . . ὁ *τηλικούτος* τὸ μέγεθος κόλαξ. 141.

ISOC. 12, 55: *καθ' ἕκαστον μὲν οὖν διεξιέναι περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσοῦτων τὸ πλῆθος ἀνοήτων ἐστὶν* (τῶν need not be understood with *τοσοῦτων*). 117: *τῇ πόλει, τῇ τηλικαύτῃ μὲν τὸ μέγεθος, τοιαύτην δ' ἐχούση δόξαν.*

PLATO, Apol. 25 E: ὥστε τοῦτο τὸ *τοσοῦτον* κακὸν ἐκὼν ποιῶ. Ax. 370 C: *τὴν τῶν τηλικῶνδε περίοικον*. Conn. 179 A: οἱ *τοιούτοι*. Crat. 426 E: ἐν τοῖς *τοιόσδε* ῥήμασιν, οἶον κτέ. 427 A: πάντα τὰ *τοιαῦτα*. Euthyd. 277 E: ἐπὶ τῷ *τοιῶδε* ὅταν κτέ. Gorg. 476 B: τὸ *τοιόνδε*. Legg.

667 D: ἡ ἰσότης . . . τοῦ τε τοσοῦτου καὶ τοῦ τοιοῦτου (i.e. *quantitatis et qualitatis*). 670 D: τοῖς τηλικούτοις. 672 B: τὸ δὲ τοσονδε οἶδα ὅτι κτέ. 755 B: τὴν τηλικαύτην ἀρχήν. Phaedr. 261 E: τὸ τοιοῦτον. Phileb. 46 A: τῶν τοιῶνδε νοσημάτων. Rpb. 430 B: τὴν . . . τοιαύτην δύναμιν. Soph. 236 B: τὰ τηλικαῦτα. Theaet. 167 E: ἐν τῷ τοιοῦτῳ ὅταν κτέ.

XEN. Cyr. I, 2, 11: οἱ τηλικούτοι (see above). 6, 19: ὁ τοιοῦτος. 3, 3, 35: ἐν τῷ τοιῶδε. Hell. 5, 4, 13: τοῖς τηλικούτοις (masc.). Mem. I, 2, 8: ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ (see above). R. L. 3, 2 (= 4, 7): τοῖς τηλικούτοις.

THUC. I, 141, 4: οἱ τοιοῦτοι. 2, 42, 2: αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταί. 3, 42, 4: ἐν τῷ τοιῶδε. 6, 9, 2: ὁ τοιοῦτος. 16, 2: τὰ τοιαῦτα. 17, 4: τὸν τοιοῦτον ὄμιλον.

AR. Nub. 812: τὰ τοιαῦθ'. Pax, 1280: τὰ τοιαυτί. Eccl. 1009: τοῖς τηλικούτοις. 1010: ταῖς . . . τηλικαύταις.

SOPH. Ai. 330: οἱ τοιοῖδε. Ant. 726-7: οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαζόμεσθα δὴ | φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικούδε τὴν φύσιν. O. C. 1116: ταῖς τηλικαῖσδε συμκρὸς ἐξαρκεῖ λόγος. 1208: τὰ τοιαῦτ(α). O. R. 674: αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις. 895: αἱ τοιαῖδε πράξεις.

AESCHYL. Ag. 1619-20: διδάσκεισθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ.

PIND. O. 9, 40: μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ(α).

For τοιοῦτος, τοιοῦδος, etc. in predicate position, see 627 sqq. The anarthrous use is very common and requires no array of examples.

587. ὁ ἕτερος. — ὁ ἕτερος, *the other*, is specific or indefinite (*the one of two or of any two*); ἕτερος in prose is indefinite only.

ἀπίθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς, THUC. 3, 98, 5; *Procles, one of the two generals, was killed also*. Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς . . . ἐβόηθησε, THUC. 5, 75, 1; *Pleistoanax, the other king, started off with reinforcements*. ἑτέρας πόλεως πολίτης, ANTIPHON, 5, 78; *A citizen of another city*. καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἠγέεται εἰδέναι, PLATO, Theaet. 180 C; *And (the) one thinks the other (indefinite series) knows nothing*. χολῶς δ' ἕτερον (= τὸν ἕτερον) πόδα, HOM. Il. 2, 217; *He was lame of one foot*.

588. ὁ ἕτερος *Specific*:

DEM. 23, 103: τοῖς . . . τῶν ἐτέρων (*the other*) βασιλέων στρατηγοῖς.

AESCHIN. 3, 40: εἰ τοῖνον . . . ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι . . ., ἀνήρητ' ἂν ὁ ἕτερος (*one of the two*) τῶν νόμων.

ANTIPHON, 5, 23: μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον (*the other*) πλοῖον. 42: ὁ ἕτερος (*the other*) ἄνθρωπος.

PLATO, Legg. 695 B: παραλαβόντες δ' οὖν οἱ παῖδες . . . πρῶτον μὲν τὸν ἕτερον ἄτερος ἀπέκτεινε κτέ.

THUC. 3, 89, 3: δύο νεῶν ἀνελευσμένων τὴν ἐτέραν (*one of the two*) κατέαξεν. 98, 5 (see 587). 5, 75, 1 (see 587). 7, 41, 3: δύο δὲ νῆες τῶν Συρακοσίων . . . διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἐτέρα (*one of them*) αὐτοῖς ἀνδράσιον ἐάλω.

HDT. I, 38: εἰς γὰρ μοι μόνος τυγχάνεις ἐὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον τὴν ἀκοὴν οὐκ εἶναι μοι λογιζομυ.

AR. Nub. 244: ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγον.

EUR. Phoen. 951-2: τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν | τὸν ἕτερον.

SOPH. El. 739-40: ἡλαυνέτην, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος | κάρα προβάλλων ἵππικῶν ὀχημάτων. O. C. 497: σφῶν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.

AESCHYL. Ag. 343-4: νοστήμου σωτηρίας | κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. P. V. 778: δυοῖν λόγον σε θατέρω δωρήσομυ. 867: δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται.

SOLOON, 27, 3: τοὺς δ' ἐτέρους ὅτε δὴ τελέση θεὸς ἔπ' ἐνιαυτούς.

ARCHIL. 93: τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει | δολοφρονέουσα χειρὶ, τῇ τέρῃ δὲ πῦρ.

HOM. Od. 5, 265-6: ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνου | τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν. 22, 183-4: τῇ τέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν, | τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρύ.

II. 9, 218-9: αὐτὸς δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσῆος θείοιο | τοίχου τοῦ ἐτέροιο. 14, 272-3: χειρὶ δὲ τῇ τέρῃ μὲν . . . | τῇ δ' ἐτέρῃ. 21, 71-2: τῇ τέρῃ μὲν . . . | τῇ δ' ἐτέρῃ.

589. ὁ ἕτερος *Indefinite*:

PLATO, Protag. 359 A: πέντε ὄντων μορίων τῆς ἀρετῆς οὐδὲν ἔφη εἶναι τὸ ἕτερον οἶον τὸ ἕτερον. Theaet. 180 B-C: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιούτων ἕτερος ἕτερου μαθητῆς, ἀλλ' αὐτόματοι ἀναφύονται . . . καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἠγείται εἶδαι.

XEN. An. 5, 4, 31: ἀναβούωντων δὲ ἀλλήλων συνήκουον εἰς τὴν ἐτέραν ἐκ τῆς ἐτέρας πόλεως. 6, 1, 5-6: καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως . . . τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον πείει . . . ὁ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πως . . . καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὄπλα τοῦ ἐτέρου ἐξῆει . . . ἄλλοι δὲ τῶν Θρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθηκότα. Hell. 2, 2, 3: καὶ οἰμωγῇ . . . εἰς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἐτέρω παραγγέλλων.

HDT. I, 32: ἡ ἐτέρῃ αὐτέων τῇ ἐτέρῃ ἡμέρῃ . . . οὐδὲν ὅμοιον προσάγει πρήγμα. 134: ἦν δὲ ἡ οὐτερος ὑποδεέστερος ὀλίγῃ, τὰς παρεῖας φιλέονται· ἦν δὲ πολλῶ ἡ οὐτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον.

590. ἕτερος *Indefinite*:

DEM. 3, 18: ἕτερος λέγει τις βελτίω; 18, 201: ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν. 219: Ἀριστοφῶν Κεφάλος Θρασύβουλος, ἕτεροι μυριοί. 19, 265: ἕτερος δὲ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα. 21, 139: καὶ πρὸς τοῦτοις ἕτεροι. [33], 30: ὅποτε δ' αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς συνθήκαι ἠφανίσθησαν, . . . ἕτεραι δὲ μὴ ἐγράφησαν.

PLATO, Legg. 920 E: τέχνησιν ἐτέραις. Phaedr. 233 D: ἐξ ἐτέρων ἐπιτηδευμάτων. Elsew.

XEN. An. 1, 4, 2: ἠγείτο δ' αὐταῖς Ταμῶς . . . ἔχων ναῦς ἐτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν.

THUC. I, 26, 3: πλεῦσαντες εὐθύς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ καὶ ὕστερον ἐτέρω στόλῳ.

HDT. 3, 100: ἑτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος.

AR. Ach. 135: ἕτερος ἀλαζών. Eq. 134: ἕτερος ἀνὴρ. Vesp. 150: ὡς ἕτερος οὐδὲς ἀνὴρ.

EUR. Heracl. 362: πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν. H. F. 912: μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι. Med. 652-3: εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων | μῦθον ἔχω φράσασθαι. Or. 345-6: τίνα . . . ὄκον ἄλλον | ἕτερον; Suppl. 573: πολλοὺς ἔτλην δὴ χἀτέρους ἄλλους πόνους.

SOPH. Ant. 569: ἀρώσιμοι γάρ εἰσι χἀτέρων γαίᾳ. O. C. 1192: εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαί. Tr. 459-60: οὐχὶ χἀτέρας | πλείστας . . . ἔγημε δὴ; 835: πῶς ὄδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι;

AESCHYL. Ag. 147: σπενδομένα θυσίαν ἑτέραν. Cho. 403-4: ἄτην | ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη. Eum. 176-7: ἕτερον . . . | μιάστορ(α).

PIND. O. 7, 86-7: οὐχ ἕτερον λιθίνα | ψᾶφος ἔχει λόγον. P. 2, 89: τότ' αὐθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος. 4, 248: πολλοῖσι δ' ἄγῃμα σοφίας ἑτέροις. N. 8, 37: χρυσὸν εὐχονται, πεδίον δ' ἕτεροι.

HOM. Od. 9, 299-302: τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα . . . οὐτάμεναι πρὸς στήθος . . . ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.

591. ἕτερος *Specific*:

THUC. (after οὐδέ, μηδέ). 2, 67, 4: καὶ τοὺς μετὰ Ἀθηναίων συμπολεμου-
τας καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἑτέρων. 72, 1: ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων, δέχεσθε δὲ
ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους. 3, 64, 3. 5, 48, 1. 6, 44,
3: οἱ δὲ οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἔφασαν ἔσεσθαι. Elsew.

HES. O. et D. 434: εἴ χ' ἕτερον (sc. ἄροτρον) ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσί
βάλοιο. Theog. 762-4: τῶν (sc. Ὑπνου καὶ Θανάτου) ἕτερος μὲν . . . μείλι-
χος ἀνθρώποισι, | τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη.

HOM. Od. 3, 440-1: χέρνιβα δὲ σφ' Ἄρητος . . . | ἦλυθεν . . . φέρων,
ἑτέρη δ' ἔχεν οὐλάς. 5, 265-6 (588).

Il. 2, 217: φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα (587).

592. ἕτερος ἕτερον. — ἕτερος ἕτερον, like ἄλλος ἄλλον (598), denotes a suc-
cessive shift of both subject and object. The same relation holds with the
other cases.

μυρίον μάντι (sc. ἐγὼ φημι) διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου, PLATO, Theaet.
166 D; *But I maintain that there is an infinite difference between any two
(of us).*

ISOC. 19, 24: οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδ' ὅστις πώποθ' ἕτερος
ἕτερον.

PLATO, Theaet. 166 D (see above). 171 D: τὸ εἶναι σοφώτερον ἕτερον
ἑτέρου. 180 B: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητῆς.

THUC. 2, 51, 1: ὡς ἐκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον
γινόμενον. 4: ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείᾳ ἀναπιμπλάμενοι ὥσπερ τὰ
πρόβατα ἔθνησκον. 7, 64, 2: εἰ τίς τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιστήμη
ἢ εὐψυχία.

EUR. Alc. 893-4: συμφορὰ δ' ἐτέρους ἐτέρα | πιῖζει φινείσα θνατῶν.
Bacch. 905-6: ἔτερα δ' ἕτερος ἕτερον | ὄλβη καὶ δυνάμει παρήλθεν.
Elsew.

SOPH. O. C. 230-2: ἀπάτα δ' ἀπά-|ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
| να.

BACCHYL. fr. 5 (Bl.): ἕτερος ἐξ ἐτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.

HES. O. et D. [189]: ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

593. ὁ ἕτερος (ἕτερος) IN A BAD SENSE. — ὁ ἕτερος (ἕτερος) is sometimes used in the sense of *bad, hostile*. Familiar is the phrase πλέον θάτερον ποιεῖν, *to make bad worse*. Cf. the English "to laugh on the other side of the mouth."

DEM. 22, 12: ὅσα πρόποτε τῇ πόλει γέγον' ἢ νῦν ἔστ' ἀγάθ' ἢ θάτερα.
(Cf. LYS. 12, 48: ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχευ, ἄλλων δὲ πολλῶν.)

ISOC. 19, 25: ἀλλ' οὐδ' ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο (sc. οὐδεὶς τῶν συγγενῶν)
πλὴν τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, αἱ πλέον θάτερον ἐποίησαν.

PLATO, Euthyd. 280 E: πλέον γάρ που, οἶμαι, θάτερόν ἐστιν, εἴαν τις
χρηῖται ὄψων μὴ ὀρθῶς πράγματι ἢ εἴαν ἐῖ. Phaedo, 114 E: ὡς ἀλλοτρίους
τε ὄντας (sc. τοὺς κόσμους) καὶ πλέον θάτερον ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι.

SOPH. Ph. 501-3: εἰσορῶν | ὡς πάντα δεινὰ κάπκινδύνως βροτοῖς | κείται,
παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.

PIND. P. 3, 34-5: δαίμων δ' ἕτερος | ἐς κακὸν τρέψαις ἑδαμάσσατό νιν.
Cf. N. 8, 3: τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἐτέραις.

594. ἄλλος, ὁ ἄλλος. — ἄλλος means *another (a different one)*;
ὁ ἄλλος, *the other, the rest*. So οἱ ἄλλοι.

συνηκολούθησαν δὲ . . . καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι, XEN.
An. 2, 5, 30; *There followed also of the other soldiers about two hundred.*
συνηκολούθουν δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν . . . εἰς τριακοσίους, XEN. An. 2, 5, 35;
There followed also other(s of the) Persians to the number of three hundred.
ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῶμαι πολλαὶ . . . ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ, XEN. An. 3, 5, 1;
There were also many other villages in the plain.

595. ἄλλος:

XEN. An. 2, 5, 35 (594). 3, 5, 1 (594). 7, 1, 37: καὶ ἄλφιστα φέροντες
εἶποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες καὶ οἶνον ἄλλοι εἴκοσι.

THUC. 1, 67, 4: ἄλλοι . . . ἐγκλήματα ἐποιούντο. 8, 86, 5: ἄλλος . . .
οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον.

AR. Av. 808: οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

EUR. fr. 170, 1: οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

HOM. Od. 2, 139: ἕξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας.

Il. 6, 187: τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινευ.

596. ὁ ἄλλος:

DEM. [58], 14: δύο μὲν τοῖνυν οὗτοι νόμοι εἰσὶν οὓς παραβέβηκεν ὁ τοὺς
ἄλλους παρανόμων γραφόμενος.

PLATO, Phaedo, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἱ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις κτέ.

XEN. An. 2, 5, 30 (594). 3, 4, 49: οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται παύουσι . . . τὸν Σωτηρίδαν.

THUC. 5, 29, 2: ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινίων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος εἰς θρόνῳ καθίστατο.

EUR. Hel. 304-5: αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς | γυναῖκες.

HOM. Od. 1, 156-7: αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην, | ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι.

Il. 6, 402-3: τὸν β' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι | Ἀστυνάκτ(α).

597. ἄλλος = ὁ ἄλλος. — ἄλλος is often used in Homer as ὁ ἄλλος. Cf. the Latin *alii* for *ceteri*.

ἄλλοι μὲν ἴα θεοὶ . . . | εὐδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχεν ἡδυμος ὕπνος, HOM. Il. 2, 1-2; *The other gods slept all night long, but in sweet sleep's embrace Zeus was not held.*

HOM. Od. 3, 333-4: ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθάνατοισιν | σπείσαντες κοῖτοιο μεδώμεθα. 4, 472: Δίε τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν. 10, 284-5: οὐδὲ σέ φημι | αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.

Il. 1, 17: Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐκνήμιδες Ἀχαιοί. 397-9: ἔφησθα . . . Κρονίωνι | οἷη . . . λογιὸν ἀμύναι, | ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι. 2, 1-2 (see above). 211-2: ἄλλοι μὲν β' ἔζοντο . . . | Θερσίτης δ' εἶτι μόνος . . . ἐκόλφα. 3, 298: Ζεὺ κῦδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

598. ἄλλος ἄλλον. — ἄλλος ἄλλον denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases and with adverbial forms.

παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρεῖα, PLATO, Rpb. 369 C; *Different persons taking different helpers for different needs.* μεταδιδωσι δὴ ἄλλος ἄλλῳ. *Ibid.*; *They share with one another.* εὐθὺς πόρρωθεν ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν, Charm. 153 B; *They forthwith greeted (me) at a distance from one place and another.*

PLATO, Apol. 37 D: καλὸς οὖν ἂν μοι ὁ βίος εἴη . . . ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλιν πόλεως ἀμειβομένην καὶ ἐξελαννομένην ζῆν. Charm. 153 B: ἄλλος ἄλλοθεν (see above). C: ἠρώτων δὲ ἄλλος ἄλλο. Conyn. 220 C: καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν. Rpb. 369 C: ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρεῖα . . . ἄλλος ἄλλῳ (see above).

XEN. An. 1, 6, 11: ἡκαζον δὲ ἄλλοι ἄλλως. 2, 1, 15: οὗτοι . . . ἄλλος ἄλλα λέγει. 4, 8, 19: οἱ δὲ πολέμοι . . . οὐκέτι ἔσθησαν, ἀλλὰ φηγῆ ἄλλος ἄλλῳ ἐτράπετο.

THUC. 1, 16: ἐπεγένετο . . . ἄλλοις . . . ἄλλοθι κωλύματα. 2, 4, 4: ἄλλοι δὲ ἄλλῳ . . . ἀπώλλυντο. 7, 71, 6: ὁ μὲν ναυτικὸς στρατός, ἄλλος ἄλλῳ . . . κατενεχθίντες. 8, 86, 4: γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον. Elsew.

AR. Av. 1374: πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων (parody).

EUR. Hipp. 104: ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει. Ph. 1248-9: παρεξίοντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγιοι θαρσύνοντες ἐξηγῶν τάδε.

SOPH. Ai. 58: ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτων στρατηλατῶν. El. 582: εἰ γὰρ κτενούμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου. 728-9: κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ | ἔθρανε.

AESCHYL. Ag. 595-6: ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν | ἔλασκον εὐφημοῦντες. P. V. 276: πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονῇ προσζῖάνει. Sept. 1070-1: καὶ πόλις ἄλλως | ἄλλοτ' ἐπαινεί τὰ δίκαια.

BACCHYL. 13 [21]: πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

PIND. O. 1, 116: ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι. 7, 11: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις. 8, 12-13: ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν | ἀγαθῶν. P. 2, 13-4: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσαν ἄλλος ἀνῆρ | εὐαχία βάσιλεῦσιν ὕμνον. Elsew.

HOM. Il. 2, 75: ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρηγύειν ἐπέεσσιν. 9, 311: ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 11, 486: Τρῶες δὲ διέτρσαν ἄλλυδις ἄλλος. 13, 279: τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλῃ.

599. ἄλλος AND ἕτερος WITH APPOSITIVE FORCE. — Both ἄλλος and (more rarely) ἕτερος have an appositive force, which the corresponding words lack in English. The rendering is generally “*too*,” “*besides*,” but sometimes the translation of the contrast would be too cumbersome.

οὐ γὰρ ἦν χόρτος οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν δένδρον, XEN. AN. 1, 5, 5; *There was no grass nor any tree besides.* ἦγειτο δ' αὐταῖς (= the Lacedaemonian ships) Ταμῶς . . . ἔχων ναὺς ἐτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν (*with twenty-five additional ships that belonged to Cyrus, not twenty-five others of Cyrus's*), XEN. AN. 1, 4, 2.

ISOC. 4, 26-7: εὐρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς ἐν ἧ κατοικοῦμεν . . . σχεδὸν ἀπάσης αἰτίας οὐσαν. 5, 148: καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἦτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις ἢ τὰς ἄλλας νίκας. 6, 16. 10, 66.

PLATO, Gorg. 473 D: εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. Phaedo, 110 E: ἃ καὶ λίθος καὶ γῆ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῷοις τε καὶ φυτοῖς αἰσχη τε καὶ νόσους παρέχει.

XEN. AN. 1, 4, 2 (see above). 1, 5, 5 (see above). 5, 2, 31-2: καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρήτες . . . ὁ Μυσοῦς δέ (who is described § 29 as ἀνῆρ Μυσοῦς καὶ τοῦνομα τοῦτο ἔχων). 7, 3, 48: συνηλίσθησαν ἀνδράποδι μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχίλιοι, πρόβατα ἄλλα μύρια. Cyr. 1, 6, 2. 38. 6, 3, 11. Elsew.

THUC. 2, 14, 1: παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἢ κατ' οἶκον ἐχρῶντο. 4, 67, 2: οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους . . . Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι περίπολοι ἐνήδρυσαν ἐς τὸ Ἐννάλιον. 5, 75, 3: ἔς τε μαλακίαν . . . καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτήτα.

HDT. I, 216: ἐπεὶν δὲ γέρων γένηται κάρτα οἱ προσήκοντες . . . θύουσι μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἅμα αὐτῷ. 3, 88: γάμους τε τοὺς πρώτους ἐγάμει . . . ὁ Δαρείος, Κύρου μὲν δύο θυγατέρας . . . ἐτέρην δὲ Σμερδίους τοῦ Κύρου θυγατέρα ἔγημε . . . ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὀτάνεω θυγατέρα.

AR. Eccl. 848-9: Γέρων δὲ χωρεῖ . . . καχάζων μεθ' ἐτέρου νεανίου.

SOPH. O. R. 6-7: ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθι. Ph. 38-9: καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται | ῥάκη, "And here are some rags withal, drying in the sun." — Jebb.

HOM. Od. I, 132-4: πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θήτο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων | μνηστήρων, μὴ ξέινος ἀνηθείς ὀρυμαγδῷ | δειπνῶ ἀδήσειεν. 6, 84: ἅμα τῇ γε (sc. Ναυσικάρ) καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

II. 2, 191: ἀλλ' αὐτὸς (i.e. βασιλεὺς οἱ ἔξοχος ἀνὴρ v. 188) τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυσ λαούς.

600. οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι, ETC. — οἱ πολλοί means *the masses*, οἱ ὀλίγοι, *the few, the aristocracy*, τὸ πολὺ, *the mass* (opposed to the remnant), τὸ πλεόν, *the majority* (opposed to the minority), τὸ πλείστον, *the greatest number* (opposed to individuals).

οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πᾶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτ' οὐ χαλεπῶς, DEM. 2, 17. οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡσυχὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὐκρατίστας εἶναι, PLATO, Phileb. 67 B. τῶν . . . πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενον . . ., μέρος δ' αὐτῶν ἀπῆντα τοῖς κατὰ τὰ ἄκρα, XEN. AN. 4, 6, 24. μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ ἀγία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσῃτε, THUC. 3, 39, 6. ἀποπέμπτει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλεόν, THUC. 3, 35, 2. τοῦ . . . ἵππικῆς τὸ πλείστον αὐτοὶ Ὀδρύσαι παρείχοντο καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται, THUC. 2, 98, 4. καὶ οἱ μὲν πλείστοι ἐξέφυγον . . . ὄσους δὲ ἔλαβε κατηκόντισεν ἀφειδῶς Σεύθης, XEN. Hell. 7, 4, 6.

601. οἱ πολλοί, ὀλίγοι WITH DEMONSTRATIVE USE OF THE ARTICLE. — Of course the demonstrative (resumptive) force is not excluded.

τὸ . . . πρῶτον αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἱππέας ἔπεμψαν, THUC. 6, 88, 1; *At first they sent them the poor handful of cavalry (above mentioned).*

DEM. 9, 59: καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; *And why is it necessary to talk this lot of stuff?* (τὰ πολλὰ contemptuous.)

PLATO, Phaedr. 270 A: ὦν δὴ περὶ τὸν πολὺν λόγον (*that interminable preachment*) ἐποικεῖτο Ἀναξαγόρας.

THUC. I, 86, 1: τοὺς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γινώσκω. 2, 51, 5: καὶ τὰς ὀλοφύσεις τῶν ἀπογινομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκέοι ἐξέκαμνον ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικῶμενοι. 6, 88, 1 (see above).

AR. Ran. 555: καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ. 558: τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω.

SOPH. El. 930-1: τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν | τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;

AESCHYL. fr. 353: ὡς οὐ δικάϊως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί, | ὄσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

PIND. O. 13, 93-5: ἐμὲ δ(ἐ) . . . παρὰ σκοπὸν οὐ χρῆ | τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χερσίν.

602. POSITION OF THE ARTICLE. — The article always precedes in prose. In Homer the article, accompanied by a relative clause, rarely follows in the sense of the reduplicated article οὗτος.

οὐ . . . θέμις ἐστὶ κομίζεμεν . . . | ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται, HOM. Od. 10, 73-4; *Not lawful is it to take care of a man, of such a man as has made himself detestable in the sight of the gods.*

HOM. Od. 10, 73-4 (see above). 21, 42-4: ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο . . . | . . . τόν ποτε τέκτων | ξίσσεν ἐπισταμένως. 24, 83-4: ἀνδράσιν . . . | τοῖς οἷ νῦν γεγάασι.

Il. 5, 319-20: οὐ δ' . . . ἐλήθετο συνθεσιῶν | τᾶων, ἃς ἐπέελλε . . . Διομήδης. 331-2: οὐδὲ θεάων | τᾶων, αἶ τ(ε). 9, 630-1: οὐδὲ μετατρέπεται φιλόπητος ἑταίρων | τῆς, ἦ. 13, 593-4: χεῖρα . . . | τὴν βάλει, ἦ.

603. REPETITION AND NON-REPETITION OF THE ARTICLE. — The article may be common to a number of copulated substantives, even when they are of different genders or numbers, or it may be repeated with each member. Theoretically the repetition compels a separate consideration while the omission suggests unity. Practically the Greeks were almost as loose as we are prone to be, and a sharp difference cannot be made.¹

Theoretically then:

οἱ . . . στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοί, XEN. An. 3, 5, 14, *the generals and the captains* (as different classes of officers), but οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί (cf. *ibid.* 1, 7, 2), *the generals and captains* (officers as distinguished from the privates).

Practically:

τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον καὶ τὸ ταῦτόν καὶ ἕτερον, PLATO, Theaet. 186 A; *The like and the unlike and the identical and different.* οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία, THUC. 1, 102, 4.

604. Repetition of the Article:

DEM. 1, 22: τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς. 18, 2: τῆ τάξει καὶ τῆ ἀπολογίᾳ. 7: τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. 12: τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν. 17. 35.

¹ See A. J. P. vi (1885), 486.

LYS. 12, 35: πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων. 43: ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ. 57: τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. 75: τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην. 13, 63: ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων.

PLATO, Rpb. 359 C: τῷ τε δικαίῳ καὶ τῷ ἀδίκῳ. 360 E: τὸν τε δικαιοτάτον καὶ τὸν ἀδικώτατον. 363 E: ὁ μὲν οὖν ἔπαινος καὶ ὁ ψόγος οὗτος ἐκατέρων. 370 D. 371 E: ἡ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία (cf. 372 E: τὴν τε δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν). 410 A: τοὺς . . . εὐφυεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. Theaet. 186 A (603).

XEN. An. 1, 4, 4: τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. 3, 5, 14 (603). Hell. 1, 1, 31: τὰς ναῦς καὶ τὸ στρατεύμα.

THUC. 3, 3, 1: οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν. 15, 1: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. 18, 2: πληγέντες ὑπὸ τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικουρῶν.

HDT. 1, 17: τὰ τε δένδρα καὶ τὸν καρπὸν. 52: τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην.

AR. Ach. 130-2: ἐμοὶ . . . καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι. 575: ὦ Λάμαξ ἦρωσ, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 816-7. 888. 1074. 1086. Eq. 165: καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός. 208. 528.

EUR. Alc. 290: ὁ φύσας χῆ τεκοῦσα.

AESCHYL. P. V. 39: τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμλία. 98-9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμα στενάχω. 927: τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν.

605. Common Article:

LYCURG. 30: ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίνας βασανισθείσι.

DEM. 18, 1: τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης. 5: τῆς παρ' ὑμῶν εἰνούς καὶ φιλανθρωπίας. 19, 309: διὰ τοὺς τῶν Ὀλυθίων παῖδας καὶ γυναῖκα.

ANTIPHON, 1, 30: τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν.

PLATO, Rpb. 328 D: αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμῖαι τε καὶ ἡδοναί. 364 A: καλὸν μὲν ἢ σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη. 459 A: τοῖς τούτων γάμοις τε καὶ παιδοποιίας. *Ibid.* D. Theaet. 144 B: ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις. 186 A (603).

XEN. An. 1, 7, 2: τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς. Hell. 1, 1, 30: τὴν τε ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν καὶ κοινότητα. 1, 2, 7.

THUC. 1, 102, 4 (603). 143, 5: χρῆ . . . τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίας ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν. 2, 13, 1. 3, 9, 2 (*δῖς*). 4, 29, 3.

COM. Philem. 4, 24: ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως.

AR. Ach. 1076: ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρος. Eq. 320: τοῖς δημότασι καὶ φίλοις.

EUR. Andr. 569-70: ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν | γνόντες τέκνου τε τοῦδ(ε).

SOPH. El. 990-1: ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία | καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος. Cf. 1498: τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά.

O. C. 606: τὰ μὰ κάκεινων.

AESCHYL. Ag. 324: καὶ τῶν ἀλόγτων καὶ κρατησάντων. P. V. 79-80: τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν | ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ ἴπιπλησέ μοι.

606. ARTICLE WITH APPOSITIONS OF PERSONAL PRONOUNS.—
 Appositions with the personal pronoun take the article, even when the pronoun is involved in the verb. Omission occurs in poetry, rarely in prose. Compare also 13.

ἡμεῖς οἱ πρόσβεις, AND. 3, 41; *We ambassadors.* ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ, *Ibid.* 1, 6; *To me the defendant.*

DEM. 18, 49: ὑμῖν . . . τοῖς προδιδοῦσι καὶ μισθαρνοῦσιν. 89: ὑμεῖς οἱ τὰ βέλτιστα βουλόμενοι. 94.

ANDOC. 1, 6 (see above). 29: ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι. 49: ἡμῶν τῶν συγγενῶν. 139: ὑμῶν τῶν καθημένων. 3, 41 (see above).

PLATO, Ion, 532 D: χαίρω γὰρ ἀκούων ὑμῶν τῶν σοφῶν. Legg. 680 C: οὐ . . . σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρήτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν. 707 B: ἡμεῖς γε οἱ Κρήτες. Phaedr. 234 D: συνεβάκχευσα μετὰ σοῦ τῆς θείας κεφαλῆς.

XEN. AN. 1, 7, 7: ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων. 5, 7, 20: ἡμεῖς οἱ στρατηγοί. 6, 6, 14: ἡμᾶς τοὺς ἄλλους. Cyr. 4, 5, 22 (13).

THUC. 1, 34, 3: πρὸς ἡμᾶς τοὺς ξυγγενεῖς. 3, 57, 1: ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος. 7, 14, 2: ἐμοὶ . . . τῷ στρατηγῷ.

HDT. 1, 11: ἀλλ' ἦτοι κείνον γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπόλλυσθαι, ἢ σὲ τὸν ἐμὲ γυμνὴν θεησάμενον.

AR. Eq. 458: ἡμῖν τε τοῖς πολίταις. 1359: ὑμῖν τοῖς δικασταῖς.

EUR. Andr. 391-2: κατ' ἐμ', οὐ κείνον κτενεῖς | τὸν αἴτιον τῶνδ(ε); 413-4: ὦ τέκνον, ἢ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνης, | στείχω πρὸς Ἄϊδην. 1071: οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχας.

SOPH. Ant. 922-3: τί χρὴ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι | βλέπειν; El. 282: ἐγὼ δ' . . . ἢ δύσμορος. 303-4: ἐγὼ δ' . . . ἢ τάλαινα(α). Ph. 951: οὐδ' ἐμὶ δ' οὐ δύσμορος.

HOM. Od. 2, 351: κείνον . . . τὸν κάμμορον. 7, 223 (= 248): ἐμὲ τὸν δύστηνον. 9, 61: οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν.

Il. 3, 94: οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν. 8, 211: ἡμέας τοὺς ἄλλους. 14, 368-9: εἴ κεν οἱ ἄλλοι | ἡμεῖς ὀτρυνώμεθα(α). 22, 59: ἐμὲ τὸν δύστηνον.

607. Omission of the Article :

PLATO, Euthyd. 278 E: ἀρά γε πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν; Tim. 22 B: Ἕλληνες αἰεὶ παῖδες ἐστε.

COM. Philem. 4, 36: ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον.

AR. Pl. 603: τί πάθω τλήμων;

EUR. Andr. 107: τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἐκτορα. Med. 231: γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν. 569-70: ὀρθουμένης | εὐνής γυναῖκες πάντ' ἔχην νομίζετε.

SOPH. Ant. 977-8: μέλεοι μελέαν πάθαν | κλαῖον. O. C. 347: μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη. 1583: ὄλωλε γὰρ δύστηνος; Ph. 311: ἀπόλλυμαι τάλας. 923: ἀπόλωλα τλήμων. 1126: τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν. Tr. 705: οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γυνώμης πέσω.

Hom. Od. 4, 145: ἐμείο κυνώπιδος. 14, 240: πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν. 19, 354: κείνον δύστηνον. 20, 115: ἐμοὶ δειλῆ.

Il. 1, 127-8: Ἀχαιοὶ . . . ἀποτίσομεν. 3, 180: δαῖρ . . . ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος. 6, 344: ἐμείο κυνός. 356.

For the article in the complexes consisting of a proper name and the words χώρα, ποταμός, ὄρος, νῆσος, θάλασσα, and similar words, see under the article with proper names §§ 536 ff.

The Article in the Combination of Article, Adjective, and Substantive

608. In the combination of article, adjective, and substantive five positions are to be noticed. Three of these are attributive and two predicative.

609. ATTRIBUTIVE POSITIONS. — There are three attributive positions. The first, ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, is the most simple, natural, and straightforward, and is briefer (σύντομος) than the second, ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός, which is more deliberate, and somewhat more rhetorical, pompous (ὀγκώδης), passionate.¹ The third position, ἀνὴρ ὁ ἀγαθός, is the epanorthotic, self-corrective, or slipshod position. In prose, it produces an effect of familiar ease. In poetry, as the substantive is more frequently anarthrous, the difference between ἀνὴρ ὁ ἀγαθός and ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός cannot be insisted on.²

οἱ ἄγριοι οἶες καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι ἀσινεῖς εἰσιν, XEN. Cyr. I, 4, 7; *The wild sheep and the wild asses are harmless.* οἰκήσετε δὲ τὰς αὐτὰς οἰκίας καὶ χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναῖξι ταῖς αὐταῖς συνοικήσετε, XEN. Cyr. 4, 4, 10; *You will inhabit the same houses and till the same land and live with the same wives (as for land, you will till the same, as for wives, you will live with the same).*

ORATORES ATTICI. In the case of the adjective possessive pronoun, according to statistics furnished by Dr. Alfred W. Mildner, the first attributive position occurs 1102 times, the second 543 times, and the third only 10 times. It will thus be seen that the second position, on an average, occurs only half as often as the first, and that the third position is very rare. In ANDOCIDES the second position preponderates, and in Ps.-DEM. 49 it is used to the exclusion of the other two. The third position is limited to ANTIPHON (thrice), LYSIAS (4 times), HYPERIDES (once), AESCHINES (once), and DEMOSTHENES

¹ ARISTOT. Rhet. 3, 6 (1407 b, 26-37). The examples given are τῆς ἡμετέρας γυναικὸς for συντομία and τῆς γυναικὸς τῆς ἡμετέρας for ὄγκος. Cf. A. J. P. xx (1899), 459.

² A. J. P. xxiii (1902), 8.

(once). The percentages for the three positions are as follows: DIN. (only 28 instances) 82, 18, 0; LYCURG. (only 12 instances) 92, 8, 0; HYP. 53, 42, 5; DEM. 77, 23, 0;¹ PS.-DEM. 55, 45, 0; AESCHIN. 68, 31, 1; ISAE. 72, 28, 0; ISOC. 63, 37, 0; LYS. 71, 27, 1; ANDOC. 41, 59, 0; ANTIPHON, 55, 41, 5. The two extremes, not counting DINARCHUS and LYCURGUS, are ANDOCIDES with only 41% of the first position and DEMOSTHENES with 77%.

XEN. AN. With adjectives, the first position occurs 113 times, the second position 13 times (Joost, p. 68), the third position 6 times (*ibid.* p. 72). With possessives, the first position occurs 31 times, the second position 4 times (*l.c.* p. 69), the third position once (*l.c.* p. 72).

THUCYDIDES. With possessives, according to Dr. A. W. Milden, the first position occurs 102 times in the speeches, the second position 3 times, and the third position 11 times.

HERODOTUS. According to Heikel,² the first position occurs 98 times in the first book of HERODOTUS, the second position 15 times, the third position 12 times.

ARISTOPHANES. The first position is more common than the second, the third is comparatively rare.

EURIPIDES. In the *Alcestis* the first position predominates, the third is not uncommon, the second very rare.

SOPHOCLES. In the *Oedipus Tyrannus* the first position is by far the most common, the second is rare, the third is not uncommon.

AESCHYLUS. The second position is very rare, the first and third positions correspond with the use of EURIPIDES and SOPHOCLES.

HOMER. The first position is common enough. The second position, according to Krüger, is wanting. The third position, though not uncommon with other adjectives, is rare with the possessive pronoun.

610. Examples of First Position:

DEM. I, 1: τῆς ἡμετέρας τύχης. 16: τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν. 2, 7: τὸν Φωκικὸν πόλεμον. 13: τῆς οἰκείας ἀρχῆς.

ANTIPHON, I, 3: τοῦ ἡμετέρου πατρός. 15: τὸν ἐμὸν πατέρα. 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων. 40: μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης.

PLATO, *Euthyd.* 271 B: τοῦ ἡμετέρου . . . Κριτοβούλου. 272 D: τοὺς σοὺς οὐεῖς. *Protag.* 326 E: τῶν ἀγαθῶν πατέρων. *Rpb.* 420 C: τὰ κάλλιστα φάρμακα.

XEN. AN. I, 5, 7: τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ. 8: τοὺς πορφυροῦς κἀνδύς . . . τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας. I, 6, 6: ὁ ἐμὸς πατήρ . . . ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ. 7: τὴν ἐμὴν χώραν. *Cyr.* I, 4, 7: οἱ ἄγριοι οἶες.

THUC. I, 33, 1: τῆς ἡμετέρας χρειᾶς. 35, 3: τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων. 42, 3: ἡ . . . τελευταία χάρις. 49, 1: τῷ παλαιῷ τρόπῳ.

¹ As a matter of fact, there is one occurrence of the third position out of a total of 373 occurrences for the three positions.

² I. A. Heikel, *De participiorum apud Herodotum usu*, Helsingforsiae, 1884, p. 49.

HDT. I, 87: τῆ σῆ . . . εὐδαιμονίῃ. 114: ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου. 7, 41: ὁ λοιπὸς ὄμιλος. 47: τὴν ἀρχαίην γνώμην. 48: τὰ ἡμέτερα πρήγματα.

AR. Ach. 33: τὸν δ' ἐμὸν δῆμον. 227: τῶν ἐμῶν χωρίων. Nub. 1225: τὸν ψαρὸν ἵππον. Vesp. 442: τὸν παλαιὸν δεσπότην.

EUR. Alc. 61: τοὺς ἐμοὺς τρόπους. 314: τῷ σῷ πατρί. 780: τὰ θνητὰ πράγματ(α). 1136: τοῦ μεγίστου Ζηνός.

SOPH. Ai. 37: τῆ σῆ . . . κυναγία. 104: τὸν σὸν ἐνστάτην. O. T. 27: ὁ πυρφόρος θεός. 130: ἡ ποικιλφῶδὸς Σφίγξ.

AESCHYL. P. V. 7: τὸ σὸν . . . ἄνθος. 38: τὸ σὸν . . . γέρας. 79: τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν. 288: ταῖς σαῖς δὲ τύχαις.

PIND. O. 5, 4: τὰν σὰν πόλιν αὐξῶν. N. 7, 102: τὸ δ' ἐμὸν . . . κέαρ, *this heart of mine*.

THEOGN. 439: τὸν ἐμὸν . . . νόον. 519: τὸν ἐμὸν βίον.

HOM. Od. 2, 97: τὸν ἐμὸν γάμον. 4, 694: ὁ . . . ὑμέτερος θυμός. 10, 449: τοὺς ἄλλους ἐτάρους. 14, 153: τὰ ἄ δώμαθ'.

II. I, 185: τὸ σὸν γέρας. 2, 136: αἱ δὲ πού ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι. 5, 321: τοὺς . . . εὐὸς . . . ἵππους. 9, 654: ἀμφὶ . . . τῆ ἐμῆ κλισίῃ. 14, 373: τὰ μακράτατ' ἔγχε(α). 23, 336: τὸν δεξιὸν ἵππον.

611. *Second Position:*

ISOC. 5, 6: τὴν εὐνοίαν τὴν ἡμέτεραν. 10: τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς. 24: τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς.

AND. I, 1: τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν. 2: τοὺς νόμους τοὺς ἡμετέρους. 17: τὸν πατέρα . . . τὸν ἐμὸν. 5, 34 (= 38): τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. 47: τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς . . . τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις.

PLATO, Alc. I, 121 C: ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος. 124 C: ὁ ἐπίτροπος ὁ ἐμός. Protag. 324 D: τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν . . . οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί.

XEN. An. 3, 2, 11: τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. Cyr. I, 4, 7: οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι. 5, 5, 26: τὴν τε γὰρ χώραν . . . τὴν σὴν. 30: τὴν γυναῖκα τὴν σὴν.

THUC. I, 50, 3: τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους. 86, 1: τοὺς . . . λόγους τοὺς πολλοὺς. 140, 1: τῆς . . . γνώμης . . . τῆς αὐτῆς. 2, 71, 4: τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα (but 74, 3: γῆν τὴν Πλαταιίδα). 3, 54, 2: πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ. 6, 9, 3: τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους. 20, 2: τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. 7, 63, 3: τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας.

HDT. I, 9: ἡ γυνὴ ἡ ἐμῆ. 116: τὸν παῖδα τὸν σὸν. 7, 10 a): τὸν χρυσοὺν τὸν ἀκήρατον. 40: τοὺς ὧν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους. 48: τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον.

AR. Ach. 644: τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον. 676: οἱ γέροντες οἱ παλαιοί. Av. 108: αἱ τριήρεις αἱ καλάι.

EUR. Alc. 723: κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σὸν. Andr. 237: ὁ νοῦς ὁ σός.

SOPH. Ai. 442: τῶν ὄπλων τῶν ὧν. O. T. 1079: τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν.

AESCHYL. Cho. 730: ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακὸν (ἀνὴρ ex coniect.; ἀνὴρ M). P. V. 942: τοῦ τυράννου τοῦ νέου.

HOMER. There are apparently no examples of the second position, but see 613.

612. *Third Position:*

AESCHIN. 2, 180: εἰς μνήμην . . . τὴν ἐμήν.

DEM. 27, 5: σκεύσει χρῆσθαι τοῖς ἐμοῖς. [59], 1: καὶ εἰς κινδύνους τοῦς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ.

HYPER. 5, 1: μετ' εὐνοίας τῆς ἐμῆς.

ISOC. 2, 44: κωμωδίας τῆς φαυλοτάτης.

LYS. [6], 34: διὰ πραότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν. 13, 20: ἐπ' εὐνοία τῇ ὑμετέρᾳ. 21, 10: ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. 22, 13: ἐπ' εὐνοία . . . τῇ ὑμετέρᾳ.

ANTIPHON, 5, 11: ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον . . . οἰκία τῇ σῆ. 41: χάριτι τῇ ἐμῇ.

PLATO, Alc. I, 106 E: κατὰ μνήμην τὴν ἐμήν. Gorg. 486 A: εὐνοία γὰρ ἐρῶ τῇ σῆ. Soph. 225 D: κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.

XEN. Cyr. 3, 1, 28: εὐνοία καὶ φιλία τῇ ἐμῇ. 3, 3, 44: ὑπὲρ ψυχῶν τῶν ὑμετέρων. 4, 4, 10: χωρὰν τὴν αὐτήν . . . γυναιξὶ ταῖς αὐταῖς . . . παίδων τῶν ὑμετέρων. 5, 2, 10: δύναμιν τὴν σῆν. 5, 3, 6: δεσπότης ὁ σός.

THUC. 1, 1, 1: παρασκευῇ τῇ πάσῃ. 5, 1: κέρδους τοῦ σφετέρου. 15, 2: ὁμόρους τοὺς σφετέρους. 25, 4: ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς. 33, 3: φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ. 41, 2: ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους. 53, 2: πολεμίου τοὺς ἡμετέρους. 3, 56, 2: πόλιν . . . τὴν ἡμετέραν. 57, 1: ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς. 58, 4. 5. 59, 2: θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινοὺς.

HDT. 1, 9: γυναῖκα τὴν ἐμήν. 87: ἐπὶ γῆν τὴν ἐμήν. 3, 27: εἶματα ἐφόρεον τὰ κάλλιστα. 155: ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ οὐνομα τὸ κάλλιστον ἔθεν. 7, 2: μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς. 5: γῆν τὴν σῆν. 8 α): πατὴρ . . . ὁ ἐμός. β): πατέρα τὸν ἐμόν. γ): γῆν τὴν Περσίδα. 9 γ): νέας τὰς ἀπάσας. 10 α): πατρὶ τῷ σῷ.

AR. Vesp. 580: ῥῆσιν τὴν καλλίστην. Pl. 1013: μυστηρίους δὲ τοῖς μεγάλοισι.

EUR. Alc. 3: παῖδα τὸν ἐμόν. 158: ἡμέραν τὴν κυρίαν. 337: αἰὼν οὐμός. 348: δέμας τὸ σόν. Andr. 166: δῶμα τοῦμόν. 310: θυγατρὸς τῆς ἐμῆς. 416: πατρὶ τῷ σῷ.

SOPH. Ai. 493: εὐνῆς τε τῆς σῆς. 499: ξὺν παιδὶ τῷ σῷ. 506: πατέρα τὸν σόν. O. T. 16: βωμοῖσι τοῖς σοῖς. 49: ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς. 420: βῶης δὲ τῆς σῆς.

AESCHYL. Eum. 66: ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς. 242: δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν. P. V. 231: βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων. 388: θρήνος οὐμός. 439: θεοῖσι τοῖς νέοις.

PIND. O. 5, 10-11: ἄλσος ἀγνὸν | τὸ τεόν.

THEOGN. 635: ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς.

HOM. Od. 7, 326: ἡματι τῷ αὐτῷ. 12, 252: ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι. 14, 61: ἀνακτες οἱ νέοι. 23, 90: τοίχου τοῦ ἐτέρου.

Il. 6, 201: πεδίον τὸ Ἀλήμον. 8, 360: πατὴρ οὐμός. 9, 219: τοίχου τοῦ ἐτέρου. 11, 288: ἀνὴρ ὄριστος. 13, 794: ἦοι τῇ προτέρῃ.

613. RARE ATTRIBUTIVE POSITION.— There are a very few examples

of the attributive use of the type ὁ ἀνὴρ ἀγαθός. Here the adjective is appositive rather than predicative. In the Homeric examples, some consider the article as still a demonstrative.

EUR. Hipp. 683-4: Ζεὺς σ' ὁ (so the Mss.; Wolff σε) γεννήτωρ ἐμός¹ | πρόρριζον ἐκτρέψειεν.

SOPH. Ai. 571-2: καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχατινές | θήσουσ' Ἀχαιοὺς μῆθ' ὁ (so Mss.; Schaefer μήτε) λυμεῶν ἐμός.¹

HOM. Od. 9, 378: ὁ μοχλὸς ἐλάινος (cf. 375: τὸν μοχλόν), *of olive (and green olive to boot 379)*. 464: τὰ μῆλα, ταυαύποδα, πίονα δημῷ. 11.492: τοῦ (my) παιδός, ἀγαυοῦ. 17, 10: τὸν ξείνον, δύστηνον, *the stranger, ill bestead that he is*.

II. 1, 340: πρὸς τοῦ βασιλῆος, ἀπηνίος. 2, 275: τὸν λωβητήρα, ἐπεσβόλον. 21, 317: τὰ τεύχεα, καλά, *fine though they be*.

§14. ATTRIBUTIVE ADVERB. — The attributive position is the only one of which the adverb is capable when combined directly with an articular substantive.

ταῖς . . . ὄντως μαλαίς, PLATO, Theaet. 150 A; *Real midwives. της ἀμελείας ταύτης της ἄγαν*, DEM. 4, 17; *This carelessness, this over (carelessness) δέους καὶ παραχῆς της τότε*, LYS. [6], 35; *The terror and unrest then prevailing*.

LYCURG. 134: τῶν πρόποτε προδοτῶν.

DEM. 4, 17 (see above). 23, 196: τοῖς ὡς ἀληθῶς εὐεργέταις.

ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους. 62: περὶ τῶν ἔξωθεν βοηθειῶν.

LYS. [2], 6: διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν. 26: τὴν τ' ἐνθάδε ἀφίξιν τῶν βαρβάρων. [6], 35 (see above).

PLATO, Apol. 40 C: τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε. Legg. 727 D: τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ. Phaedo, 61 E: περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ. 117 C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκέισε. Polit. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Protag. 343 C: ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις. Theaet. 150 A (see above).

XEN. An. 2, 2, 11: ἑπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω. 3, 2, 30: δεῖ . . . τοὺς ἀρχοντας ἐπιμελεστέροισιν γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν. Hell. 2, 1, 9: τὴν λίαν ὕβριν τούτου.

THUC. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρὶν. 4, 77, 2: τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη.

HDT. 1, 95: Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίας. 142: τὰ ἄνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Nub. 869: καὶ τῶν κρεμαστῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Pax, 607: τὸν αὐτοδᾶξ τρόπον (43). Av. 1533: παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.

EUR. Alc. 13: ἄδην τὸν παραντίκ(α). 243: τὸν ἔπειτα χρόνον. 309-10: τέκνους | τοῖς πρόσθ(ε). Andr. 979: τύχαις ταῖς οἰκοθεν.

SOPH. O. T. 271-2: τῷ πότμῳ | τῷ νῦν. 515-6: ἐν ταῖς ξυμφοραῖς | ταῖς νῦν. 667-8: κακοῖς . . . τοῖς πάλαι.

¹ Both seem to be afterthoughts, both represent the objective genitive. There is a proud appropriation of γεννήτωρ, an agonized appropriation of λυμεῶν, as if *mine, yes, mine*.

AESCHYL. P. V. 404: θεοῖς τοῖς πάρος.

PIND. O. 5, 1-2: στεφάνων . . . τῶν Ὀλυμπία. N. 9, 15: κρέσσων δὲ κακπαῦει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ. I. 2, 1: οἱ μὲν πάλαι . . . φῶτες. fr. 129, 1: τὰν ἐνθάδε νύκτα. 133, 2: ἐς τὸν ὑπερθεῖν ἄλιον.

HOM. II. 9, 558-9: κάρτιστος ἐπιχθονίων γίνετ' ἀνδρῶν | τῶν τότε.

For other examples of the first position see 491.

615. DIFFERENCE BETWEEN ATTRIBUTIVE ADVERB AND ADJECTIVE. —

The difference between the attributive adverb and the attributive adjective is the difference between the participial element that the adverb requires, and the adjective.

ἡ πρότερον ὀλιγαρχία = ἡ πρότερον οὖσα ὀλιγαρχία, *the oligarchy which formerly existed*. ἡ προτέρα ὀλιγαρχία, cf. LYS. 12, 65, *the former of the two oligarchies*. ἡ πρότερον γυνή, *the one who was formerly wife* (now dead, divorced, or what not). ἡ προτέρα γυνή, *first wife, former wife of two*.

DIN. I, 69: τοὺς πρότερον πολέμους (now at peace) καλῶς διώκησας . . . κατὰ τὴν προτέραν εἰσφοράν (another pending).

DEM. 2, 7: τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους. 18, 108: κατὰ τοὺς προτέρους νόμους. 19, 84: ἡ πρότερον βοήθει(α). 163: τὴν προτέραν . . . πρσβείαν. 333: ἐπὶ τῆς ὑστέρως πρσβείας. 24, 122: κατὰ τοὺς νόμους τοὺς προτέρους.

LYS. 12, 65: τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο. 25, 9: τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν. 19: ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ.

ANTIPHON, 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων . . . τοὺς δὲ προτέρους λόγους. 42: τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις.

PLATO, Charm. 165 A: τὰ ὕστερον γράμματα. Menex. 240 E: τὰς ὑστέρως μάχας. Rpb. 547 D: τὴν προτέραν πολιτείαν. 620 A: κατὰ συνήθειαν γὰρ τοῦ προτέρου βίου τὰ πολλὰ αἰρεῖσθαι.

XEN. An. 7, 8, 22: καὶ οὕτω τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Hell. 1, 2, 8: ἀπὸ τῶν προτέρων εἴκοσι νεῶν καὶ ἀπὸ ἐτέρων πέντε.

THUC. 1, 32, 5: τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνη ἐναντία τολμῶμεν. 3, 41: ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ. 6, 6, 2: τοῦ προτέρου πολέμου. 7, 43, 3: ἡ προτέρα στρατιά, *the first of the two armies*.

HDT. I, 84: ὁ πρότερον βασιλεύς. 6, 87: τῶν πρότερον ἀδικημάτων. 7, 2: ἐκ τῆς προτέρας γυναικός.

AR. Eq. 43: τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ. 535: διὰ τὰς προτέρας νίκας. 1355: ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. Vesp. 558: διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυνξιν. Ran. 691: τὰς πρότερον ἀμαρτίας. Eccl. 609: τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν. 985: ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς.

HOM. II. 13, 794: ἧοὶ τῇ προτέρῃ (612).

616. ATTRIBUTIVE PREPOSITIONAL PHRASES. — Like the adverb, prepositional phrases are found in the three attributive positions.

ὁ πρὸς τὸν βάρβαρον πόλεμος, DEM. 14, 32; *The war with the barbarian*

PLATO, Phaedo, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἵ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις κτέ.

XEN. An. 2, 5, 30 (594). 3, 4, 49: οἱ δ' ἄλλοι στρατιώται παύουσι . . . τὸν Σωτηριδῆν.

THUC. 5, 29, 2: ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινίων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος εἰς θροῦν καθίστατο.

EUR. Hel. 304-5: αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς | γυναῖκες.

HOM. Od. 1, 156-7: αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην, | ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι.

Il. 6, 402-3: τὸν ῥ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι | Ἀστυνάκτ(α).

597. ἄλλος = ὁ ἄλλος. — ἄλλος is often used in Homer as ὁ ἄλλος. Cf. the Latin *alii* for *ceteri*.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ . . . | εὐδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχεν ἡδυμος ὕπνος, HOM. Il. 2, 1-2; *The other gods slept all night long, but in sweet sleep's embrace Zeus was not held.*

HOM. Od. 3, 333-4: ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθνήτοισιν | σπείσαντες κοῖτιοιο μεδώμεθα. 4, 472: Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν. 10, 284-5: οὐδὲ σέ φημι | αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.

Il. 1, 17: Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί. 397-9: ἔφησθα . . . Κρονίων | οἷη . . . λοιγὸν ἀμύναι, | ὅππότε μιν ξυυδῆσαι Ὀλύμπιοι ἦθελον ἄλλοι. 2, 1-2 (see above). 211-2: ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο . . . | Θερσίτης δ' ἔτι μῶνος . . . ἐκολῶσα. 3, 298: Ζεῦ κύδιστε μίγυστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

598. ἄλλος ἄλλον. — ἄλλος ἄλλον denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases and with adverbial forms.

παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρεῖα, PLATO, Rpb. 369 C; *Different persons taking different helpers for different needs.* μεταδιδωσι δὴ ἄλλος ἄλλῳ. *Ibid.*; *They share with one another.* εὐθὺς πόρρωθεν ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν, Charm. 153 B; *They forthwith greeted (me) at a distance from one place and another.*

PLATO, Apol. 37 D: καλὸς οὖν ἂν μοι ὁ βίος εἴη . . . ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλιν πόλεως ἀμειβομένην καὶ ἐξελαυνομένην ζῆν. Charm. 153 B: ἄλλος ἄλλοθεν (see above). C: ἡρώτων δὲ ἄλλος ἄλλο. Conyn. 220 C: καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν. Rpb. 369 C: ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου . . . χρεῖα . . . ἄλλος ἄλλῳ (see above).

XEN. An. 1, 6, 11: ἡκαζὸν δὲ ἄλλοι ἄλλως. 2, 1, 15: οὗτοι . . . ἄλλος ἄλλα λέγει. 4, 8, 19: οἱ δὲ πολέμοι . . . οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ φυγῆ ἄλλος ἄλλῳ ἐτράπετο.

THUC. 1, 16: ἐπεγένετο . . . ἄλλοις . . . ἄλλοθι κωλύματα. 2, 4, 4: ἄλλοι δὲ ἄλλῳ . . . ἀπώλλυντο. 7, 71, 6: ὁ μὲν ναυτικὸς στρατός, ἄλλος ἄλλῳ . . . κατενεχθίντες. 8, 86, 4: γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον. Elsew.

AR. Av. 1374: πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων (parody).

EUR. Hipp. 104: ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει. Ph. 1248-9: παρεξιώντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγουςι θαρσύνοντες ἐξήδων τάδε.

SOPH. Ai. 58: ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτων στρατηλατῶν. El. 582: εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου. 728-9: κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ | ἔθραυε.

AESCHYL. Ag. 595-6: ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν | ἔλασκον εὐφημοῦντες. P. V. 276: πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει. Sept. 1070-1: καὶ πόλις ἄλλως | ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

BACCHYL. 13 [21]: πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

PIND. O. 1, 116: ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι. 7, 11: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις. 8, 12-13: ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν | ἀγαθῶν. P. 2, 13-4: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ | εὐαχία βασιλεύειν ὕμνον. Elsew.

HOM. Il. 2, 75: ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 9, 311: ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 11, 486: Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. 13, 279: τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη.

599. ἄλλος AND ἕτερος WITH APPOSITIVE FORCE. — Both ἄλλος and (more rarely) ἕτερος have an appositive force, which the corresponding words lack in English. The rendering is generally “*too*,” “*besides*,” but sometimes the translation of the contrast would be too cumbersome.

οὐ γὰρ ἦν χόρτος οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν δένδρον, XEN. An. 1, 5, 5; *There was no grass nor any tree besides.* ἦγετο δ' αὐταῖς (= the Lacedaemonian ships) Ταμῶς . . . ἔχων ναῦς ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν (*with twenty-five additional ships that belonged to Cyrus, not twenty-five others of Cyrus's*), XEN. An. 1, 4, 2.

ISOC. 4, 26-7: εὐρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς ἐν ἣ κατοικοῦμεν . . . σχεδὸν ἀπάσης αἰτίας οὖσαν. 5, 148: καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἦπταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις ἢ τὰς ἄλλας νίκας. 6, 16. 10, 66.

PLATO, Gorg. 473 D: εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. Phaedo, 110 E: ἃ καὶ λίθοις καὶ γῆ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει.

XEN. An. 1, 4, 2 (see above). 1, 5, 5 (see above). 5, 2, 31-2: καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρήτες . . . ὁ Μυσοῦς δέ (who is described § 29 as ἀνὴρ Μυσοῦς καὶ τοῦνομα τοῦτο ἔχων). 7, 3, 48: συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχίλιοι, πρόβατα ἄλλα μύρια. Cyr. 1, 6, 2. 38. 6, 3, 11. Elsew.

THUC. 2, 14, 1: παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἢ κατ' οἶκον ἐχρῶντο. 4, 67, 2: οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους . . . Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι περίπολοι ἐνήδρυσαν ἐς τὸ Ἐννάλιον. 5, 75, 3: ἔς τε μαλακίαν . . . καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτήτα.

92 D: ἐγὼ δὲ τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξει ποιουμένοις λόγοις ξύνουδα οὔσιν ἀλαζόσι. Rpb. 460 B: τὰ αἰεὶ γιγνόμενα ἔκγονα . . . αἰ ἐπὶ τούτων ἐφεστηκυῖαι ἀρχαί. 489 A: ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί.

XEN. An. I, 1, 8: τοὺς γιγνομένους δισμούς. 4, 7, 22: ἐκ τῆς καομένης χώρας. According to Joost,¹ the first position occurs 46 times in the Anabasis, the second position 14 times, the third position 4 times. Hell. 3, 3, 2: ἡ πολὺν κάλλιον ἐκείνου εἰδυῖα μήτηρ.

THUC. I, 32, 5: τὴν μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν. 35, 3: ἀπὸ τῆς προκειμένης . . . ξυμμαχίας. 36, 1: ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα πόλεμον. 40, 5: τοὺς προσήκοντας ξυμμάχους. 5, 34, 1: τῶν ἀπὸ Θράκης μετὰ Βρασιδίου ἐξεληθόντων στρατιωτῶν. 7, 47, 1: πρὸς τε τὴν γεγενημένην ξυμφωρὰν καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν.

HDT. I, 9: τῆς ἀνοιγομένης θύρης. 33: τὰ παρεόντα ἀγαθά. 59: ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ. 7, 213: τῷ παρόντι πρήγματι.

AR Nub. 1400: τῶν καθεστῶτων νόμων. Pax, 838: οἱ διατρέχοντες ἀστῆρες. Av. 642: τὰ παρόντα φρύγανα. 901: παρόντα. Lys. 318: τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους. 650: παρόντων. Eccl. 13: τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχλ. 105: τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν.

EUR. Alc. 153-4: τὴν ὑπερβεβλημένην | γυναικα. 173-4: τοῦ πῶν | κακόν. 251: λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτίραι θεοῦς. 309: ἡ ἴπιοῦσα μητρυά. 561: τὸν παρόντα δαίμονα. 673: ἡ παροῦσα συμφορά. 695: τὴν πεπρωμένην τύχην. 700-1: εἰ τὴν παροῦσαν καθθανεῖν πείσεις αἰεὶ | γυναιχ' ὑπὲρ σοῦ. 754: τὰ προστυχόντα ξένα. 840-1: τὴν θανοῦσαν ἀρτίως | γυναικα. 1137: ὁ φιλύσας πατήρ. 1149: τὸν προκειμένον πόνον.

SOPH. O. T. 75: τοῦ καθήκοντος χρόνου. 397: ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους. 633: τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος. 781: τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν. 793 (= 1514): τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 971: τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβῶν θεοπίσματα. 1213: ὁ πάνθ' ὀρῶν χρόνος. 1386-7: εἰ τῆς ἀκουούσης ἐτ' ἦν | πηγῆς δι' ὧτων φραγμός. 1425: τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα. 1477: τὴν παροῦσαν τέρψιν.

AESCHYL. P. V. 26: τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. 98-9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμα. 103-4: τὴν πεπρωμένην δὲ χρῆ | αἶσαν φέρειν. 138-40: τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου | χθόν' ἀκομήτῳ βρέματι παῖδες | πατρὸς Ὀκεανοῦ. 272: τὰς προσερούσας τύχας. 375: τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. 392: τὸν παρόντα νοῦν. 397: τὰς οὐλομένας τύχας. 471: τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. 526-7: ὁ πάντα νέμων . . . Ζεὺς. 891-3: μήτε τῶν πλοῦτῳ διαθρυπτομένων | μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων | . . . ἐραστεῦσαι γάμων. 971: τοῖς παροῦσι πράγμασι. 981: ὁ γηράσκων χρόνος. 1000: πρὸς τὰς παρούσας πημονάς.

PIND. O. 2, 17-9: τῶν δὲ πεπραγμένων . . . ἔργων. 4, 25: παρὰ τὸν

¹ L.c., p. 69 and p. 72.

ἀλικίας εἰκότα χρόνον. 8, 28: ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος. 10, 7: ὁ μέλλων χρόνος. P. 1, 57: τὸν προσέρποντα χρόνον. 3, 108-9: τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν | διίμων' ἀσκήσω. 8, 22-4: ἡ δικαιοπόλις ἀρεταῖς | κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν | θιγοῖσα νᾶσος. 12, 20-1: τὸν Εὐρύαλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενῶων | χριμφθέντα . . . ἐρικλάγκταν γόνον. I. 3, 45: τῶν τότε ὄντων . . . αἰδῶν. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων. 180, 2: ὁ κρατιστεύων λόγος.

HOM. Od. 5, 185: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

II. 15, 37: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

622. PARTICIPLE OR MODIFIER OUTSIDE OF ATTRIBUTIVE COMPLEX. — When one or more modifiers are employed, the participle or the modifier may be put outside of the complex.

ἡ . . . ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη, THUC. 2, 18, 3; *The delay on the Isthmus.* (Cf. *ibid.* ἡ ἐν τῇ Οἰνῇ ἐπίσχεσις.) τὸν κατειληφῶτα κίνδυνον τὴν πόλιν, DEM. 18, 220; *The danger which had come upon the city.* τοῖς εἰρημόνοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ, LYS. 12, 77; *After the manner mentioned by me.* τίνας οὖν ἦσαν οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε βηθέντες; DEM. 18, 35; *What were the statements that were made by him on that occasion?*

623. *Attributive Participle following its Substantive:*

DIN. I, 30: βουλεύσας μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμω θάνατον κατασκευασθέντα.

DEM. 18, 35 (see 622). 98. 126. 201. 19, 49. 20, 31. 55: τὰς τότε δωρεῖας δοθείσας. 84: λαβὲ δὴ καὶ τὸ τῷ Χαβρίᾳ ψήφισμα ψηφισθέν. 130: πᾶς ὁ πρὸ τοῦ χρόνος γεγονώς. 24, 72: τὰς κατὰ τοὺς πρότερον κυρίου νόμους κρίσεις γεγενημένας. [50], 65: τὸν μὲν ὑπὸ τῶν νόμων χρόνον ὠρισμένον. 51, 13: διὰ τὰς ὑπὸ τούτων ἀνδροληψίας καὶ σύλας κατασκευασμένας.

AESCHIN. 2, 115: τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων.

ISAE. 3, 50: τοῖς γε ἐκ τῆς γησιᾶς θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν.

ISOC. 4, 179: οἶμαι . . . δηλώσειν τὴν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγενημένην καὶ τὴν τοῦ βασιλέως πλεονεξίαν.

LYS. [2], 15: τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν ἐλθοῦσαν.

ANTIPHON, 5, 81: τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις.

PLATO, Phileb. 21 C: ἀνάγκη . . . τῆς . . . ἐν τῷ παραχρῆμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μηδ' ἠντινοῦν μνήμην ὑπομένειν. Rpb. 377 B: ἀρ' οὖν ῥαδίως οὕτω παρήσομεν τοὺς ἐπιτυχόντας ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων μύθους πλασθέντας ἀκούειν τοὺς παῖδας;

XEN. An. 2, 1, 12: τὰ μόνα ἀγαθὰ ἡμῖν ὄντα. 7, 7, 32: οἱ νῦν ὑπὸ σοὶ Θράκες γενόμενοι. Cyr. 6, 1, 18: τῶν ἐγγύς ἑαυτῶν κακῶν ὄντων ἀμελοῦντες. Hell. 2, 1, 1: οἱ δὲ ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἑστεονικοῦ στρατιῶται ὄντες. *Ibid.* 4, 10: ἔπειτα ἐχώρουσαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀναφέρονσαν.

THUC. 1, 90, 1: τὴν ἐς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. 2, 18, 3 (see 622). 3, 67, 3: τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην. 5, 5,

1: τοῖς ἐκ Μεσσηνίας ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν. 34, 1: τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Ἐλλωτας μαχεσαμένους. 7, 23, 3. 7, 50, 1: τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἦρος ἐν ταῖς ὀλκάσιν ὀπλίτας ἀποσταλέντας. 52, 2: τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας. 55, 1: τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ναῦς ἐπελθούσας. 8, 36, 1: τὰ ἐκ τῆς Ἰάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα. 92, 4: οἱ γὰρ ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸ τῆς Ἡετωνείας τεῖχος ὀπλίται οἰκοδομοῦντες.

HDT. 6, 132: μετὰ δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα γενόμενον.

AR. Pl. 996-7: καὶ τᾶλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγῆματα | ἐπόντα.

EUR. I. T. 570-1: οὐδ' οἱ σοφοί γε δίμιμονες κекλημένοι | πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.

SOPH. Ph. 1316-7: ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν | τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. Tr. 436-7: τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος | Διὸς καταστράπτοντος.

AESCHYL. P. V. 313-4: ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον | παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

PIND. O. 13, 53: τὰν πατρὸς ἀντία Μῆδειαν θεμέλιαν γάμον αὐτᾶ. fr. 123, 2: τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτίνας προσώπου μαρμαριζοῖσας.

624. *Modifier of Participle outside of Complex:*

DEM. (7), 19: τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβων. 18, 176: τὸν ἐφεισθηκότα κίνδυνον τῇ πόλει. 220 (see 622). 24, 26: τῶν τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς νόμοις.

AESCHIN. 3, 126: "ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων" (part of a *psēphisma*).

LYS. 12, 77 (see 622).

PLATO, Rpb. 486 E: τῇ μελλούσῃ τοῦ ὄντος ἱκανῶς τε καὶ τελῶς ψυχῇ μεταλήψεσθαι.

XEN. An. 4, 2, 14: τῆς ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἐθελοντῶν. 3, 24: κατὰ τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμόν. Hell. 3, 4, 1: ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα. II: ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως. 5, 2, 4: τὸν ῥέοντα ποταμὸν διὰ τῆς πόλεως.

THUC. I, 32, 4: ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων. 4, 107, 2: τὴν προύχουσαν ἄκρην ἀπὸ τοῦ τεῖχους. 5, 112, 2: τῇ . . . μέχρι τοῦδε σφζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτῆν. 7, 70, 2: τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ.

EUR. I. A. 903-4: ἀλλ' ἄμνον, ὦ θεᾶς παῖ, . . . | τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῆ.

PIND. Cf. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων (621).

625. *Second Attributive Position of Participle:*

DEM. (7), 18: οἱ πρέσβεις οἱ παρ' ἐκείνου πεμφθέντες. 24, 205: τῆς πόλεως ὄνειδος ἔστι τῆς θεμένης.

AESCHIN. 3, 6: αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις (sc. διοικῶνται).

ISAE. 3, 50: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

ISOC. 4, 6: τῆς παραχῆς τῆς παρούσης. 9: αἱ . . . πράξεις αἱ προγεγενημένα. 43: τὰς ἔχθρας τὰς ἐνεστηκυίας.

LYS. 3, 35: ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης. [6], 5: τοὺς μύστας τοὺς ἀφικνουμένους. 14, 40: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

PLATO, Legg. 799 E: τοῖς νόμοις τοῖς νῦν ἡμῖν παροῦσι. Phaedr. 231 E: τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα. Rpb. 454 C-D: ἐκείνο τὸ εἶδος . . . ἐφυλάττομεν τὸ πρὸς αὐτὰ τείνον τὰ ἐπιτηδεύματα. 485 B: ἐκείνης τῆς οὐσίας τῆς αἰετοῦ οὐσης καὶ μὴ πλανωμένης ὑπὸ γενέσεως καὶ φθορᾶς.

XEN. An. 1, 4, 7: τοὺς στρατιώτας αὐτῶν τοὺς παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας. 3, 5, 2. 4, 6, 1: τοῦ ὑοῦ τοῦ ἄρτι ἡ βᾶσκοντος. 5, 2, 23: τὰς πύλας τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας. Elsew. (See Joost, *l.c.* p. 69.)

THUC. 2, 5, 2: τὸ ὕδωρ τὸ γινόμενον τῆς νυκτός. 5: τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν . . . Ἐννεακρούνη καλουμένη τὸ δὲ πάλαι . . . Καλλιρρόη ὠνομασμένη.

HDT. 4, 72: τῶν . . . νηγίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων. 7, 213: τὴν ἀγραπὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρεος φέρουσαν. 222: οἱ μὲν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεπνιγμένοι. For other examples see Heikel, *de participiorum apud Herodotum usu*, Helsingforsiae, 1884, p. 53.

AR. Ach. 22: τὸ σχοινίον . . . τὸ μεμιλωμένον. 367: ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων. 1008-10: ζηλῶ σε . . . τῆς εὐχίας, | ἀνθρώπε, τῆς παρούσης. Eq. 399: τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. Thesm. 358-9: τοὺς | ὄρκους τοὺς νενομισμένους. 896: ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε. Pl. 782-3: οἱ φίλοι | οἱ φαινόμενοι. 914: τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις.

SOPH. O. T. 245: τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι. 1080-1: ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων | τῆς εὐ διδούσης.

PIND. The second attributive position of the participle is wanting.

626. *Third Position:*

PLATO, Crito, 51 B: καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νῦν ἔχουσι. Soph. 235 E: χρώματα ἀποδίδους τὰ προσήκοντα ἐκάστος.

XEN. An. 1, 2, 13: ἐνταῦθα ἦν . . . κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη. 8, 10: ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα. 6, 5, 20: οὔτε πλοῖα ἔστι τὰ ἀπάξοντα οὔτε σῖτος ᾧ θρεψόμεθα.

HDT. 1, 59: οὔτε τιμὰς τὰς εἰσέστας συνταράξας οὔτε θέσμιμα μεταλλάξας. 61 (620). 97: τρόπῳ τῷ παρεόντι. 205: ἐπὶ πλοίων τῶν διαπορθμευόντων τὸν ποταμόν. 3, 71: τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ. 99: ἄνδρες οἱ μάλιστα οἱ ὀμιλέοντες.

COM. Men. 4, 341, 45: ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχίσεται.

AR. Eccl. 6: ὄρμα φλογὸς σημεία τὰ ξυγκείμενα.

EUR. Alc. 701-2: φίλοις | τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τὰδ(ε).

SOPH. O. T. 735: καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξ ἐληλυθώς;

AESCHYL. P. V. 46-7: πόνων γὰρ . . . | τῶν νῦν παρόντων. 839: χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα. fr. 157: τέκνοις ἐπῳξέ τοῖς τεθηκόσιν.

PIND. O. 10, 88-9: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα | ἐπακτὸν ἀλλότριον. I. 4; 24: κόμπον τὸν εἰοκότ(α).

HOM. Il. 24, 687: παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι.

627. PREDICATIVE POSITION OF ARTICLE, SUBSTANTIVE, AND ADJECTIVE. — When adjective and substantive are associated without the article, it is a mere matter of inference whether the adjective is attributive or predicative. *ναὺς ἔρημος* may be 'an empty ship' or 'a ship when empty.' In Il. 4, 124: *κυκλωτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν*, *He bent the great bow into a round*, *κυκλωτερὲς* is predicate, *μέγα* is attribute. At this stage, then, the Greek language presents the same state of things that is familiar to us in Latin.

But when the substantive was used with the article and the adjective without it, inasmuch as the articular substantive represented the old notion and the adjective the new, a predicative relation was set up.¹ As this position is used only in a few combinations in English, it is often necessary to translate by a relative clause or an abstract noun and often the translation costs more than it comes to.

οἱ τοὶ τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, EUR. Phoen. 555; *The property that mortals hold is not their own.* *ἄσα συμβεβούλευκα . . . ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς* (sc. *συμβεβούλευκα*), DEM. 18, 298; *All that I have counselled, I have counselled in the innocence of my heart.* *τοῖς δὲ ταχέϊαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους*, LYCURG. 96; *Those that took their departure quickly, made quick work of their departure.* *λαμπρῆ τῇ φωνῇ*, DEM. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice.* *μεγάλῃ τῇ φωνῇ*, DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice.*

628. LIMITATIONS OF THE PREDICATIVE POSITION. — The popular use of the predicative position seems never to have gone far beyond the more simple combinations, and outside of these it is found most frequently in authors who are given to making points and so becomes a gnomon of artificial style.²

τηλικάυτην ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν, DEM. 4, 22; *I think that the force (proposed) is sufficient (though) so small.* *καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρῃ καὶ ποικιλωτέρῃ τὰς πράξεις δηλοῦσι*, ISOC. 15, 47; *For the language in which they set forth their themes has a leaning toward the poetical and ornate.* *ἀναπειταμέναις αὐτὸν ἐδέχοντο ταῖς πύλαις*, *Ibid.* 126; *They received him with gates wide open.*

¹ Cf. THEON, Progymn. in RHET. GR., II, 83 (Sp.): *προσθίσει ἀρθρων οὐκέτι ἀμφίβολος γίνεταί ἡ λέξις· εἰσι δὲ Αἰγύπτιοι οἱ Κολχοί· δῆλον γὰρ γέγονεν· ὅτι περὶ Κολχῶν λέγει ὡς εἰσιν Αἰγύπτιοι.*

² A. J. P. xvii (1896), 518. See also MILDEN, *The Limitations of the Predicative Position in Greek*, Baltimore, 1907, especially p. 43.

LYCURG. 67: *μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινήν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν.* 96: *λέγεται . . . τοὺς . . . ταχέϊαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενους . . . ἀπολείσθαι.* 145: *φανερῶ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος.*

DEM. 2, 13: *πολλὴν δὴ τὴν μετᾶστασιν καὶ μεγάλῃν δεκτέον.* 4, 22: *ἐπειδὴν, διότι τηλικαύτην ἀποχρῆν ὀμμι τὴν δύναμιν . . ., διδάξω.* 19, 19: *εἶπε δὲ τοιοῦτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ' ἔχοντας τάγαθά.* 37, 41: *ἀλλ' ἐγὼ πολλῶ τῷ δικαίῳ περιεῖναι βουλόμενος συνεχώρουν.* [49], 8: *τὸ μὲν τοῖνυν πρῶτον χρέως, ὃ ἐκπλέων ἔλαβε στρατηγῶν τὸ ὕστερον, τοσοῦτον ὀφέει.*

AESCHIN. 2, 176: *καὶ τοσαῦτ' ἔχοντες τάγαθά.* 3, 146: *προσέμειξε . . . τὸν κίνδυνον ἀπαρασκέυῃ τῇ πόλει.*

ISOC. 2, 7: *μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν . . . πολὺ καταδεεστέρην τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν.* 6, 1: *τοσαύτην πεποίημαι τὴν μεταβολήν.* 20: *τὴν δὲ βσιλειάν ἐξαίρετον αὐτοῖς παρ' ἐκείνων ἔλαβον.* 45: *πολὺ δὲ μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτήσατο.* 8, 47: *ἡμεῖς δ' . . . ὡσπερ βασιλεῦς ὁ μέγιστος μισθωτοῖς χρώμεθα τοῖς στρατοπέδοις.* 104: *καὶ τοῖς ἀμυρτήμασι παραπλησίοις ἐχρήσαντο καὶ τὸ τελευταῖον ὁμοίαις ταῖς συμφοραῖς περιέπεσον.* 9, 54: *ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκεύασαν.* 15, 47: *καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρῃ καὶ ποικιλωτέρῃ τὰς πράξεις δηλοῦσι, καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ὀγκωδέστεροις καὶ καινότεροις χρῆσθαι ζητοῦσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἄλλαις ἰδίαις ἐπιφανεστέραις καὶ πλείοσιν ὄλον τὸν λόγον διοικοῦσιν.* 15, 126 (see above).

ANTIPHON, 3 γ 6: *πολεμῖ τῷ τούτου βέλει περιπεσῶν.* 5, 12: *ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κτηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι . . . ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι.* 38: *οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἤτιῶντο.*

PLATO, Apol. 31 C: *ἰκανὸν γὰρ . . . ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα . . . τὴν πενίαν.* Rpb. 406 B: *καλὸν ἄρα τὸ γέρας, ἔφη, τῆς τέχνης ἠνέγκατο.*

XEN. An. 1, 7, 14: *συντεταγμένῃ τῷ στρατεύματι παντί.* 8, 1: *ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ.* 4, 2, 11: *ὀρθίοις τοῖς λόχοις.* Cyr. 3, 3, 18: *πολὺ μὲντοι ἡμεῖς μὲν βελτίοσι καὶ ἐρρωμενεστέραις ταῖς ψυχαῖς τῶν στρατιωτῶν χρῆσόμεθα ἢν ἴωμεν κτέ.* Hell. 1, 5, 14: *διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί.* 3, 2, 23: *ἐπιλητῖδας γὰρ ἔχουεν τὰς πόλεις.* 4, 21: *πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ εἶχε (provisions galore).*

THUC. 1, 117, 1: *ἀφάρκτω τῷ στρατοπέδῳ.* 2, 4, 2: *ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς δῶκοντας.* 38, 2: *οἰκειότερα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτῶν ἀγαθὰ γιγνώμενα κερποῦσθαι.* 39, 3: *ἄθρόα δὲ τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πω πολίμιος ἐνέτυχε.* 49, 5: *τῇ δίψῃ ἀπαύστῃ ξυνεχόμενοι.* 76, 4: *ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι.* 100, 2: *καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσοσι ἢ ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτῶ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι.* 6: *αὐτοὺς πολλαπλασίῃ τῷ ὀμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν.* 3, 21, 1: *εἶχε (sc. τὸ τείχος) μὲν δύο τοὺς περιβόλους.* 4, 55, 1: *ἄθρόα μὲν οὐδὲ μὴ τῇ δυνάμει ἀντετάξοντο.* 6, 34, 5: *εἰ δ' αὖ τῷ ταχυναντοῦντι ἄθροωτέρῳ κουφίσαντες προσβάλοιν.* 37, 1: *μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς τίς νιντὶ κούφεις τοσοῦτον πλοῦν δέυρο κομισθῆναι.* 46, 5: *πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.* 55, 3: *πολλῶ τῷ περι-*

όντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. 7, 36, 3: στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κόλλα καὶ ἀσθενῆ παίνοντες τοῖς ἐμβόλοις. 39, 2: ὅπως . . . ἀπροσδοκῆ- τοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. 8, 27, 6: ἀτελεῖ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλή- του ἀνέστησαν. 80, 1: ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι. 104, 5: ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο . . . τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὄξειαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος.

HDT. 6, 8: πεπληρωμένῃσι τῆσι νηυσὶ παρήσαν οἱ Ἴωνες. 7, 46: ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερός ἐν αὐτῷ εὗρίσκειται ἔων. 8, 51: αἰρέουσι ἔρημον τὸ ἄστυ.

AR. Ach. 150: ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 686: παίει ξυνά- πτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. 1105-6: καλὸν γε (sc. ἐνεγκε δέυρο) καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν. | καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας. Eq. 124: πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ. 528: ἐφόρει τὰς δρυὲς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. 1367: τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἵν' τελέῃ. Nub. 1330: πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. Vesp. 457: τύφε πολλῶ τῷ καπνῷ. Av. 503: κῆτα κενὸν τὸν θύλακον οὐκαδ' ἀφείλκον. Ran. 903-4: τὸν δ' (= *the other one*) ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν | ἐμπεσόντα. Cf. Pl. 879: τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς (κακοὺς is appositive rather than an ordinary predicative adjective).

COM. Theop. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῶ τῷ λόγῳ.

EUR. Cycl. 419: καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδωσ. 551: καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδωσ, Κύκλωψ. 680-1: τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἐστήρωσι. Phoen. 555: οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί (627).

SOPH. Ai. 1121: οὐ γὰρ βάνανυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην. El. 1500: ἀλλ' οὐ πατρῶαν τὴν τέχνην ἐκόμψασας. O. C. 753-4: ἀρ' ἄθλιον τοῦνει-δος, ὦ τάλας ἐγώ, | ὠνειδίσ' ἐς σὲ κάμει καὶ τὸ πᾶν γένος; O. T. 525-6: τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη . . . ὅτι | . . . ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

HIPPONAX, 26: ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

HOM. Il. 5, 715: ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ. Cf. 6, 185: καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δόμεναι ἀνδρῶν.

629. PREDICATIVE POSITION IN PHRASES THAT HAVE TO DO WITH THE PERSON. — In determining the stylistic effect of any given instance of the predicative adjective with an articular noun, it must be borne in mind that the predicative use was fostered by the employment of the article as a possessive, and many of the most familiar turns consist of phrases that have to do with the person, such as *μεγάλῃ τῇ φωνῇ*.

λαμπρῆ τῇ φωνῇ, DEM. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice (627)*. *μεγάλῃ τῇ φωνῇ*, DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice (627)*.

DIN. 1, 67: τίνας τὰς ἐλπίδας ἔξομεν;

LYCURG. 40: διπλᾶ θαϊμάτι' ἐμπεπορημένους.

DEM. I, 7: βεβαίαν εἰκὸς τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ἔχει. II: μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν. 2, I: τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας. 18, 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας κἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς (627). 19, 199 (see above). 57, 11 (see above).

AESCHIN. 2, 7: ἴση τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας.

ISAE. 6, 59: ἐὰν . . . ἡμῖν δὲ λοιδορήσῃται μεγάλη τῇ φωνῇ.

ISOC. 8, 103: τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἑταίραις. 10, 23: οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὄπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς.

LYS. [2], 18: ἔλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος.

PLATO, CONV. 190 B: τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον. Legg. 880 A: ἀμνέσθω κατὰ φύσιν ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν. Theaet. 144 D: ἵνα κἀγὼ ἔμμαντὸν ἀνασκεψώμαι, ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον. 168 B: ἴλεψ τῇ διανοίᾳ.

XEN. Cyr. 3, 3, 31: αὔριον ἐξίασι πολὺ ἔρρωμενεστέραις ταῖς γνώμας. 58: οἱ δὲ θεοσεβῶς πάντες συνεπήχθησαν μεγάλη τῇ φωνῇ. Hell. 3, 4, 11: μάλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, but SOPH. El. 1297: φαιδρῶ προσώπῳ.

THUC. I, 6, 1: ξυνήθη τὴν δίαitan. 3: ἀνειμένη τῇ διαίτῃ. 70, 6: τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις . . . χρῶνται, τῇ δὲ γνώμῃ οἰκειοτάτη. 120, 5: ὁμοίᾳ τῇ πίστει. 3, 38, 1: ἀμβλυτέρα τῇ ὀργῇ. 82, 2: ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι. 6, 68, 2: μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν. 8, 45, 2: ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται . . . τὰ σώματα χεῖρω ἔχωσι.

HDT. 2, 48. 51.

COM. Men. 4, 341, 56: ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου. Philetaer. 3, 293: ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. Pherecr. 2, 281, 3: ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα.

AR. Ach. 120: τοιόνδε δ', ὃ πίθηκε, τὸν πῶγων' ἔχων. Eq. 205: ἀγκύλαις ταῖς χερσίν ἀρπάζων φέρει. 280-1: κενῇ τῇ κοιλίᾳ | ἐσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα. 1170: ὡς μέγαν ἀρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. Nub. 229-30: τὴν φροντίδα | λεπτήν καταμείζας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. Vesp. 554: ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν. Lys. 88: καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. 1116: καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αἰθαδικῇ. Thesm. 583: ἕως ἂν οὕτως τὰς γνώθους ψιλὰς ἔχης. Pl. 1018: καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη. 1022: τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχομι μαλακὸν καὶ καλόν.

EUR. Cycl. 126: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν. fr. 271: πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.

SOPH. O. T. 1512-4: νῦν δὲ τοῦτ' εὐχασθέ μοι, | . . . τοῦ βίου δὲ λῦονος | ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. Tr. 1252-3: κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν | ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθε.

SAPPHO, 72: ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω.

ARCHIL. 91: τοιήνδε δ', ὃ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

630. PREDICATIVE POSITION IN PREPOSITIONAL PHRASES. — Especially worthy of note is the use of the predicative position

in combination with prepositions, a construction which adds to the advantages of the genitive absolute that of greater exactness.

εἰς ἔρημον τὴν χώραν, LYS. [2], 49; *Into the country, stripped of its defenders.* ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς, DEM. 18, 298; *In the innocence of my heart.* μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας, THUC. 1, 19; *With the alliance in its integrity.*

DIN 1, 37: παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων.

DEM. Cf. 4, 51: ἐπ' ἀδήλοις οὖσι τοῖς . . . γενησομένοις. 18, 205: ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει. 258: μετὰ πολλῆς τῆς ἐνδείας according to L and some editors; μετὰ πολλῆς ἐνδείας Blass. 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας κἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς (627 and above). 19, 120: πρὸς [δία] μεμετρημένην τὴν ἡμέραν. 21, 30: ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. 24, 76: ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει. 25, 99: ὡς ἐπὶ κυρίου τοῦ νόμου. [35], 22: ὡς ἐπ' ἐλευθέρους τοῖς χρήμασι. 36, 8: ἀπὸ κοινῶν τῶν χρημάτων . . . ἐκ κοινῶν τῶν χρημάτων. 39: ἐκ κοινῶν . . . τῶν χρημάτων. 38, 28: παρ' ἐκόντων ἔλαβον τῶν ἐπιτρόπων.

AESCHIN. 2, 126: ἐν διαμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ. 3, 58: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 255: μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύεσθε.

ISOC. [1], 34: ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. 7, 17: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 8, 12: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει. 14, 40: ἐξ ἀτειχίστου μὲν τῆς πόλεως. Er. 6, 9: ποτέρας (sc. χρή) τῶν τιμῶν ἀγαπήσαι, τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομίνας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν.

LYS. [2], 49 (see above). 12, 97: οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῆ.

ANDOC. 1, 88: ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος (629).

PLATO, APOI. 20 E: εἰς ἀξιόχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω. Protag. 357 A: ἐν ὀρθῇ τῇ αἰρίσει. Rpb. 515 E: εἰ δὲ . . . ἐντεῦθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βία διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους.

XEN. AN. 1, 3, 14: ἡγεμόνα αἰτεῖν Κύρον ὅστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. 5, 4, 2: ἐρωτῶντες πότερον ὡς διὰ φιλίας ἢ διὰ πολεμίας πορευέσονται τῆς χώρας. Hell. 3, 2, 9: διὰ φιλίας τῆς Θράκης πορευθεῖς . . . ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον.

THUC. 1, 19 (see above). 36, 1: πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθρούς. 74, 3: ἀπὸ τε οἰκουμένων τῶν πόλεων. 84, 4: αἰεὶ δὲ ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους ἔργῳ παρασκευάζόμεθα. 3, 43, 4: ὑπέυθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. 6, 77, 1: ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου. 92, 5: περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλευέσθαι. 7, 66, 1: ὅτι μὲν καλὰ τὰ προεργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται . . . δοκεῖτε ἡμῖν εἰδέναι. Cf. 84, 4: ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ. 8, 38, 3: ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις.

HDT. 5, 29: ὅκως τινὰ ἴδωεν ἐν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ ἀγρὸν εὖ ἐξεργασμένον. 92, 7: ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰππὸν Περσῶν τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε.

AR. Thesm. 455-6: ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὧ γυναῖκες, δρᾶ κακά, | ἄτ' ἐν ἀγρίοις τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.

EUR. Phoen. 526: οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.

SOPH. Ant. 556: ἐπ' ἀρρητοῖς γε τοῖς ἑμοῖς λόγοις.

631. PREDICATIVE POSITIONS. — The first position in which the predicative adjective precedes the articular noun is more common than the second position in which the adjective follows.

632. First Position:

DIN. 1, 67.¹ Lycurg. 40.¹ 67. 96. 145.

DEM. 1, 7.¹ 11.¹ 2, 13. 4, 22. 19, 19. 199.¹ 37, 41. 57, 11.¹

AESCHIN. 2, 7.¹ 176. 3, 146.

ISAE. 6, 59.¹

ISOC. 2, 7 (*bis*). 6, 1. 45. 8, 47. 104. 9, 54. 15, 126.

LYS. [2], 18.¹

ANTIPHON, 3 γ 6. 5, 12 (*bis*). 38.

PLATO, Apol. 31 C. Legg. 88o A.¹ Rpb. 406 B. Theaet. 144 D.¹ 168 B.¹

XEN. An. 1, 7, 14. 8, 1. 4, 2, 11. Cyr. 3, 3, 18. 31.¹ 58.¹ Hell. 1, 5, 14. 3, 2, 23. 4, 11.¹ 21.

THUC. 1, 6, 1.¹ 3.¹ 117, 1. 120, 5.¹ 2, 4, 2. 38, 2. 39, 3. 76, 4. 100, 6. 3, 21, 1. 38, 1.¹ 82, 2.¹ 4, 55, 1. 6, 46, 5. 55, 3. 68, 2.¹ 7, 36, 3. 39, 2. 8, 27, 6. 80, 1. 104, 5 (*bis*).

HDT. 2, 48.¹ 51.¹ 6, 8. 7, 46. 8, 51.

COM. Men. 4, 341, 56.¹ Philetaer. 3, 293.¹ Theop. 2, 818, 7. Pherecr. 2, 281, 3.¹

AR. Ach. 120.¹ 150. 686. 1105-6 (*bis*). Eq. 124. 205.¹ 280-1.¹ 1170.¹ Nub. 1330. Vesp. 457. Av. 503. Lys. 88.¹ 1116.¹ Ran. 903.

EUR. Cycl. 126.¹ 419. 551. fr. 271.¹

SOPH. Ai. 1121. El. 1500. O. C. 753.

HIPPONAX, 26.

SAPPHO, 72.¹

ARCHIL. 91.¹

HOM. Il. 5, 715. Cf. 6, 185.

In addition to the above references must be added the examples of the prepositional type cited under 630, which, with a single exception (EUR. Phoen. 526), are of the first position.

633. Second Position:

DEM. 2, 1.¹ [49], 8.

ISOC. 6, 20. 8, 103.¹ 104. 10, 23.¹ 15, 47 (*ter*).

¹The passages to which these references apply are cited in 629, the others in 628.

- PLATO, Conv. 190 B.¹
 THUC. 1, 70, 6 (*bis*).¹ 2, 49, 5. 100, 2. 6, 34, 5. 37, 1. 8, 45, 2.¹
 AR. Eq. 528. 1367. Nub. 229-30.¹ Vesp. 554.¹ Thesm. 583.¹ Cf. Pl.
 879. 1018.¹ 1022.¹
 EUR. Cycl. 680. Phoen. 555.
 SOPH. O. T. 526. 1513.¹ Tr. 1252-3.¹

634. PARTICIPLE IN PREDICATIVE POSITION.—The predicative position is the most common position of the participle. Instances of this position in which the participle is the equivalent of an adjective, have been cited under the preceding sections. Other examples will be given later under the head of *Predicative Attribution*, the *Participle*, the *Compound Sentence*, and the *Abridged Sentence*. For the predicative position of the attributive participle, see 622 and 623.

635. SEEMING ATTRIBUTIVE OR PREDICATIVE POSITION OF καλούμενος, ὀνομαζόμενος, ὢν, AND THE LIKE.—The articular copulative participle is regularly attracted into the gender and number of the predicate (cf. 124, 127 f., 492), and the resulting positions merely simulate attribution or predication.

ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία, PLATO, Phaedo, 68 C; *What is called bravery. ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην*, PLATO, Conv. 190 E; *To what is now called the belly. περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας*, PLATO, Phaedo, 64 D; *About what are called (so-called) pleasures.*

DEM. [26], 27: ἐπεὶ καὶ . . . τὰς καλουμένας ὥρας νόμος καὶ τάξις . . . διοικεῖν φαίνεται.

AESCHIN. 2, 31: τῶν καλουμένων Ἐννέα ὀδῶν. 40: τὸ καλούμενον παιπάλημα. 3, 122: ἤκειν . . . πρὸς τὸ Θυτείον ἐκεῖ καλούμενον.

ISOC. 8, 7: οὕτω γὰρ . . . πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὥστ(ε) κτέ. 94: ῥᾶδιόν ἐστι καταμαθεῖν . . . τὴν καλουμένην μὲν ἀρχήν, οὕσαν δὲ συμφοράν, ὅτι πέφυκε χείρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ.

PLATO, Conv. 190 E (see above). Legg. 720 B: θείης ἂν ταῦτα δύο γένη τῶν καλουμένων λατρῶν; PHAEDO, 64 D (see above). 68 C (see above). 86 D: ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ. Phaedr. 243 B: καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλιψιδίαν παραχρήμα ἀνέβλεψεν. Rpb. 404 D: οὐκοῦν καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων (sc. ψέγει) τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας; 473 C-D: εἰ μὴ . . . ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι . . . οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα.

XEN. An. 6, 1, 7: ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις.

¹ The passages to which these references apply are cited in 629, the others in 628.

7, 1, 33: ἔλεγεν ὅτι ἔτοιμος εἶη ἠγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θερᾶκης. 5, 1: εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον. Mem. I, 1, 11: σκοπῶν ὅπως ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔφυ.

THUC. I, 2, 1: ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη. 3: ἡ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία. 32, 4: καὶ περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη . . . νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθ.νεια φαινομένη. 2, 19, 2: περὶ τοὺς Ρεΐτους καλουμένους. . . . ἐς Ἀχαρνάς, χώρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δῆμων καλουμένων. 8, 48, 6: τοὺς τε καλοὺς ἀγαθοὺς ὀνομαζομένους.

HDT. 6, 61: τὸ δ' ἐστὶ ἐν τῇ Θερᾶπνῃ καλεομένη.

COM. Men. 4, 249: ἡ νῦν ὑπὸ τινῶν χρηστότης καλουμένη.

EUR. Andr. 75-6: ὁ δὲ κεκλημένος | πατῆρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

636. μέσος, ἄκρος, AND THE LIKE IN PREDICATIVE POSITION. —

Adjectives of position when used partitively regularly precede the articular substantive. For the anarthrous use, see 507.

(ἡ στήλη) κατὰ μέσῃν τὴν νῆσον ἔκειτο, PLATO, Criti. 119 C; *The pillar was situated in the middle of the island.* ὄνυχας . . . ἐπ' ἄκροισι τοῖς κόλοις ἔφυσαν, Tim. 76 E; *They formed, at the extremities of the limbs, nails.* στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης, XEN. An. 1, 2, 17; *Halting his chariot before the phalanx, the middle of it.* But τὸ μέσον στίφος, XEN. An. 1, 8, 13; *The central mass of men, not the centre of the mass of men.* ὁ μέσος (δάκτυλος), PLATO, Rpb. 523 C; *The middle finger, not the middle of the finger.*

DIN. 1, 24: πόλις ἀστυγείτων . . . ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται.

LYCURG. 17: κατὰ μέσῃν τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθών.

HYPER. c. Athen. col. 6, 20: ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ.

DEM. 19, 127: εἰς μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον. 29, 12: ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων.

ISOC. 5, 90: ἐν μέσοις γενόμενον τοῖς πολεμίοις ἀποθανεῖν (sc. ὁμολογεῖται).

PLATO, Conv. 190 E: κατὰ μέσῃν τὴν γαστέρα. Critias, 119 C (see above). Lach. 183 E: ἄκρον τοῦ στύρακος. Phaedo, 108 E: ἐν μέσῳ τῷ οὐρανῷ. 109 C: ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους. E: διεξελθεῖν ἐπ' ἔσχατον τὸν ἀέρα. Protag. 352 A: ἰδὼν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἄκρας. Tim. 75 C-D: τὰ δὲ νεῦρα . . . ὁ θ.ὸς ἐπ' ἔσχάτην τὴν κεφαλὴν . . . ἐκόλλησεν . . . καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς ξυν.δησεν. Tim. 76 E (see above).

XEN. Ag. 9, 4: ἐν μέσαις ταῖς εὐφροσύναις. An. 1, 2, 7: διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου. 17 (see above). 2, 1, 11: ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρα. Cyr. 3, 4: ἄκρα δὲ τῇ οὐρᾷ σείουσιν. 4, 8: ἐπὶ δὲ ταῖς μηριαῖαις ἄκραις. 5, 10: ἐπ' ἄκρους δὲ τοὺς πόδας. 6, 7: εἰς μέσον τὸν κεκρύφαλον. Cyr. 7, 1, 34: ἐν ἄκραις ταῖς χερσὶ. 8, 8, 17: περὶ ἄκραις ταῖς χερσὶ. R. Eq. 6, 9: εἰς ἄκρον τὸ στόμα.

THUC. 2, 83, 3: κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. 91, 3: τῇ Λευκαδίᾳ (sc. νηί) διακούσῃ ἐμβάλλει μέση. 3, 107, 4: οὔτοι δὲ ἐν τῷ εὐώνυμφῳ μᾶλλον καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες ἀθρόοι ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἕσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. 4, 96, 1: μέχρι . . . μέσου τοῦ στρατοπέδου. 5, 9, 6: κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. 6, 97, 5: ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν. 101, 2: διὰ μέσου τοῦ ἔλους.

HIET. 2, 40: σκέλεα δὲ ἀποτάμνουσι καὶ τὴν ὀσφὶν ἄκρην. 4, 49: Κίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἰμον ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν (sc. τὸν Ἰστρον). 181: ἐκ μέσου τοῦ ἁλός. 5, 101: διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει.

AR. Ach. 638: ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. 1216. Lys. 443-4: εἰ . . . τὴν χεῖρ' ἄκραν | ταύτῃ προσοίσεις. Thesm. 239: τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

EUR. Cycl. 159: εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. 184: περὶ μέσον τὸν αὐχένα. 220: ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι. 671: μεθύνω κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἀνθρακᾶς.

SOPH. fr. 689: μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην.

637. ὅλος IN PREDICATIVE POSITION. — ὅλος prefers the first predicative position with its decided emphasis. The second position is a manner of afterthought.

ὅλη . . . ἡ πόλις, DEM. 21, 80; (*The*) *WHOLE (of) the city.* οἱ ἀλλότριος καὶ ἡ πόλις ὅλη, AESCHIN. 1, 28; *The strangers and the CITY, the whole of it.* ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο· τῇ δ' ὑστεραία κτέ, THUC. 4, 69, 3; *This day they worked the whole day long; but on the following day etc.*

INSCRIPTIONES ATTICAE. The predicative position alone is found according to Msth.³ § 86, 45. II, 465, 10: ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ (ante 100 a. Chr.). 467, 39: δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ (circ. 100 a. Chr.). 240, b, 9: ὅλην τὴν πόλιν (307/6 a. Chr.). IV, 2, 1054 b, 16: παρ' ὅλον τὸν τοῖχον (a. 350 a. Chr.).

DIN: 1 ex. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 22: ὅλη τῇ Ἑλλάδι. 44: τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης.

LYCURG. 3 exx. of 1st pred. pos. 7: ὑπὲρ ὅλης τῆς πατρίδος. 40: καθ' ὅλην τὴν πόλιν (τὴν add. Suid. (Sch.)). 59: ἡγοῦμαι . . . τουτονὶ . . . ὅλην ἐκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν.

HYPERIDES. No example.

DEMOSTHENES. In the Demosthenean corpus are found 50 exx. of the 1st pred. pos. and 9 exx. of the 2d pred. pos. 18, 118: λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμ' ὅλον τὸ γραφέν μοι. 21, 80: ὅλη γὰρ ἡ πόλις . . . τὴν ἐπιβουλήν τότε ταύτην . . . ἤσθετο.

AESCHIN. 4 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 28 (see above). 52 (= 3, 48 = 3, 206): ὅλην τὴν ἡμέραν.

ISAE. 2 exx. of 1st pred. pos. 7, 2: ὅλον τὸ πρᾶγμα. 23: ὅλου τοῦ κλήρου.

ISOC. 29 exx. of 1st pred. pos., 6 exx. (omitting 9, 67) of 2d pred. pos. 8, 51: περὶ τὴν σωτηριάν ὅλης τῆς πόλεως. 9, 46: τῇ τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει.

LYS. 5 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 28, 10: οὐκ ἔργο-
κλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὄλη. 31, 26: προδοῦς ὄλην τὴν πόλιν.

ANDOC. 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 68: τὴν πόλιν ὄλην συνταράξας.
[4], 29: τὴν πόλιν ὄλην ὑβρίζων.

ANTIPHON. 3 exx. of 2d pred. pos. 5, 76: ἡ πόλις ὄλη . . . μετὰ τῆς
πόλεως ὄλης. 79: μετὰ τῆς πόλεως ὄλης.

PLATO, CONN. 219 C: κατεκείμεν τὴν νύκτα ὄλην. CRAT. 393 E: ὄλη τῷ
ὀνόματι. CRITI. 118 A: ὄλης τῆς νήσου. LEGG. 808 A: ὄλην καὶ πᾶσαν τὴν
οικίαν. RPB. 411 A: τὸν βίον ὄλον. 442 C: ὄλη τῷ κοινῷ. 518 C: ξὺν
ὄλη τῷ σώματι . . . ξὺν ὄλη τῇ ψυχῇ. 519 E: ἐν ὄλη τῇ πόλει.

XEN. AN. 5 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. (see Joost,
Sprachgebr. Xen. In 2, 3, 16: ὁ δὲ φοῖνιξ ὄθεν ἐξαιρεθεῖ ὁ ἐγκέφαλος ὄλος
αὐαίνεται, ὄλος is adverbial, belonging to αὐαίνεται). 1, 2, 17: ὄλην τὴν φάλαγγα.
3, 3, 11: τῆς ἡμέρας ὄλης. 4, 1, 10: ὄλην τὴν ἡμέραν. Cyr. 2, 1, 24: καὶ
ὄλαις ταῖς τάξεσι καὶ ὄλοις τοῖς λόχοις. 30: ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν πεμπάδα
ὄλην καὶ δεκάδα ὄλην καὶ λόχον ὄλον καὶ τάξιν ὄλην (sc. ἐκάλει). Hell.
3, 4, 17: ὄλην τὴν πόλιν.

THUC. 3 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 70, 8: δι' ὄλου
τοῦ αἰῶνος. 4, 69, 3 (see above). 7, 38, 3: ὄλην τὴν ἡμέραν. 8, 50, 5:
ὄλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων.

HERODOTUS. No example.¹

COM. FR. About 9 exx. of the 1st pos. and 9 exx. of the 2d pos. 11 of
these exx. are either ὄλην τὴν ἡμέραν (τὴν ἡμέραν ὄλην) or ὄλην τὴν νύκτα
(τὴν νύχθ' ὄλην).

ARISTOPHANES. 7 exx. of the 1st pred. pos., 12 exx. of the 2d pred.
pos. The preponderance of the 2d pos. is undoubtedly due to metrical con-
venience, 10 of the 12 exx. occurring at the end of the verse. Ach. 138: τὴν
Θράκην ὄλην. Eq. 1191: ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. Nub. 36 (= Eccl. 39. 55. 1123. Pl. 743): τὴν νύχθ' ὄλην. Nub. 75: ὄλην τὴν νύκτα.
Lys. 29: ὄλης τῆς Ἑλλάδος. Pl. 1015: ὄλην τὴν ἡμέραν. fr. 2, 1092: τὸν
χεμῶν' ὄλον.

TRAGICI. No example.

LYRICI. No ex. except CARM. POP. 35: ὄλον τὸ σῶμα and 46, 23:
ὄλης τῆς Ἑλλάδος.

HESIOD. Does not use ὄλος (ὀλος).

HOMER. No example.

638. ὄλος IN ATTRIBUTIVE POSITION. — The attributive posi-
tion of ὄλος is much less common than the predicative.

τὴν ὄλην ἐπιβουλήν καὶ πονηρίαν . . . ὄψεσθε, DEM. 32, 2; *You will see the
whole extent of the chicanery and rascality.* τὴν ὄλην τῶν πραγμάτων διοίκη-
σιν, ISOC. 9, 69; *The whole management of the state.*

DIN, LYCURG. No example.

¹ ὄλος, which is said not to occur in Herodotus, is found 7, 167 and 8, 113.

HYPER. 1, 12, 17: σὲ δὲ τὸν τῶν ὄλων πραγμάτων ἐπιστάτην παρῆδεν; (the only ex. in HYPER.).

DEM. 11 exx. in the entire corpus. 1, 3 (= 2, 31): τῶν ὄλων πραγμάτων. 32, 2 (see above). 36, 37: τὸ ἤμισυ τῆς ὄλης μισθώσεως.

AESCHIN. 9 exx. 1, 24: τῆς ὄλης ἡλικίας. 1, 46 (= 1, 61. 73): τὸ ὄλον πρᾶγμα. 3, 25: τὴν ὄλην διοίκησιν.

ISAEUS. No example.

ISOC. Only two exx. 9, 69: ἢ τὴν κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὄλην τῶν πραγμάτων διοίκησιν. Ep. 2, 3: κατέγνω . . . μᾶλλον σοι μέλει τῶν περὶ τὴν ἀνδρίαν ἐπαίνων ἢ τῶν ὄλων πραγμάτων.

LYS., ANDOC., ANTIPHON. No example.

PLATO, CONV. 191 B: τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει καὶ συνεπλέκετο, εἶτε γυναῖκός τῆς ὄλης ἐντύχοι ἡμίσει, . . . εἴτ' ἀνδρός. Crat. 392 C: πότερον οὖν αἱ γυναῖκες . . . φρονιμώτεραί σοι δοκοῦσιν εἶναι ἢ οἱ ἄνδρες, ὡς τὸ ὄλον εἰπεῖν γένος; Protag. 329 D: ὡςπερ τὰ τοῦ προσώπου μῦρια ἔχει πρὸς τὸ ὄλον πρόσωπον. Rpb. 344 C: ὅσοι ἂν πύθωνται αὐτὸν τὴν ὄλην ἀδικίαν (*the whole gamut of injustice*) ἠδικηκότα.

XEN. AN. 4, 8, 11: εἰ δέ πη τοῦτο ἔσται, τῇ ὄλη φάλαγγι κακὸν ἔσται (the only ex. in the Anab., according to Joost).

THUC., HDT. No example.

COM. Nicol. 4, 580, 30: τῆς ὄλης τέχνης. Sosip. 4, 483, 31: τῆς ὄλης συντάξεως. Men. 4, 249: μεθῆκε τὸν ὄλον εἰς πονηρίαν βίον. 353, 466: τὸν ὄλον ἀνατρέπει βίον.

ARISTOPHANES. No example.

TRAG. Chaerem. 36, p. 790: τὰς ὄλας τιμάς (*verba corrupta*, Nauck).

EUR., SOPH., AESCHYL. No example.

ANACREONTEA, 13, 3-4: εἰ κύματ' οἶδας εὐρεῖν | τὰ τῆς ὄλης θαλάσσης.

PIND. O. 2, 33: τὸν ὄλον ἀμφὶ χρόνον.

HES., HYMN. HOM., HOM. No example.

639. ὄλος WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVE. — ὄλος with an anarthrous substantive is generally indefinite as in English *a whole*; occasionally, definite.

640. ὄλος with anarthrous substantive indefinite:

ἂν δέ τις ἀνθρώπων ἢ καὶ ὄλη πόλις . . . βοηθήσῃ. DEM. 23, 81; *If any individual or even a whole city comes to the rescue.* πόλις ὄλαι καὶ ἔθνη, DEM. 18, 271; *CITIES, in their entirety, and nations.*

HYPER. 3, 13: ὅς οὐ μόνον ὑπὲρ σεαυτοῦ δύνασαι εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὄλη πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἶ (Cobet would read ὄλη τῇ πόλει).

DEM. 18, 30: τρεῖς ὄλους μῆνας. 271 (see above). 19, 57 (= 158): τρεῖς μῆνας ὄλους. 78: τέτταρας μῆνας ὄλους. 230: ὄλον τόπον. 20, 51: πόλις ὄλας. 21, 131: φυλὴν ὄλην. 23, 81 (see above). 24, 9: μίαν ἡμέραν ὄλην. 197: ἐναυτὸν ὄλον. 31, 14: ὄλοις ἔτεσιν πρότερον δέκα.

36, 33: πλάσμα . . . ὄλον. 45, 29: πλάσμ' ὄλον. (4 exx. of 1st pos., 10 exx. of 2d pos.)

ISOC. 14, 52: ὄλην . . . πόλιν. 15, 74: ὄλοις εἶδеси.

PLATO, Gorg. 512 B: πόλεις γὰρ ἔστιν ὅτε ὄλας σφῆζει. Legg. 811 A: ὄλους ποιητὰς ἔκμανθάνοντας . . . καὶ τινὰς ὄλας ῥήσεις . . . ζυναγαγόντες. Rpb. 373 E: μείζονος τῆς πόλεως δεῖ οὔτι σμικρῶ, ἀλλ' ὄλω στρατοπέδῳ. Theaet. 201 A: τέχνη γὰρ σοι ὄλη σημαίνει μὴ εἶναι ἐπιστήμην αὐτό. ©EAI. πῶς δῆ; καὶ τίς αὐτῆ;

XEN. Cyr. 2, 3, 17: ἐκάλεσε δ' ἐπὶ δείπνον καὶ ὄλην τάξιν σὺν τῷ ταξίαρχῳ.

THUC. 3, 36, 4: ἀναλογισμὸς (sc. ἦν αὐτοῖς) ὤμῶν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι, πόλιν ὄλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.

HDT. 7, 167: σώματα ὄλα. 8, 113: ταῦτα μὲν ἔθνεα ὄλα εἶλετο, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ' ὀλίγους.

AR. Ach. 85-6: παρετίθει θ' ἡμῖν ὄλους | ἐκ κριβάνου βοῦς. Av. 431: σόφισμα, . . . παιπάλημ' ὄλον. Ran. 506: βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὄλον.

COM. Damoc. 4, 530: ἐν δὴ ἔτεσιν καὶ μῆσιν οὐχ ὄλοις δέκα. Euphron, 4, 486: ἐν οὐχ ὄλοις δέκα μῆσί. Men. 4, 358, 626: πόλεις ὄλας. Alex. 3, 497: δι' ὄλης ἡμέρας. Amph. 3, 307: γλαῦκοι δ' ὄλοι. Eubul. 3, 237: δι' ἡμέρας | ὄλης. Antiph. 3, 94: ὄλους | βοῦς . . . ὄλον τέρας. 125: ἡμέραν καὶ νύχθ' ὄλην. Alcae. 2, 827: μῆνας ἐγγυὲς τρεῖς ὄλους.

EUR. Cycl. 217: ὄλον πίθον. Phoen. 1131-2: γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὄλην πόλιν | φέρων. (The only 2 exx. of ὄλος in Eur.)

SOPH. O. T. 1136-7: τρεῖς ὄλους | . . . ἐκμήνους χρόνους. Ph. 480: ἡμέρας τοι μάχθος οὐχ ὄλης μᾶς.

PHILOXENUS 2, 14-5 (Bgl.): θερμὸς μετὰ ταῦτα παρηλθεν | ἰσοτράπεζος ὄλος νῆστις. 29: καὶ κεφάλαιον ὄλον.

HOM. Od. 17, 343: ἄρτον τ' οὐλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο. 24, 118: μῆνι δ' ἄρ' οὐλω πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον.

641. ὄλος with *anarthrous substantive definite*:

ὄλη μὲν που χορεία ὄλη παιδείσις ἦν ἡμῖν, PLATO, Legg. 672 E; *The whole choral art was, as we saw (218), the whole of education.*

ORATORES ATTICI. No example.

PLATO, Legg. 672 E (see above). 942 D: καὶ ὄλην εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν τῶν αὐτῶν εἶνεκα. Rpb. 577 D-E: καὶ ἡ τυραννεομένη ἄρα ψυχὴ ἡκιστα ποιήσει ἂν βουλευθῆ, ὡς περὶ ὄλης εἰπεῖν ψυχῆς.

THUC., HDT. No example.

AR. Pax, 26-8: καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ, | ἦν μὴ παραθῶ τρύψας δι' ἡμέρας ὄλης | ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.

SOPH. fr. [1026]: ὄλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην.

PIND. O. 3, 19-20: διχόμησις ὄλον χρυσάρματος | . . . ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μῆνα. 10 (11), 43: ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσσῃ ἔλοισις ὄλον τε στρατὸν | λαίαν τε πᾶσαν. N. 3, 49: ἐξέτης τὸ πρῶτον, ὄλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον.

642. *πᾶς, ἅπας, σύμπας (συνάπας)*.—The original difference between *ἅπας* and *πᾶς* gradually faded and the avoidance of hiatus in artistic prose tended to prevent the employment of *ἅπας* after a vowel. On the other hand, after a consonant a dislike to *πᾶς* began to manifest itself. *καλῶ δ' ἐναντίον ἡμῶν ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς θεοὺς ἅπαντας* (so all MSS.) *καὶ πάσας*, says Demosthenes, 18, 141, though in the prooemium he had said *τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις*. The extent of this discrimination according to position varies with various authors and various spheres. The extremes are found in the Pseudo-Xenophontean *Ἀθηναίων πολιτεία*, which uses *πᾶς* and *ἅπας* indifferently after vowels and consonants, and in Isocrates, who applies the rule with great rigor.

According to Diels, Gött. gel. Anz. 1894, 297 ff., Isocrates uses *πᾶς* 340 times, 287 times after a vowel, and 53 times after a consonant; *ἅπας* is used 528 times after a consonant and only 14 times after a vowel (12 times after *περί* and twice after *πρό*). The 53 exceptional cases of the use of *πᾶς* after a consonant are due to other euphonic considerations, to the fixity of stereotyped expressions, such as *ἐκ παντὸς τρόπου*, to faulty tradition, or to lack of revision. The Panegyricus presents no exception. For further details, see Diels, *l.c.*

Numerically *πᾶς*, as a rule, far outweighs *ἅπας*; *ἅπας* is much more frequent than *σύμπας*, and *συνάπας* is rare. In Plato, according to computations based upon the tables of Walbe, *Syntaxis Platonicæ specimen*, Bonn, 1888, pp. 4 sq., *πᾶς* occurs 5714 times, *ἅπας* 834 times, *ξύμπας* 372 times, and *ξυνάπας* 13 times. In Isocrates, however, *ἅπας* is much more common than *πᾶς* (see above), and in Plato's *Sophistes* and *Politicus* *ξύμπας* occurs more than twice as often as *ἅπας* (20 : 8 and 45 : 18).

643. POSITION OF *πᾶς, ἅπας, σύμπας*.—*πᾶς, ἅπας, and σύμπας (συνάπας)*, like *ὅλος*, are used with articular and with anarthrous substantives, and in predicative and attributive position. The first predicative position is by far the most common. Next in the order of frequency is the second predicative position. This is the favorite position of *ἅπας* in some authors, and the regular position in *οἱ ἄλλοι πάντες* and kindred forms. The attributive position comes last.

644. PREDICATIVE POSITION OF *πᾶς, ἅπας, σύμπας (συνάπας)* in predicative position are generally used like the English *all*.

πᾶσ' ἡ βουλῆ, DIN. 1, 15; *All the senate*. *πᾶσ' ἡ Ἑλλάς*, *Ibid.* 31; *All Greece*. *πάντες οἱ πολῖται*, AESCHIN. 3, 8; *All the citizens*. *ἐκ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός*, Lys. 19, 13; *From my father's whole life and from his actions*. *ἅπας ὁ δῆμος*, DEM. 20, 106; *All the people*.

ὁ δῆμος ἑπας, 21, 2; *The people with one accord.* ἑξήμπεαν δὲ τὸ ὄπλιτικὸν . . . τρισχάριοι μάλιστα, THUC. 4, 124, 1; *The aggregate (number of) the hoplite contingent was approximately three thousand.* τὸ δ' ὄπλιτικὸν ἑξήμπεαν ἠθροίσθη δισχάριοι μάλιστα, THUC. 5, 6, 5; *The heavy-armed troops that were mustered amounted in the aggregate to about two thousand.*

645. πᾶς in Predicative Position:

DIN. 1, 15 (644). 31 (644). 50: τὰς ἀποφάσεις πάσας. 71: πάσας τὰς δικαίας πίστεις. 80: οἱ ἄλλοι πάντες. 2, 15: πᾶσι τοῖς πολίταις. 20: πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. 3, 7: πᾶσαν τὴν πόλιν. 3, 16: τῶν πονηρῶν πάντων (masc.). There are 21 exx. of the 1st pos., 5 of the 2d, including 2 instances of οἱ ἄλλοι πάντες and one of τὰλλα πάντα.

LYCURG. 5: πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν. 7: κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος. 80: πάντες οἱ Ἕλληνες. 94: πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνης πράξεις. There are 19 exx. of the 1st pos., none of the 2d.

HYPÉR. There are 7 exx. of the 1st pred. pos., 4 of the 2d, not counting 8 exx. of οἱ ἄλλοι πάντες and variations, and 6, 25: τοῖς λοιποῖς πᾶσιν.

DEM. In the singular alone there are 100 exx. of the 1st pos., and 19 exx. of the 2d pos.

AESCHIN. 22 exx. of the 1st pos., 8 exx. of the 2d pos., not including 3 exx. of τὰλλα (τὰ δ' ἄλλα) πάντα.

ISOC. In the corpus of Isocrates there are about 116 instances of the 1st pos. and only about 6 exx. (not counting 13, 19) of the 2d. 3, 12: πάντα τὸν χρόνον and so often. 4, 86: πάντων τῶν ἄλλων and so elsewhere, but 20, 1: τὰλλα πάντα τὰ περὶ τὸν βίον. 5, 70: τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, but 7, 3 (= 16, 27): πᾶσαν . . . τὴν Ἑλλάδα. 18, 50: πᾶσαν τὴν πόλιν.

LYS. There are about 54 instances of the 1st pred. pos. Of the 2d pos. there are only 4 exx., and one of these is not cogent.

ANDOC. There are about 16 instances (including one doubtful one) of the 1st pred. pos., and about 4 of the second (excluding 2 that occur in documents).

ANTIPHON. 10 exx. of the 1st pred. pos. and 6 (including one τοῖς ἄλλοις πᾶσιν) of the 2d. Five of the latter are in the sixth speech.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses πᾶς and forms 830 times in the 1st pos. (318 singulars), and 380 times (91 singulars) in the 2d pos. Specially to be noted is the expression πᾶς ὁ βίος, which in one form or another occurs about 27 times as compared with only three instances of the 2d pred. pos. πᾶν τοῦναντίον is the regular formula; variations are rare. In conjunction with ἄλλος, πᾶς regularly follows; with τοιοῦτος it regularly precedes. τὰλλα πάντα (72), οἱ ἄλλοι πάντες (16); but πάντα τὰλλα (8), πάντες οἱ ἄλλοι (2). πάντα τὰ τοιαῦτα (86), πάντες οἱ τοιοῦτοι (4); but τὰ τοιαῦτα πάντα (20), οἱ τοιοῦτοι πάντες (2). See Walbe, p. 32.

XEN. In the Anabasis πᾶς occurs 39 times in the 1st pos. (13 sing., 26 plur.), and 27 times in the 2d pos. (7 sing., 20 plur.), not including 5 instances of οἱ ἄλλοι πάντες. (Joost, *l.c.*, pp. 78 f.)

THUC. Of the nominative singular and plural of all genders, there are 13 instances of the 1st pred. pos. and 8 instances of the 2d (excluding one οἱ ἄλλοι πάντες).

HDT. 1, 24: περιδεῖν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα . . . ἐνδύνα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν . . . σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ . . . πᾶν τὸ γεγονός. 28: πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλλους ποταμοῦ οἰκημένων . . . τοὺς ἄλλους πάντας. 36: Λυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω. 2, 25: διὰ παντὸς τοῦ χρόνου . . . οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον . . . τοῦ Νείλου . . . ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν . . . μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων. 2, 76: ψιλὴ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δεξιὴν πᾶσαν. 3, 6: πάντα τὸν κέραμον. 3, 16: τᾶλλα πάντα.

AR. Ach. 474: πάντα . . . τὰ πράγματα. 809: πάσας . . . τὰς ἰσχάδας. 1089: τὰ δ' ἄλλα πάντ(α). Nub. 888: πρὸς πάντα τὰ δίκαια. 1129: τὴν νύκτα πᾶσαν. Pax, 1318: τὰ σκευή . . . πάντα. Av. 41: πάντα τὸν βίον. 105. 445-6: πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. 551 (bis). 912. 1507. 1677. Lys. 1111. Thesm. 246 Ran. 621: πάντα τᾶλλα. Eccl. 33. 1115. Plut. 189. 547: πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις.

EUR. Andr. 173: τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος. Hec. 491: πάντα τὰν βροτοῖς. 814-5: τᾶλλα μὲν μαθήματα | μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ μαστεύομεν.

SOPH. Ant. 748: ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε. El. 423: πᾶσαν . . . τὴν Μυκηναίων χθόνα. 657: τὰ δ' ἄλλα πάντα (similarly Ai. 1398. O. C. 609. Ph. 610). 685: πᾶσι τοῖς ἐκεῖ. 692: πάντα τὰ πινίκια. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. 1345: τὰ κείνων πάντα. O. C. 437: ὄτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων. 1613: ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμά. Tr. 383: πάντες οἱ κακοί. fr. 528: φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

AESCHYL. Ag. 513-4: τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς | πάντας προσαιδῶ. 1602: πᾶν τὸ Πλεισθένης γένος. Eum. 930: πάντα . . . τὰ κατ' ἀνθρώπους. 1015: πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. Pers. 172: πάντα . . . τὰ κεδν(ὰ) . . . βουλευματα. P. V. 101-2: πάντα . . . | . . . τὰ μέλλοντα. Sept. 691: πᾶν τὸ Λαίτου γένος. Suppl. 721: πᾶσά θ' ἡ' πικουρία.

BACCHYL. No example.

PIND. O. 14, 5-6: σὺν γὰρ ὕμνιν τά τε τερπνὰ καὶ | τὰ γλυκέ' ἀνεταί πάντα βροτοῖς. (Apparently the only example.)

HYMN. HOM. Ap. 108: πᾶν τὸ μεσηγύ.

HOM. Od. 13, 262: τῆς ληΐδος . . . πάσης. 16, 404: τοὺς τ' ἄλλους πάντας. 17, 411: οἱ δ' ἄλλοι πάντες.

Il. 1, 597: αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδείξια πᾶσιν. 11, 693: οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. 15, 134: τοῖς ἄλλοισι . . . πᾶσι. 18, 485: τὰ τεῖρεα πάντα. 21, 371: οἱ ἄλλοι πάντες. 24, 260: τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα.

646. ἅπας in Predicative Position:

DIN. 13 exx. of 1st pos. and 15 exx. of 2d pos. (including 1, 106: τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις).

LYCURG. 17 exx. of 1st pos. and 5 exx. of 2d pos., not counting 2 instances in a document.

HYPER. 8 exx. of 1st pos., including one doubtful one, and 11 exx. of 2d pos., including 2 exx. of the gen. and one of the accusative of *οἱ ἄλλοι ἅπαντες*. Two of the 11 exx. depend on restorations.

DEM. Of the singular of *ἅπας* there are in the Demosthenean corpus 33 exx. of the 1st pos. and 23 exx. of the 2d. The latter exx. include articular proper names, 6 exx. of the type *τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον* (9, 22. [10], 51. 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49), one *τοῦτον ἅπαντα τὸν χρόνον* (19, 57), and a group of three (38, 7. 41, 5. [49], 11), in which *ἅπας*, while agreeing with the substantive, is really a modifier of the predicate.

AESCHIN. 12 exx. of the first position, 15 of the second. These include *συλλήβδην ἅπαντας* (3, 18) and 3 exx. of *τοὺς (δ') ἄλλους ἅπαντας*.

ISOC. 230 exx. of first position excluding *ἅπας* with *ἄλλος*; 55 exx. of the second position, including 9 exx. like 2, 37: *μὴ περιύδης τὴν σαυτοῦ φύσιν ἅπασαν ἅμα διαλυθεῖσαν*, but excluding *ἅπας* with *ἄλλος*. In combination with *ἄλλος*, *ἅπας* is found 3 times in the type *ἀπάντων τῶν ἄλλων*, 35 times in the type *τοῖς ἄλλοις ἅπασιν*, 8 times as in *τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων* and 3 times as in *παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις*.

LYS. 39 exx. of first position and 16 of second, not including *ἅπας* with *ἄλλος* and 3 doubtful exx. In combination with *ἄλλος*, *ἅπας* once precedes (31, 8: *ἅπασιν τοῖς ἄλλοις πολίταις*) and 10 times follows, 7 times in the type *τῶν ἄλλων ἀπάντων*, 2 times as in 19, 64: *τῶν ἄλλων . . . ἀπάντων τῶν εἰρημένων*, and once as in 22, 16: *ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὄνιους ἅπασιν*.

ANDOC. 6 exx. of first position and 6 of second, besides 1, 56: *τοὺς ἄλλους ἅπαντας* and 1, 131: *τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα*.

ANT. 6 exx. of first position and 12 (excluding 3 in which *ἅπας* is used in conjunction with *ἄλλος*) of second.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses *ἅπας* and forms 101 times in the first position (33 singulars), and 139 times in the second position (48 singulars). Like *πᾶς*, *ἅπας* generally follows articular *ἄλλος* but precedes articular *τοιοῦτος*. *τἄλλα ἅπαντα* (17), *οἱ ἄλλοι ἅπαντες* (6), *ἅπαντα τὰ ἄλλα* (1); but *ἅπαντα τὰ τοιαῦτα* (6), *ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι* (1), *τὰ τοιαῦτα ἅπαντα* (3). See Walbe, *l.c.*, p. 32.

XEN. According to Joost, *l.c.*, pp. 78 f. there are 5 exx. of the first position of *ἅπας* (one plural) and 1 ex. (pl.) of the second position. In addition *οἱ ἄλλοι ἅπαντες* occurs twice.

THUC. 16 exx. of the first position (not incl. 8, 43, 2: *ἅπασαι δ' ἤδη οὖσαι ἅμα ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες*), and 24 exx. of the second position, not including two instances of *οἱ ἄλλοι ἅπαντες*.

HDT. In the first two books there are about 4 exx. of the first position, and 6 of the second not including 2 exx. of the type *οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι*. 1, 86. 166. 171. 191. 192. 194. 2, 19. 42. 65. 82. 136. 151.

AR. In about 20 instances examined, the second position is a little more frequent than the first. Ach. 205: *τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων*. 577: *ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν*. 617: *ἅπαντες . . . οἱ φίλοι*. Eq. 170: *τὰς νήσους ἀπάσας*.

EUR. fr. 712: ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ. 893: τὸ δ' ἄκαιρον ἄπαν.

SOPH. Ai. 132: ἄπαντα τάνθρώπεια. 284: ἄπαν . . . τοῦργον. Tr. 1136: ἄπαν τὸ χρημ(α). fr. 84: ἄπαν τὸ χρηστόν. 776: ἄπαντα τἀγέννητα (so Nauck; Valckenaer, τἀγέννητα). 1027: ἄπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια.

AESCHYL. Ag. 553-4: τίς δὲ πλὴν θεῶν | ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; 902: τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.

PIND. O. I, 31: ἄπαντα τεύχει τὰ μείλιχα. O. 9, 100: τὸ δὲ φυῆ κράτιστον ἄπαν.

HOM. Od. 19, 372: αἱ κύνες αἶδε . . . ἄπασαι. 22, 446: αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλῆες ἦλθον ἄπασαι.

Il. 14, 273-4: ἄπαντες | . . . οἱ ἔνερθε θεοί.

647. σύμπας in Predicative Position:

DIN., LYCURG., HYPER. No ex.

DEM. 5, 11: ἦν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις οὔσης δεινότητος καὶ σοφίας ὄρω κρατοῦσαν. [10], 41: συμπάσης τῆς πόλεως.

AESCHIN. No ex.

ISOC. 9 times in first position as 9, 65: σύμπασαν τὴν ἀρετὴν. Twice in second position, e.g. 4, 83: τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.

LYS., ANDOC., ANT. No ex.

PLATO. Plato uses ξύμπας and forms 71 times in the first position (42 singulars), and 35 times in the second position (14 singulars) (Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31). With substantive ἄλλος, ξύμπας is found in ξύμπαντες οἱ ἄλλοι (3), ξύμπαντα τὰ ἄλλα (1), and τὰλλα ξύμπαντα (3); with substantive τοιοῦτος, in ξύμπαντα τὰ τοιαῦτα (2), and τὰ τοιαῦτα ξύμπαντα (7) (Walbe, *l.c.*, p. 32).

THUC. Of the 11 exx. recorded in Bétant, all but one are of the first position. 2, 65, 4: ξύμπασα ἡ πόλις. 100, 2: ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς. 5, 6, 5 (644).

HDT. 7, 99: συναπάσης τῆς στρατιῆς . . . νέας εὐδοξοτάτας παρέιχeto. 9, 45: συναπάσης τῆς Ἑλλάδος.

AR. No ex.

SOPH., AESCHYL., TR. FR. No ex.

PIND. No ex.

HES. No ex.

HOM. Il. 22, 380: ὅς κακὰ πύλλ' ἔρδεσκεν, ὅς' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. (No other ex.)

648. PREDICATIVE πᾶς (ἄπας) MEANING EVERY. — With a generic singular (almost invariably a participle or an adjective), πᾶς (ἄπας) regularly means every.

πᾶς . . . ὁ θέμενος τὴν ψῆφον, DEM. 23, 97; Every one that casts his vote. ἄπαντι τῷ βουλομένῳ, 21, 45; To every one that desires. πᾶς ὁ πονηρός,

25, 7; *Every one that is bad*. γραφικὴ . . . καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία, PLATO, Rpb. 401 A; *Painting and every (other) such craft*.

DEM. 21, 45: τῆς ὕβρεως αὐτῆς τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημ' ἐποίησεν ὅλον δημόσιον. 23, 97: πᾶς γὰρ ὁ μήτε δι' ἔχθραν . . . μήτε δι' ἄλλην ἀδικον πρόφρασιν μηδεμίαν . . . θέμενος τὴν ψήφον εὐσεβεῖ. 25, 7: ἀσθενὴς μὲν γὰρ ἐστὶ πᾶς ὁ πονηρὸς καθ' ἑαυτόν. 32: ὁ γὰρ ἀπονενοημένος πᾶς . . . ἐκ . . . τοῦ . . . παραλόγου, ἂν ἄρα σωθῆ, σώζεται.

PLATO, Conv. 187 A. 208 A. Crat. 412 D. Gorg. 525 A. Legg. 730 C. 731 C: πᾶς ὁ ἀδικος οὐχ ἐκὼν ἀδικος. 755 A. 791 E. 808 E. 895 D. 917 B. 953 D. Parmen. 148 E. Phaedo, 76 D. 77 C. Phaedr. 238 E. 276 D. Rpb. 347 D. 401 A: ἔστι . . . πλήρης μὲν γραφικὴ αὐτῶν καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία (see above); 416 D. 489 C. Soph. 219 A: ὄση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία, "The tending of mortal creatures." 252 E. Theaet. 154 B: Πρωταγόρας τε καὶ πᾶς ὁ τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐπιχειρῶν λέγειν. Elsew.

XEN. Mem. 2, 4, 6: ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλείπον τῷ φίλῳ.

HDT. 2, 135: ιδέσθαι ἔστι ἔτι καὶ ἐς τόδε παντὶ τῷ βουλομένῳ. 3, 14: ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι οἱ τὸ ποιούμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξὸδῳ Καμβύση ἐσήμαινον.

AR. Nub. 1020: τὸ μὲν αἰσχροὺν ἅπαν καλὸν ἠγείσθαι. Eccl. 638-9: οὐκοῦν ἀγξουσ' εἴ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα | διὰ τὴν ἀγνοίαν (rare case of attributive πᾶς in this sense; some editors change text).

SOPH. Ai. 151-2: πᾶς ὁ κλύων | τοῦ λέξαντος χαίρει μάλλον. ("Solitarium exemplum est . . ., in quo opus articulo, quippe sic solvenda sententia πᾶς ὅστις ἂν κλύῃ." — Ellendt.)

AESCHYL. P. V. 127: πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

PIND. O. 9, 100: τὸ δὲ φυῆ κρᾶτιστον ἅπαν.

649. ATTRIBUTIVE πᾶς, ETC. — πᾶς in attributive position means *whole, whole number (amount) of*. It is often used in an absolute sense, *all that there is, are, as, for example, ὁ πᾶς χρόνος, eternity; οἱ πάντες ἄνθρωποι, the whole of mankind*.

οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, THUC. I, 132, 1; *Neither (his) enemies nor the whole city*. ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἀπᾶς περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν ἡμῖν τούτου, 2, 13, 7; *The entire wall measured sixty stadia, the part under guard, half this amount*. εἰς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις, 6, 41, 2; *Each one individually and the city collectively*. καὶ γὰρ οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ εἶναι ἢ μία νύξ, Plato, Ap. 40 E; *For in that case eternity appears to be no greater than a single night*. μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων, LYCURG. 131; *He alone of all men*.

DIN. I, 91: τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)¹

¹ Examples like τοῖς ἄλλοις ἀπᾶσιν ἀνθρώποις (DIN. I, 106) are really predicative (see 674). For τὸ πᾶν (σύμπαν) and forms, see the lexica.

LYCURG. 131 (see above). (Apparently the only ex.)

HYPER. 2, 16: τὸν ἅπαντα χρόνον (*bis*). 6, 26: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

DEM. 18, 231: τὸν ἅπαντα χρόνον (elsew.). 19, 76: ἡ πᾶσ' ἀπάτη καὶ τέχνη. 24, 205: ἡ πᾶσ' ἐξουσία καὶ ἀδεια. [34], 24: τὸ δὲ σύμπαν κεφάλαιον γίγνεται τόσον καὶ τόσον. [39], 18: τὸν ἅπαντα βίον. Elsew.

AESCHIN. 2, 40: τῆς ἀπάσης (*v. l.* πάσης) κακοηθείας. 89: τὸν ἅπαντα χρόνον.

ISOC. [1], 1: ὁ πᾶς αἰών. 8 (=4, 178. 8, 142): τὸν ἅπαντα χρόνον. 11: ὁ πᾶς χρόνος. 4, 28 (=8, 34): τοῦ σύμπαντος αἰῶνος. 5, 86: τοῦ λόγου τοῦ σύμπαντος. 15, 300 (=17, 1): τὸν ἅπαντα βίον. 18, 58: περὶ τοῦ παντὸς πράγματος.

LYS. [2], 1: ὁ πᾶς χρόνος. 66 (=78. 7, 29. 26, 11. 22): τὸν ἅπαντα χρόνον. 13, 30: τοῦ παντὸς κακοῦ. 97: τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις. 21, 19: τὸν πάντα χρόνον. 24, 13: τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων.

ANDOC. 3, 29: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)

ANT. 2, β, 1: τῶν πάντων ἀνθρώπων. 5, 43: ὁ πᾶς κίνδυνος. 79: ἡ πᾶσα παρασκευή. 6, 44: αἱ σύμψασαι ἡμέραι ἐγένοντο . . . πλεόν ἢ πεντήκοντα.

PLATO. About 125 exx. (Walbe, *l.c.*, pp. 24 ff. and 35 f.). This number includes exx. like Legg. 734 B: ὁ πᾶς ἀνθρώπινος ὄχλος, but exx. like Phaedr. 277 C: ὁ ἔμπροσθεν πᾶς . . . λόγος and Ap. 25 B: τῶν ἄλλων ἀπάντων ζῶων (see 674), are excluded. ὁ πᾶς (ἅπας, ξύμπας) χρόνος occurs 16 times, *e.g.* Apol. 40 E (see above). ὁ πᾶς (ἅπας) βίος occurs Legg. 785 A, 864 A, 957 B.

XEN. An. 2, 3, 18: πρὸς τῆς πάσης Ἑλλάδος. 5, 6, 7: τοιῶν δὲ κατεχομένων οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἀνθρώποι δύναντ' ἂν διελθεῖν. 7, 8, 19: τὸν πάντα χρόνον. (Joost, *l.c.*, p. 79.)

THUC. 1, 132, 1 (see above). 2, 2, 4: κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν. 2, 13, 7 (see above). 6, 6, 2: τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας. 41, 2 (see above). 100, 3: ἡ πᾶσα στρατιά. 102, 4: ἡ ξύμπασα στρατιά. 7, 68, 2: πόλει τῇ πάσῃ. 8, 26, 3: τὰ ξύμπαντα πράγματα. Elsew.

HDT. 1, 7: ὁ δῆμος . . . ὁ πᾶς οὗτος. 32: τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων. 80: τὴν πᾶσαν ἵππον. 85: τὸν πάντα χρόνον τῆς ζῆσης. 111 (=122. 126): τὸν πάντα λόγον. 132: τοῖσι πᾶσι Πέρσησι . . . ἐν . . . τοῖσι ἅπασι Πέρσησι. 2, 39: Αἰγύπτῃ τῇ συναπάσῃ. 60: ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ τῷ ἐπιλοίπῳ. 112: ὁ χῶρος οὗτος ὁ συνάπας. Elsew.

AR. Nub. 203-4: πότερα τὴν κληρουχικὴν (*sc.* γῆν); | οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμψασαν. 462: τὸν πάντα χρόνον. Cf. Vesp. 518: ἀρχὴ τῶν ἀπάντων. 546-7: ἀλλ' ὃ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογίσειν | τῆς ἡμετέρας. Av. 1275: οἱ πάντες λεψί. Cf. Thesm. 183-4: τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι; | ἡ πᾶσ(α).

EUR. Cycl. 580: τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. Hec. 285: τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμαρ ἐν μ' ἀφειλετο. 757: αἰῶνα τὸν ξύμπαντα. I. A. [1554]: τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος. Med. 1100: τὸν ἅπαντα χρόνον. Tro. 909: ὁ πᾶς λόγος. fr. 269, 2: τῶν ἀπάντων δαιμόνων.

SOPH. Aí. 1003: τὸ πᾶν κακόν. El. 1121 (= O. C. 773): γένος τὸ πᾶν. 1254-5: ὁ πᾶς . . . χρόνος. O. C. 754: τὸ πᾶν γένος. 1225: τὸν ἅπαντα . . . λόγον. Ph. 1226 (= 1257): τῷ . . . σύμπαντι στρατῷ. fr. 518, 3: τὸν ἅπαντα χρόνον. Elsew.

AESCHYL. P. V. 483: τὰς ἀπάσας . . . νόσους. 749: τῶν πάντων πόνων. 751: τὰς ἀπάσας ἡμέρας. 841: τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 975: τοὺς πάντας ἐχθίρω θεούς. (Apparently no other exx.)

PIND. P. 1, 46: ὁ πᾶς χρόνος. N. 1, 69: τὸν ἅπαντα χρόνον. 4, 71-2: λόγον . . . τὸν ἅπαντα.

650. οἱ πάντες, ETC., WITH NUMBERS. — To the attributive use of πᾶν, etc., belongs the use of οἱ πάντες, τὸ σύμπαν, etc., with numbers. "In all" is often a convenient translation. The article is regularly omitted in Homer.

διέβησαν ἐς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες, THUC. 3, 85, 3; *They went across to the island (numbering) about six hundred in all.* πέμπουσιν . . . ἑξακόσιους καὶ χίλιους τοὺς πάντας ὀπλίτας, THUC. 1, 60, 1; *They sent sixteen hundred hoplites in all.* φέσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἑκόσι πᾶσαι ἐφύσων, HOM. II. 18, 470; *In the melting pots bellows twenty in all were blowing.*

DEM. 29, 60: εὗρον τὸ σύμπαν πλεόν ἢ τριάκοντα τάλαντ' αὐτοὺς ἀποστεροῦντας. 36, 15: λαβὼν τὸ σύμπαν πεντακισχιλίας.

ANT. Cf. 6, 44: αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλεόν ἢ πενήκοντα.

PLATO, Legg. 752 E: φημὶ . . . χρήναι Κνωσίους . . . ἐξ αὐτῶν τε καὶ ἐκείνων αἰρεῖσθαι τριάκοντα μὲν καὶ ἐπτὰ τοὺς πάντας.

XEN. AN. 1, 2, 9: ἐνταῦθα Κύρος . . . ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν . . . καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὀπλίται μὲν μύριοι χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. Hell. 5, 4, 66: γενομένων αὐτῷ τῶν πασῶν πλεόν ἑβδομήκοντα. 6, 2, 14: καὶ ἐγένοντο αὐτῷ αἱ ἅπασαι περὶ ἑβδομήκοντα.

THUC. 1, 60, 1 (see above). 100, 1. 3, 85, 3 (see above). 4, 38, 5: εἴκοσι μὲν ὀπλίται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες. 6, 43: τριήρεσι μὲν ταῖς πᾶσαις τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν . . . ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασι ἑκατόν καὶ πεντακισχιλίας . . . τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακόσιοις. Cf. 7, 24, 2: καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἕάλω. 87, 4: ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες . . . οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων.

HDT. 1, 98: κύκλων δὲ ἐόντων τῶν συναπάντων ἐπτά. 163: ἐτυράνευσε δὲ Ταρτησοῦ ὀγδῶκοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ (τὰ) (so Kallenberg; Stein with MSS. omits) πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 214: βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα. 2, 159: ἐκκαίδεκα ἔτεα τὰ πάντα ἄρξας. 177: λέγεται . . . καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε δισμυρίας τὰς οἰκομένας. 3, 66: βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἐπτὰ ἔτεα καὶ πέντε μῆνας. 7, 4: βασιλεύσαντα τὰ πάντα ἕξ τε καὶ τριήκοντα ἔτεα.

SOPH. O. R. 752: πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες.

HES. Th. 802-3: οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσηται . . . | ἐνέα πάντ' ἔτεα.

HOM. Od. 9, 204: ἐν ἀμφιφορέῃσι δυνώδεκα πᾶσιν. 19, 573-4: τοὺς πелέκεις, τοὺς . . . | ἴστασθ' . . ., δώδεκα πάντας. Elsew.

Il. 7, 161: ὡς νείκεσθ' ὁ γέρον, οἱ δ' ἐννεία πάντες ἀνίσταν. 18, 373: τρίποδας γὰρ εἰκόσι πάντας ἔτευχεν. 470 (see above). Elsew.

651. πᾶς WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVES. — With anarthrous singulars πᾶς means *every, every kind of*; with abstracts, it is often translated by *perfect, complete*; with anarthrous plurals, it means *all, all kinds of*; but the translations given do not exhaust the list of possible renderings.

Though the Greek differs from the English in the frequent use of the article with the generic plural, and though this difference is not effaced by the presence of πάντες, e.g. DEM. (7), 3: ἅπαντες . . . οἱ λησταί, *all pirates*; 14, 9: τοὺς . . . πολέμους ἅπαντας, *all wars*, yet the almost invariable formula is πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι, *all that are men, all men, mankind*, unless the whole of mankind is to be forcibly contrasted with a portion of itself, in which case the attributive form is used, οἱ πάντες ἄνθρωποι (649).

The partitive genitive plural accompanied by πᾶς regularly omits the article, except, of course, when it is modified by another adjective or a participle, or is itself an adjective or a participle, or designates not the whole genus but a definite group thereof.

πᾶς is rarely used, except in the neuter plural, to modify an anarthrous adjective or participle used substantively.

πᾶς . . . ἀνήρ, PLATO, Legg. 856 C; *Every man, everybody*. στέφανος μὲν ἅπας, κἄν μικρὸς ἦ, DEM. 22, 75; *A wreath of any kind, even if it be small*. ἅπας . . . λόγος, DEM. 2, 12; *Every assertion*.

πᾶσαν ἄδειαν, DEM. 19, 149; *Complete immunity*. ἅπασα . . . ἀσφάλεια, *Ibid.* 164; *Perfect (absolute) safety*: πάσῃ πονηρίᾳ, DEM. 25, 80; *With every kind of villainy*.

πάντες ἄνθρωποι, DEM. 23, 123; *All men, everybody*. ἄδηλον τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις, DEM. 15, 21; *All men are in the dark as to the future*. πᾶσιν εἰσι πράγμασι καὶ λόγοις δύο προσθήκαι, DEM. 23, 75; *Everything that is done or said admits of two predications*. ἦ (sc. Εὐνομία) πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σφίξει, DEM. 25, 11; *Eunomia is the saviour of all cities and countries*.

πασῶν ἂν εἴη δυστυχιστάτη γυναικῶν, ISOC. 19, 47; *She would be the most unfortunate of all women*. βάσανον ἀκριβεστάτην πασῶν πείσεων νομίζετε, DEM. 30, 37; *Torture is considered by you the most perfect of all means of persuasion*. ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατον, PLATO, Legg. 808 D (135). (But μῦθος . . . πάντων δὴ τῶν γενομένων βασιλέων

ἐν Σπάρτῃ, HDT. 6, 70. τό γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἕγονται πάντων τῶν (*their* = Egyptian) μαντηίων, Λητοῦς ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστὶ, *Ibid.* 2, 83.)

πᾶς . . . νέος, μὴ δετι πρεσβύτης. PLATO, *Legg.* 799 C; *Every young man, not to say old man.*

DIN. πάντες ἄνθρωποι and forms 8 times: 1, 3. 22. 66. 84. 88. 107. 3, 19. 22.

LYCURG. 27: πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔτεσθ: ῥηθυμότατοι. 54: πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔσθθε ἀγνωμονέστατοι. 75: πᾶσιν ἀνθρώπους. 89: τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων.

HYPER. I, 14 (= fr. 172): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 2: πάντας ἀνθρώπους. 5, 1: ἐπὶ πάσης ἀληθείας. fr. 70, 2: πάντας . . . ἀνθρώπους.

DEM. 2, 12 (see above). 3, 7 (= 25, 39. [26], 23. [43], 1): ἐκ παντὸς τρόπου. 5, 18 (= 18, 61. 19, 332. 21, 173. Elsew.): πάντα τρόπον. 6, 25: βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας. 8, 9 (= 20, 88): ἐπὶ πᾶσι δίκαιοις. 15, 21 (see above). 18, 34: πάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τοῦτου κεκρημένου. 195: πάσας ἀφήκε φωνάς. 301: μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας καὶ δικαιοσύνης. 303: πάση δικαιοσύνη. 321: ἐν παντὶ δὲ καιρῷ καὶ πράξει. 19, 149 (= 22, 42) (see above). 164 (see above). 20, 26 (= 39, 11): πᾶσ' ἀνάγκη. 49: ἐν ἀπάσῃ . . . εὐδαιμονίᾳ. 21, 105: παντὶ τρόπῳ. 149: πλείστον ἀπάντων ἀνθρώπων εἶχε νῦν . . . πασῶν ἦν ἀνοητοτάτη γυναικῶν. 22, 75 (see above). 23, 75 (see above). 123 (see above). 25, 11 (see above). 25, 80 (see above). 30, 37 (see above). [34], 8: ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ ἦν. 36, 16 (= [58], 22): πάσας αἰτίας. 57, 27: καίτοι πᾶσιν ἐστὶν ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος. [So πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur at least fourscore times, e.g. 1, 22. 7, 8. 18. 29. 8, 5. 35. 42. 9, 6. 14. 22. 18, 72. 87. 93. 97. 200. 215. 271. 275. 297.] Ep. [4], 3: τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχιστάτην πασῶν πόλεων ὑπολαμβάνω.

AESCHIN. I, 4: παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις (so 2, 152. 3, 6. 132. 152). 67: ὀλιγῶρος δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 76: πᾶσα ἀνάγκη (sim. 87). 122: καταφρονούντος . . . ἀπάσης βλασφημίας. 178 (= 3, 170): ἐπὶ πᾶσι δίκαιοις. 2, 181: μετὰ πάσης εὐνοίας. 3, 114: κατὰ πάντα τρόπον.

ISOC. 2, 6: τὴν βασιλείαν . . . παντὸς ἀνδρὸς εἶναι νομίζουσιν. 2, 26: πάντων ἀνθρώπων (and so about 40 exx. of πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms). 3, 31: ἐκ παντὸς τρόπου (10 other exx.). 4, 151 (= 12, 17): πάντα τρόπον. 8, 19: πάντας τρόπους. 12, 138: πᾶσα πολιτεία. 13, 20: εὐθὺς ἀνὲν πᾶσιν εἶη κακοῖς. 18, 11: πάντων κακῶν. 19, 47 (see above).

LYS. I, 2: ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἄνθρωποι δεινοτάτην ἡγοῦνται. (Similarly πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur nearly 30 times.) [6], 3: πάντα ἄνθρωπον. [9], 19: ἐκ παντὸς τρόπου (= 13, 28. [91]. 16, 1). 12, 57: πάντα κακά (*bis*). 13, 25: παντὶ τρόπῳ. 14, 38: πάσης πόλεως. 15, 1: πᾶσαν προθυμίαν. 18, 17: πάντων κακῶν. 19, 11 (= 53): πάση τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 31, 6: πᾶσα (*every*) γῆ. 34: πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

ANDOC. I, 1 (= 3, 16): ἐκ παντὸς τρόπου. I, 116: πάντων ἀνθρώ-

πων (sim. 7 other exx.). 2, 1: δεινότατον ἀπάντων χρημάτων ἡγοῦμι.
21: ἀντὶ πάντων χρημάτων.

ANTIPHON, 1, 23: παντὶ τρόπῳ. 2, α, 2: πάσης ὑποφίας φυλακῆν.
β, 11 (= δ, 3, 4, γ, 6, δ, 10): ἐκ παντὸς τρόπου. 3, γ, 5: ἀπάσης
μὲν γῆς ἀμρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων. 5, 14: κάλλιστα νόμων ἀπάν-
των. 17: παρανομώτατα ἀπάντων ἀνθρώπων. 6, 48: ἀνοσιωτάτους
πάντων ἀνθρώπων.

PLATO. There are nearly 1000 instances of anarthrous πᾶς, etc., and less than one fifth of these follow the substantive. With but very few exceptions the reason for the postposition is evident at first sight, the prominence of the substantive causing πᾶς to take second place. Anarthrous participles or adjectives other than ἄλλος are rarely used with πᾶς, and substantives modified by πᾶς do not often have another attribute. πᾶσα is frequently used in the sense of *all*, *perfect*, *complete*, with such abstracts as ἀκρίβεια, ἀμαθία, ἀνάγκη, ἀπορία, εὐδαιμονία, εὖνοια, ἡδονή, παρανομία, πρρησία, προθυμία, σπουδή, etc. Especially noteworthy are the expressions πᾶς ἀνὴρ, which occurs 57 times, but never ἀνὴρ πᾶς; πᾶς ἄνθρωπος, 14 times, with ἄνθρωπος πᾶς, 3 times; παντὶ τρόπῳ, 32 times; πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms, 52 times (4 exx. of second position). Cf. Walbe, *l.c.*, pp. 19 f., 27, 30 f.

Conv. 197 B: ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γέγονε καὶ θεοὶ καὶ ἀνθρώποις. Euthyph. 9 A: τί σοι τεκμηρίον ἐστὶν ὡς πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ἐκείνον ἀδίκως τεθνᾶναι . . . παντὸς μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡγοῦνται κτέ. but B and C: οἱ θεοὶ ἅπαντες, D and E: πάντες οἱ θεοὶ (*ter*). 13 B: οὐκοῦν θεραπεία γε πᾶσα (*of every kind*) ταῦτον διαπράττεται; Legg. 799 C (see above). 808 D (see above). 856 C (see above). 879 C: εἰκε δὲ νέψ παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι ῥιθύμως ὄργην ὑποφέρειν. 961 E: καὶ ἰατρικὴ ὑπηρεσία πᾶσα. Phaedo, 94 A: ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου ἡμῖν πᾶσαι ψυχαὶ πάντων ζῶν ὁμοίως ἀγαθὰ ἔσονται, εἴπερ ὁμοίως ψυχὰι πεφύκασιν αὐτὸ τοῦτο ψυχὰι εἶναι. Phaedr. 249 E: πᾶσα μὲν ἀνθρώπου ψυχῆ. Rpb. 557 D: πάντα γένη πολιτειῶν.

XEN. An. 3, 1, 43 (= 7, 7, 41): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 8: εἰ . . . διανοοῦμεθα . . . τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι. 22: πάντες γὰρ ποταμοὶ . . . προσιοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίνονται (" πάντες γὰρ ποταμοὶ *pf*, s. v. C, add. μὲν et οἱ." — Gemoll). 5, 11: πᾶς (*every*) . . . ἀσκόσ. 4, 5, 16 (= 7, 2, 8): πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 29: ἐν πᾶσιν ἀφθόνοισ. 6, 1, 31 (cf. 7, 6, 18): ὀμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας. 4, 6: φέρει γὰρ ἡ γῆ . . . ὄσπρια πάντα. 6, 30: κατὰ πάντα τρόπον. 7, 7, 46: πάντας ἀνθρώπους.

THUC. 1, 20, 1: παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεύσαι. 34, 1: πᾶσα ἀποικία. 118, 2 (= 6, 88, 8): πάσῃ προθυμίᾳ. 144, 4: παντὶ τρόπῳ (13 exx.). 2, 19, 1: πᾶσαν ἰδέαν [similarly 77, 2, 3, 81, 5, 83, 1, 98, 3, 112, 7, 7, 29, 5 (see below)]. 38, 2: ἐκ πάσης γῆς. 41, 4: πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν. 43, 3: πᾶσα γῆ. 51, 3: πάσῃ διαίτῃ. 64, 3: ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. 3, 63, 1: πάσης ζημίας. 4, 11, 3: προθυμία τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακαλεσμφ. 6, 22: οὐ πάσης ἔσται πόλεως. 6, 87, 4: ἐν παντὶ . . . χωρίῳ. 92, 4: ἐκ

παντὸς τρόπου. 5: ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίαν πᾶσαν. 7, 29, 5: ἄλλη τε ταραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθιστῆκει δλέθρου.

HDT. I, 8: ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πασέων γυναικῶν καλλίστην (similarly with the genitives νήσων I, 170; χωρέων 193; ποταμῶν 2, 19; προβάτων 41; πολίων 157; etc.). I, 21 (= 2, 113. 115. 9, 9): πάντα λόγον, *euzy bit of information* (but I, 122 elsew.: τὸν πάντα λόγον, *the whole story*). I, 25: μόνος δὴ πάντων ἀνθρώπων ("always πάντες ἄνθρωποι οἱ ἄνθρωποι πάντες without the article; once (3, 38) there is found in Rsv οἱ πάντες ἄνθρωποι." — Kallenberg, *l.c.*, 205 f.). I, 32: σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρημῆτος τὴν τελευτήν. 34: ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. 86: πᾶσι τυράννοισι. 87: πάντα . . . ἄνδρα. 111: ἐπίτεξ' εἶδουσα πᾶσαν ἡμέρην. 126: τὴν μὲν γὰρ προτέραν ἡμέρην πάντα σφί κακὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε παρεούσαν πάντα ἀγαθὰ. 136 (= 2, 4. 99): ἀνὰ πᾶν ἔτος. 189: πάντα τρόπον. 199: πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην. 2, 11 (= 37. 130): ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην. 22 (= 35. 90): πᾶσα ἀνάγκη. 124: πᾶσαν εὐνομίην . . . ἐς πᾶσαν κακότητα. 132 (= 8, 65): ἀνὰ πάντα ἔτεα. 3, 89: ἀγαθὰ σφί πάντα ἐμμηχανήσατο. 152: πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανάς. 4, 85 (134). 139: προμηθεῖην πᾶσαν. 5, 24 (135). 6, 37 (134). 139: τράπεζαν ἐπιπλήην ἀγαθῶν πάντων (= παντοίων).

AR. Ach. 1025-6: ὦπερ μ' ἔτρεφέτην | ἐν πᾶσι βολίτοις. Eq. 522: πάσας . . . φωνάς. 1006 (= 1010): περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1112-3: πάντες ἄνθρωποι. Nub. 1132: μάλιστα πασῶν ἡμερῶν. Vesp. 547: πᾶσαν γλώτταν βασάνιζε. 562: πάσας φωνάς. 709: ἔζων ἐν πᾶσι λαγῶσι. 923: κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφρῆγιστάτον. Pax, 373: ἄπασ' ἀνάγκη. Av. 1059: θνατοὶ πάντες. 1281: ἅπαντες ἄνθρωποι. Lys. 484: πρόσφερε πάντας ἐλέγχους. 726: πάσας τε προφάσεις. Thesm. 271: πάσαις τέχναις. Ran. 618: πάντα τρόπον. Eccl. 826 (= 829): πᾶς ἀνήρ. Pl. 430: ἐκ πάσης με χώρης ἐκβλεῶν. 493: εἰς ἅπαν ἔργον. 812: ὄξϊς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα.

652. πᾶς WITH SUBSTANTIVES WHOSE ARTICLE IS IMPLICIT.

— The use of πᾶς with a substantive whose article is implicit is chiefly poetical except in phrases and formulae, in enumerations, and with proper names. Comp. 536, 538, and 568.

παντὶ σθένει, DEM. 3, 6; *With all your might*. νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς, *Ibid.* 8, 49; *By Zeus and all the gods*. καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσῃ δυνάμει, AESCHIN. 2, 115; *With hand, and foot, and voice, and utmost strength*. ἔνευσμένος ἀπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον, DIN. 3, 1; *Having lied in the presence of all the Athenians*. μέλει μὲν οὐδὲν εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις, EUR. H. F. 595; *It matters naught if all the city sighted me*.

DEM. 3, 6: εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει (see above). 8, 49: νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (similarly elsew.) (see above). 19, 227: παντὶ θυμῷ . . . φιλεῖ τοὺς εὖ ποιοῦντας. 271: ἀκούε(ε) . . . τῶν γραμμάτων λεγόντων Ἄρθμον . . . ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον . . . αὐτὸν καὶ γένος πᾶν (words

of a decree, but 25, 79: τὴν μαρὰν Θεωρίδα . . . καὶ αὐτὴν καὶ τὸ γένος πᾶν ἀπεκτείνετε).

AESCHIN. 2, 115 (= 3, 109) (see above).

PLATO, Criti. 109 A: θεοὶ γὰρ ἅπανσαν γῆν ποτε κατὰ τοὺς τόπους διελάγχανον. Legg. 664 A (= 741 B. 746 A. 799 B): διὰ βίου παντός. Phaedr. 246 B: πάντα δὲ οὐρανὸν περιπολεῖ.

THUC. 1, 86, 3 (= 5, 23, 3): παντὶ σθῆνι. 8, 43, 3: ἐνείνυ γὰρ καὶ νήσους ἀπάσας πάλιν δουλεύειν (treaty, and Lichas, a Spartan, speaks).

HDT. 1, 111: οἶκος μὲν πᾶς Ἀρπάγου κλυτὰ κτείχεται. 164: τέκνα καὶ γυναικίς καὶ ἐπιπλα πάντα (but 7, 119: τὰ ἐπιπλα πάντα). 192: γῆ πᾶσα ὄσης ἄρχει. 2, 16: οἱ φασὶ τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν. 21: τὸν δὲ Ὠκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν. 5, 46: ἐπεὶτε ἀπίκοντο παντὶ στόλῳ.

AR. Eq. 965-6: ἀλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ | χώρας ἀπάσης (oracle). 1087: πάσης γῆς (oracle). Nub. 206: αὐτῆ δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. Plut. 771-3: καὶ προσκυνῶ γε . . . | . . . | χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος (religious sphere).

EUR. H. F. 595: μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις (see above). Sim. 1333. Ion, 1225. Or. 1623. Elsew.). Suppl. 1190: πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὀρκωμοτεῖν. Elsew.

SOPH. Ai. 1178: γένους ἅπαντος. El. 713: πᾶς ἐμεστώθη δρόμος. O. C. 741: πᾶς σέ Καδμείων λεῶς καλεῖ δικαίως. Often.

AESCHYL. P. V. 668: ὅς πᾶν ἐξαϊστώσαι γένος. Sept. 254: καὶ σέ καὶ πᾶσαν πόλιν. Elsew.

PIND. O. 10, 76: αἰδέτο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις. P. 9, 96: παντὶ θυμῷ. Elsew.

HOM. Od. 22, 94 (= 296): χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ. Elsew.

Il. 1, 592: πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμην. 20, 476: πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι. Elsew.

653. PREDICATIVE POSITION OF PRONOMINAL ADJECTIVES. — αὐτός, ἄμφω and ἀμφότεροι, ἕκαστος, ἑκάτερος, πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος, and the three great demonstratives ὅδε, οὗτος, and ἐκείνος, assume the predicative position. In all these, the first position is the normal one, the second position is the after-thought position.

654. αὐτός in Predicative Position:

αὐτῆ . . . ἡ παρασκευή, THUC. 6, 68, 1; *The armament itself, of itself, the very armament, the mere armament.* αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμι τούτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ (*the soldiers themselves*) . . . ἀθυμοῦσι πρὸς τὴν ἔξοδον, XEN. An. 7, 1, 9.

LYCURG. 117: καὶ αὐτὸς ὁ Ἱππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται. 121: ἐν αὐτῇ τῇ χώρῃ. 123: τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι;

ISAE. II, 11: αὐτὸς ὄνυμος δηλώσει.

ANTIPHON, 2 α 5: αὐτὸς ὁ θάνιτος. 2 γ 8: περὶ . . . αὐτῆς τῆς εὔδαιμονίας. 3 β 1: αὐταὶ αἱ συμφοραὶ . . . ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς. 3 γ 1: αὐτῇ ἡ χρεία. 4 γ 3: αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. 4 δ 2: αὐτῇ . . . ἡ ἡλικία. 5, 28: ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος . . . αὐτὸ τὸ πλοῖον. 6, 5: αὐτῆς . . . τῆς ἐλπίδος.

PLATO, Criti. 112 B: ὑπ' αὐτὰ τὰ πλάγια αὐτῆς. Gorg. 519 C: ὑπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἧς προστιτεῖ. Phaedo, 103 A: οὐκ ἐν τοῖς πρόσθεν ἡμῖν λόγοις αὐτὸ τὸ ἐννυτίον τῶν νυτὶ λεγομένων ὠμολογεῖτο; Phaedr. 271 C: αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές.

XEN. An. 37 times, 30 times in the first predicative position, 7 times in the second. See Joost, Sprachgebrauch, etc., p. 77.

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ . . . κῆρυξ τάδε . . ., αὐτῇ ἡ δύναμις τῆς πόλεως . . . σημαίνει. 6, 68, 1: αὐτῇ . . . ἡ παρασκευή.

HDT. 2, 65: καὶ τὰ μὲν (sc. θηρία) σύντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, τὰ δὲ οὐ. 7, 11: αὐτοὶ τε ὠνθρώποι καὶ ἡ γῆ αὐτῶν. 7, 23: αὐτὴν τὴν διώρυγα.

AR. Ach. 139-40: ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον | ὄτ' ἐνθιδὶ Θεόγγις ἠγωνίζετο. Eq. 1090: ἡ θεὸς αὐτῇ. Nub. 836: αὐτῆς μεθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν. Vesp. 681: ἀλλ' αὐτὴν μὲν τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

SOPH. O. C. 1285: αὐτὸν τὸν θεόν. O. R. 805: αὐτός θ' ὁ πρέσβυς. 1169: πρὸς αὐτῶ . . . τῶ δεινῶ. Ph. 572: αὐτὸς οὐδυσεύς.

AESCHYL. Pers. 792: αὐτῇ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνους πᾶλει.

HES. O. et D. 349-50: εὐ μὲν μετρίεσθαι παρὰ γείτονος, εὐ δ' ἀποδοῦναι, | αὐτῶ τῶ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἶ κε δύνῃ. (Usually, but not necessarily, translated by "with the same measure.")

655. αὐτός with Anarthrous Substantive:

ἀλλ' αὐτὸ δικαιοσύνην αὐτῇ ψυχῇ ἄριστον ἤρομεν, PLATO, Rpb. 612 B; *But we have found that justice "in her own nature" is best for the soul "in her nature."*

PLATO, Parm. 133 D-E: εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἡ δούλος ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότης δὴ που, ὃ ἐστι δεσπότης, ἐκείνου δούλος ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, ὃ ἐστι δούλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρω ταῦτά ἐστιν: αὐτῇ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὃ ἐστι, καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτῇ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας. *sim. saepe.* (But Waddell puts a comma after ὡσαύτως thus joining αὐτῇ with the following δουλεία.) Rpb. 438 C: ἐπιστήμη μὲν αὐτῇ μαθήματος αὐτοῦ ἐπιστήμη ἐστίν. 612 B (see above). C: ἵνα αὐτῇ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν κριθείη.

SOPH. Ai. 1168: ἐς αὐτὸν καιρόν. Ant. 1217: πρὸς αὐτὸ στόμιον. El. 720: ὑπ' αὐτῇ ἐσχάτην στήλην. 1396: πρὸς αὐτὸ τέρμα. O. C. 1511: αὐτὸ θεοῖ. 1650: ἀνακτα δ' αὐτόν.

AESCHYL. Ag. 37: οἶκος δ' αὐτός. 599: ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πύσσομαι λόγον. Ch. 127: καὶ γαῖαν αὐτῇν. Pers. 443: αὐτῶ τ' ἀνακτι. P. V.

721: κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. 828: πρὸς αὐτὸ δ' εἴμι τέρμα. 847: Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι. Sept. 528: τύμβον κατ' αὐτόν.

PIND. O. 13, 76-8: αὐτὰ | Ζηνὸς . . . παῖς ἔπορεν | . . . χρυσόν. P. 11, 31: θάνει μὲν αὐτὸς ἦρωσ 'Ατρείδας. N. 5, 1: ἐπ' αὐτὰς βαθμίδος. 9, 8-9: ἐπ' αὐτὰν . . . | . . . κορυφάν.

HES. Theog. 640: νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεῶν αὐτοὶ ἔδουσι.

HOM. Od. 10, 158-9: ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδον αὐτῆν | ἦκεν. 416: πόλιν αὐτῆν.

Il. 2, 309: αὐτὸς 'Ολύμπιος. 8, 442: αὐτὸς . . . Ζεὺς. *sim. saepe.* 12, 429: διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς. 469-70: οἳ δὲ κατ' αὐτὰς | ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. 13, 615: ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν. 18, 481: αὐτοῦ . . . σάκεος.

For exx. like HOM. Il. 23, 8: αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες, see under αὐτός.

For αὐτός in attributive position, see under αὐτός.

656. ἄμφω in Predicative Position:

ἄμφω does not occur in Attic ISS (Meisterhans⁸, p. 233, 40) and in prose literature it recedes before ἀμφότεροι.

ἄμφοιν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοι, ANTIPHON, 3 β 9; *He is acquitted on both charges.*

ISAE. 5, 16: ἄμφοῖν δὲ ταῖν διαιθῆκων ἀκύριον γιγνομέναι. Cf. 6, 6: τῶ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ . . . ἄμφω ἄπαιδε ἐτελευτησάτην.

ISOC. 12, 97: πλείστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἄμφοῖν τοῖν πολλοῖν.

ANTIPHON, 3 β 9 (see above). 5, 51: ἔκ τε ἄμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν.

PLATO, Legg. 757 E: οὕτω δὴ χρηστέον . . . τοῖν ἰσοτήτοι ἄμφοῖν. Protag. 314 D: ἄμφοῖν τοῖν χερσῖν. 337 A: χρῆ γὰρ τοὺς . . . παραγιγνομένους κοινούς . . . εἶναι ἄμφοῖν τοῖν διαλεγομένοι ἀκροατάς. Rpb. 455 D: ἐν ἄμφοῖν τοῖν ζῳῖν.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: μίην ἄμφω τούτῳ τῷ ἡμέρα λογιζονται. R. L. 13, 3: ἄμφοῖν τούτοι τοῖν θεοῖν (sc. Διὶ καὶ 'Αθηνᾷ).

THUC. 5, 23, 1 (= 2): ἄμφω τῷ πόλει. 29, 2: ἄμφοῖν τοῖν πολλοῖν.

AR. Nub. 112: ἄμφω τῷ λόγῳ. Pax, 1309: σμῶχετ' ἄμφοῖν ταῖν γνάθῳ. Av. 35: ἄμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

657. Anarthrous ἄμφω:

ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργην, HOM. Il. 18, 414; *He proceeded to wipe off both hands.*

SOPH. O. C. 483-4: τρὶς ἐννέ' αὐτῆ κλῶνις ἐξ ἄμφοῖν χερσῖν | τιθείς.

HES. Sc. 419-20: ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε | ἀνδροφόνοσ μελίη.

HOM. Od. 5, 453: ἄμφω γούνατ(α). 8, 135: ἄμφω χεῖρας. 16, 15 (= 17, 39 = 19, 417): ἄμφω φέει. 17, 302: οὐατα . . . ἄμφω. 20, 365: εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω.

Il. 4, 523 (= 13, 549): ἄμφω χεῖρε. 5, 307 (= 10, 456 = 14, 466): ἄμφω . . . τένοντε. 14, 495-6: ὃ δ' ἔζετο χεῖρε | πετάσσας | ἄμφω. 16, 348-9: ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω | αἴματος ὀφθαλμοί. 18, 414 (see above).

658. ἀμφότερος in *Predicative Position*:

ἀμφότερα τὰ ὄτα, XEN. An. 3, 1, 31; *Both the ears, both ears.* τὰ παῖδε ἀμφότερῳ, *Ibid.* 1, 1, 1; *Both the sons, both sons.*

DEM. (7), 5: δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων. 24, 134: ἀμφοτέρας τὰς κρίσεις. [35], 27: τὰ δὲ παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογηθέντα τῶν συντιθεμένων. 57, 41: παρόντων τῶν τε θείων ἀμφοτέρων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλων μαρτύρων.

ISOC. 4, 139: εἰ . . . ἀπέφαινον αὐτὸν ἅμα τοῖν πολέοιν ἀμφοτέροιν . . . περιγεγενημένον.

LYS. [2], 33: πρὸς ἀμφοτέρας αἰτ τὰς δυνάμεις. 25, 9: ἀμφοτέρων (τῶν) πολιτειῶν ("τῶν add. Rs." — Thalheim). 25: ἀμφοτέραις αἰεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέροι. fr. 88: ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων.

ANTI-PHON, 2 γ 6: τὸ . . . ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις.

PLATO, Rpb. 410 E: δεῖν δὲ γέ φαμεν τοὺς φύλακας ἀμφοτέρα ἔχειν τούτῳ τῷ φύσει.

XEN. An. 1, 1, 1: ἐβούλετο τὸ παῖδε ἀμφοτέρῳ παρεῖναι (see above). 1, 4, 4: ἐπὶ δὲ τοῖς τείχεσιν ἀμφοτέροισ ἐφειστήκεσαν πύλαι. 3, 1, 31 (see above).

THUC. 3, 6, 1: ἐπ' ἀμφοτέροισ τοῖς λιμέσιν. 4, 123, 3: ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. 5, 74, 3: ἀπέθινον . . . Ἀθηναίων ἐν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. 7, 41, 4: τροπαῖα . . . ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν.

HDT. 2, 2: ἐσιόντι (sc. τῷ ποιμένι) τὰ παιδία ἀμφότερα προσπίπτοντα βεκὸς ἐφώνεον. 6, 52: τὴν δὲ Πυθίην κελεύειν σφείας ἀμφότερα τὰ παιδία ἡγήσασθαι βασιλείας.

659. ἀμφότερος with *Anarthrous Substantive*:

ἀμφοτέρησιν χερσὶ, HOM. Od. 4, 116; *With both hands.* ποσὶ . . . ἀμφοτέροισιν, 22, 87; *With both feet.*

HDT. 4, 72: σκέλεα δὲ ἀμφότερα κατακρέμαται μετέωρα.

AESCHYL. Pers. 130-1: τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἄλιον | πρῶνα κοινὸν αἴας.

PIND. P. 2, 47-8: ἀμφοτέροισ | ὁμοῖοι τοκεῦσι. 4, 124: κασίγνητοι . . . ἀμφοτέροι. N. 7, 94: ἀμφοτέρας ἴων χειρός. 1. 1, 6: ἀμφοτερεῶν . . . χαρίτων . . . ζεύξω τέλος.

HES. Th. 553: χερσὶ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα. 771: σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐατιν ἀμφοτέροισιν.

HOM. Od. 4, 116 (see above). 5, 413-4: πόδεςσιν | . . . ἀμφοτέροισι. 428 (= 24, 316): ἀμφοτέρησιν . . . χερσίν (*sim.* 14, 351). 12, 409-10: προτόνους . . . | ἀμφοτέροισ. 22, 87 (see above). 24, 397-8: χεῖρε . . . | ἀμφοτέρας.

Il. 4, 521: ἀμφοτέρῳ . . . τ' ἔνοντε. 12, 459: ἀμφοτέροισ; θαιρούς. 13, 78-9: ποσσίν | . . . ἀμφοτέροισι. 191: νεκρῶν ἀμφοτέρων. 281: ἐπ' ἀμφοτέροισ πόδας. 16, 740: ἀμφοτέροισ . . . ὀφρύς. 18, 23: ἀμφοτέρησιν . . . χερσίν (*sim.* 123). 20, 280: ἀμφοτέροισ . . . κύκλους. 21, 489: ἀμφοτέρας . . . χεῖρας.

660. ἑκαστος. — A substantive qualified by *ἑκαστος* regularly takes the article in prose, but in prepositional and genitive expressions of time it is freely omitted. Isocrates seems never to have omitted the article.

ἐπεὶ δὲ φῶς ἐγένετο, ἦγεν ἑκαστος ὁ στρατηγὸς τὸν αὐτοῦ λόχον ἐπὶ κώμην, XEN. AN. 6, 3, 2; *When it got light, each of the generals led his own company to attack one of the villages. ἐγένοντο μὲν λόχοι . . . ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἑκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατὸν, Ibid. 4, 8, 15; There were about eighty companies, each company averaging about a hundred men. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν, ISOC. 4, 78. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην, 2, 9. καθ' ἑκάστην ἡμέραν, XEN. HELL. 2, 1, 27. καθ' ἡμέραν ἑκάστην, THUC. 2, 85, 4.*

661. ἑκαστος in Predicative Position:

HYPER. 2, 2: καὶ δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ ἀνδραπόδου ὄβηλον τῆς ἡμέρας. fr. 159: εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστη ἰεῖ ἄνδρες.

DEM. 30 (34)¹ articular against 4 (13)¹ anarthrous exx. τοῦ μηνὸς ἑκάστου: 4, 28. 37, 5. [53], 13. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 18, 68. 18, 249. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 25, 26. καθ' ἑκάστην τὴν ἐκκλησίαν: 19, 70. 21, 153. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου: 27, 9. 27, 10. 36, 37 (*his*). 45, 32. [59], 76. ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ: 27, 24. 27, 29. 28, 12. καθ' ἑκάστον τὸν ἐνιαυτόν: 27, 36.

14, 18: ἑκάστῳ τῷ μέρει (but previously in the same section: ἑκάστῳ μέρει). 14, 21: τὴν δὲ συμμορίαν ἑκάστην . . . ἐν ἑκάστῳ τῷ μέρει. 14, 23: τὸν δὲ ταξίαρχον ἑκάστον . . . τοῦ δὲ μέρους ἑκάστου . . . [ἢ τριττὺς ἑκάστη]. (The words ἢ τριττὺς ἑκάστη, although found in all Mss., are bracketed by Weil.) 19, 26: ἐφ' ἑκάστων . . . τῶν καιρῶν. 21, 30: ἑκαστος . . . ὁ παθὼν. 21, 220: ἑκαστος ὁ μισῶν. 22, 25: περὶ τῶν ἀδικημάτων ἑκάστων. 24, 38: ἐφ' ἑκάστην . . . τὴν ὁδόν. 24, 93: ἑκαστος οὐφλισκάνων. 24, 116: ἐφ' ἑκάστοις . . . τοῖς ἀδικήμασιν. 25, 11: ἑκαστος ὁ . . . λαχὼν. 25, 98: εἰς ἑκάστον τὸν παριόντα. [59], 101: ἀπὸ τῶν πόλεων ἑκάστων.

AESCHIN. 3, 114: διωμολογήθη δ' αὐτῷ . . . ἀποστέλλεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μνάς εἴκοσι. This is the only Ms. example; but in seven other instances Blass adds the article. Compare 662.

ISOC. Thirty-seven articular exx. but no anarthrous ex. καθ' ἑκάστην . . . τὴν ἡμέραν: 2, 2. 2, 11. 8, 20. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 4, 78. 4, 128. 6, 65. 79. 7, 40. 69. 10, 56. 12, 211. 14, 55. 19, 30. Ep. 5, 4. 6, 9. ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 12, 267. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 2, 9. 3, 22. 7, 28. 8, 129. 9, 43. 12, 30. καθ' ἑκάστον τὸν ἐνιαυτόν: 4, 29. 4, 31. 5, 51. 5, 104. 7, 18. 8, 87. 12, 122. 15, 21. 110. 213. 249.

2, 6: καθ' ἑκάστην μὲν οὖν τὴν πράξιν. 9, 46: ἐξ ἑκάστης τῆς πολιτείας (*from every form of government*). 12, 54: ἑκάστης τῆς πόλεως. 12, 79: ἐξ ἑκάστης . . . τῆς πόλεως.

LYS. Three articular against eleven anarthrous exx. 19, 10: μὴ οὖν προ-

¹ The figures in parentheses are the figures for the entire corpus.

καταγιγνώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ διαπανῶντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν. 23, 6: ταύτη γὰρ τῇ ἡμέρᾳ (sc. ἔφασαν) τοῦ μηνὸς ἕκαστου ἐκέισε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιάσ. 30, 21: ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ἤδη τοῦ δίουτος δώδεκα ταλάντοις ἀνήλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἕξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημῶσαι.

PLATO, Apol. 39 A: ἐν ἐκάστοις τοῖς κινδύνοις. Crat. 389 C: εἰς τὸ ἔργον ἕκαστον. 424 E: ὡς ἂν . . . δοκῇ ἐκάστη ἢ εἰκὼν δεῖσθαι ἕκαστου φαρμάκου (note omission of article with φαρμάκου). Euthyd. 307 B: πρὸς ἕκαστον τὸ ἔργον. Hipp. mai. 281 B: παρὰ τῶν πόλεων ἕκαστων. Meno, 98 B: τὸ ἔργον ἐκάστης τῆς πράξεως (generic, of every action). Parmen. 134 A: ἐκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη. 143 C: ἐν ἐκάστῃ τῇ προαιρέσει. 144 A: οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόριον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς; 144 C: ἐκάστῃ τῷ τῆς οὐσίας μέρει. Phaedr. 248 E: ἡ ψυχὴ ἐκάστη. 274 E: περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης. Phileb. 32 E: ἐν ἐκάστοις . . . τοῖς ζώοις. Protag. 315 A: ἐξ ἐκάστων τῶν πόλεων. Rpb. 338 D: ἐκάστη ἢ ἀρχή. 339 C: οἱ ἄρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις. 346 C: ἐκάστης τῆς τέχνης. 461 A: ἐφ' ἕκάστοις τοῖς γάμοις. 480: ἕκαστον τὸ ὄν. 487 B: παρ' ἕκαστον τὸ ἐρώτημα. 487 C: καθ' ἕκαστον τὸ ἐρωτώμενον. 601 A: ἐκάστων τῶν τεχνῶν. Theaet. 157 C: ἐκάστων τῶν σοφῶν.

XEN. An. 4, 8, 15 (see 660). 6, 3, 2 (see 660). 7, 4, 14: ὁ δεσπότης ἐκάστης τῆς οἰκίας. 7, 4, 15: κατὰ τὰς θύρας ἕκαστου τοῦ οἰκήματος. Cyr. 6, 1, 53: ἀνεβίβαζε δ' ἐπὶ τὸν πύργον ἕκαστον ἄνδρα εἴκοσιν. 6, 1, 54: καὶ πολλὸ ῥᾶπον ἦγε τὰ ὀκτῶ ζεύγη τὸν πύργον . . . ἢ τὸ σκευοφορικὸν βάρος ἕκαστον τὸ ζεύγος. R. L. 13, 9: οὐδ' ἀκούεται γὰρ εἰς ἐκάστην πᾶσαν τὴν ἐνωμοτίαν ἀφ' ἕκαστου ἐνωμοτάρχου ἕξω.

THUC. 1, 22, 3: οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις. 2, 24, 2: κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον. 3, 50, 2: ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἕκαστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν. 3, 82, 2: ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχῶν ἐπιστῶνται. 4, 98, 2: ὡν ἂν ἦ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐκάστης. 5, 47, 6: ἡ πόλις . . . διδόντω σῖτον τῷ μὲν ὀπλίτῃ . . . τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγιναιῶσι τῆς ἡμέρας ἐκάστης, τῷ δ' ἵππεί δραχμὴν Αἰγιναιῶν. 5, 49, 1: ἡ δὲ καταδικῆ δισχίλαι μναὶ ἦσαν, κατὰ τὸν ὀπλίτην ἕκαστον δύο μναί. 6, 31, 3: τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἐκάστῃ διδόντος. 6, 63, 2: κατὰ τε τὴν ἡμέραν ἐκάστην προϊούσαν.

HDT. 2, 37: λούνται δὲ δις τῆς ἡμέρης ἐκάστης ψυχρῶ καὶ δις ἐκάστης νυκτός (note the omission of the article in the same sentence). 3, 6: ἐς Ἀγυπτον . . . κέραμος ἐσάγεται πλήρης οἴνου δις τοῦ ἔτεος ἕκαστου . . . δι᾽ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον . . . συλλέξαντα πάντα τὸν κέραμον ἄγειν ἐς Μίμφιν (τῶν μὲν δημάρχων Reiske without Ms. authority).

AR. Ach. 859: τοῦ μηνὸς ἕκαστου. Thesm. 803: παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τᾶνδρὸς τοῦνομ' ἕκαστου (MSS. ἕκαστον). Ran. 1198-9: καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω | τὸ ρῆμ' ἕκαστον. Pl. 1031: οὐκοῦν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι; fr. 2, 1005: ἐν' ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης | εἰλομεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας (but MSS. read ἔνα δ' ἀφ' ἐκάστης τέχνης).

662. *ἕκαστος with Anarthrous Substantive:*

DIN. I, 42 (= 47): καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. 2, 16: καθ' ἐκάστην (ἐκκλησίαν) [“ἐκκλ. h. l. cum Dobr. add. Mg.” — Blass].

LYCURG. 102: καθ' ἐκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων. 126: ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἐκάστην ἡμέραν συνιοῦσι.

DEM. 9, I (= 23, 97): καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. [10], 70 (= [11], 9): καθ' ἐκάστην ἡμέραν, but [50], 24 (= 25): καθ' ἡμέραν ἐκάστην, and [59], 114 (= ep. 2, 20): ἐκάστης ἡμέρας. 21, 54: ἐφ' ἐκάστης μιντίας. 27, 19: καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. [42], 4: καθ' ἕκαστον ἔτος. [59], 105: κατ' ἄνδρα ἕκαστον. [60], 16: καθ' ἡλικίαν . . . ἐκάστην.

AESCHIN. I, 33: καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν (Blass adds τὴν). 119: καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 2, 71 (= 3, 38): καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν (Bl. in both cases adds τὸν). 2, 116: ἕκαστον ἔθνος (twice, but Bl. in the first instance inserts τε τὸ after ἕκαστον). 3, 25: καθ' ἐκάστην πρυτανείαν (Bl. adds τὴν). 3, 38: περὶ ἐκάστης πράξεως (Bl. adds τῆς). 3, 165: καθ' ἐκάστην ἡμέραν (Bl. adds τὴν).

ISAE. 2, 46: οὗτος δὲ . . . ἄπαιδα . . . τὸν τελευταίον . . . βούλεται καταστήσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερά τὰ πατρώα ὑπὲρ ἐκείνου μηδὲς τιμῆ μήτ' ἐνγίξει αὐτῷ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.

LYS. 7, 25: ἐπιμελουμένους μὲν ἐκάστου μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 13, 69: ἐκάστου ἀμαρτήματος. 22, 20 (= 28, 7, 30, 2. fr. 53, 4): καθ' ἐκάστην ἡμέραν. 26, 23: ἕκαστον ἔργον. 32, 15 (= fr. 53, 2): καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 28: ἐκάστου ἐνιαυτοῦ.

ANDOC. I, 25: αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὐταὶ ἐγένοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφυγον καθ' ἐκάστην μὴνυσιν, ἀγγων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

PLATO, Crat. 424 E: ἐκάστου φαρμάκου (see 661). Meno, 72 A: καθ' ἐκάστην γὰρ τῶν πράξεων . . . πρὸς ἕκαστον ἔργον ἐκάστῃ ἡμῶν ἢ ἀρετῇ ἐστίν. Rpb. 338 D: οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἐκάστη πόλει, τὸ ἄρχον; 342 A: καὶ δεῖ ἐκάστη τέχνη ἄλλης τέχνης. 344 B: ὡν ἐφ' ἐκάστῃ μέρει. 353 A: καὶ μοι δοκεῖ τοῦτο ἐκάστου πράγματος ἔργον εἶναι. Theaet. 157 B-C: ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἀνθρωπῶν τε τίθενται καὶ λίθον καὶ ἕκαστον ζῳῶν τε καὶ εἶδος.

XEN. An. I, 4, 13: ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἐκάστῃ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνᾶς. 4, 7, 10: ἐφ' ἐκάστης δὲ προδρομῆς (v. l. τῆς προδρομῆς) πλέον ἢ δ.κα ἄμαξι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. 5, 3, 13: ἐκάστου ἔτους (inscription on a stele). Cyr. 6, I, 54: τούτων ἐγένετο ἑλαττον ἢ πεντεκαίδεκα τάλαντα ἐκάστῃ ζεύγει τὸ ἀγῶγιον. 7, 5, 13: ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κύρος τὸ στράτευμα κατένειμε δώδεκα μέρη, ὡς μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἕκαστον μέρος φυλάξον. Hell. 2, I, 27 (660).

THUC. I, 56, 2 (= 2, 31, 3. 3, 58, 4. 4, 66, 1): κατὰ ἔτος ἕκαστον. I, 122, 2: κατὰ . . . ἕκαστον ἄστυ. 2, 10, 2: ἀπὸ πόλεως ἐκάστης. 2, 11, 3: πόλεως ἐκάστης (speech). 2, 34, 3: λείονικτις . . . ἀγῶσιν ἄμαξι φυλῆς ἐκάστης μίαν. 2, 75, 3: οἱ ξεναγοὶ ἐκάστης πόλεως. 2, 85, 4 (660).

3, 39, 8: πρὸς ἐκίστην πόλιν. 3, 70, 4: ζημίᾳ δὲ καθ' ἐκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατήρ. 4, 56, 1: καθ' ἐκάστην φρουράν. 4, 73, 4: μέρος ἕκαστον. 5, 18, 9: ἐκάστης πόλεως (codd. ἐξ ἐκ. π.). 5, 68, 3: ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκοστίες ἦσαν τίσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστῷ ἐνωμοσίμῳ τίσσαρες. 6, 32, 1: οὐ κατὰ ναῦν ἐκίστην. 8, 23, 2: ὅμως δὲ . . . πλείον ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὠμολογήθησαν.

HDT. 2, 37 (661). 168: τούτοισι ὧν τάδε . . . ἄλλα ἐδίδοτο ἐπ' ἡμέρῃ ἐκάστῃ. (So 4, 112. 5, 53.) 5, 117: ἐπ' ἡμέρης ἐκάστης. 7, 120: ἔχειν . . . χάριν ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης οὐ δις ἐκάστης ἡμέρης ἐνόμισε σίτον αἰρέεσθαι.

AR. Eccl. 836-7: ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράση καθ' ἕκα- στον ἄνδρ' ὅπου δευπήσετε.

AESCHYL. P. V. 862: γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ.

PIND. O. 6, 73-4: τεκμαίρει | χρῆμ' ἕκαστον. 9, 104: χρῆμ' ἕκαστον. N. 3, 73: μέρος ἕκαστον. 8, 4: πρὸς ἔργον ἕκαστον. I. 1, 26-7: ἐφ' ἐκάστῳ | ἔργματι. fr. 108 (75): ἕκαστον ἐν πράγῳ.

HOM. Od. 2, 91 (= 13, 7. 380): ἀνδρὶ ἐκάστῳ. 2, 384 (= 8, 10): ἐκά- στῳ φωτί. 9, 60: ἀφ' ἐκάστης νηός. 9, 431: ἕκαστον φῶτα(α). 10, 173 (= 547. 12, 207. 24, 441): ἀνδρα ἕκαστον. 11, 9 (= 12, 151): ὄπλα ἕκαστα. 12, 99: κρατὶ ἐκάστῳ. 14, 514: φωτὶ ἐκάστῳ. 17, 365: φῶτα ἕκαστον. 22, [31]: ἕκαστος ἀνὴρ.

II. 2, 164 (= 180. 17, 552): φῶτα ἕκαστον. 2, 610: ἐν νηὶ ἐκάστη. 2, 618: ἀνδρὶ ἐκάστῳ. 2, 805: ἕκαστος ἀνὴρ. 7, 424 (= 9, 11. 12, 68. 22, 415): ἀνδρα ἕκαστον. 9, 66: φυλακτῆρες . . . ἕκαστοι. 13, 230 (= 20, 353): φωτὶ ἐκάστῳ. 18, 375: ἐκάστῳ πυθμένι.

663. *ἐκάτερος*. — The substantive modified by *ἐκάτερος* re- quires¹ the article.²

ἐκατέρῃ τῇ χειρὶ, PLATO, Rpb. 617 C; *With either hand*. τῆ ὡτὶ ἐκατέρῃ, XEN. Cyn. 5, 32; *With either ear*.

ISOC. 4, 35 (= 5, 112. 12, 44. 166): ἐφ' ἐκατέρας τῆς ἡπείρου. 11, 19: τὸ διάφορον ἐκατέρας τῆς πολιτείας.

LYS. 26, 17: παρὰ δὲ τούτων ἐκατέρας τῆς πολιτείας ἱκανὴν βάσανον ἔχουσιν.

ANTIPHON, 5, 49: ἐκ τοῖν λόγων τοῖν ἀνδροῖν ἐκατέροιν τοῖν βασι- νισθέντων.

PLATO, Conv. 187 E: ἐκάτερον τὸν ἔρωτα. Euthyd. 299 E: ἐν ἐκατέρῳ τῶφθαλμῷ. Phaedr. 263 B: εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἐκατέρου τοῦ εἶδους. Phileb. 32 B: ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἐκατέροις. Politic. 264 D: ἐφ' ἐκατέρῳ τούτων τὸ μέρος αὐτῆς ἐπινέμοντας ἐκάτερον. Rpb. 547 B:

¹ In Attic ISS there is one instance of an anarthrous substantive with *ἐκάτερος* according to Meisterh.⁸ p. 233, 39.

² In some authors *ἐκάτερος* is used only substantively; in others it is entirely wanting, as in tragedy and in epic poetry.

ἐκατέρω τὸ γένοι. 617 C (see above). Tim. 77 E: ἀφ' ἐκατέρων τῶν μερῶν.

XEN. An. 3, 2, 36: ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἐκατέρων. 3, 2, 37: τῶν δὲ πλευρῶν ἐκατέρων δύο τὸ πρεσβυτάτω στρατηγῷ ἐπιμελοίσθη. 6, 1, 9: ἐν ἐκατέρα τῇ χειρὶ. 7, 1, 23: οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρασ ἐκάτερον παρεδεδραμήκεσαν. Cyn. 5, 32 (see above). Hipparch. 3, 6: καλὸν ἐκατέρας τὰς πέντε φυλάς ἐπὶ μετώπου ἐλαύνειν.

THUC. 3, 23, 1: τοῦ πύργου ἐκατέρου τοὺς φύλακας. 4, 14, 1: καθ' ἐκάτερον τὸν ἔσπλον. 4, 93, 4: ἐπὶ δὲ τῷ κέρασ ἐκατέρω. 4, 94, 1: ἐφ' ἐκατέρω τῷ κέρασ. 4, 96, 2: καὶ ἐκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα. 5, 16, 1: ἐκατέρα τῇ πόλει. 5, 67, 1: ἐφ' ἐκατέρω τῷ κέρασ.

664. *πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος*. — Adjectival *πότερος, ὀπότερος, οὐδέτερος* take the predicative position.

DEM. (7), 37: ἀλλὰ πᾶσι γινώριμα, *πότερος* (so Blass and Butcher w. Ms. warrant) *πρότερος* ὁ (so SL) *μὴν* ἔστιν, ἐν ᾧ ἡ εἰρήνη ἐγένετο ἢ ἐν ᾧ τὰ χωρία ἐάλω. 16, 9: *σποεῖσθε* δὴ . . . *ποτέραν* τὴν ἀρχὴν καλλίονα . . . *ποιήσεσθε* τοῦ μὴ *πιτρέπειν* ἀδικεῖν Λακεδαιμονίους.

AESCHIN. 3, 168: *θεωρήσατ' αὐτόν, μὴ ὀποτέρου* τοῦ λόγου, ἀλλ' *ὀποτέρου* τοῦ βίου ἔστιν.

PLATO, Cratyl. 439 A: *ποτέρα* ἂν εἴη καλλίων καὶ σαφεστέρα ἢ μάθησις; Gorg. 521 A: ἐπὶ *ποτέραν* οὖν με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν τῆς πόλεως; Phaedo, 79 B: *ποτέρω* οὖν ὁμοιώτερον τῷ εἶδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ζυγγενέστερον τὸ σῶμα; Phaedr. 263 C: αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ εἶναι, *ποτέρου* ὃν τυγχάνει τοῦ γένους. Phileb. 21 E: οὐδέτερος ὁ βίος . . . ἐμογε τούτων αἰρετός.

EUR. Cycl. 680-1: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἐστήκασι. KY. *ποτέρας* τῆς χερσός;

665. *ὄδε, οὗτος, ἐκεῖνος* in *Predicative Position*:

ἐν τῇδε τῇ πόλει, PLATO, Gorg. 469 E; *In this city*. ἐν τῇ πόλει τῇδε, 513 B. οὔτοι οἱ . . . σοφισταί, Rpb. 492 D; *These professors*. ἐκείνην τὴν ἡμέραν, XEN. An. 2, 1, 6; *That day*.

For further examples of the predicative position and for the use of demonstratives with anarthrous substantives, see *Demonstratives*. Compare also A. J. P. xxiii, 8.

666. USE AND OMISSION OF THE ARTICLE WITH THE PREDICATE. — As the article serves to point out that which is supposed to be already present to the mind and the predicate generally introduces something new, the article is not much used with the predicate except in convertible propositions, that is, those statements in which predicate may be subject or subject predicate. Otherwise the article serves to quote or to refer.

τῶν γὰρ ὄμβρων καὶ τῶν ἀρχμῶν . . . ὁ Ζεὺς ταμίαις ἐστίν, ISOC. II, 13; *Zeus is (the) lord of rains and droughts.* ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατος, PLATO, Legg. 808 D (135). σαί γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσὶν, Euthyph. II C; *The postulates are your own.* φημί γὰρ ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον. Rpb. 338 C; *I maintain that justice is nothing but the stronger party's interest (and vice versa).* οἱ δὲ ἰπποβοῦται ἐκαλούντο οἱ παχῆες τῶν Χαλκιδέων, HDT. 5, 77; *The substantial Chalcidians were called the hippobotae ἔστι δ' ἡ μεγίστη (sc. δίκη) τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς οὖσι κακοῖς ἀνδράσιν,* PLATO, Legg. 728 B.

667. *Predicate without the Article :*

DEM. [35], 2: καὶ εἰσὶ (sc. οἱ Φωσιηλίται) πονηρότατοι ἀνθρώπων καὶ ἀδικώτατοι.

ISAE. 3, 27: ὑμέτερον οὖν ἔργον σκίψισθαι νῦν, εἰ κτέ. IO, 21: δικαίως ἂν ἐμὸν αὐτὸ (sc. τὸν κλῆρον) εἶναι ψηφίσαισθε.

ISOC. IO, 42: τῶν δὲ δωρεῶν ἀναγκασθεῖς γενέσθαι κριτῆς (141). II, 13 (666).

LYS. I, 7: πασῶν ἦν βελτίστη (sc. ἡ ἐμὴ γυνή). 13, 69: θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ (60). 16, 6: ἐκείνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος (127). 25, 23: νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἰκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν (127).

ANT. I, 4: οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεώτος φονῆς γεγένηται (60).

PLATO, Crat. 385 E: ὡς περ Πρωταγόρας ἔλεγε, λέγων πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι ἀνθρώπων. Criti. III C: τὰ φελλέας νῦν ὀνομασθέντα πεδία. Euthyph. II C (666). Gorg. 487 E: πάντων δὲ καλλίστη ἐστὶν ἡ σκέψις . . . περὶ τούτων ὧν κτέ. (134). Legg. 689 D: ἡ . . . μέγιστη τῶν συμφωνῶν μεγίστη δικαιοτάτ' ἂν λέγοιτο σοφία. 808 D (666). Politic. 258 C: τοῦτ' ἤδη σὸν, οἶμαι, τὸ ἔργον, ὃ ξένη, ἀλλ' οὐκ ἐμὸν γίγνεται. Soph. 230 D: μέγιστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεων ἐστὶ. Tim. 29 A: ὁ μὲν γὰρ (sc. ὁ κόσμος) κάλλιστος τῶν γεγονότων, ὁ δ' (sc. ὁ δημιουργός) ἀριστος τῶν αἰτίων (134).

XEN. COPV. 6, 6: ἄρα σὺ, ὦ Σώκρατες, ὁ φροντιστῆς ἐπικαλούμενος; οὐκοῦν κάλλιον, ἔφη, ἢ εἰ ἀφρόνιστος ἐκαλούμην. Cyr. I, 4, 9: σὺ γὰρ νῦν γε ἡμῶν ἔοικας βασιλεὺς εἶναι (96). 2, 1, 3: οὗτοι οἱ ὁμότιμοι καλούμενοι. 8, 7, 24: εἰ δὲ μή, καὶ παρὰ τῶν προγεγενημένων μανθάνετε· αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία (127). Mem. I, 4, 2: πρὸς Ἀριστόδημον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον. Mem. 4, 7, 7: ὁ δὲ ἥλιος τὸν πάντα χρόνον πάντων λαμπρότατος ὧν διαμένει (134). Oec. 5, 17: καλῶς δὲ κάκεινος εἶπεν ὅς ἔφη τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν εἶναι.

THUC. I, 1, 2: κίνησις γὰρ αὕτη μέγιστη δὴ τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο. I, 136, 3: ὁ δὲ τῆς γυναικὸς ἰκέτης γενόμενος. I, 137, 1: καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο. 2, 31, 2: στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο.

HDT. I, 7: Ἄγρων . . . βασιλεὺς ἐγένετο Σαρδίων (96). I, 103: ὅτε νῦξ ἡ ἡμέρη ἐγένετό σφι μαχομένοισι. I, 205: ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος

γυνή τῶν Μισσαγετέων βασιλεία. 2, 38: ἀσήμαντον (sc. βοῦν) δὲ θύσαντι θάνατος ἢ ζημίη ἐπικίεταί. 2, 65: τὸ δ' ἄν τις τῶν θηρίων τούτων ἀποκτείνῃ, ἦν μὲν ἐκῶν, θάνατος ἢ ζημίη. 4, 85: πελαγέων γὰρ ἀπάντων πέφυκε θωυμασιώτατος (sc. ὁ Πόντος) (134). 5, 24: κτημάτων πάντων ἐστὶ τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος (135). 7, 196: ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεσσαλίας ἵππου, πυθόμενος ὡς ἀρίστη εἶη τῶν ἐν Ἑλλάσσι . . . τῶν δὲ ἐν Ἀχαΐῃ ποταμῶν ρεόντων οὐδὲ ὅστις μέγιστος αὐτῶν ἐστὶ . . . οὐδὲ οὗτος ἀντίσχε.

AR. Eq. 764-5: εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηνῶν γεγένημαι | βέλτιστος: ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα. 837-8: εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίησι, | μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει.

668. Predicate with the Article:

In sentences of identification the articular adjective or participle is to be regarded as the subject. Hence examples like ἡδ' ὡς ἂν πυθοίμην ὅ τι ποτ' ἦν τὸ αἴτιον (ISAE. 3, 9), ἐκείνός ἐστιν ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων (ISOC. 4, 120), ἔστι δ', ἔφη, Ἐρατοσθένης . . . ὁ ταῦτα πράττων (LYS. 1, 16), have been excluded from the following list.

DEM. 16, 27: οἱ δὲ φασιν . . . τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν. 18, 59: ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τᾶριστά με καὶ γεγραμμένους ταῦθ' ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ πάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων λόγους οἰκείους καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. (οὗτος resumes ὁ . . . διώκων . . . καὶ γεγραμμένους.)

AESCHIN. 2, 167: καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν (so most MSS. and Fr., but ὠνόμαζεν i and Blass).

ANTIPHON, 4 δ 4: ἐστὶ δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος, *The defendant is not the plotter any more than the plaintiff.* 6, 26: οἱ δ' αἰτιώμενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἴ τι ἡδικοῦντο.

PLATO, Apol. 40 C: δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθάναι. Crat. 406 C: ὁ τε γὰρ Διόνυσος εἶη ἂν ὁ διδοὺς τὸν οἶνον, *Dionysius would signify the giver of wine.* 415 C: δεσμός οὖν ὁ λῖαν καὶ ὁ μέγιστος τῆς ψυχῆς ἢ δειλία ἂν εἶη (. . . "and therefore δειλία expresses the greatest and strongest bond of the soul." — Jowett). *Ibid.*: εἰ δ' ἐπὶ τοιούτοις ἢ κακία ἐστὶν τοῦνομα, τούναντίον τούτου ἢ ἀρετὴ ἂν εἶη. Crito, 46 D: ἐπιθυμῶ δ' ἔγωγε ἐπισκέψασθαι, ὦ Κρίτων, . . . εἴ τί μοι ἀλλοιότερος φανέται (sc. ὁ λόγος) . . . ἢ ὁ αὐτός. 48 B: τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως (sc. ζῆν) ὅτι ταῦτόν ἐστι, μένει ἢ οὐ μένει; Euthyd. 276 A: ἀπεκρίνατο ὅτι οἱ σοφοὶ εἰεν οἱ μανθάνοντες. 281 A: ἐν τῇ ἐργασίᾳ . . . τῇ περὶ τὰ ξύλα μῶν ἄλλο τί ἐστι τὸ ἀπεργαζόμενον ὀρθῶς χρῆσθαι ἢ ἐπιστήμη ἢ τεκτονικὴ; 290 E: ὁ Κτήσιππος ἦν ὁ ταῦτ' εἰπών. 299 E: ὡσπερ σὺ νῦν δὴ ἔλεγες τὸν κύνα τὸν πατέρα (in the same way that you just now called the (generic) dog father). Euthyph. 7 A: οὐ ταῦτόν δ' ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ἐναντιώτατον, τὸ ὅσιον τῷ ἄνοσίῳ. Gorg. 456 A: οἱ ῥήτορες εἰσιν οἱ συμβουλευόντες καὶ οἱ νικῶντες τὰς γνώμας περὶ τούτων. 489 E: τοὺς βελτίους καὶ κρείττους πότερον τοὺς φρονιμω-

τέρους λέγεις, ἢ ἄλλους τινάς; *Do you understand by the term βελτίους . . . the φρονιμώτεροι or some other class?* 493 B: τὸ δὲ κόσκινον ἄρα λέγει . . . τὴν ψυχὴν εἶναι. Hipp. min. 376 B: ὁ ἄρα ἐκὼν ἀμαρτάνων καὶ αἰσχροῦ καὶ ἀδίκου ποιοῦν, ὡς Ἰππία, εἴπερ τίς ἐστίν οὗτος, οὐκ ἂν ἄλλος εἴη ἢ ὁ ἀγαθός. Io, 534 D: οὐχ οὐτοί εἰσιν οἱ ταῦτα λέγοντες . . . ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὸς ἐστίν ὁ λέγων. Legg. 728 B (666). Phaedo, 74 C: οὐ ταῦτόν ἄρα ἐστίν, ἢ δ' ὅς, ταῦτά τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον. 96 B: ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. Protag. 332 A: τούτῳ τῷ πράγματι (sc. ἀφροσύνη) οὐ πᾶν τοῦναντίον ἐστίν ἡ σοφία; Rpb. 338 C (666). 344 C: οὕτως . . . τὸ μὲν τοῦ κρείττονος συμφέρον τὸ δίκαιον τυγχάνει ὄν. 347 E: τὸ δίκαιόν ἐστι τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον (*sim. saepe*). Soph. 254 D: οὐκοῦν αὐτῶν (sc. τῶν τριῶν) ἕκαστον τοῖν μὲν δυοῖν ἑτερόν ἐστιν, αὐτὸ δ' ἑαυτῷ ταυτόν. Theaet. 204 D: ὁ τοῦ πλέθρου ἀριθμὸς καὶ τὸ πλέθρον ταυτόν. E: τὰ δὲ γε πάντα μέρη τὸ πᾶν εἶναι ὡμολόγηται, εἴπερ καὶ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τὸ πᾶν ἔσται. 205 A: εἴπερ ἡ συλλαβὴ μὴ τὰ στοιχεῖά ἐστιν.

XEN. An. 6, 6, 7: ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δέξιππον, ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Conn. 8, 9: καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει. 8, 7, 13: οὐ τότε τὸ χρυσοῦν σκήπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασωζόν ἐστιν. Hell. 1, 7, 6: ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλύσαν τὴν ἀναίρεσιν (*oratio obliqua*). Mem. 4, 7, 7: λέγων μὲν τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ ἥλιον. Oec. 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστίν ἡ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς καὶ ὁ τὴν δύναμιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἄρχων τὰς ἀρχάς.

THUC. 2, 43, 4: οὐς νῦν ἡμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. 2, 61, 2: καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτὸς εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι. 3, 38, 1: ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ γνώμῃ.

HIST. 1, 68: ὁ δὲ . . . συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα (the Orestes they were looking for) κητὰ τὸ θεοπρόπιον τοῦτον (the corpse before him) εἶναι, τῆδε συμβαλλόμενος· τοῦ χαλκῆος δύο ὀρέων φύσας τοὺς ἀνέμους (of the oracle) εὑρίσκει ἐόντας, τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφῦραν τὸν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον (of the oracle), τὸν δὲ ἐξελανόμενον σίδηρον τὸ “πῆμα ἐπὶ πῆματι κείμενον.” 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι κητὰ τοῦτον τὸν λόγον ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 171: αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι. 3, 63: οἱ μάγοι εἰσὶ τοὶ οἱ ἐπανεστεῶτες. 3, 71: ἐγὼ ταῦτα ἐδόκεον μὲν αὐτὸς μόνος ἐπίστασθαι ὅτι τε ὁ μάγος εἴη ὁ βασιλεύων (. . . *that the man on the throne was the magos*). 5, 77 (666). 88: ἢ γε Ἑλληνικὴ ἐσθὴς πᾶσα ἢ ἀρχαίη τῶν γυναικῶν ἢ αὐτὴ ἦν. 7, 142: τοὺς ὦν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος . . . κατὰ ταῦτα τὰ ἔπα συνεχίζοντο αἱ γνώμαι τῶν φημένων τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι. 8, 65: ἔφη . . . οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἱακχον.

AR. fr. 2, 1144: τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

AESCHYL. P. V. 833-4: ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῦδὲν αἰνικτηρίως | προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ.
 EUR. Cycl. 355: ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς, τὸ μηδὲν ὦν, θεός.

669. ARTICLE WITH SEVERAL ATTRIBUTES. — When there are several attributes, the article may or may not be repeated. If the article is not repeated, the second modifier may follow the substantive, chiefly in poetry, and thus suggests a predicative translation.

παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἐκ δεξιᾶς ἕστηκεν, DEM. 19, 272; *By the side of the tall bronze Athena and to her right is standing (this inscription). τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον*, ANDOC. 3, 7; *The long wall on the South. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμήν*, DEM. 18, 255; *My own personal fortunes. τῶν . . . ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' ὑμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε*, AESCHIN. 2, 44; *The speeches on the bema delivered before you, you have (already) heard. τὸν τοῦ ἐπιεικοῦς μιμητὴν ἄκρατον*, PLATO, Rpb. 397 D; *The uncompromising imitator of that which is fair and reasonable.*

670. *Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive:*

DEM. (7), 7: ἡ μὲν δύναμις ἡ ὑμετέρα ἡ ἐλευθερώσασα τοὺς Ἕλληνας. 14, 19: ἐκάστη τῶν μεγάλων τῶν εἴκοσι συμμοριῶν. 19, 26: μεμνημένοι . . . τὴν ἐπαγγελίαν τὴν τούτου ταύτην τὴν καλήν. 272 (669).

ISOC. 6, 63: τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάστας. 73: ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον εὐπορίας.

LYS. 24, 5: καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον . . . πάντας ὑμᾶς οἴομαι γινώσκαι.

ANDOC. 1, 16: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον. 3, 7: καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη (669).

PLATO, Cratyl. 398 B: ἐν . . . τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ. D: κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν. Gorg. 502 B: ἡ σεμνὴ αὐτὴ καὶ θαυμαστὴ ἢ τῆς τραγωδίας πόησις. Legg. 706 A: τὴν δὲ δὴ μίμησιν . . . τὴν τῶν πολεμίων τὴν κακήν. Phaedo, 64 D: τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας (cf. *ibid.* τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα). Rpb. 453 A: φύσις ἢ ἀνθρωπίνη ἢ θήλεια. 565 D: τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερόν.

XEN. An. 1, 5, 16: Πρόξενε καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες (13).

THUC. 1, 23, 3: ἡ οὐχ ἠκίστα βλάβασα . . . ἡ λοιμώδης νόσος. 108, 3: τὰ τε τείχη τὰ ἐαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπέτελεσαν (Hude with CGM omits τὰ before ἐαυτῶν). 126, 4: ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ (so Stahl with BAEFM; but Hude with C and G omits the first τῇ). 4, 57, 4: παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίου. 7, 23, 3: αἱ γὰρ τῶν Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι, βιασά-

μεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων νυῖς οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλουν (for the position of ναυμαχοῦσαι, see 622 sq.). 54: τροπιῶν ἔστησαν . . . τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ ταίχει ἀπολήψεως τῶν ὀπλιτῶν. Cf. 8, 23, 4: καὶ αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χλαῖς παρέπλει. 8, 90, 4: ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος στενοῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα τό τε παλαιὸν τὸ πρὸς ἠπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τείχος τειχιζόμενον πρὸς θάλασσαν.

HDT. 2, 182: τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης. 4, 72: τῶν δὲ δὴ νεηίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα. 175: τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης. 6, 46: ἐκ . . . τῶν ἐκ Σκαπτῆς Ὑλης τῶν χρυσέων μετάλλων. 7, 196: ὁ . . . ναυτικός ὁ τῶν βαρβάρων στρατός. 8, 42: ὁ λοιπὸς . . . ὁ τῶν Ἑλλήνων ναυτικός στρατός. 108: τὸν . . . ναυτικὸν τὸν Ξέρξῳ στρατόν . . . τὸν ἐπέτειον αἰεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων καρπὸν (“τὸν Ἑλλήνων καρπὸν scripsi; τὸν τῶν Ἑ. κ. AB, Stein; τῶν Ἑ. κ. cet. libri et edd.”—Kallenberg). 9, 3: ἐς τὴν ὑστέρην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηγίην.

AR. Eq. 1323: ἐν ταῖσιν ἰστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις. Nub. 766-7: ἤδη . . . τὴν λίθον | ταύτην ἐόρακας τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ; Pl. 996-7: καὶ τᾶλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τριζήματα | ἐπόντα (for position of participle, see 622 sq.).

EUR. Hel. 238: ἀ δὲ δόλιος ἀ πολυκτόνος Κύπρις.

671. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive :

These examples present no peculiarity from the point of view of the article. They show only the ordinary complex of the second attributive position with an added modifier in the first half.

DEM. 18, 255: τὴν . . . ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν . . . τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν (669).

ISOC. 6, 64: τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοποννήσῳ.

PLATO, Conv. 209 D: τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς. Euthyd. 272 E: ἀνισταμένου δέ μου ἐγένετο τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον. Legg. 664 C: ὁ μουσῶν χορὸς ὁ παιδικὸς ὀρθότατ' ἂν εἰσὶ πρῶτος. Meno, 80 A: δοκεῖς μοι . . . ὁμοίωτος εἶναι ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκη τῇ θαλαττίᾳ. Phaedo, 64 D: τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα (cf. *ibid.* τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας). Rpb. 415 D: οἱ . . . ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ ὕστερον.

XEN. Cyr. 4, 6, 5: ἔθαψα . . . τὸν ἄριστον παῖδα τὸν ἀγαπητόν. Hell. 3, 4, 13: οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἱππεῖς οἱ περὶ Ῥαθίνην καὶ Βαγαῖον. Oec. 8, 11: εἰς τὸ μέγα πλοῖον τὸ Φοινικικόν.

THUC. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἐκκαίδεκα νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπολεμήσασαι.

672. Article Not Repeated, All the Modifiers Being in the Attributive Position :

AESCHIN. 2, 44 (669). 2, 74: τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας.

PLATO, Phaedr. 241 A: τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὀρκωμοσία τε καὶ ὑποσχίσεις. 255 B: οὐδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι.

XEN. Hell. 3, 1, 5: συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡπίερω Ἑλληνίδων πόλεων. 5, 1, 17: ἡ... ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀφθονία. 7, 4, 38: εἰς... τὰς ἄλλας Ἀρκαδικὰς πόλεις. Hiero, 8, 4: αἱ ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἡμίσειαι χάριτες πλεον ἢ ὅλον τὸ παρὰ τοῦ ιδιώτου δώρημα δύνανται. Mem. 2, 1, 34: τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλείους παιδευσιν. 3, 12, 1: ὁ περὶ τῆς ψυχῆς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών.

THUC. 2, 42, 3: καὶ γὰρ τοῖς τᾶλλα χεῖροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπερ' αὐτῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι. 80, 4: Κνήμος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὀπλῖται. 3, 76: μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδὴν αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες. 6, 91, 2: ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ ἀντισχεῖν (so Stahl with Mss.; but Hude with Kt. ἀντίσχειν). 7, 39, 2: πείθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας. 56, 3: καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων. 8, 2, 1: πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἐκκαίδεκα νῆες. 8, 23, 4: τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλου Χίων νεῶν.

AR. Av. 1141: οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμι' ὄρνεα.

EUR. I. T. 582-3: θέλοις ἄν... ἀγγεῖλαί τί μοι |... τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις. Or. 1564-5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμῆν | λάβωμεν.

SOPH. Ai. 205-6: νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατῆς | Ἄϊας.

PIND. P. 1, 18: ταίθ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὄχθαι (617).

HOM. Od. 3, 145: τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον. 5, 185: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 8, 40-1: οἱ ἄλλοι | σκηπτοῦχοι βασιλῆες. 9, 100: τοὺς ἄλλους κελόμεν ἐρίηρας ἐταίρους.

Il. 15, 37: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 19, 47: τὸ δὲ δῶο σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε. 23, 376: αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

673. *Apparent Predicative Position of One of the Attributes:*

ISAE. 11, 41: τόν θ' αὐτοῦ ἔδωκεν ἀγρὸν Ἐλευσῖνι (so A; but the reading is not satisfactory and editors and critics emend).

PLATO, Rpb. 397 D (669). 532 C: πρὸς δὲ τὰ ἐν ὕδασι φιντάσματα θεῖα. Tim. 41 C: τρέψουσθ: ... ὑμεῖς ἐπὶ τὴν τῶν ζῶων δημιουργίαν, μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δύνμην περὶ τὴν ὑμετέραν γένεσιν.

XEN. Hell. 4, 3, 15: ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων. 8, 26: τὰς ὑπὸ τῇ Θράκῃ οἰκούσας πόλεις Ἑλληνίδας (Ms. B has Ἑλληνίδας πόλεις, and that is the reading of Keller and Dindorf. Inferior Mss. read πόλεις Ἑ.). Hiero, 3, 3: λυμνητῆρις αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἀνδρας εἶναι.

THUC. 6, 31, 5: εἰ γὰρ τις ἐλογίσατο τὴν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατενομένων τὴν ἰδίαν.

EUR. Alc. 1115: τῆ σὴ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνου. Hel. 363-4: τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε | πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δὲ δάκρυον. 457: πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας. 934: τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητεῖαν πικράν. 1239: τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. H. F. 1182: ἔτεκε μὲν νιν οὐμὸς Ἴνις τάλας. I. A. 233: τὰν γυναικείον ὄψιν ὀμμάτων. 1100: ἡ τάλαινα παῖς ἐμή. Or. 1564-5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν | λάβωμεν. Tro. 588-9: βοῆς τὸν παρ' Ἄϊδα | παῖδ' ἐμόν.

SOPH. Ai. 134-5: τῆς ἀμφιρύτου | Σιλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου. Ant. 881-2: τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον | οὐδεὶς φίλων στενάξει. El. 1143-4: οἶμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς | ἀνώφελήτου. O. R. 671-2: τὸ γὰρ σὸν . . . ἐποκτίρω στόμι | ἐλεινόν. 1199-1200: τὰν γαμψώνυχχα παρθίνον | χρησμφοδόν. 1462: ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένων ἐμαῖν. Ph. 392-3: μᾶτερ αὐτοῦ Διός, | ἄ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις.

PIND. The examples commonly cited are not cogent.

HOM. Od. 3, 299-300: ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.

674. PSEUDO-ATTRIBUTIVE POSITION OF PREDICATIVE ADJECTIVES. — Predicative adjectives limiting substantives that have one or more attributive modifiers, often assume a seemingly attributive position.

τὸν ἄλλον ἀπαντα χρόνον, DEM. 9, 22; *In all the past.* τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτός, THUC. 8, 102, 1; *That very night.*

DIN. 1, 106: τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἀνθρώποις.

HYPER. 3, 10: οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατήγοροι.

DEM. 4, 17: ἐπὶ τὰς ἐξαίφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας. 6, 21: αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὐταὶ λίαν ὀμιλῖαι. 9, 22: τὸν ἄλλον ἀπαντα χρόνον (*sim.* [10], 51. 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49). 19, 11: τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 222: ἐκ τῶν ἰδίων τοσοῦτων χρημάτων. 20, 73: ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος. 129: τῶν μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον πασῶν εἰσφορῶν. 21, 43: οἱ περὶ τῆς βλάβης οὔτοι νόμοι πάντες.

ISOC. 12, 225: ὁ δ' αὐτὸς οὗτος λόγος. 14, 60: καὶ τούτους καὶ τοὺς ἄλλους ἀπαντας Ἑλλήνας ἠλευθέρωσεν. 18, 58: τὰς . . . ἄλλας ἀπάσας παραλείψω λειτουργίας.

PLATO, Apol. 25 B: τῶν ἄλλων ἀπάντων ζῶων. 39 E: ὑπὲρ τοῦ γεγονότος τουτουὶ πράγματος. Phaedr. 277 C: ὁ ἐμπροσθεν πᾶς μεμήνυκεν ἡμῖν λόγος. Phileb. 22 D: τοῦ κοινοῦ τούτου βίου . . . ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ. Protag. 317 B: ἐγὼ οὖν τούτων τὴν ἐναντίαν ἀπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα. Rpb. 510 A: πᾶν τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὅλον γίνους.

XEN. An. 4, 2, 6: ἡ στενὴ αὕτη ὁδός. 5, 7, 29: οἱ αὐθαίρετοι οὔτοι στρατηγοί. 7, 3, 30: τοὺς ἐμὸς τούτους ἐταίρους. Hell. 3, 4, 13: ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον.

THUC. 3, 95, 3: οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν. 8, 102, 1 (see above).

HDT. 1, 44: τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν, but 36: ἐν . . . τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ.

AR. Lys. 137: θῆμέτερον ἅπαν γένος. Eccl. 174-5: φέρω | τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

EUR. I. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

SOPH. El. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. O. C. 87: τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὄτ' ἐξέχρη κακά.

SMYTH'S GREEK SERIES FOR COLLEGES AND SCHOOLS

- BEGINNER'S GREEK BOOK. A. R. Benner, Phillips Academy, Andover; and H. W. Smyth, Harvard University. \$1.25.
- BRIEF GREEK SYNTAX. Louis Bevier, Jr., Rutgers College. \$0.90.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR SCHOOLS. C. W. Gleason, Volkman School, Boston. \$0.80.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR COLLEGES. Edward H. Spieker, Johns Hopkins University. \$1.30.
- AESCHYLUS. PROMETHEUS. J. E. Harry, University of Cincinnati. \$1.50.
- ARISTOPHANES. CLOUDS. L. L. Forman, Cornell University.
- DEMOSTHENES. ON THE CROWN. M. W. Humphreys, University of Virginia.
- EURIPIDES. IPHIGENIA IN TAURIS. W. N. Bates, University of Pennsylvania. \$1.25.
- EURIPIDES. MEDEA. M. L. Earle, Columbia University. \$1.25.
- HERODOTUS. BOOKS VII.-VIII. C. F. Smith and A. G. Laird, University of Wisconsin. \$1.75.
- HOMER. ILIAD. J. R. S. Sterrett, Cornell University.
BOOKS I.-III. AND SELECTIONS. \$1.60. BOOKS I.-III. \$1.20.
- LYSIAS. C. D. Adams, Dartmouth College. \$1.50.
- PLATO. APOLOGY AND CRITO. Isaac Flagg, University of California. \$1.40.
- PLATO. EUTHYPHRO. W. A. Heidel, Wesleyan University. \$1.00.
- THEOCRITUS. H. R. Fairclough and A. T. Murray, Leland Stanford, Jr., University.
- THUCYDIDES. BOOKS II.-III. W. A. Lamberton, University of Pennsylvania. \$1.75.
- XENOPHON. ANABASIS. BOOKS I.-IV. M. W. Mather, late Instructor in Harvard University, and J. W. Hewitt, Wesleyan University.
- XENOPHON. HELLENICA (Selections). C. L. Brownson, College of the City of New York. \$1.65.
- GREEK ARCHAEOLOGY. H. N. Fowler, Western Reserve University, and J. R. Wheeler, Columbia University. \$2.00.
- GREEK LITERATURE. W. C. Wright, Bryn Mawr College. \$1.50.
- GREEK RELIGION. Arthur Fairbanks, Director of the Boston Museum of Fine Arts.
- GREEK SCULPTURE. R. B. Richardson, late Director of the American School of Classical Studies, Athens.

Others in preparation.

AMERICAN BOOK COMPANY

GREEK DICTIONARIES

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON

Compiled by HENRY GEORGE LIDDELL, D.D., and
ROBERT SCOTT, D.D., assisted by HENRY DRISLER, LL.D.
Imperial Quarto, 1794 pages. Sheep \$10.00

¶ The present edition of this great work has been thoroughly revised, and large additions made to it. The editors have been favored with the coöperation of many scholars, and several important articles have been entirely rewritten.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Intermediate

Royal Octavo, 910 pages. Cloth, \$3.50; Half Leather, \$4.00

¶ This abridgment will not only meet every need encountered in preparatory schools, but will also satisfy the requirements of most college students.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Abridged

Crown Octavo, 832 pages. Half Leather \$1.25

¶ This abridgment is intended chiefly for use by students in secondary and college preparatory schools.

THAYER'S GREEK-ENGLISH LEXICON OF THE NEW TESTAMENT

Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti. Translated, Revised, and Enlarged by JOSEPH HENRY THAYER, D.D., LL.D. Royal Octavo, 727 pages.
Cloth, \$5.00; Half Leather \$6.50

YONGE'S ENGLISH-GREEK LEXICON

By C. D. YONGE. Edited by HENRY DRISLER, LL.D.
Royal Octavo, 903 pages. Sheep \$4.50

AUTENRIETH'S HOMERIC DICTIONARY

Translated and Edited by ROBERT P. KEEP, Ph.D. New Edition. Revised by ISAAC FLAGG, Ph.D. 12mo, 312 pages. Illustrated. Cloth \$1.10

AMERICAN BOOK COMPANY

A HANDBOOK OF GREEK ARCHAEOLOGY

By HAROLD NORTH FOWLER, Professor of Greek,
Western Reserve University, and JAMES RIGNALL
WHEELER, Professor of Greek Archaeology and Art,
Columbia University.

\$2.00

THIS handbook is intended primarily as a text-book for students who are beginning the study of Greek archaeology. It will also be of service as a reference book to all students of Greek literature; to the general reader, who desires only a general knowledge of Greek art; and especially to persons interested in Greek art who visit museums in this country or in Europe. It gives a good conspectus of the whole field, with a short but authoritative treatment of each of the individual departments.

¶ The work aims to present briefly the essential facts, avoiding so far as possible things which are uncertain or which are matters of controversy. It traces in outline the progress which has been made in the knowledge of Greek archaeology through several centuries until the present day. In the discussions of prehistoric art, architecture, sculpture, terracottas, bronzes and work in gold and silver, coins, gems, vases, painting and mosaic, the progress of art is sketched with reference to its historical development, beginning in each case with its manifestation in archaic forms and following out the gradual advance of skill and the subsequent decline.

¶ The illustrations, 412 in all, have been carefully selected with the view of showing clearly the historical development. They have been taken from the most authoritative sources, and are in large part reproductions of the actual objects. The latest phases of archaeology are treated. A bibliography of the most helpful works for the study of each department, and an exhaustive index complete the volume.

AMERICAN BOOK COMPANY

XENOPHON'S HELLENICA

(Selections)

Edited by CARLETON L. BROWNSON, Ph. D., Associate
Professor of Greek, College of the City of New York.

Edition with Notes . \$1.65 Text Edition . . \$0.40

THIS edition includes within one volume of reasonable size those portions of Xenophon's work which are most interesting and historically most important. In the first two books nothing has been omitted; in the following books enough has been retained to enable the reader to follow the main historical current and the fortunes of the most prominent characters. The result is a body of text about equivalent in amount to the first four books. Wherever chapters or parts of chapters are omitted, brief summaries of them are provided, in order to keep the connection unbroken and to make later allusions intelligible.

¶ The notes, which give generous attention to matters of history, and frequent references to other historians who deal with the period covered by the Hellenica, have been prepared particularly for the use of college freshmen; but those on the first two books are full enough to afford to teachers in secondary schools an opportunity of avoiding the monotony of overmuch Anabasis by spending an occasional half-year on the Hellenica.

¶ The introduction and appendices deal with all important questions touching the life and writings of Xenophon; the composition and essential characteristics of the Hellenica; the other authorities for the period which it covers; the syntax and style of Xenophon; the relation of the Hellenica to Thucydides; the divisions of the Hellenica; the interpolations in Part I; the manuscripts, editions, and auxiliaries; critical notes; and a list of proper names. The book offers opportunity for the study of Greek history from an able, straightforward record of an interesting period.

AMERICAN BOOK COMPANY

HERODOTUS. BOOKS VII AND VIII

Edited by CHARLES FORSTER SMITH, Professor of Greek and Classical Philology in the University of Wisconsin; and ARTHUR GORDON LAIRD, Associate Professor of Greek and Comparative Philology in the University of Wisconsin.

Edition with Notes . \$1.75 Text Edition . . . \$0.40

THIS edition is designed especially for the Freshman class, though suitable also for Sophomores. The events of this period of the Persian War are of the greatest historical importance, and the accounts of the crossing of the Hellespont, the sea-fight off Artemisium, the catastrophe at Thermopylae, the overthrow of the Persian fleet at Salamis, retain a perennial interest.

¶ It is advisable that the student at this stage of his course be allowed to read Greek rapidly, so that he may become conscious of his growing mastery of the language and feel that it is primarily literature he is dealing with and not so much forms and syntactical rules. With this idea in mind grammatical references have been reduced to a minimum and the notes—on the same page with the text—have been made as brief as seemed consistent with a clear understanding of the text.

¶ The volume contains pedagogical apparatus of the highest order,—an historical introduction, giving the life of Herodotus, an exhaustive syntactical introduction—with bibliography of authorities used—a special summary of the Herodotian dialect, a brief general bibliography, full indexes, and a critical appendix. There is also a general map covering the whole line of Xerxes's march; with small maps of the passage of the Hellespont and of Thermopylae and Salamis.

AMERICAN BOOK COMPANY

TWO GREEK TEXTS

Edited by MORTIMER LAMSON EARLE, late Professor
of Classical Philology, Columbia University

Text Edition, each \$0.30

MEDEA OF EURIPIDES \$1.25

THIS volume presents a thoroughly revised text of the play, and explains it with a commentary that is at once reasonably brief, and yet neglects no real difficulty. Due regard is paid to the literary features of the play and its artistic composition, as well as to matters of form and syntax of words. Besides discussing with fullness the life and writings of Euripides, the introduction deals with the story of the Medea, its characters and plot, its influence on literature and art, etc. The various editions of the plays of Euripides and of the Medea, the critical constitution of the text of this edition, and the metres, are treated in the appendix. There is also an index.

OEDIPUS TYRANNUS OF SOPHOCLES . \$1.25

TO set forth the text as nearly as possible in Sophocles's own words, and to explain that text adequately, have been Professor Earle's two chief aims in preparing this edition. The introduction includes a discussion of the play, its plot, characters, and date, the early phases of the legend of Oedipus, together with its principal extant later handlings in dramatic form. The notes are suited to the needs of the average student, and show the development of the plot, and the connection of thought in each scene and passage. The editor has given careful attention to the punctuation and spelling of the text, and, besides a brief, critical commentary, has added an appendix on the metres, and an index.

AMERICAN BOOK COMPANY

HOMER'S ILIAD

Edited by J. R. S. STERRETT, Professor of Greek,
Cornell University

First Three Books and Selections \$1.60
First Three Books 1.20

THE larger volume contains the first three Books entire, with the omission of the catalogue of ships in Book II; Book VI, the encounter of Diomedes and Glaucus, and the parting of Hector and Andromache; Book XV, 592-746 and Book XVI, the prowess and death of Patroclus; Book XVII, 424-761, the prowess of Automedon; Book XVIII, 1-33, 148-242, the rousing of Achilles; Book XXI, 526-611 and Book XXII, the slaying of Hector; and Book XXIV, the ransom and funeral of Hector.

¶ The edition is complete in itself. The chapter on the dialect of Homer is sufficiently full and exhaustive to make references to current grammars unnecessary. The notes are generous throughout, and help the student over all difficulties. Translations are employed sparingly in the commentary, but all the more stress is laid upon the elucidation of all questions of human interest, and the results of archaeological research have been utilized.

¶ In the text many unnecessary difficulties have been removed by the insertion of the initial digamma, by the restoration of the syllabic and temporal augment, and by the use of the sign of aphaeresis, where the syllabic augment can not be restored, by the elimination of assimilated or protracted forms, by restoring *κε, κεν*, by restoring infinitives in *-έμεν, -μεναι, -μεν'*, genitives in *-οιο, -οι', -αο, -α'*, datives in *-οισ', -ησ'*, and the syllabic augment and reduplication in digammated forms.

¶ The vocabulary was made directly from the poem for this edition, and is full and complete.

AMERICAN BOOK COMPANY

SYNTAX OF CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

PART I. THE SYNTAX OF THE SIMPLE
SENTENCE \$1.50

By BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE, with the
coöperation of CHARLES WILLIAM EMIL MILLER
of the Johns Hopkins University

GILDERSLEEVE'S Syntax of Classical Greek is a Syntax of Style from one point of view, and from another an Historical Syntax of Greek Literature. This unique feature of the work is due to the fact that, in the first place, the collection of examples it contains is in the truest sense of the word representative of all the various departments of the literature, and in the second place, special attention has been given in the text itself to historical evolution.

¶ In the presentation, ease of consultation has everywhere been aimed at, hence only a single topic has been treated in each section, and examples illustrating different categories have not been mixed. The special point treated in each section is briefly indicated by small capitals. Then follows the author's statement in regard to the particular construction involved. The standard use under each head is in most cases illustrated by a translation. Thereupon follow the examples, which are added for purposes of minuter study.

¶ The utmost care has been exercised in the verification of the passages, and the exact text has been studiously maintained. An attempt has been made to preserve also the exact setting of the passage, as it were, by uniformly marking every omission, even the slightest; while everywhere the critical warrant for the readings given has been kept in view.

AMERICAN BOOK COMPANY

